

PIRMDIENA, 2007. GADA 12. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: H.-G. POETTERING

Priekšsēdētājs

(Sēde tika atklāta plkst. 17.00.)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu ceturtdien, 2007. gada 25. oktobrī pārtrauktās sēdes atsākšanu.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, mūs dziļi apbēdināja ziņa par traģisko notikumu Somijā, kur tika nogalināti astoņi cilvēki – skolēni un skolotāji. Parlamenta vārdā vēlos paust mūsu dziļāko līdzjūtību viņu ģimenēm un Somijas tautai.

Grupas lūdza mani sniegt paziņojumu saistībā ar Konvenciju par kājnieku mīnu lietošanas, uzglabāšanas un ražošanas aizliegumu un iznīcināšanu (Otavas konvencija). Pēc dažām nedēļām ir Konvencijas par kājnieku mīnu lietošanas, uzglabāšanas un ražošanas aizliegumu un iznīcināšanu parakstīšanas 10. gadadiena. 1997. gada 3. un 4. decembrī 122 valstis parakstīja šo vēsturisko konvenciju Otavā. Kājnieku mīnas neizšķir starp civilajiem un militārajiem upuriem. Tās ir vērstas pret cilvēkiem ar mērķi viņus nogalināt vai sakropļot. To aizlieguma panākšana ar Otavas konvenciju, ir cilvēces uzvara.

Šī konvencija ir arī starptautiski saistītās pilsoniskās sabiedrības panākums. Iepriekš nebija procesa ietvaros nevalstisku organizāciju koalīcija kopā ar saistītām valdībām un parlamentiem ārpus parastā diplomātiskā foruma panāca, ka starptautiskā koalīcija tiek parakstīta. Starptautiskā kustība sauszemes mīnu aizliegšanai 1997. gadā tika apbalvota ar Nobela Miera Prēmiju, lai novērtētu šo sasniegumu.

Eiropas Parlaments jau no pašā sākuma atbalstīja kampaņu, lai padarītu kājnieku mīnas par nelikumīgām. Pēc konvencijas parakstīšanas Otavā, Eiropas Parlaments veica kampaņu, izmantojot rezolūcijas, uzklaušanās un atzinumus, lai nodrošinātu, ka tā tiek īstenota efektīvi. Šodien ir skaidrs, ka starptautiskā kampaņa bija ļoti veiksmīga. Vairāk kā trīs ceturtdaļas no visām valstīm ratificēja Otavas konvenciju. Kājnieku mīnu pielietošana ievērojami samazinājās, tāpat arī to valstu skaits, kas tās ražo. Neskatoties uz šo panākumu, joprojām ir vairāk kā 69 valstis, kas vēl nav likvidējušas kājnieku mīnas. Ir kļuvis acīmredzams, ka šo mērķi nav iespējams sasniegt visur bez papildus finansiāla atbalsta.

Pēdējo gadu laikā Eiropa ir veikusi būtisku ieguldījumu Otavas konvencijas īstenošanā. Laikposmā no 1997. līdz 2004. gadam Eiropas Savienība ieguldīja vairāk nekā miljardu euro kājnieku mīnu apkarošanā. Eiropas Komisijas pretmīnu stratēģija ir ierindota starp veiksmīgākajiem elementiem Eiropas ārpolitikas attīstībā. Tā ir ne tikai mūsu humāno pienākumu izpaušme, bet arī vērtīgs ieguldījums ilgtspējīgā attīstībā un cilvēku drošībā.

Eiropas Savienības Padomes plāno pieņemt jaunu kopīgu rīcību saistībā ar kājnieku mīnām Kopējās ārpolitikas un drošības politikas ietvaros. Mēs atzinīgi vērtējam nodomu turpināt strādāt pie vispārējās Otavas konvencijas ratifikācijas un efektīvas 2009. gada Pārskata konferences.

Mēs ceram cieši sadarboties ar Padomi un Komisiju, īstenojot šo kopīgo rīcību. Es ceru, ka mums drīzumā būs iespēja ar Padomi un Komisiju pārrunāt attiecīgos pasākumus saistībā ar kājnieku mīnām un savstarpējās sadarbības veidu. Mūsu visu galīgais mērķis kopumā ir pasaule bez kājnieku mīnām; lai to panāktu, Eiropas Savienībai ir jābūt koherentai vienotai politikai.

(Aplausi)

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

4. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

5. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

6. Sesiju kalendārs (sk. protokolu)**7. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)****8. Pieņemtā teksta kļūdas labojums (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)****9. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)****10. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)****11. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)****12. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)****13. Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)****14. Lūgumraksti (sk. protokolu)****15. Darba kārtība**

Priekšsēdētājs. - Jums ir izdalīts šis sesijas galīgās darba kārtības projekts, kas noteikts ceturtdien, 8. novembrī, Priekšsēdētāju konferencē saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu. Ir pieprasīti šādi darba kārtības projekta grozījumi:

Otrdien:

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa lūdza iekļaut otrdienas pēcpusdienas darba kārtībā pēc J. Leinen ziņojuma Padomes un Komisijas ziņojumu par kuģu katastrofām Melnajā jūrā, attiecīgi pagarinot pēcpusdienas sēdi līdz 18.30. Tas nozīmētu, ka Komisijai paredzēto jautājumu laiks nesāktos līdz 18.30 un tādējādi būtu par pusstundu īsāks.

Kurš vēlētos pamatot priekšlikumu?

Ja nav neviena, kurš vēlētos runāt par vai pret šo priekšlikumu, tad jautājums ir slēgts.

(Priekšlikums nestājās spēkā)

Trešdiena:

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa lūdz, lai tiek iekļauts Padomes un Komisijas paziņojums par situāciju Gruzijā un lai jautājums tiek izskatīts kopīgās debatēs, uz klausot Charles Tannock ziņojumu, un šim nolūkam, lai pēcpusdienas sēde tiktu pagarināta līdz 18.30 un Komisijai paredzēto jautājumu laiks tiktu saīsināts par pusstundu. Viņi arī lūdza, lai debates par Grieķiju tiktu noslēgtas ar rezolūciju priekšlikumu iesniegšanu un lai balsošana par šiem jautājumiem notiktu novembra sesijā Briselē.

Kurš vēlētos pamatot priekšlikumu?

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man nav daudz ko piebilst pamatojumam: visiem ir acīmredzams, kas notiek Gruzijā, un ir skaidrs, ka mums ir jāiekļauj diskusijās par kaimiņattiecību politiku Gruzijas jautājums. Tas būtu jānosaka tā, lai Padomei ir skaidrs, kas ir kas. Tad mums būtu lēnām jāturpina sagatavot rezolūciju, jo, manuprāt, ir būtiski, lai Eiropas Parlaments noformulē skaidru rezolūciju par notikumiem Gruzijā. Pēc tam to būtu jāpieņem Briselē. Tā ir atbilstošā formālā procedūra, un es ceru, ka visi deputāti piekritīs tam, lai mēs varētu šādi rīkoties.

Priekšsēdētājs. – Tas bija pamatojums. Kurš runās par labu priekšlikumam?

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs vēlamies to atbalstīt ļoti būtiska iemesla dēļ. Gruzijas Rožu revolūcija veicināja daudzus pozitīvus elementus, īpaši pēc Ševardnadzes režīma. Šobrīd pastāv lieli draudi, ka nešaubīgais panākums tiks iznīcināts, ja nerisināsim opozīcijas pausto kritiku.

Eiropas Parlamenta iniciatīva varētu palīdzēt prezidentam Mihailam Saakašvili atgriezties uz pareizā ceļa, tas nozīmē – uzsākt dialogu ar opozīciju.

Es vēlētos lūgt Jūs, priekšsēdētāja kungs, uzturēt kontaktu ar parlamenta priekšsēdētāju, kura tur arī darbojas ļoti aktīvi, un pacensties arī pārliecināt sekot dialoga veidošanas ceļam. Tas ir šo debašu un arī rezolūcijas jautājums, un tādēļ es to pilnībā atbalstu.

(Parlaments pieņēma priekšlikumu.)

Alfonso Andria (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir jāatvainojas. Es lūdzu atļaut man runāt ātrāk, bet, neskatoties uz to, ka vairākkārt piecēlos un devu zīmi, man nesniedza iespēju runāt. Es gribētu noskaidrot atsevišķus jautājumus. Man nolūks bija Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā lūgt Padomi un Komisiju nākt klajā ar paziņojumu par katastrofām Melnajā jūrā. Nedzirdot, kurš bija par un kurš pret, es neesmu pārliecināts, kas tika nolemts. Kā jau minēju, tāds bija mans nolūks un es norādīju šo lūgumu. Mans nodoms bija iesniegt šādu lūgumu priekšsēdētājam: par to, ka Padomei un Komisijai ir jānāk klajā ar paziņojumu par katastrofām Melnajā jūrā. Es vienkārši lūdzu paskaidrot, ko Parlaments ir nolēmis darīt.

Priekšsēdētājs. – Andria kungs, lūdzu, atcerieties līdz ar mani. Es ļoti skaidri aicināju visus deputātus sniegt pamatojumu priekšlikumam. Nebija nevienas atbildes. Atbildīgas nav arī personas, kas pārvaldīja tobrīd procedūru telpā. Es vēros apkārt ļoti rūpīgi un netika pausta vēlme uzstāties, lai pamatotu vai atbalstītu priekšlikumu, un tādēļ Parlaments nolēma, ka nav nozīmēs kādam uzstāties ar pretargumentiem, jo tas netika pamatots. Mēs šeit tāpat kā plenārsēdē nolēmām, ka šis priekšlikums vairs nav spēkā un vairs nav darba kārtībā. Tādēļ es lūdzu tagad turpināt tādā kārtībā, kā iepriekš tika nolemts.

Alfonso Andria (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lūdzu, atļaujiet man paskaidrot. Es piecēlos un devu zīmi, pat verbāli, bet priekšsēdētājs norādīja, lai es pārtraucu. Es vairākkārt piecēlos. Es vēlos lūgt iekļaut šo iniciatīvu dienas kārtībā un nodrošināt, ka Padome un Komisija nāk klajā ar paziņojumu par šo jautājumu. Jebkurā gadījumā, sesijas sākumā priekšsēdētājs minēja, ka Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir paudusi lūgumu.

Es neredzu iemeslu, kādēļ mēs nevarētu pārrunāt šo jautājumu tikai tādēļ, ka lūgums ticis nejauši izlaists. Es lūdzu iespēju uzstāties, bet neviens nepamanīja, pat tad, kad piecēlos kājās.

Priekšsēdētājs. – Neviens šeit plenārsēdē to nepamanīja un tādēļ es jums to norādīju. Tomēr, ja uzskatāt par nepieciešamu, mēs balsosim par šo jautājumu.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas priekšsēdētājs vēlas uzstāties.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es zinu, ka tad, kad jūs runājat, mans kolēģis mēģināja iestarpināt savu komentāru, tomēr es domāju, ka būtu lietderīgi, ja šajā plenārsēžu zālē klātesošajiem es izskaidrotu vienu lietu — par šo jautājumu mēs nevēlamies risināt debātes ar Komisiju un Padomi; mēs zinām, cik maz laika mums ir atvēlēts darbam ar Padomi šonedēļ. Tomēr būtu pietiekami, ja Komisija varētu nākt klajā ar savu paziņojumu, un, uz to pamatojoties, mēs varētu apspriest šo jautājumu debatēs.

(Parlaments nepiekrīta šim priekšlikumam)

*

* *

(Darba kārtība līdz ar to tika pieņemta.)⁽¹⁾

*

* *

⁽¹⁾ Detalizētu informāciju par darba kārtības grozījumiem: sk. protokolā.

16. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Pagājušo nedēļu Ungārijas Zinātņu akadēmija sadarbībā ar ES, UNESCO un Starptautisko zinātnes padomi jau trešo reizi organizēja Pasaules zinātnes forumu. Pasaules zinātnes forumā piedalījās zinātnieki un lēmumu pieņēmēji no vairāk kā 60 valstīm, ieskaitot četrus valstu vadītājus, UNESCO ģenerāldirektoru un Komisijas vides [...] (pārtraukums: „Es atvainojos, priekšsēdētāja kungs, bet es nevaru šādi turpināt!”)

Savukārt, kad Ungārijas Republikas prezidents *László Sólyom* ieteica izveidot pasaules vides organizāciju, ANO Vides programmas vadītāji paziņoja par jaunas starptautiskas organizācijas izveidošanu. Pasaules forumā tika ierosināts, lai institūciju izveido pēc iespējas vairāku valstu parlamenti, nosakot vienu komisāru, kas būtu atbildīgs par nākamajām paaudzēm.

Pasaules foruma galvenais vēstījums ir, ka zinātniekiem un politiķiem ir jādarbojas kopā, lai apturētu klimata pārmaiņas un vides iznīcināšanu. Saskaņā ar dalībnieku teikto, Budapeštā ir izveidots „zinātnes Davos”, citiem vārdiem sakot, Budapešta zinātnes nozarei nozīmē to pašu, ko Davosa ekonomikas jautājumiem.

Nākamo pasākumu kopums ir plānots 2009. gadā, kad Budapeštā tiek plānots uzņemt pasaules zinātņu, izglītības un finanšu ministrus, kas būs galvenais pasākums Eiropas Kreativitātes gadā. Es vēlos lūgt Komisiju un jūs atbalstīt šo pasākumu un konceptu, kas ir tā pamatā, tas nozīmē, ka mums ir jāaizsargā mūs un nākamās paaudzes, kā arī vidi un ilgtspējību. Paldies, ka devāt man vārdu, priekšsēdētāja kungs.

Eluned Morgan (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, viena no lielākajām problēmām saistībā ar ES politiku ir īstenošana. Īpaši tas attiecas uz direktīvām par Lisabonas procesu un klimata pārmaiņām.

2006. gada 4. janvārī visās dalībvalstīs bija jābūt īstenotai Būvniecības direktīvā noteiktajai ēku energoefektivitātei. Tas ļautu panākt ievērojamus enerģijas ietaupījumus. Bet problēma ir tāda, ka tikai astoņas valstis paziņoja par direktīvas pilnīgu transponēšanu paredzētajā laikā. Tas nozīmē, ka visām pārējām valstīm nav izdevies īstenot tiesību aktus, kuriem tās sniedza savu piekrišanu; šīs valstis ir: Francija, Itālija, Beļģija, Luksemburga, Apvienotā Karaliste, Spānija, Austrija, Somija, Zviedrija, Igaunija, Latvija, Polija, Čehija, Slovēnija, Ungārija, Rumānija, Grieķija, Kipra un Malta.

Eiropas Savienība zaudēs uzticību, un tās mēģinājumi samazināt oglekļa emisijas netiks uztverti nopietni, ja laikus nebūs ievēroti ES likumi. Es mudinu jūs rakstiski vērsties pie manis nosauktajām dalībvalstīm, lai paātrinātu šīs nozīmīgās direktīvas ieviešanu.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Itālijas pilsoņu drošība Itālijas teritorijā ietilpst tikai Itālijas valdības jurisdikcijā. Rumānijas valdība nevar nekādā veidā iejaukties. Tas, ko Rumānijas valdība var darīt un ir darījusi, ir sadarboties un nodrošināt ar visu nepieciešamo informāciju, lai pasargātu no iespējamiem Rumānijas pilsoņu nodarītiem noziegumiem.

Līdz šim Itālijas valdība nav izveidojusi stratēģiju, lai uzlabotu romu situāciju tās teritorijā. Labākais pierādījums ir fakts, ka Itālijas valdība nav iesniegusi pieteikumus, lai saņemtu Eiropas fonda līdzekļus romu integrēšanai, kaut arī jau vairākus gadus ir kļuvis acīmredzams, ka romu jautājums ir problēma, kuru nepieciešams risināt.

Eiropas Savienības dalībvalstīm ir tiesības izraidīt pilsoņus, kas ir izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, bet nevienai Eiropas Savienības dalībvalstij nav tiesības izraidīt Eiropas pilsoņus, kas varētu būt noziedznieki, bet nav izdarījuši noziedzīgu nodarījumu.

2004. gada Direktīvā 2004/38/EK šādas situācijas ir izskaidrotas, un Itālijas valdības izdots dekrēts pārsniedz Eiropas direktīvas būtību.

Eiropas Parlamentam un Eiropas amatpersonām ir jāpauž skaidra nostāja saistībā ar 2007. gada 1. novembra Dekrētu Nr. 181 un jālūdz Itālijas parlamentu iesniegt tiesību aktu, ar ko īstenojams Eiropas direktīvas burts un gars, galīgo redakciju.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, nesen bijušais Francijas prezidents un galvenais Konstitucionālā līguma, kas Francijas un Nīderlandes referendumā tika noraidīts, veidotājs *Valéry Giscard d'Estaing* paziņoja, ka ES Reformu līgums, kas tika pieņemts Lisabonā, ir nekas vairāk kā pārstrādāts Konstitucionālā līguma variants, no kura apzināti ir izņemtas atsaucis uz Konstitucionālo līgumu.

Atļaujiet man citēt viņa teikto: „galvenokārt, lai novērstu jebkādas referendumu draudus, nav izmantota Konstitucionālā līguma terminoloģija” – citāta beigās.

Šādi ES pilsoņi uzzināja, ka referendums par Reformu līgumu ir apdraudējums Eiropai, un šī līguma autori pieļāva, ka apzināti tiek praktizēta manipulēšana, lai krāptu Eiropas iedzīvotājus.

Šī nedzirdētā rīcība pierāda, ka referendumi par līgumu ir nepieciešami, tomēr pirms tam ir vajadzīgas godīgas debātes, turklāt ne tikai Eiropas Parlamenta forumā. Mūsu vēlētājiem ir jāapzinās, ko šis dokuments patiesībā nozīmē.

Věra Flasarová (GUE/NGL). - (CS) Dāmas un kungi, pēdējās tikšanās ar Čehijas pilsoņiem laikā es tiku informēta, ka joprojām ir cilvēki, kuriem ir grūtības ar joprojām norītošo ES tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar koncesijām invalīdiem, kuri ceļo ārpus viņu mītnes valsts. Šogad jau esmu runājis Parlamentā par faktu, ka ES tiesību aktu saskaņošana sniegtu iespēju cilvēkiem ar dažādu pakāpju garīgu un fizisku invaliditāti saņemt vienu dokumentu, kas nodrošinātu koncesijas visā Eiropā, ļautu viņiem īstenot tiesības brīvi pārvietoties un tādējādi viņi daudz pilnīgāk iekļautos sabiedrībā.

Vēl viens jautājums, ko izvirzīja pilsoņi un kas pelnījis mūsu uzmanību, ir saistīts ar uzaicinājumiem projektu iesniegšanai, lai saņemtu Eiropas Sociālā fonda finansējumu. Es novērtēju to, ka līdzekļi ir orientēti uz pilsoņu vajadzībām. Tomēr, saskaņā ar invalīdu organizāciju teikto, laikposmā starp uzaicinājumu un iesniegšanas termiņa beigām sastādīt un iesniegt projektu reizēm ir neiespējami pat pilnībā veselam cilvēkam. Es zinu, ka Reformu līgumā cilvēkiem ar invaliditāti ir lielāka uzmanība, tomēr tas neatrisina visu. Tādēļ mums ir jāpievērš lielāka uzmanība cilvēkiem ar invaliditāti. Kur ir robeža starp veselīgiem cilvēkiem un invalīdiem? Cik tāl tiek sniegts atbalsts – kurš ir devējs un kurš ir saņēmējs? Ikviens no mums kādu dienu var nonākt šī vienādājuma pretējā pusē.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Polijas prese ziņoja, ka divu poļu tautības sieviešu vārdi nav iekļauti 2004. gada 11. marta teroristu uzbrukuma upuru piemiņas plāksnē Madridē. Iztrūkst *Danuta Teresa Szpila* un *Alina Maria Bryk* vārdi. Viņu ģimenes jūtas aizskartas. Piemiņas plāksne tika atklāta pirms astoņiem mēnešiem.

Netika iekļauti arī emigrantu no Marokas un Rumānijas vārdi. Tādēļ es jautāju saviem kolēģiem deputātiem no Spānijas: vai šī kļūda tagad ir izlabota? Kādēļ šie vārdi netika iekļauti piemiņas plāksnē? Es lūdzu arī Jūs, priekšsēdētāja kungs, izradīt interesi un iesaistīties šajā jautājumā.

Dimitar Stoyanov (ITS). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta deputāti, *Ahmed Dogan*, turku antikonstitucionālās partijas Kustības par tiesībām un brīvībām līderis, kuram ir Bulgārijas valdības mandāts, paziņoja vietējo vēlēšanu pēdējā etapā naktī, ka balsu tirdzniecība ir Eiropas prakse. Šis pazemojošais paziņojums izraisīja Bavārijas Eiropas lietu ministrā *Markus Söder* pamatotas dusmas. Intervijā laikrakstam *Die Welt* *Markus Söder* pieprasīja, lai tiktu veikta izmeklēšana un pārtraukta ES līdzekļu piešķiršana Bulgārijai.

Kustība par tiesībām un brīvībām ir turku teroristu organizācijas politiskā darba turpinātāja. *Ahmed Dogan* bija šīs organizācijas dibinātājs, par ko viņš tika notiesāts un apcietināts kā terorists. Jau no paša sākuma ATAKA partija vienmēr nav atbalstījusi šīs mafijas struktūras pastāvēšanu, kuras līdzekļi tiek izmantoti balsu tirdzniecībai, kā arī ekonomiskajam reketam un briesmīgai Bulgārijas iedzīvotāju diskriminācijai pašu pilsētās.

ES līdzekļu piešķiršanas pārtraukšana būtu līdzvērtīga Bulgārijas iedzīvotāju sodīšanai par politiskās mafijas nodarīto. Tādēļ tā vietā ir jāaptur *Ahmed Dogan*! Ja viņš uzskata, ka balsu tirdzniecība ir Eiropas prakse, tad varat iedomāties, kā šeit Eiropas Parlamentā liberāļu grupā nokļuva četri Kustības par tiesībām un brīvībām pārstāvji.

Šim parlamentam ir jānosoda *Ahmed Dogan* nedemokrātiskos paziņojumus un ir jāizveido izmeklēšanas komiteja, kas izmeklētu pēdējās vietējās vēlēšanas un vēlēšanas Eiropas Parlamentam, kas notika š. g. maijā. Paldies!

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). - (CS) Dāmas un kungi, Čehijas Republikas pilsoņi ar entuziasmu uzņēma galīgo lēmumu par deviņu ES dalībvalstu iekļaušanu Šengenas zonā. Tas ietvers sevī formālas izmaiņas drošības sistēmā un valstu robežu aizsardzībā, un tādējādi tiks sekmēta preču un cilvēku brīva pārvietošanās, taču izraisīs arī pārsteidzošus sarežģījumus. Pēdējā Dienvidbohēmijas, Bavārijas un Augšaustrijas vietējo iestāžu sanāsmē daži eksperti norādīja, ka jauns šķērslis līdz ar agrākajām valstu robežām varētu būt tā dēvētā Šumava Nacionālā parka „neiejaukšanās zona”. Daži tūrisma maršruti robežojas ar neiejaukšanās zonu, un striktie vides tiesību akti aizliedz šiem maršrutiem šķērsot Čehijas teritoriju. Vēl nesen uz Čehijas – Austrijas un Čehijas – Vācijas pastāvēja dzelzs priekšskars, kas atdalīja agrāko Austrumvāciju no Čehoslovākijas, kurās valdīja totalitārais komunisma režīms, no demokrātiskās pasaules. Iespējams mēs piedzīvosim situāciju, kurā šajos reģionos dzīvojošie cilvēki ir atdalīti nevis ar dzelzs, bet gan zaļo priekškaru.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos, priekšpēdējās uzstāšanās laikā no citkārt ļoti efektīvā tulka tulkojuma vācu valodā izrietēja, ka *Markus Söder* ir Bulgārijas Eiropas lietu ministrs. Tomēr, es uzskatu, ka ir būtiski norādīt, ka viņš patiesībā ir Bavārijas Eiropas lietu ministrs, un tas savukārt atkārtoti apliecina to, ka ir būtiski, ka mēs saņemam rakstiskus protokolus, nevis tikai audiovizuālus ierakstus.

Priekšsēdētājs. – Mēs to ņemsim vērā.

Tagad uzstāsies *Dîncu* kungs. Vai viņa nav?

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, šis ir nepieteiktas uzstāšanās debātes.

Kā šis deputāts pamanījās uzstāties nepieteikts, nebūdamš šeit?

Priekšsēdētājs. – Es saprotu, ka jūs esat ieinteresēts veicināt nepieteiktu uzstāšanos, un jūs savu esat panācis!

Kristian Vigenin (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz galēji labējo spēku darbības paplašināšanos; reizēm par šiem spēkiem mēs aizmirstam un pat piedodam viņiem.

Laika posmā, kas īsāks par mēnesi, mēs saskārāties ar vairākiem satraucošiem notikumiem. Oktobrī Itālijas jauniešu grupa aizkāra holokausta piemiņu, izkļedzot saukļus Hitlera un Dahavas koncentrācijas nometnes atbalstam. Spānija pieredzēja rasistu uzbrukumus, kas bija vērsti pret imigrantiem Barselonā un Madridē. Budapeštā savu vardarbīgo raksturu nodemonstrēja militarizētā „Ungārijas sardze”. Nesen mēs pieredzējām, ka galēji labējās idejas, kas ir pretējas Eiropas Savienības galvenajām pamatvērtībām, aizrauj Beļģijas un Itālijas politikus, ietekmējot politiskus lēmumus un darbību.

Īpaša uzmanība jāpievērš pagājušajā nedēļā Prāgā notikušajam labējo ekstrēmistu mītiņam, kura dalībnieki centās svinēt 1938. gadā pret ebreju tautu vērsto etnisko tīrīšanu, kas zināma kā 9. novembra „Kristāla nakts”. Visi šie notikumi kļūst par daļu no mūsu ikdienas. Ir pienācis laiks pamosties. Mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, ir jāvada cīņa par tiem principiem, kuru ievērošana ļauj mums tagad atrasties šajā Parlamentā — tie ir miera, demokrātijas, tolerances, tiesiskuma un solidaritātes principi. Ļaujiet man uzsvērt, ka galēji labējo spēku politiskās grupas darbību šajā Parlamentā iedrošina ekstrēmistus visā Eiropā. Un mana vienīgā cerība ir tāda, lai drīzumā beigtos demokrātijas ļaunprātīga izmantošana.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, gandrīz droši ir zināms, ka mutes un nagu sērgas vīruss, kas radīja ievērojamu kaitējumu Lielbritānijas ekonomikai, pagājušajā vasarā ir izplatījies ārpus Pirbraitas (*Pirbright*) laboratorijas, kas atrodas Sarejā (*Surrey*). Šī iestāde ir ES parauglaboratorija, kurai jāaizsargā dzīvnieki no lipīgām slimībām, nevis jāizraisa epidēmijas savas nekompetences dēļ.

Pēdējo divu nedēļu laikā šī pati laboratorija bija galvenais vaininieks citā neveiksmē. Saistībā ar mutes un nagu sērgu tā nāca klajā ar neskaidriem un brīžiem pretrunīgiem rezultātiem attiecībā uz Kipras atsūtītajiem dzīvnieku paraugiem. Šī acīmredzami bezatbildīgā rīcība ievērojami ietekmēja simtiem lauksaimnieku šajā salā. Atbildību par visām šīm nekārtībām Kipras iestādes novēla uz Eiropas Komisijas pleciem, un pilsoņi, saprotams, ir diezgan satraukti.

Pirms Pirbraita pieļauj vēl kādu bīstamu kļūdu, vai jūs, lūdzu, varētu pieprasīt Komisijai šo laboratoriju svītrot no to parauglaboratoriju saraksta, kas veic izmēģinājumus ar dzīvniekiem, un aizvietot to ar uzticamāku iestādi, lai turpmāk neciestu lauksaimniecības joma?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izvirzīt jautājumu, kas mūs vēl pavisam nesena satrauca, proti, pāreja no vasaras laika uz ziemas laiku (un otrādi - martā).

Ir ticis teikts, ka šādi tiek ievērojami ietaupīts elektroenerģijas patēriņš. Manuprāt, tā nav taisnība, jo dienas gaismas stundu skaits paliek nemainīgs. Tāpat arī ielu apgaismojumam nepieciešamās elektroenerģijas patēriņš nav atkarīgs no pieejamā dabiskā apgaismojuma apmēra, jo tas tiek regulēts automātiski.

Elektroenerģijas patēriņš rūpniecības fabrikās paliek nemainīgs. Nelieli ietaupījumi veidojas mājsaimniecību elektroenerģijas patēriņā, tomēr tiek drukāti jauni grafiki, apturēta vilcienu kustība, tas nozīmē traucējumus gan pieaugušajiem, gan bērniem, kā arī traucējumus informācijas sistēmā. Priekšsēdētāja kungs, es priecātos, ja Parlaments uzklautu autoritatīvu informāciju no Komisijas par laika pārejas ieguvumiem un zaudējumiem.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos vērst Parlamenta uzmanību uz FIFA - galvenās futbola pārvaldes struktūras - izteikto priekšlikumu ļaut Ziemeļīrijas spēlētājiem pārstāvēt Īrijas Republiku. Ziemeļīrijas futbola komandai ir daudzas desmitgades gara vēsture, par kuru tā var būt ļoti lepna: daudzu gadu garumā ir izveidotas vairākas izcilas Ziemeļīrijas futbola komandas, kas uzvarējušas Eiropas lielākās

tautas. Šo gadu laikā Ziemeļīrija ir saskārusies ar daudzām grūtībām, jo tās ilga vairāk nekā 30 gadus, bet šajā laikā futbols bija tas, kas spēja vienot cilvēkus. Tāpēc es skaidri saku Starptautiskajai Futbola federāciju asociācijai (FIFA) — šādi jūs rīkojaties nepareizi, un tas noteikti nepalīdzēs attiecībā uz Ziemeļīrijas pilnīgas attīstības izredzēm nākotnē, jo īpaši laikā, kad mēs domājam, ka esam atgriezušies pie normāliem apstākļiem.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos skart jautājumu par „Cadbury Schweppes”, kas manā vēlēšanu apgabalā tikko paziņoja par to, ka gatavojas slēgt *Keynsham* rūpnīcu, tādējādi likvidējot 500 darba vietas, un ražošanu pārcelt uz Poliju. Pret to ir iebildušas Lielbritānijas un Polijas arodbiedrības, jo tās uzskata, ka tas ir „Cadbury Schweppes” mēģinājums pazemināt standartus, pieņemot darbā cilvēkus, kas pieraduši saņemt vismazākās algas.

Keynsham šokolāde tiek ražota jau 250 gadus, un apmēram 100 gadus to dara „Cadbury Schweppes”. Tādējādi šeit tiks zaudētas 500 darba vietas, bet kopumā, ķēdes reakcijā iesaistot arī apakšuzņēmējus, — 1 500 darba vietas.

Šis uzņēmums cer saņemt Eiropas līdzekļus, lai finansētu ražotnes pārcelšanu. Es pilnībā atbalstu ar darba vietu izveidi saistītos Eiropas projektus un ceru, ka Komisija arī turpmāk tos īsteno, neatkarīgi no tā, vai tie paredzēti Apvienotajā Karalistē, Polijā vai citur, tomēr Eiropas Savienības līdzekļi ir paredzēti darba vietu izveidei, nevis uzņēmējdarbības pārvietošanai. Es ceru, Komisijai taps skaidrs, ka mēs negaidām, lai tā finansētu šo darba vietu zaudēšanu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ES integrācija iziet cauri virknei etapu. Šengenas līguma īstenošanas rezultātā vēl viena grupa valstu iekļausies zonā, kurā ir atcelti robežu ierobežojumi un kontroles. Mēs to atzinīgi vērtējam, jo ievērojama Polijas austrumu robežas daļa ir arī ES robeža.

Šengenas līgumu noteikumu stāšanās spēkā rezultātā Polijai tika uzlikts pienākums nodrošināt papildus kontroli uz tās robežām. Es īpaši domāju par robežu ar Ukrainu, valsti, kas kopš tās demokrātiskās un ekonomiskās pārejas ir kļuvusi par būtisku ES partneri. Polija un Ukraina jau gadsimtiem ilgi ir saistītas kā kaimiņvalstis. Šodien mums ir nepieciešams īpaši ciešs kontakts un sadarbība ar mūsu pilsoņiem un cilvēkiem.

Tādēļ mums ir jāveido labi apstākļi, un jāpadara tie pieņemami cilvēkiem, kuri šķērso Ukrainas – Polijas robežu, tas nozīmē – Ukrainas – ES robežu, pēc iespējas samazinot nevajadzīgas administratīvās prasības un izmaksas. Tam nav jābūt robežai, kas atdala, bet gan sadarbībai kaimiņattiecību ietvaros, robežai, kas nākotnē pēc Ukrainas integrēšanas ES pastāvēs tikai formāli, un cerēsim, ka tā tas notiks.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos runāt par situāciju, kas ir izveidojusies saistībā ar Rumānijas romiem Itālijā. Es izjūtu nožēlu par to, ka bija jānotiek šādai traģēdijai, lai Itālija pieņemtu lēmumu, ko katrs interpretēja savādāk, lai gūtu skaidrību par patieso problēmu, ko es, cik vien atceros, esmu prezentējusi katrā forumā.

Šajā sēžu zālē diskusiju par Rumānijas un Bulgārijas pievienošanas ietvaros es vienmēr esmu norādījusi to, ka trūkst romu integrēšanas politika. Ja minoritāšu grupas pamet savu dzimteni, cerībā citur izveidot labāku dzīvi, tā arī ir problēma. Taču arī tā ir ievērojama problēma, ja uz Eiropas Savienības robežām veidojas diskriminējošas situācijas un noteiktas minoritāšu grupas ir spiestas pamest savu dzimto zemi.

Ir pienācis laiks izveidot visaptverošu stratēģiju, par ko mēs balsojām – šis Parlaments par to balsoja - mūsu 2005. gada aprīļa lēmumā, kurā lūdzām Komisiju mudināt dalībvalstis veidot stratēģiju. Rumānija, Bulgārija, Ungārija un Slovākija jau ir izveidojušas stratēģiju un piedalās rīcības programmā romu integrācijai desmitgadē.

Ja Komisiju vai citas dalībvalstis neapmierina 2005. gada pamatnostādnes un Parlamenta lēmumi, šis jautājums ir jāizskata atkārtoti. Mums ir jāizveido ne tikai visaptveroša romu stratēģija, ņemot vērā to, cik steidzami šāda stratēģija nepieciešama un cik nopietns ir šis jautājums, mums pilnīgas romu integrācijas nolūkos pēc iespējas ātrāk ir jāizveido arī tā deviņi ES līdzekļi, īpaši, lai novērstu nodalīšanu izglītības sistēmā.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, patiesībā bija plānots, ka es šodien runāšu par situāciju Burmā, taču informācija, ko esmu saņēmis, pamudināja mani pievērst jūsu uzmanību atkal Krievijai.

Kamēr Mafrā noritēja sagatavošanās darbi Eiropas Savienības samitam, Krievijas pilsētā Kazaņā, kas atrodas 720 km attālumā no Maskavas, noritēja ilgtermiņa cīņas starp iestādēm un medijiem kārtējais raunds. Šoreiz upura lomā spēlēja *Natalia Petrova*, dokumentālu filmu veidotāja, kuru tēma citu starpā ir Čečenija. Spīdzinātāju lomā šoreiz spēlēja civildrēbēs tērpti vietējās policijas policisti.

Viņi arestēja *Natalia Petrova* viņas mājā vecāku un bērnu priekšā. Aresta laikā viņa zaudēja samaņu, viņa tikusi vairākas reizes sista un dedzināta ar cigaretēm. Viņa nonāca policijas galvenajā iecirknī, no kurienes pēc dažām stundām tika atbrīvota. Viena no žurnālistes meitām arī guva līdzīgus savainojumus kā māte. Vai tie ir demokrātiskas valsts, kas ir Eiropas Padomes locekle, policijas uzvedības standarti? Vai šie notikumi tiks strikti atspoguļoti šajā forumā, lai Eiropa varētu apzināties, kas patiesībā notiek Krievijā?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Es vēlos izmantot Eiropas Parlamenta plenārsēdes atklāšanu, lai paustu mūsu solidaritāti GESTNAVE un ERECTA darbiniekiem, kuri neatlaidīgi un varonīgi turpina integrāciju uzņēmumā LISNAVE. Šī integrācija, ja tā tiks īstenota, būtu ne ir tikai 10 gadus atpakaļ noslēgtajā līgumā starp Portugāles valsti un Mello grupu paredzētā īstenošana Setubalas pussalas kuģu būves industrijas pārstrukturizēšanas ietvaros, bet arī atspoguļotu Portugāles Darba kodeksā paredzēto.

Visbeidzot, es vēlos paust mūsu pilnīgu atbalstu neskaitāmajām GESTNAVE, ERECTA un LISNAVE darbinieku iniciatīvām, ko viņi šajos gados ir paveikuši, lai īstenotu tiesību aktus un panāktu taisnīgu attieksmi pret darbiniekiem, kā arī nākotnes kuģu būves un remonta industrijā Portugālē.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, nesēn Īrijā veiktā aptauja parādīja, ka Reformu līguma atbalstītāju īpatsvars ir satraucoši zems — to atbalsta nedaudz mazāk par 25 %, bet vairāk nekā 62 % vēl nav izlēmuši par savu nostāju. Neskatoties uz to, šonedēļ Komisijas likumdošanas un darba programmā 2008. gadam ir noteikts, ka „darbs turpināsies arī tāpēc, lai ļautu sabiedrībām izvēlēties ES mēroga nodokļu bāzi”.

Dublinas *Trīsvienības* koledžas vecākais lektors Dr. *Sean Barrett*, patlaban raksturojot uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes samazināšanos Īrijā (no 50 % 1980. gados līdz 12,5 % pēc desmit gadiem), norādīja, ka tas ir bijis „vissvarīgākais politikas pasākums, kas ļāvis pārveidot Īriju”.

ES mēroga nodokļu bāzes koncepcija, kas ietver bīstamo iespēju iekasēt tādu ienākuma nodokli par tirdzniecību, kura pamatā ir katrā valstī atsevišķi noteikta likme, iedragā uzticību, veicina eiroskepticisma pieaugumu Īrijā un ir ārkārtīgi nepiemērota saistībā ar Reformu līguma ratifikāciju.

Tādēļ es pieprasu steidzīgi izskatīt šo jautājumu Komisijā. Galvenā uzmanība mums jāpievērš ierosinātā Līguma svarīgākajiem elementiem un faktiskajiem šķēršļiem iekšējā tirgū, lai jaunizveidotos tirgus, iekšējās investīcijas un Līguma turpmāko ratifikāciju nepakļautu riskam, ko varētu radīt nesaprātīgs, neuzticību izraisošs un tādejādi nepieņemams priekšlikums par kopējo nodokļu bāzi.

Priekšsēdētājs. – Komisārs *J. Figel'* ir šeit, tādēļ esmu pārliecināts, ka viņš rūpīgi ir ņēmis to vērā.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Gaidāmais 17. novembris Čehijas un Slovākijas iedzīvotājiem ir simboliski tikpat nozīmīgs kā vāciešiem Berlīnes mūra krišana.

Astoņpadsmit gadu atpakaļ šajās valstīs beidza pastāvēt barbarisks, totalitārs režīms. Tādējādi Čehijas un Slovākijas iedzīvotāji atkal kļuva daļa no Eiropas. Šī notikuma dēļ 17. novembris ir gadadiena, kas ir dzīva, kas ir simbols kam nozīmīgam, ko ir vērts atcerēties. Vienotā Eiropa ir dibināta, lai sakautu ne tikai nacismu, bet arī komunismu. Nacistu noziegumu neizmeklēšana un noziedznieku nesaukšana pie atbildības ir bijis apdraudējums Eiropai, un tas pats attiecas uz komunistiskā režīma noziegumiem.

Es vēlos šajā sakarā atgādināt Pāvesta Jāņa Pāvila II novēlējuma, kurā pausti slavenie vārdi “jums nav jābaidās”, kas bija būtisks solidaritātes Slovēku opozīcijai atspoguļojums. Vēl es vēlētos minēt prezidenta *R. Reagan* vārdus, kura vārdi par “sātana impēriju” padarīja viņu par mūsu prezidentu, kaut arī mēs par viņu nebalsojām. Komunismu sakāva vīriešu un sieviešu drosme; netaisnīgums deva vietu taisnīgumam. Brīvība ir lieliska dāvana, un es esmu priecīga, ka šodien man ir iespēja būt Eiropas Parlamenta loceklei.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Ievērojamam Eiropas Parlamenta vairākumam notikumi Itālijā izraisīja pamatotu riebumu, taču, dāmas un kungi, tajā ir jaušama arī ārkārtīgi liela deva liekulības. It kā mēs nezinātu, ka Rumānijā sarežģītos apstākļos dzīvo 3-4 miljoni romu; it kā mēs nezinātu, ka Eiropā dzīvo 12 miljoni romu. Tas atspoguļo arī to, ka Eiropas Savienībai nav minoritāšu politikas, ne attiecībā uz vietējām minoritātēm, ne arī attiecībā uz romiem un migrantu minoritātēm.

Es esmu priecīgs, ka Eiropas Sociālistu grupa nosodīja Itālijas kolektīvās vainas principu, un es būtu arī priecīgs, ja mana grupa būtu darījusi to pašu, ņemot vērā ungāru minoritātes Slovākijā kolektīvo dedzināšanu.

Priekšsēdētāja kungs, es ļoti vēlētos lūgt, lai šajā plenārsēdes sesijā ir vismaz viena persona, kas ir atbildīga par minoritāšu jautājumiem Eiropas Parlamentā, un, visbeidzot, lai Cilvēktiesību apakškomitejai ir atbilstoša

komiteja, un beidzot ir kāda uzraudzība, ņemot vērā, ka mūsu priekšsēdētājas ir patiešām „minoritātēm draudzīgs” priekšsēdētājs. Paldies!

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs nesam pieredzējam ceturto gadadienu *Mikhail Khodorkovsky* un *Platon Lebedev* apcietināšanai, kuram ir problēmas ar sirdi, un viņš slimo ar hepatītu. Tas nav pieņemams, ka šie divi vīrieši paliek cietumā Sibīrijas pilsētā Čitā, pārkāpjot Krievijas tiesību aktus.

Nepamatotu iemeslu dēļ viņu pieteikumi par priekšlaicīgu atbrīvošanu, kas ir iespējama atbilstoši Krievijas tiesību aktiem, tika noraidīti, neskatoties uz labo uzvedību. Tas pavisam noteikti bija solis, lai līdz nākamā gada vēlēšanām noturētu opozīciju minimumā.

Kad divas nedēļas atpakaļ mūsu grupa apmeklēja Maskavu, es tikos ar *Mikhail Khodorkovsky* advokātu *Yuri Schmidt*. Vēl mēs tikāmies ar dažādiem citiem memoriāla pārstāvjiem, *Garry Kasparov* un *Grigory Yavlinsky*, kuri visi apliecināja, ka *Yukos* problēma pavisam noteikti ir politiska problēma. Tādēļ es aicinu ES intensīvāk risināt cilvēktiesību pārkāpumus, īpaši dialogā ar Krieviju. Šeit būtisks ir nevis sods, bet gan cilvēcība un taisnīgums.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos runāt par traģisko politisko situāciju Libānā un ES lomu šajā situācijā, ko tā tiek aicināta steidzami īstenot. Šodienā ir pārāk tipiska šai krīzei, jo jau atkal Republikas prezidenta vēlēšanas ir atliktas.

Reģionālo varu strīdi, kas ietekmē Libānu, ir padziļinājušas plaisu starp politiskajām grupām. Tā rezultātā cilvēki tiek turēti par ķīlniekiem, pastāv pilsoņu kara risks un visa teritorija ir nestabila.

ES, kas noslēgusi partnerību ar Libānu, rīkojas atbilstoši kaimiņattiecību politikā noteiktajam rīcības plānam. ES un tās dalībvalstu ieguldījums starptautisko palīdzību attīstības jomā veido 40 %. Eiropas Savienība ir izpildījusi savus pienākumus miera uzturēšanas spēku stiprināšanā. Šobrīd tam visam nav jēgas, izņemot gadījumu, ja tiktu panākts valsts nolīgums, lai novērstu krīzi. Ceļš līdz tam ir sarežģīts vai pat neiespējams neveiksmīgo prezidenta vēlēšanu dēļ. Eiropas Savienībai ir jāuzņemas tās lomu un jārikojas kā efektīvam sarunu dalībniekam, un jāuzsāk reālu dialogu. Mēs nedrīkstam zaudēt laiku; mēs nedrīkstam tikai sēdēt un skatīties.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, nesam Eiropas Cilvēktiesību tiesa pieņēma nolēmumu ar tālejošām sekām. Attiecīgajā lietā iesaistītās puses bija „*Amalgamated Society of Locomotive Engineers and Firemen*” (ASLEF) un Apvienotā Karaliste. Lieta attiecās uz *Jay Lee*, kurš bija ASLEF un Lielbritānijas Nacionālās partijas biedrs. *J. Lee* tika izslēgts no ASLEF, jo viņš bija arī Lielbritānijas Nacionālās partijas biedrs. Tiesa atbalstīja šādu rīcību.

Lielbritānijas Nacionālā partija ir politiska partija, kuras saknes meklējamas neonacismā. Tomēr saskaņā ar Apvienotās Karalistes likumiem piederība šai partijai ir pilnībā likumīga. Lielbritānijas valdība ir atzinusi, ka tagad likumā par arodbiedrībām ir jāveic izmaiņas, lai arodbiedrības varētu izslēgt tos biedrus, kuru politiskos uzskatus tās neatzīst.

Arodbiedrību pienākums ir kolektīvi pārstāvēt savu biedru būtiskās intereses darbavietā, nevis izlemt, kuri politiskie uzskati ir pieņemami un kuri — nav pieņemami. Šis Tiesas lēmums ir vēl viena Eiropas nagla Lielbritānijas brīvību zārkā.

Toomas Savi (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs bijām šokēti par pagājušās nedēļas vardarbīgajām sadursmēm starp protestētājiem un policiju Tbilisi, Gruzijā. Tas, ka prezidents *Mikhail Saakashvili* izziņoja ārkārtas stāvokli, lai noslāpētu nemierus, un izmantoja vardarbīgus pasākumus, ir ļoti satraucoši.

Saskaņā ar dalībnieku sniegto informāciju šie nemieri nekādā veidā nebija saistīti ar ārējām ietekmēm; šādā veidā dalībnieki pauda savu lielo neapmierinātību ar valdību.

Prezidents *M. Saakashvili* reaģēja pārāk dramatiski, jo vardarbība nav piemērots risinājums attiecībā uz opozīcijas pamatotajām bažām. Turklāt prezidents *M. Saakashvili* paziņoja, ka Gruzijas prezidenta vēlēšanām jānotiek 2008. gada janvārī.

Mēs nedrīkstam nepievērst uzmanību šiem nemieriem. Gruzijai kā ES kaimiņattiecību politikas galamērķa valstij Eiropas Savienība ir ieteikusi īstenot režīma nomaiņu. Mums jājautā sev, vai mēs esam darījuši visu iespējamo, lai izvairītos no šādas krīzes, un vai varam būt droši, ka šāda situācija neatkārtosies kādā citā galamērķa valstī.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, nesen notikušajā Mafras sammitā Krievijas pārstāvji piedāvāja izveidot institūtu, kas uzraudzītu cilvēktiesību situāciju ES valstīs. Krievijas pārstāvji ieteica šo iniciatīvu kā politisku pasākumu, lai līdzsvarotu ES kritisko attieksmi par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Krievijā. Attiecīgo institūtu finansēs Krievija.

Manuprāt, ES līderiem principā būtu jāizvairās no šādiem mēģinājumiem politizēt cilvēktiesību jautājumus. Tā ir taisnība, ka starp ES un Krieviju pastāv atbilstīga cilvēktiesību dialoga mehānismi. Diemžēl šie mehānismi nav pienācīgi izmantoti, galvenokārt tāpēc, ka Krievija nav risinājusi ES norādītās problēmas.

Turpinot šo domu, mēs varam iztēloties, kā pēc tam prezidents *M. Ahmadinejad* uzstās uz to, lai ES teritorijā tiktu izveidots Irānas finansēts institūts, kas veiks pētījumus par cilvēktiesībām un holokaustu. Esmu pārliecināts, ka tādas iniciatīvas kā šī var vienīgi diskreditēt cilvēktiesību aizstāvības cēlo nolūku.

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

priekšsēdētāja vietniece

17. Sporta loma izglītībā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts (A6-0415/2007) ir *Pāl Schmitt* ziņojums Kultūras un izglītības komitejas vārdā par sporta lomu izglītībā (2007/2086(INI)).

Pāl Schmitt (PPE-DE), referents. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, atļaujiet man vispirms paust lielu paldies par daudzajām piezīmēm un ierosinātajiem uzlabojumiem, kas tika sūtīti manam ziņojumam. Mans mērķis bija runāt par fiziskās audzināšanas lomas skolās un sporta lomas izglītībā stiprināšanu.

Gandrīz viena ceturtdaļa Eiropas Savienībā dzīvojošajiem bērniem ir liekais svars un tikai 50 % no viņiem piedalās sporta aktivitātes skolas fiziskās audzināšanas stundu laikā, tajā pat laikā fiziskās audzināšanas stundu skaits turpina samazināties. Šī bīstamā procesa rezultātā Eiropā aizvien vairāk izplatās diabēts, augsts asinsspiediens, sirds un nervu sistēmas slimības, mugurkaula un limfvedu slimības, un nākotnē tādejādi ievērojami pieaugs atsevišķo dalībvalstu veselības aprūpes izmaksas.

Mēs nevaram atļauties kompensēt neaktīvu dzīvesveidu un mazkustīgu ikdienas dzīvi, kas tipiska Eiropas pieaugušajiem, atstājot novārtā tādu vienkāršu, bet vienlaikus efektīvu instrumentu kā fiziskās audzināšanas stundas. Kā kādreizējais olimpietis, praktizējošs sporta direktors un, protams, Eiropas Parlamenta loceklis, mans pienākums un mana atbildība ir atrast veidu, kā Eiropas Savienība var veikt savu ieguldījumu cīņā pret skolnieku aptaukošanos, atbalstot veselīgu, aktīvu dzīvesveidu, veidojot Eiropas pieaugušo veselību un - izglītības procesā - izmantojot sportu.

Atļaujiet man apsveikt dalībvalstu vadītājus par viņu viedo lēmumu neaizmirst sportu pēdējā Lisabonas samītā un piešķirt Eiropas Savienībai tiesības rīkoties sporta jomā pēc Reformu līguma apstiprināšanas. Komisija ir sagatavojusi virkni programmu veselīga dzīvesveida veicināšanai un veselīga uztura jomā, tomēr starp šīm programmām nav pietiekamas koordinācijas. To īstenošanā būtiskāka loma un cieņa ir jāsniedz sporta ekspertiem, fiziskās audzināšanas skolotājiem un treneriem.

Ir jānorāda, ka Baltā grāmata par sportu, ko Komisija izdeva jūlijā, un ar to saistītais rīcības plāns ir solis pareizajā virzienā. Vēl mēs turpinām sadarbību ar Komisiju pētījumu veicināšanā, kas ir būtiski sporta ekspertiem, un statistikas datu apkopošanā, lai izvērtētu skolnieku sporta aktivitātes un viņu fizisko stāvokli.

Es uzskatu, ka ir būtiski, izmantojot mūžizglītību un Boloņas procesa pamatnostādnes, mēs varētu veicināt mobilitāti un pastāvīgu apmācību treneriem un fiziskās audzināšanas skolotājiem, mēs varam savstarpēji atzīt profesionālos un akadēmiskos grādus, kas apliecina viņu kvalifikāciju, un mēs varam atbalstīt ar efektīvāku sadarbību starp sporta ekspertu organizācijām.

Papildus fiziskajiem vingrinājumiem fiziskā audzināšana skolās attīsta tādas būtiskas īpašības kā neatlaidība, komandas gars, gribasspēks un godīgums, no kā mums uzticētie jaunie cilvēki varēs gūt labumu visas turpmākās dzīves garumā. Dalībvalstu skolu un ģimnāziju sporta telpas bieži vien ir ļoti atstātas novārtā, un tās ir nabadzīgi aprīkotas un noplukušas. Vēl viena liela problēma ir kvalificētu fiziskās audzināšanas skolotāju trūkums, turpmākās profesionālās apmācības neorganizētais stāvoklis un fakts, ka fiziskās audzināšanas mācību programma ir novecojusi.

Diemžēl fiziskā audzināšana skolās ir zaudējusi savu nozīmi, kaut arī tā ir pamats gan fiziskajai, gan garīgajai attīstībai. Maigas un asas kustības, ko iespējams labi attīstīt sportojot un ar vispārzināmām spēlēm, vai jebkādam aktivitātem, kas ietver kustēšanos, arī ir būtiskas lasīt un rakstīt prasmes apguvē. Tā nav nejaušība, ka bērni ar disleksiju un disgrāfiju tiek ārstēti arī izmantojot kustību terapiju.

Fiziskā audzināšana ir vienīgais mācību programmas priekšmets, kas koncentrējas ne tikai uz garīgo attīstību, bet arī fizisko, aktīvas kultūras un higiēnas attīstību. Fiziskās audzināšanas un vecāku kopējais uzdevums ir mācīt un mudināt bērnus dzīvot veselīgi un regulāri vingrot, un pievērst viņu uzmanību dopingam, alkohola un citu narkotisku vielu kaitīgajai ietekmei uz fizisko un garīgo veselību.

Lai uzlabotu skolas vecuma bērnu veselības un fizisko stāvokli, mēs iesakām noteikt fizisko audzināšanu pamatskolās un vidusskolās kā obligātu priekšmetu un paredzēt kā daļu no mācību programmas, ka bērniem ir iespēja vingrot vismaz trīs reizes nedēļā. Sportam ir vispārzināma loma sociālās integrācijas un sociālās kohēzijas veicināšanā, jo sports ir būtisks instruments socializācijā un starpkultūru dialogā.

Ziņojumā būtiska nozīmē ir arī dzimumu līdztiesības jautājumam. Es uzskatu arī, ka tiem, kuriem ir invaliditāte, arī ir jāpiedalās regulārajās skolas fiziskās audzināšanas stundās, kas atbilstu viņu vajadzībām un būtu ļoti integrējoši. Savā ziņojumā es arī norādīju, ka fiziskā audzināšana un organizētais sporta nodarbības skolās ir būtiskas ne tikai no fiziskā, bet arī no garīgā viedokļa veselīgai bērnu attīstībai un vienlaikus kā socializācijas veids. Ziņojumā es ierosīnu, ka atpalikušajiem reģioniem ir jāsniedz iespēju konkurēt, lai iegūtu līdzekļus ieguldījumiem sportā no struktūrfondiem.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejai un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai par vērtīgo ieguldījumu ziņojumā. Dāmas un kungi, es atbilstoši lūdzu jūs atbalstīt manu ziņojumu. Paldies jums par uzmanību.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu vārdu pirms tika pieteikts ziņojums. Priekšsēdētājs, kurš vadīja sēdi pirms Jums, nepieteiktās uzstāšanās procedūras ietvaros aicināja virkni deputātu, kuru pat nebija Parlamentā. Par to viņam tika izteikts aizrādījums atbilstoši Reglamentam, *Corbett* kungs.

Es centos tikt pie vārda vairākas reizes un iesniedzu arī pieteikumu, taču tas tika ignorēts. Es uzskatu, ka priekšsēdētāja, kurš vadīja sēdi pirms Jums, rīkojās pretēji šī Parlamenta noteikumiem un nepiedienīgi.

Priekšsēdētāja. – Cien. *Martin* kungs, bija pārāk vienas minūtes runas. Parasti tās ilgst pusstundu. Tomēr laiks tik pārsniegts ar ievērojami lielu skaitu runu, es atvainojos.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos apsveikt *P. Schmitt* un komiteju sakarā ar patstāvīgo ziņojumu. Ziņojums ir izstrādāts laikus un ir ļoti iedvesmojošs. Šo ziņojumu mēs izmantojam, izstrādājot Komisijas Balto grāmatu, kas ir viens no tiem ieguldījumiem, kuru es uzskatu par būtisku soli kopējās stratēģijas izveidē attiecībā uz sportu Eiropā; priecājos, ka starp jūlijā pieņemto Balto grāmatu un šo ziņojumu ir daudz konkrētu sakrītību.

Kopumā gan šajā ziņojumā, gan Baltajā grāmatā atzīts, ka fiziskās audzināšanas vispārējās pamatievirzes ne vienmēr atbilst mūsdienu sabiedrības vajadzībām. Šis jautājums arvien vairāk tiek marginalizēts saistībā ar skolu mācību programmām, tāpēc mums ir jāveic uzlabojumi.

Es vēlētos pieminēt dažus ziņojumā un Baltajā grāmatā aplūkotos jautājumus jeb jomas. Abos dokumentos ir ieteikums pastiprināt sadarbību starp veselības, izglītības un sporta nozarēm, lai izstrādātu un īstenotu stratēģijas veselības risku, piemēram, aptaukošanās, mazināšanai.

Attiecībā uz fiziskajai audzināšanai atvēlēto laiku mēs ietversim šo aspektu visās pamatnostādņēs par fiziskajām aktivitātēm. Šīs pamatnostādnes mums kopā ar dalībvalstīm ir jāizstrādā līdz 2008. gada beigām. Mēs apsveram arī iespēju piešķirt Eiropas zīmi tām skolām, kas aktīvi atbalsta un popularizē fiziskās aktivitātes skolu vidē.

Attiecībā uz pētniecību Baltajā grāmatā ietverts priekšlikums iedzīvināt Septīto pētniecības pamatprogrammu, lai šajā jomā atbalstītu daudznozaru pētniecību, galvenokārt attiecībā uz veselīga dzīvesveida aspektiem. Mēs arī ieteicām struktūrfondu plānošanā apsvērt sporta nozīmi attiecībā uz sociālo iekļaušanos, sociālo integrāciju un vienādām iespējām.

Attiecībā uz investīcijām, ciktāl tās attiecas uz augstākā līmeņa sportu, mēs esam uzsākuši pētījumu par augstākā līmeņa jauno sportistu apmācībām Eiropā. Tam vajadzētu ļaut mums izvēlēties pareizos

instrumentus, lai attīstītu jauniešiem paredzētā sporta apmācību un izglītību, kā arī nodrošināt augstāku kvalitāti šajās jomās un kvalitāti kopumā.

Tostarp mēs atbalstām sportu un fiziskās aktivitātes Mūzizglītības programmā, programmā „Jaunatne darbībā” un programmā „Eiropa pilsoņiem”. Ļaujiet man uzsvērt, ka vispārējā aicinājumā iesniegt priekšlikumus 2008., 2009. un 2010. gadam saistībā ar Mūzizglītības programmu par tā prioritātēm ir noteiktas fiziskā audzināšana un sporta izglītība, un tas pavērs jaunas finansēšanas iespējas šajā izglītības jomā.

Noslēgumā, kā to jau minēja *P. Schmitt*, jāsaprot, ka mēs ceram uz Reformu līguma ratifikāciju un stāšanos spēkā, jo tas pavērs jaunas iespējas. Mūsu pieredze ar *Pierre de Coubertin* rīcības plānu un jūsu ziņojumu palīdzēs mums pilnveidot šīs iespējas, lai nākamajos gados atbalstītu dalībvalstu centienus veicināt sporta lomu izglītībā. Vēlreiz pateicos par jūsu ieguldījumu!

Christa Prets (PSE), *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, runājot par godīgumu, sportā nedrīkst būt nodalījuma starp dzimumiem, pret sievietēm ir jāattiecas līdzvērtīgi. Tas aizsākas jau skolas gados fiziskās audzināšanas stundu laikā un turpinās augstākā līmeņa sportā atbilstoša līmeņa treniņos, kuros pārāk maz uzmanības tiek pievērsts sieviešu iezīmēm un bioloģiskajām nepieciešamībām. Šim aspektam ir jāpievērš lielāka uzmanība.

Augstākā līmeņa sportā tas pats attiecas uz sabiedrību un mediju uzmanību, kas ietekmē finansēšanu. Augstākā līmeņa sportā sievietes pārsvarā ir visnelabvēlīgākajā situācijā, un ir pienācis pēdējais laiks, lai mēs nodrošinātu, ka arī šajā sakarā ikvienam tiek piemērots godīgas spēles princips.

Vēl mums ir jānodrošina, lai labāk noritētu atšķirīgu kultūras grupu meiteņu integrāciju skolas sporta aktivitātes noritētu labāk, un mums jācenšas iekļaut ikvienu neatkarīgi no reliģiskajām un kultūras atšķirībām.

Manolis Mavrommatis, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, atļaujiet man apsveikt mūsu kolēģi *P. Schmitt*, kurš savā ziņojumā ir iekļāvis personīgo pieredzi. Es uzsveru, ka mūsdienās sports un bērnu iekļaušana sporta aktivitātes ir ļoti nepieciešama, ņemot vērā pārmaiņas, kas ir notikušas ikdienas dzīvē.

Mūsdienās bērni ļoti daudz laika pavada pie televizora, videospēlēm un datorā. Viņu uzturs pavisam noteikti nav veselīgs. Bērnu aptaukošanās ir kļuvusi par ļoti nopietnu problēmu, kas neizbēgami izraisa nopietnus veselības apdraudējumus. Bērniem sports nav tikai veids kā vingrināties un attīstīt jaunas prasmes grupā, tas ir arī izklaidējoši un iemāca strādāt komandā. Fiziskajiem vingrinājumiem, kas veicami sporta laikā, ir labvēlīga ietekme uz jauno cilvēku fizisko veselību. Komisār, bērni neēd vairāk, taču viņi ir kļuvuši mazāk aktīvi un mazāk vingro. Mazkustīgs dzīvesveids un aptaukošanās bieži vien izraisa augstu asinsspiedienu un diabētu, ar ko pastāvīgi saskarams aizvien lielāks skaits ES iedzīvotāju.

Šodien dalībvalstīm ir jāveicina fiziskā audzināšana kā mācību priekšmets skolā, lai sagatavotu bērnus veselīgam dzīvesveidam. Dalībvalstīm un kompetentajām iestādēm ir jānodrošina, lai mācību programmā lielāka nozīme tiek pievērsta veselības veicināšanai un lai fiziskajai audzināšanai tiktu piešķirts līdzvērtīgs statuss pārējiem mācību stundu saraksta priekšmetiem. Dalībvalstīm ir arī jānosaka minimālo fiziskās audzināšanas stundu skaitu skolās.

Visbeidzot, dalībvalstīm ir aktīvi jāatbalsta visa veida fizisko audzināšanu un jāveicina dialogu starp vecākiem, fiziskās audzināšanas skolotājiem un sporta asociācijām ārpus skolas.

Christel Schaldemose, PSE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties *P. Schmitt* par šo labo ziņojumu un konstruktīvo sadarbību tā sagatavošanas laikā. Sporta loma vispārējā skatījumā un īpaši izglītības ietvaros ir ļoti svarīgs jautājums. Mazāk kā mēnesi atpakaļ komisārs *M. Kyrianiou* norādīja, ka, viņaprāt, lielākais ES pilsoņu veselības apdraudējums ir aptaukošanās. Es uzskatu, ka diemžēl viņam ir taisnība, un tādēļ ir ļoti būtiski koncentrēties uz šo problēmu un iespējamajiem tās risinājumiem. Mums ir nopietns pienākums attiecībā pret mūsu bērniem, īpaši tiem, kuri mājās neveido labus uztura un sporta ieradumus sociālus vai ģimeniskus iemeslus dēļ. Tādēļ ir būtiski koncentrēties uz sporta lomu izglītībā.

Skola var un tai ir jāspēlē būtisku lomu labu ieradumu veidošanā bērniem, jo bērni tajā pavada lielāko daļu dienas. Tādēļ, kā norādīts ziņojumā, nav nepieciešams diskutēt par to, vai sports ir būtisks izglītībā. Tomēr ir būtiski pārrunāt to, kā mēs varam nodrošināt, lai skolās ir vairāk sporta nodarbību. Vēl ir būtiski, lai bērni pēc iespējas ātrāk attīstītu labus vingrošanas ieradumus. Tas, protams, ir nepieciešams veselības dēļ, taču vienlaikus, kā jau norādīja *P. Schmitt*, vingrošana un sports palīdz attīstīt sociālās attiecības starp bērniem un jauniešiem un veidot sociālo integrāciju neatkarīgi no etniskās un sociālās klases. Tādēļ sports ir tik

nozīmīgs instruments. Ko mēs varam darīt šajā sakarā? Mums ir jānodrošina, lai bērniem ir iespēja vairāk vingrot, nekā tas tiek darīts šobrīd. Sports nedrīkst būt pieejams tikai turīgu vecāku bērniem. Sportam ir jābūt pašsaprotamai ikviena bērna dzīves daļai. Šādos apstākļos ir arī nepieciešams nodrošināt, lai sports nenozīmētu tikai sacensību sportu, bet arī pasākumu, kurā ikviens var piedalīties, un tādēļ ir būtiski, lai sports tiek integrēts izglītībā.

Tādēļ ir vispārēji nepieciešams, lai atsevišķās dalībvalstīs padarītu sportu par nozīmīgāku izglītības daļu, nekā tas ir tagad, un šī procesa ietvaros tām ir jānodrošina, lai, piemēram, ir pieejams pareizais aprīkojums un arī kvalificēti skolotāji. Ir skaidrs, ka tas ir dalībvalstu galvenais pienākums, savukārt ar šo ziņojumu mēs vēlamies palīdzēt koncentrēties uz problēmu un iespējamo risinājumu, un, protams, arī uzsvērt, ko ES var šajā jomā paveikt. Turklāt ir nepieciešamas trīs lietas. Mums ir nepieciešami skolotāji, kuri varētu gūt ieskatu, kāds ir iemesls barjerām, kuru dēļ bērni nepiedalās sporta nodarbībās. Ir jāizveido arī labākas attiecības starp sporta nodarbībām skolā un sportu brīvā laikā. Turklāt, kā jau iepriekš norādīts, mums ir nepieciešams noteikt prioritāti resursiem, laikiem un sporta aprīkojumam. Esmu ļoti apmierināts ar ziņojumu. Tas ir labs ziņojums, un tajā ir norādīti nosacījumi, kas nepieciešami, lai sporta nodarbības uzlabotu bērnu veselību. Tādēļ Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa ar pilnu atdevi atbalsta ziņojumu, tomēr mēs uzskatām, ka ir būtiski, lai tas ir pirmais solis pretī lielākai iniciatīvai saistībā ar aptaukošanas problēmas risināšanu. Mēs uzskatām, ka ir nepieciešams gan izmantot vairāk resursus, gan arī atvēlēt šai jomai vairāk laika.

Hannu Takkula, ALDE grupas vārdā. - (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties referentam P. Schmitt par ziņojumu. Ir jānorāda, ka šī ir ļoti laba un savlaicīga tēma. Tā izvirza jautājumu par fizisko audzināšanu un sporta lomu skolās. Ja paveramies 20 līdz 30 gadu atpakaļ, tad kā eiropieši mēs apzināmies, ka šī ir viena no skolu izglītības sistēmas jomā, kas tikusi atstāta novārtā. Tas ir skaidri redzams visur Eiropā vispārējās fiziskās sagatavotības samazināšanas ietvaros. Tas ir arī skaidri redzams dažādo blakusefektu izpausmēs. Piemēram, aptaukošanās problēma ir ievērojami pieaugusi. Arī diabēts ir kļuvis par vispārīgu fenomenu, tāpat kā sirds un asinsvadu slimības. Arī garīgās veselības problēmas ir kļuvušas izplatītākas. Kā jau šeit tika norādīts un iepriekš ir minējis M. Mavrommatis, kurš ir no zemes, ko mēs zinām kā seno Grieķiju, mēs varētu atzīmēt, ka senos laikos teica, ka veselā miesā ir vesels gars, kas ir labākais stāvoklis, un tādēļ mums ir jātiecas šo mērķi atkal īstenot Eiropā. Mums ir jāsaprot, ka vingrošana ir ļoti būtiska vispārējai cilvēka labklājībai.

Mēs Eiropā dzīvojam, kā mēs to dēvējam, informācijas sabiedrībā, bet es ceru, ka informācijas sabiedrība var kļūt par ko vairāk. Tā varētu būt izglītības sabiedrība, kas ietverto sevī arī fizisko audzināšanu un vingrošanu. Somijā Olimpisko spēļu uzvarētājs Tapio Korjus šobrīd vada fiziskās audzināšanas projektu, kas ir mēģinājums veicināt izpratni, ka veselīgai fiziskajai audzināšanai ir ietekme uz cilvēka vispārējo labklājību. Mēs sliecamies domāt, ka šajā sakarā ir gaidāmi labi rezultāti.

Tomēr galvenais jautājums ir skolotāju apmācība un skolas, fiziskajai audzināšanai patiesi kļūstot par prioritāti skolotāju apmācībā. Tas būtu arī jāpieprasa no skolotājiem, jo ir īpašas problēmas ar daudziem bērniem attālākajos reģionos.

Es tiešām ceru, ka fiziskajā audzināšanā tiks panākti uzlabojumi, ka skolas un sporta organizācijas savstarpēji komunicēs daudz vieglāk, un ka visiem bērniem un jauniešiem būs iespēja izbaudīt savās dzīvēs prieku, kas gūstams caur fizisko audzināšanu, un veidot uz tā pamatiem savu nākotni.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu par to, ka fiziskās aktivitātes ir būtisks faktors ikviena cilvēka dzīvē. Tas būtu jānorāda, lai uzlabotu mūsu veselības un garīgo stāvokli.

Saskaņā ar virkni pētījumiem un statistikas datiem, dzīvesveida dēļ, kas kļūst aizvien straujāks un tādēļ aizvien mazāk un mazāk laika tiek veltīts sportiskām aktivitātēm un atpūtai, ES pilsoņu veselības stāvoklis gadu no gada pasliktinās. Ja papildinām to ar nabadzīgo uzturu, piemēram, kad ikdienas ēdienkarte satur ātrās uzkodas, varam teikt, ka veselīgs dzīvesveids ir atmests. Vēl būtiskāk ir, ka mēs esam atbildīgi par bērnu un jauniešu veselību, kuri aizvien vairāk cieš no aptaukošanās un koronārām slimībām.

Dzīvesveids, ko šobrīd piedāvājam bērniem, ietver sevī došanos uz skolu ar automašīnu, neadekvātu fizisku audzināšanu, atgriešanos no skolas mājās ar automašīnu, un, kad viņi nonāk mājās, datorus un televizoru, kas patiesībā nav labākais dzīvesveids. Tādēļ tagad ir pienācis laiks izvērtēt situāciju un atbalstīt visus nepieciešamos pasākumus, ar mērķi veidot aktīvu dzīvesveidu. Ir laiks pieņemt rezolūcijas par sporta lomu izglītībā, līdz ar komentāriem un priekšlikumiem, ko paziņoja P. Schmitt. Ir pienācis laiks uztvert šo jautājumu nopietni.

Mikel Irujo Amezaga, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, savas grupas vārdā es vispirms vēlētos pateikties P. Schmitt par viņa ziņojumu, un arī uzsvērt to, cik būtiski ir palielināt fiziskās audzināšanas stundu skaitu skolās. No garīgā un fiziskā viedokļa labākais veids, kā papildināt vispārējo personīgo attīstību, ir veltīt adekvātu laiku atbilstošām fiziskām aktivitātēm.

Izaicinājums, ko mums mūsu bērnu labā ir pēc iespējas ātrāk jāatrisina, ir līdzsvarota laika sadale starp mācībām un sporta nodarbībām, jo tādējādi mēs varēsim nodrošināt, ka nākotnē viņu dzīves kvalitāte ir laba. Vēl ir jāņem vērā, ka šis ir būtisks laiks prasmju apguvei, un tas nozīmē, ka fiziskā audzināšana ir vitāli nozīmīga. Es vēlētos arī uzsvērt nepieciešamību izveidot kampaņas, kas orientētas uz bērniem un tas ir lūgums Komisijai. Šīm kampaņām un programmām jābūt orientētām uz bērniem un viņu vecākiem, lai viņi varētu integrēt veselīgu dzīvesveidu, kas ietvertu fiziskās aktivitātes un izslēgtu tādus kaitīgus ieradumus kā smēķēšana, kas turpina būt lielākais „traips” Eiropas veselībā.

Visbeidzot, es domāju, ka līdz šim visi runātāji ir norādījuši, ka nepieciešams uzlabot fiziskās audzināšanas skolotāju apmācību, tas nozīmē, ka šīs dienas beigās, programma nevar iztikt bez šī punkta.

Nils Lundgren, *IND/DEM grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šis ziņojums par sporta lomu izglītībā detalizēti izskata jautājumu, kā dalībvalstīm vajadzētu organizēt fiziskās audzināšanas stundas skolās. Tas ir vēl viens piemērs tam, kā ES politiķi un amatpersonas, cenšoties centralizēt politisko varu, īsteno savu darbību jebkurā jomā un jebkurā jautājuma līmenī. Subsidiaritāte ir ietverta runās, bet tā nekad netiek respektēta politiskajā praksē. Šādi tiek panākts jauns rekords līdz absurdam detalizētiem noteikumiem.

Ļaujiet minēt dažus piemērus. 10. punkts paredz, ka dalībvalstis ir jāaicina noteikt fizisko audzināšanu kā obligātu priekšmetu pamatskolās un vidusskolās, un ka ir jānodrošina vismaz trīs fiziskās audzināšanas stundas nedēļā. 24. punktā tiek runāts par to, cik būtiski ir piedāvāt sporta nodarbības abu dzimumu bērniem pirmskolas izglītības iestādēs un pamatskolās.

Tā ir lieta, pēc kā cilvēki tiecas. Tas ir nekaunīgs un muļķīgs centiens, veicināt ES pozīciju jomā, kurā lēmumus ir jāpieņem Eiropas iedzīvotājiem pašiem.

Slavi Binev, *ITS grupas vārdā*. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, kolēģi, ir gandarījums atzīmēt, ka sporta pasaulē tik populāra un vispārzināma personība kā ir devis savu ieguldījumu un izvirzījis Eiropas Parlamentā ļoti būtisku jautājumu par eiropiešu nākotni. Jautājumu par Eiropas Savienības iedzīvotāju attieksmi pret sportu un patiesībā – attieksmi pret veselību. Es jūtos pagodināts un lepns, ka varu runāt par viņa ziņojumu kā atlēts, kā cilvēku ar izteiktu sporta garu pārstāvis un arī kā cilvēks, kuru māc bažas par vienotās Eiropas bērnu nākotni, par mūsu bērnu nākotni.

Manuprāt, ir pavisam skaidrs: skolās ir jābūt vairāk sportam, mazāk - narkotikām; vairāk jāiegulda sportā skolās, mazāk veselības aprūpē, jo ir acīmredzams, ka mūsu bērniem ir desmitkārt labāk būt laimīgiem, nevis labāk izārstētiem; jāveicina vairāk sportiskas sacensības jau agrā vecumā, kas nozīmēs - mazāk agresijas citās dzīves sfērās; jāveicina vairāk starptautisku sporta sacensību, kas iekļauj skolas bērnus, kas savukārt nozīmēs mazāk starptautiska un starpvalstiska saspringuma Eiropas Savienībā un pasaulē kopumā. Tādēļ, ņemot vērā, ka laiks ir ierobežots, pamatojoties uz čempiona un ļoti cienījamā atlēta un politiķa Pāl Schmitt, es vēlos uzsvērt tos aspektus, kam nepieciešama turpmāka attīstība.

Es vēlētos redzēt Eiropas Parlamenta ieteikumus dalībvalstīm, kā palielināt sporta nodarbību skaitu skolās līdz piecām stundām nedēļā. Mans priekšlikums ir, ka Eiropas Parlamentam ir nopietni jāpārdomā un jāiekļauj nākotnes budžetā ieteikumus starptautisku sacensību skolas bērniem organizēšanai, kas noritētu tā pārraudzībā, sporta veidos, kas ir lietderīgākie pieaugušajiem. Šajā ziņojumā ir norādīts, ka sports skolās nav atraktīvs. Vai esat jebkad domājuši par to, kādēļ futbols ir atraktīvs? Jo futbolisti ir zvaigznes. Tad izcelsim Eiropas skolās sporta zvaigznes dažādās jomās! Tādējādi sports skolās gūs lielāku publicitāti, nekā to varētu panākt ar direktīvu vai ieteikumu. Tie būtu Eiropas skolu čempioni vieglatlētikā, futbolā un basketbolā, cīņas mākslās vai peldēšanā. Šādi mēs iespējams neatjaunosim spartiešu ideālu veselā miesā – veselā gars, *mens sana in corporare sano*, atbilstosi tā autentiskajai izpratnei, tomēr tas būtu lielāks ieguldījums nekā gūstams no ziņojuma.

Lēmums 2010. gadā organizēt Olimpiskās spēles jauniešiem atbilst šīm nostādņām, tomēr olimpiskais gars nevar prevalēt sporta nodarbībās skolā, ja mēs paļausimies tikai uz Olimpisko spēļu četru gadu ciklu. Mums būtu jāizmanto starpposma laiks intensīvāk, piedāvājot pārdomātus sporta grafikus skolas bērniem.

Eiropas Parlamentam būtu jāveic īpaši pasākumi, lai novērstu narkotiku izplatīšanos skolās, izmantojot sportu. Nobeigumā vēlos teikt, ka uzskatu, ka šī Parlamenta izpratne par sporta nozīmi agrā vecumā ir labs pamats nākotnei ...

(Priekšsēdētāja pārtrauc runātāju)

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Fizisko nodarbību nozīme jauniešu attīstībā un veselībā ir vispārzināma. Tomēr mēs arī zinām, ka mūsdienu dzīvesveids nozīmē, ka bērni lielāko daļu sava laika pavada telpās un pie datora. Tādēļ *P. Schmitt* ziņojums, kura mērķis ir mudināt dalībvalstis un mūs visus pārdomāt sporta lomu izglītībā, ir ļoti būtisks.

Es vēlētos norādīt divus aspektus, kas ziņojumā pieminēti pārāk virspusēji. Pirmkārt, fiziskās audzināšanas nozīme bērniem ar īpašām vajadzībām. Ir novērojama tendence, pēc iespējas vairāk bērnu iekļaut vispārējās skolās. Tomēr, ņemot vērā šo bērnu un jauniešu atšķirīgās vajadzības, vispārējās skolās ne vienmēr ir iespējams nodrošināt atbilstošu aprīkojumu un aprūpi. No otras puses, tieši šiem bērniem ir nepieciešama īpaša uzmanība un fiziskās aktivitātes, jo, piemēram, vāji attīstīti bērni pavada lielu daļu laika mazkustīgā pozīcijā un tādēļ viņiem ir nepieciešamas lielākas iespējas vingrot. Tas nozīmē, ka gadījumos, kad viņi tiek iekļauti vispārējās skolās, viņiem ir jānodrošina atbilstoši apstākļi fiziskām aktivitātēm.

Otrs aspekts, ko vēlos norādīt, ir sporta klubu nozīme un sporta treneru ietekme uz jauniešu attīstību. Būtiski ir ne tikai sportiskie sasniegumi, bet arī veselība un jauniešu izglītošana, kam klubu treneriem arī ir jāpievērš pietiekami liela uzmanība. Vecāki vēlas uzticēt savus bērnus kādam, kurš netieksies tikai pēc labākajiem sportiskajiem sasniegumiem, bet arī rūpēsies par viņu veselību un rīkosies kā pedagogs un būs paraugs visās nozīmēs. Tikai pie šādiem nosacījumiem mēs varam runāt par sporta pozitīvo lomu jauniešu dzīvē.

Christa Prets (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, protams, ir bijis Eiropas gads – Izglītība caur sportu, un mēs varam un arī vajadzētu atcerēties daudzus secinājumus un izpratni, ko sniedza šis gads. Mēs jau esam pieņēmuši dažas rezolūcijas dažādos jautājumos. Darba kārtībā joprojām ir daudz punktu, tajā skaitā *P. Schmitt* ziņojums, un es domāju mūsu rokās ir pietiekami daudz materiālu, lai atspoguļotu un apstiprinātu visu, kas ticis pārrunāts, proti, cik nozīmīgs ir sports un to, ko mums būtu nepieciešams apgūt un gūt no tā. Tomēr sportā netiek veikts pārāk daudz, respektīvi, sporta labā netiek veikts pārāk daudz.

Cilvēki sāk labāk izprast veselības nozīmi, tomēr aptaukošanās un saslimstība ar diabētu joprojām pieaug, īpaši bērnu vidū. Mēs ļoti daudz runājam par skolotāju apmācību, un, es domāju, mums ir jāsāk ar pamatskolām. Pamatskolās nav specializētu fiziskās audzināšanas skolotāju, vismaz tā tas ir manā valstī, tā vietā skolotāji, kas ir vispārēji apmācīti, tiek norīkoti veikt arī fiziskās audzināšanas skolotāja funkcijas. Arī šeit ir nepieciešami īpaši apmācīti skolotāji, lai varētu pēc iespējas agrākā vecumā veidotu izpratni par fiziskajām nodarbībām.

Es uzskatu, ka ļoti būtiska ir sadarbība starp asociācijām, skolām un valsts iestādēm. Asociācijas veic ļoti daudz bērnu izglītības un apmācības jomā, taču saņem pārāk maz atbalsta. Finansiāli tās cīnās ar pārāk mazu budžetu, lai gan patiesībā viņu pakalpojumi ir nenovērtējami. Esmu lepna par projektu, kas šobrīd tiek īstenots Austrijā, kura ietvaros sporta administratori uzsākuši darbību skolās un papildina piedāvāto fizisko audzināšanu, sadarbībā ar skolotājiem un federālo zemju skolu organizācijām. Īpaša uzmanība tiek pievērsta bērni spējām un prasmēm.

Es uzskatu, ka ļoti būtiski ir iesaistīt vecākus. Mēs nevaram un arī nav vajadzīgs atstāt visu valsts institūciju ziņā. Tā vietā mums ir jāveicina cilvēku izpratni par to, cik būtisks bērniem ir veselīgs uzturs un fiziskās aktivitātes. Arī šajā jautājumā ir būtiski sākt ar vecākiem.

Karin Resetarits (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vēlos apsveikt *P. Schmitt* ar viņa pašiniciatīvas ziņojumu. Mans viedoklis ir pretējs *N. Lundgren* viedoklim. Diemžēl skolu jautājumos Eiropas Savienību kavē dalībvalstis. Tomēr ikviena objektīva problēmas analīze ātri vien parāda, cik vitāli būtiski ir saskaņot atšķirīgās pieejas izglītības aspektiem. Fiziskā audzināšana ir daļa no tās, tāpat arī apmācība radošajā domāšanā vai sociālajā iesaistīšanā.

P. Schmitt ziņojums koncentrējas uz fizisko audzināšanu. Kamēr ASV tikai ļoti sportiski skolnieki, kuriem ir arī ļoti labas atzīmes, var iekļūt labā universitātē, Eiropā situācija ir tieši pretēja. Jo augstāks izglītības līmenis, jo mazāk laika jauniešiem atliek sportam.

Fiziskajai audzināšanai ir zems statuss skolas pasaulē. Sports tiek uzskatīts par tikai brīvā laika aktivitāti, un tā ir kļūda. Sports palīdz cilvēkiem pārvarēt mentālas barjeras, un tas ir tieši tas, kas mums Eiropā ir

nepieciešams. Mūsdienās cilvēki bieži vien spēj izveidot karjeru sportā, neatkarīgi no skolas un nevis pateicoties skolai. Tā ir kļūda mūsu sistēmā, kurai tiek pievērsta mūsu uzmanība ar šo ziņojumu.

Visbeidzot, es vēlos runāt kopienas vārdā, kas to nespēj pati. Valsts politiskās situācijas dēļ Kipras turku kopienas jaunie sportisti nevar piedalīties starptautiskās sacensībās. Viņi cer, ka Eiropas Savienība pieliks punktu viņu izolācijai. Šobrīd Kipra jau ir vairāk kā trīs gadus Eiropas Savienības dalībvalsts, un ja vēl nav rasts risinājums, tad vismaz ir apsverams priekšlikums.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs rūpējamies par mūsu ekonomikas līdzsvarotu attīstību, bet bieži vien atstājam novārtā nepieciešamību nodrošināt mūsu bērniem līdzsvarotu attīstību – ne tikai intelektuālo attīstību, bet arī fizisko attīstību.

Mācību gads ir periods, kad bērnos un jauniešos norit dinamiska izaugsme un strauja bioloģiska attīstība un nobriešana. Šajā periodā veselībai īpaši būtiskas ir fiziskas nodarbības un dažādu muskuļu vingrināšana.

Jaunieši ļoti daudz laika pavada pie televizora vai datora monitoriem. Tas iespējams veicina intelektuālo attīstību, taču tam ir negatīva ietekme uz fizisko attīstību. Šādi tiek izraisīta mugurkaula deformācija. No tā iespējams izvairīties regulāri iesaistoties sporta nodarbībās. Tajā pat laikā skolas sporta telpas bieži vien nav pieejamas pēc stundām, un jauniešiem nav iespējams tās izmantot. Es atbalstu šo ziņojumu.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, Komisijas Baltā grāmata un P. Schmitt izcila ziņojums iezīmē gan fiziskās audzināšanas izglītojošo funkciju skolās, gan sporta lomu sociālajā integrācijā un labas veselības sekmēšanā. Šobrīd ir nepieciešams palielināt sabiedrības izpratni par visiem šiem aspektiem.

Līdz ar to, ko mēs apgūvam Eiropas gadā "Izglītība caur sportu" un mūžizglītības, „Jaunatne darbībā” un „Eiropa pilsoņiem” programmās, tagad ir pienācis laiks īstenot iniciatīvas, lai šobrīd sasniegtu labāko dažādajos fizisko aktivitāšu veidos, ko ietver sports, gan skolās, klubos un asociācijās, gan arī spontāni – neformālajās fiziskajās aktivitātēs.

Laikā, kad mums ir pārāk maz fizisko aktivitāšu, sports ir kļuvis mums daudz nozīmīgāks, nekā tas bija mūsu vecākiem un vecvecākiem. Laikā, kad bērni dod priekšroku datorspēlēm, ir pieaugusi nepieciešamība veicināt aktīvu, veselīgu dzīvesveidu bērniem un jauniešiem. Diemžēl daudzas zīmes liecina par to, ka daudzās skolās fiziskajai audzināšanai atvēltais laiks neatbilst realitātei, proti, īstenošana dažkārt neatbilst oficiālajiem pienākumiem. Šajā sakarā šķiet, ka ir nepieciešams noskaidrot kāda ir reālā situācija skolās.

Es atbalstu arī referenta aicinājumu Komisijai kopā ar valsts un Eiropas jumta sporta organizācijām sastādīt pamatnostādnes par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu publiskajām sporta telpām, protams, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu. Mums ir nepieciešama skaidrība par to, kāda veida atbalsts tiek uzskatīts par pieņemamu un likumīgu, un kādus aspektus iespējams savstarpēji integrēt, iespējams iekļaujot ieguldījumu stiprināšanu fiziskajā audzināšanā, un ņemot vērā skolu modernizēšanas un nodrošināšanas finansējumu, ja nepieciešams, saņemot struktūrfondu ietvaros Eiropas līdzekļus.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā atbalstu rezolūcijas projektu un es pateicos referentam par ļoti labi izstrādāto tekstu. Man nav šaubu par to, ka: manos jaunības gados – un es domāju, ka tas pats attiecas uz vairumu no jums – skolu un jauniešu sports skāra procentuāli daudz lielāku skaitu jauniešu. Tagad skolās ir samazinājies fiziskās audzināšanas stundu skaits. Kā jau E. Tomaszewska norādīja, tas, protams, ietekmē jauniešu veselību.

Sporta aktivitātēm ir jāatvelta tām atbilstošais statuss. Viens no veidiem kā to panākt, ir iekļaut sportu Eiropas Kredītpunktu pārnese sistēmas izglītībai un profesionālajai apmācībai piemērošanas jomā. Savstarpēja diplomu un licenču atzīšana, kas piešķir tiesības sniegt pakalpojumus sporta nozarē visā Eiropas Savienībā, pavisam noteikti palīdzēs nodrošināt brīvu studentu, sportistu un sporta darbinieku plūsmu Eiropā un uzlabos iespējas rast šajā nozarē labu darba vietu. Uzsvars noteikti ir arī jāliek uz klubu un sporta asociāciju pastāvēšanas sociālo un kultūras nozīmi vietējiem iedzīvotājiem un valsts kopienām.

Ovidiu Victor Ganț (PPE-DE). - (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, cien. kolēģi, es atzinīgi vērtēju un atbalstu Pál Schmitt ziņojumu par sporta lomu izglītībā, jo tas vēlreiz sniedz mums iespēju aktīvi iesaistīties mūsu līdzpilsoņu dzīves kvalitātes uzlabošanā.

Atbalstot fizisko audzināšanu un sportu, Eiropas Parlaments dot signālu ne tikai veselīgākam dzīvesveidam, bet arī vispārējo Eiropas vērtību veicināšanai, ko esam mantojuši no Grieķijas un senās Romas.

Mums ir jāpiešķir lielāka jēga aforismam *mens sana in corpore sano*, veicot konkrētus pasākumus, kas bieži vien ir saistīti ar finansiāliem aspektiem.

Šī iemesla dēļ mēs lūdzam Komisiju, Padomi un dalībvalstis rast adekvātus instrumentus, lai palielinātu investīciju apmēru skolu infrastruktūru un aprīkojuma jomā.

Vienu ļoti efektīvu veidu, kā to sasniegt, satur Eiropas fondi mazāk attīstītiem reģioniem, īpaši jaunajām dalībvalstīm, kam nepieciešams atbalsts, lai palielinātu viņu spēju apgūt līdzekļus.

Turklāt, es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāuzsāk ilgspējīga kampaņa plašsaziņas līdzekļos, īpaši televīzijā bērnu un jauniešu programmās, lai pamudinātu viņus nodarboties ar sportu, lai samazinātu aptaukošanos, cigarešu un narkotiku patēriņu, kā arī veicinātu precizitāti, komandas garu, disciplīnu, solidaritāti, toleranci un apkarotu diskrimināciju.

Kas attiecas uz mums, daudzi Eiropas Parlamenta locekļi ir nodarbojušies ar sportu. Es domāju, mums vajadzētu rast veidu, kā ik gadu atzinīgi novērtēt labākās iniciatīvas fiziskās audzināšanas un sporta veicināšanā, piemēram, apbalvojot.

Ivo Belet (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, apsveicu P. Schmitt ar viņa lielisko ziņojumu un arī vēlreiz komisāru J. Figel' ar Balto grāmatu par sportu. Es vēlētos vēlreiz atkārtot, ka tas atspoguļo ļoti būtisku soli uz priekšu, īpaši ņemot vērā sporta sadaļu, ko satur ES Reformu līgums.

Dāmas un kungi, Eiropas Savienības iniciatīva sportā nav acīmredzama ikvienam. Tomēr, vai mums tas patīk vai ne, virkne sporta aspektu ir jāizvērtē no Eiropas skatupunkta.

Es izvēlēšos vienu šādu aspektu: P. Schmitt ziņojumā norādītais iemesls papildus finansiālajam atbalstam sporta klubiem, kas aktīvi sadarbojas ar skolām. To lieliski iespējams iekļaut "atvērto sporta laukumu politikā", ieskaitot profesionālu sporta klubu jautājumu. Turklāt, dāmas un kungi, sports ir lielisks instruments kā atjaunot interesi par skolu un izglītību sociāli nelabvēlīgās jauniešu grupās. Es uzskatu, ka šim sporta jomas aspektam arī ir nepieciešams maksimāls atbalsts.

Tad, protams, vēl ir aptaukošanās problēma. Šo jautājumu nepieciešams steidzami risināt. Kā jau mēs varam lasīt P. Schmitt ziņojumā, aizvien vairāk jauniešu saskaras ar šo problēmu. 27 ES dalībvalstīs vienam no četriem bērniem ir liekais svars, nevis tādēļ, ka viņi pārāk daudz ēstu vai tādēļ, ka uzturs būtu nabadzīgs, bet gan galvenokārt tādēļ, ka viņiem nav pietiekami daudz fizisko aktivitāšu.

Šī iemesla dēļ ziņojumā dalībvalstis un reģioni tiek aicināti atvēlēt vismaz kā minimums trīs stundas nedēļā sportam un iekļaut šo grafiku pamatskolās un vidusskolās. Šis lūgums nāk tieši laikā. Mēs nevaram to piemērot Eiropas līmenī un, protams, arī to nevēlamies, tomēr mēs varam atzīmēt tās dalībvalstis un reģionus, kas neievēro noteikumus. Patiesi, tā ir arī ekonomiska nepieciešamība, jo kā mēs zinām, bērnu aptaukošanās izraisa arī sirds un asinsvadu slimības, t. sk. arī turpmākajā dzīvē.

Tādējādi, mēs patiesi esam ieinteresēti ieguldīt vairāk laika un enerģijas sporta aktivitātēm skolās.

Ján Figel', Komisijas loceklis.? (SK) Es atzinīgi vērtēju uzmundrinošo atmosfēru šajās debatēs, kas apliecina, ka sports un fiziskā audzināšana pavisam noteikti ietekmē veselību, bet arī noteiktas jauniešu un mūsu visas sabiedrības vērtības.

Es domāju, ka mēs visi esam vienprātīgi par paustajiem praktiskajiem argumentiem par fiziskās audzināšanas profilaktisko nozīmi. Ir atbilstoši un ir pienācis laiks ieguldīt vairāk resursu šajā jomā. Sports veicina arī tādas vērtības kā godīgums, komandas gars, disciplīna, noteikumu izpratne, citu pieņemšana un solidaritāte. Tādēļ sports ir lielisks instruments integrācijai, piemēram, sociālajai integrācijai vietējā vai Eiropas līmenī, kas nenozīmē asimilēt un apgūt citas grupas, bet gan pamudinājumu piedalīties pie atrunātiem noteikumiem. Tādēļ, jo vairāk izglītības un sporta izglītībā, jo labāka būs mūsu līdzāspastāvēšana.

Kā jau daudzi no jums minēja, šajā jautājumā ir vienprātība. Tomēr, ko mums nepieciešams paveikt, lai sasniegtu vairāk: ir no vienas puses vienoties, bet no otras – arī rīkoties. Es domāju, ir noteikti aspekti, kas liecina par noteiktu briedumu un gatavību, un vienu no tiem jau minēju sākumā. 2008. – 2010. gada Mūžizglītības programmā sportam un fiziskajai audzināšanai tika atvēlēta prioritāra nozīme aicinājumos veidot individuālus mobilitātes projektus, sadarboties mācību programmu sastādīšanā un veidot skolu partnerības. Tas ir ielūgums, telpas aicinājums. To pašu var teikt attiecībā uz struktūrfondiem un skolu modernizāciju.

Baltā grāmata ir ļoti visaptverošs dokuments. Līdz šim 50 gadu laikā šie jautājumi nebija formulēti tā, kā tagad, jo mēs attīstījāmies no jautājumiem par tēraudu un ogleņiem līdz jautājumiem, kas ir atbilstoši zināšanu sabiedrībai. Šajā kontekstā sports ir ļoti populāra un būtiska aktivitāte, tādēļ šīs dienas ieguldījums ir ļoti būtisks un savlaicīgs. Tas satur 53 pasākumus nākamajiem gadiem, no kuriem daudziem piemīt kopēja iezīme, kad izglītība tiek īstenota caur sportu.

Nobeigumā vēlos teikt, ka 149. pants, kas atsaucas uz izglītību un jaunatni, pirmo reizi satur arī sadaļu par sportu. Es uzskatu, ka ratifikācijas process, kas uzsāksies pēc Līguma parakstīšanas, arī šajā līmenī tiks izrādīts atbalsts sportam, un ka pēc dažiem gadiem ES varētu būt iespējams izveidot sporta programmu, kas, protams, būtu balstīta uz subsidiaritātes principu, kas ir paredzēts Līgumā. Tā ir šo debāšu neatņemama sastāvdaļa, kā arī lēmumu, kas varētu tikt pieņemti līdzīgu diskusiju ietvaros. Es vēlētos vēlreiz pateikties P. Schmitt un visiem tiem, kuri sniedza ieguldījumu, lai iedvesmotu šo ziņojumu, un es gaidīšu turpmāko sadarbību.

Priekšsēdētāja. - Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2007. gada 30. novembrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Sports tagad ir daudz kas vairāk kā brīvā laika aktivitāte: tas ir saistīts arī ar ekonomiku un sabiedrību. Sports ir perfekts izglītības instruments: tas mums visiem māca par sociālo līdzāspastāvēšanu un par to, ka, ja persona tiek integrēta grupā, tā var kļūt par lietderīgu dalībnieku.

Caur sportu mēs apgūstam cieņu pret biedriem, pretiniekiem un noteikumiem, mēs apgūstam solidaritāti, uzņēmību un kolektīvo disciplīnu. Sporta loma pasaulē ir vispārēji atzīta un tas ir kļuvis par būtisku instrumentu pozitīvu vērtību un vēstījumu izplatīšanā un sociāli un vides jomā ilgtspējīgas ekonomikas veidošanā.

Mazkustīgas nodarbinātības pieaugums, automašīnu skaita pieaugums, vingrošanas nodarbību samazināšanās un palielinātais dzērienu un ēdienu ar augstu enerģētisko vērtību patēriņš izraisa mūsu pilsoņiem būtiskas veselības problēmas. Tādēļ cilvēki jauno agra vecuma ir jāpārlicina dzīvot veselīgāku dzīvi, kurā vingrošana ir viena no galvenajām sastāvdaļām, un ir acīmredzams, ka šim nolūkam viņiem ir jānodrošina atbilstoša infrastruktūra un sporta iespējas.

Tas attiecas uz plašu, atšķirīgu nozaru un aktivitāšu loku, kas balstīti uz institūcijām, sociālajiem faktoriem, plašu komunikāciju, pakalpojumu paplašināšanu un politisko atbildību. Lai varētu mainīt Eiropas pilsoņu vingrošanas un veselīga dzīvesveida ieradumus, valsts un privātajam sektoram ir jāiegulda kopīgi centieni, lai varētu mainīt domāšanas veidu, palielināt izpratni, izveidotu specifiskas, praktiskas iniciatīvas un attīstītu infrastruktūru, un vietējās valdības šajā sakarā spēlēs īpašu lomu.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, kā bijušais šķēpmetējs un tagadējais Igaunijas Slēpošanas asociācijas prezidents es patiesi priecājos, ka Pāl Schmitt ir izstrādājis šo ziņojumu par sporta lomu izglītībā. Eiropā populārie sporta veidi dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgi — sākot ar slēpošanu Somijā un beidzot ar futbolu Apvienotajā Karalistē, sākot ar hokeju Čehijā un beidzot ar riteņbraukšanu Nīderlandē.

Mums visiem ir talantīgi treneri, kurus varētu vairāk iesaistīt profesionālās pieredzes apmaiņā, lai visā Eiropā veicinātu dažādus sporta veidus un visu vecumu audzēkņiem nodrošinātu daudzpusīgākas iespējas. Es pilnībā atbalstu ziņojuma 50. punktu, kas aicina Komisiju sekmēt fiziskās audzināšanas skolotāju un treneru mobilitāti Eiropā. Eiropas Savienība ir vienota dažādībā, un mums ir jāizvērtē savas plašās speciālās zināšanas sporta jomā.

Vēl par īpaši nozīmīgu es uzskatu ziņojuma 10. punktu, kas aicina dalībvalstis pamatskolās un vidusskolās ieviest obligātu fizisko audzināšanu, kā arī nodrošināt, ka stundu sarakstā iekļauj vismaz trīs fiziskās audzināšanas stundas nedēļā, vai vislabāk — vienu katru dienu, tādējādi veicinot Eiropas jaunatnes veselīgu dzīvesveidu.

18. Euratom Apgādes aģentūras statūti (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Romana Jordan Cizelj ziņojums (A6-0376/2007) Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes lēmumam izveidot statūtus Euratom Apgādes aģentūrai (COM(2007)0119 - C6-0131/2007 -2007/0043(CNS)).

Franco Frattini, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlētos apsveikt referenti ar viņas ziņojumu.

Kodolenerģija ir būtiska Eiropas enerģētikas politikas sastāvdaļa, un patlaban mēs esam liecinieki tam, ka Eiropas un starptautiskajā līmenī ir atjaunojusies interese par kodolenerģiju.

Savā vairāk nekā 45 gadus ilgajā pastāvēšanas laikā *Euratom* Apgādes aģentūra ir palīdzējusi nodrošināt kodolmateriālu piegādi lietotājiem visā Kopienā.

Apgādes aģentūru izveidoja ar *Euratom* līgumu, kas nozīmē, ka tā tiešā veidā izriet no primārā tiesību akta. Tās mērķis ir droša ilgtermiņa apgāde, saprātīgi dažādojot kodoldegvielas piegādes avotus. Vienlīdzīga piekļuve piegādes avotiem ir svarīgs aspekts *Euratom* līgumā, un to nodrošina Apgādes aģentūra.

Patlaban Apgādes aģentūras darbību nosaka statūti, kas tika pieņemti 1958. gadā, kad Kopienā bija sešas dalībvalstis. Eiropas Savienības paplašināšanās nosaka vajadzību modernizēt šos statūtus. Tas arī ir mūsu priekšlikuma mērķis; šī iemesla dēļ Apgādes aģentūru arī nevar uzskatīt par jaunu aģentūru saistībā ar Iestāžu nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju.

Eiropas Parlaments jau sen aicināja atjaunot aģentūras nozīmi un *Euratom* līgumā ietvertās pilnvaras izmantot pilnībā. Jo īpaši es vēlētos pieminēt *E. Maldeikis* ziņojumu par *Euratom* līguma 50. gadskārtu, ko Parlaments pieņēma šogad. Man patiešām ir prieks paziņot, ka Komisija atzinīgi vērtē lielāko daļu ierosināto grozījumu. Es piekritu jūsu viedoklim, ka ir jāstiprina Padomdevējas komitejas loma. Es piekritu arī tam, ka tai jāsniedz lielāks ieguldījums attiecībā uz Aģentūras tirgus pārskatu sagatavošanu.

Noslēgumā es vēlētos izteikt atzinību par atbalstu, ko Eiropas Parlaments sniedz, lai stiprinātu *Euratom* Apgādes aģentūras lomu. Es ceru, ka par šo jautājumu notiks diskusijas.

Romana Jordan Cizelj (**PPE-DE**), *referente*. – (*SL*) Kodolenerģijas loma ir kļuvusi ļoti acīmredzama, ne tikai Eiropā, bet arī globāli. Eiropas Savienības enerģētikas politikas pamatu veido piegādes drošība, energoresursu tirgu konkurētspēja un ražošanas un enerģijas izmantošanas ietekmes uz vidi minimizēšana. Tajā pat laikā ilgtspējīgas enerģijas attīstīšanai ir arī pozitīva ietekme uz tehnoloģijas, ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības attīstību. Visi šie punkti ir Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanai.

Viens no nosacījumiem ilgtspējīgai attīstībai, globālās sasilšanas un klimata pārmaiņu apkarošanai, atkarības no importa samazināšanai un drošas enerģijas piegādes nodrošināšanai ir līdzsvarota enerģijas veidu kombinācija. Eiropas Savienībā daļu no šīs kombinācijas veido arī kodolenerģija. Tādēļ mums ir jānodrošina droša un uzticama kodolmateriālu piegāde un konkurētspējīgi, atbilstoši funkcionējoši energoresursu tirgi, uz kuriem varam paļauties.

Šim nolūkam tika izveidota *Euratom* Apgādes aģentūra. Tās lomā nākotnē ir jāstiprina, ņemot vērā izmaiņas pasaules energoresursu tirgu noteikumus. Protams, es piekritu Komisijai, ka Eiropas Savienības paplašināšanās līdz 27 dalībvalstīm un finanšu regulas, kas tika pieņemta aģentūrai, rezultātā *Euratom* Apgādes aģentūrai ir nepieciešami jauni, modernizēti un uzlaboti statūti.

Esmu arī uzvērusi aģentūras pieaugošo nozīmi savā ziņojumā. Mums ir nepieciešama stipra institūcija, kas papildus tās pamatfunkcijai uzraudzīt piegādi un pieprasīt kodolmateriālus un pakalpojumus, nodrošina un regulāri veic pētījumus par riskiem tirgū un ilgtermiņa cenas attīstību kodolmateriālu tirgū. Tai ir jābūt kontrolei pār ilgtermiņa kodoldegvielas līgumu noslēgšanu un jāievieš nosacījumus ieguldījumiem utt.

Lai visus šos uzdevumus varētu veiksmīgi īstenot, es ierosināju piešķirt būtiskāku lomu padomdevēju komitejai, ko es primāri uzskatu par ekspertu iestādi. Ņemot vērā dažādās ekspertīzēs, ko tā veic, tai ir iespējams sniegt aģentūrai unikālu atbalstu uzdevumos, kas tai tiks uzticēti ar *Euratom* līgumu. Tādēļ uzskatu, ka ir jāpalielina padomdevēju komitejas locekļu skaitu, primāri ekspertu jomā. Es uzskatu, ka dalībvalstīm, kuras veic ar kodoldegvielas ciklu saistītas darbības un iegulda lielāko daļu līdzekļus, ir tiesības izvirzīt padomdevēju komiteja papildus locekli.

Lai nodrošinātu konsekvenci komitejas darbā un sniegtu iespēju attīstīt augsta līmeņa ekspertīzes, es ierosinu izveidot izpildpersonu biroju vai iestādi, kas sastāvētu no priekšsēdētāja, diviem priekšsēdētāja vietniekiem un diviem konsultantiem. Konsekvenci iespējams nodrošināt tikai ar vienkāršu struktūru un skaidri definētu padomdevēju komitejas izpildpersonu lomu, kas veidotu saikni starp padomdevēju komiteju un aģentūras ģenerāldirektoru. Viņām ir jākoordinē padomdevēju komitejas aktivitātes, īpaši tās, kas saistītas ar to ziņojumu sastādīšanu, vērtēšanu un pārskatīšanu un ekspertīzes paplašināšanu. Noteiktos mērķus panākt

konkurētspējīgu un tehnoloģiski progresīvu Eiropu diez vai būs iespējams īstenot bez investīcijām zināšanās un cilvēku resursos.

Vēl es vēlētos uzsvērt pārredzamības nepieciešamību, kas pamatā ir jautājums aģentūras ikgadējam ziņojumam. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir arī jātiek informētam par ikvienu lielu aģentūras projektu. Ir būtiski skaidrāk definēt tā lomu aģentūras budžeta procedūrā.

Aģentūras ikgadējo ziņojumu, pētījumu rezultāti un citi atbilstošie dokumenti ir jāsaņem ne tikai Eiropas Parlamentam, bet arī Padomei, Revīzijas palātai un dalībvalstīm. Mēs varam uzlabot aģentūras veiktspēju tikai ar labu informācijas nodrošināšanu un labas prakses izveidošanu.

Pārredzamību varētu nodrošināt arī aģentūras finansēšanas metode, kas līdz šim bijusi diezgan sarežģīta un neskaidra, ņemot vērā aģentūras specifisko raksturu. Es vēlētos vienkāršot šo metodi un šim nolūkam atbalstītu aģentūras darbību līdzīgā veidā kā citas Eiropas aģentūras. Kodolenerģija veido daļu no enerģiju veidu kombinācijas, un es vēlētos, lai tai tiek piemēroti tie paši noteikumi, kas citiem enerģiju avotiem.

Lai ar *Euratom* līguma noteikumiem padarītu situāciju vienkāršāku, pārredzamāku un konsekvētāku, es ierosinu izveidot Apgādes aģentūrai savu budžeta pozīciju, kas būtu atsevišķa no Komisijas departamentiem un kurā administratīvās izmaksas būtu skaidri nodalītas no aģentūras darbības izdevumiem. Tādējādi Eiropas Parlamentam kā vienai no budžeta lēmējinstītūcijas struktūrvienībām būtu kontrole pār aģentūras budžetu, šādi nodrošinot arī pārredzamāku un demokrātiskāku Eiropu.

Neatkarīgi no tā, vai piekrītam tam, ka kodolenerģijas nozīme pieaug, vai nē, tā ir mūsdienu realitātes sastāvdaļa. Mēs pavisam noteikti vēlamies drošas piegādes un funkcionējošus tirgus, taču tos iespējams nodrošināt tikai ar ilgtermiņa perspektīvu un spēcīgu institūciju ar pietiekamām pilnvarām un demokrātisku kontroli. Jaunie *Euratom* Apgādes aģentūras jaunie statūti ir paredzēti šo mērķu sasniegšanai.

Visbeidzot, es vēlos pateikties Komisijai par sadarbību un atbildēm uz visnotaļ sarežģītiem jautājumiem par statūtiem. Es vēlos pateikties arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas locekļiem par viņu konstruktīvo sadarbību ziņojuma sastādīšanā un pieņemšanā. Es vēlētos lūgt arī jūsu atbalstu balsošanā plenārsēdē un priecātos dzirdēt komentārus no maniem kolēģiem.

Giles Chichester, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms ļaujiet arī man apsveikt *Jordan Cizelj* sakarā ar viņas ziņojumu. Referente ir ieguldījusi lielu darbu, veicot nopietnus un ievērojamus uzlabojumus šajā priekšlikumā.

Man jāsaka, ka es ļoti ceru uz to, ka Padome piekritīs šiem uzlabojumiem. Es zinu, ka mēs vienīgi apspriežam šo jautājumu. Es atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā galvenais uzsvars likts uz atklātību — atklātību attiecībā uz aģentūras darbību — un lomu, kas jāuzņemas Parlamentam saistībā ar aģentūras darbu.

Turpinot šo domu, es atbalstu grozījumus, ko iesniegusi Budžeta komiteja, kas ir mūsu budžeta lēmējinstītūcijas struktūrvienība.

Atzinīgi vērtēju arī priekšlikumus, ko izteikusi *Jordan Cizelj*, lai precizētu aģentūras lomu, jo īpaši tās komitejas lomu. Lai gan es pats varētu nebūt tik sajūsmināts par skaitļu palielināšanos, tomēr domāju, ka lielāka atvērtība un konkrētība attiecībā uz komitejas lomu ir ārkārtīgi lietderīga.

Veicot salīdzinājumu, man jāpauž nožēla par vienu vai diviem neveiksmīgiem grozījumiem, jo īpaši grozījumu Nr. 39, kas, manuprāt, drīzāk kaitē, bet, iespējams, ar nodomu, ir pilnīgi pretējs aģentūras izveides nolūkam un lomai un visam *Euratom* līgumam. Tomēr mēs esam tur, kur esam. Iespējams, tas nav liels pārsteigums, jo to ierosināja Zaļo/ALE grupa.

Bet visbeidzot es vēlētos izteikt atzinību par uzplaukumu kodolenerģijas jomā, kā to jau minēja komisārs — gan Eiropas, gan starptautiskajā līmenī, jo šai jomai būs būtiska nozīme, risinot klimata pārmaiņu problēmu.

Atanas Paporizov, *PSE grupas vārdā*. – (BG) Cienījamie kolēģi, Sociālistu grupas vārdā es vēlētos apsveikt referenti *Jordan Cizelj* ar pilnīgo darbu un labo sadarbību ar Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju ziņojuma sagatavošanas ietvaros.

Es uzskatu, ka jaunu *Euratom* Apgādes aģentūras statūtu pieņemšana būtu atspoguļojums ne tikai jauno dalībvalstu skaitam, bet arī mūsdienu finanšu noteikumiem. Pirmkārt un galvenokārt, statūtiem ir jānodrošina pamats aģentūras lomas stiprināšanai un regulāru piegāžu nodrošināšanai pie labākajiem nosacījumiem un noteikumiem saistībā ar izejmateriālu un kodolmateriālu piegādi.

Šajā sakarā es atbalstu priekšlikumu pastiprināt aģentūras analītiskās funkcijas saistībā ar kodolmateriālu tirgus atīstību un noteikt pienākumu sastādīt regulārus ziņojumus, kas ietvertu arī tirgus risku analīzi. Aģentūras prestižs un ekspertīzes, ko ietvers tās darbs, tiks uzlaboti arī īstenojot priekšlikumu, specificēt un veicināt padomdevēju komitejas lomu aģentūrā. Īpašu uzmanību ir jāpievērš arī priekšlikumam veicināt aģentūras darbību pārredzamību.

Saistībā ar Eiropas Parlamenta lomu, būtu ieteicams veikt izmaiņas divās jomās: ir skaidrāk jādefinē Eiropas Parlamenta loma budžeta piešķiršanas procedūrā un jānosaka, ka Eiropas Parlamentam tiek iesniegtas aģentūras rīcības programmas, ikgadējie ziņojumi un pētījumi, tādējādi nodrošināt pastāvīgu un detalizētu informāciju par tās darbību. Esmu pārliecināts, ka, ja Padome pieņems Eiropas Parlamenta priekšlikumus, tiktu izveidot pamats, lai varētu veicināt aģentūras autoritāti, lai tā varētu kļūt par vadošo iniciatoru Eiropas Parlamenta 2007. gada 14. marta rezolūcijas 9. punktā starptautiskajai sabiedrībai piedāvātā risinājuma īstenošanai saistībā ar kodolieroču neizplatīšanu un kodolatbrūnošanu, kas aicina atbalstīt pasākumus attiecībā uz daudzpusējiem starptautiskiem urāna bagātināšanas centriem, kas notiktu Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras pārraudzībā.

Kā jau *Euromed* 6. novembra sanāksmē Lisabonā norādīja *Javier Solana*, šis jautājums tagad ir kļuvis par īpašu tēmu, jo tādas valstis kā Maroka, Ēģipte un Jordānija ir paziņojušas par plašām programmām kodolenerģijas attīstīšanai.

Nobeigumā vēlos paust pārliecību, ka *Euratom* Apgādes aģentūras jauno statūtu pieņemšana veicinās Eiropas Savienības lomu stingrāku noteikumu kodolieroču neizplatīšanai un kodoldrošībai piemērošanā. (*Runātājs turpina savu runu angļu valodā*)

, *PSE grupas vārdā*. – Es vēlētos īpaši pateikties Komisijas priekšsēdētāja vietniekam *F. Frattini* par atbalstu, ko viņš sniedzis attiecībā uz Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšlikumiem, un viņa paziņojumu, ka aģentūrai jāklūst par dzīvotspējīgu iestādi, ņemot vērā kodolenerģijas nozīmes atjaunošanu un jauno, līdzsvarotāko attieksmi pret to.

Šarūnas Birutis, *ALDE grupa*. – (*LT*) Dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties mūsu referentei par izcilajiem rezultātiem un labi izsvērtu ziņojumu.

Euratom Apgādes aģentūras galvenais uzdevums ir nodrošināt patērētājiem visā Eiropas Savienībā līdzvērtīgu pieeju un drošību kodolenerģijas piegādei. Šobrīd Apgādes aģentūra darbojas uz statūtu pamata, kas pieņemti gandrīz 50 gadus atpakaļ. Izaicinājumi, kas parādījušies līdz ar Eiropas Savienības paplašināšanos, kā arī nepieciešamība pieņemt aģentūras vajadzībām modernu finansiālu pieeju ir iemesli, kādēļ ir nepieciešami jauni statūti. Jauno statūtu finansiālā pieeja ir saderīga ar Eiropas Kopienas galveno finanšu shēmu un ir atbilstoša arī Eiropas Savienības paplašināšanai.

Diskusijas par jaunajiem statūtiem nebija vienkāršs, ņemot vērā aģentūras komplicēto raksturu. Ir acīmredzami, ka aģentūra ir darbojusies kā Komisijas struktūra, kaut arī saskaņā ar *Euratom* līgumu tā tika izveidota kā aģentūra ar tiesisku statusu un ievērojamu finansiālu neatkarību. Pretējā gadījumā tai nebūtu nepieciešami statūti, kādi parasti nav Komisijas struktūrām. Tas bija ļoti būtiski noteiktām dalībvalstīm, ņemot vērā darbības, ko sagaidīja, ka tā īstenos. Tādēļ tā nav tipiska decentralizēta aģentūra ES izpratnē.

Es vēlētos paust manu prieku par faktu, ka ar Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju ir panākta vienprātība attiecībā uz aģentūras padomdevēju komitejas locekļu skaitu. Paužot atbilstošu cieņu Komisijai, es vēlētos norādīt, ka priekšlikums par komitejas ietekmes ierobežošanu un komitejas locekļu skaita samazināšanu līdz 42 nebija pārāk labs, īpaši, ņemot vērā Komisijas ieteikumu izveidot tādas instrumentus, struktūras kā Enerģijas novērošanas centra birojs, ņemot vērā mērķi izveidot efektīvu Eiropas enerģētikas politiku.

Komitejas uzdevums ir asistēt aģentūrai tās uzdevumu izpildē, sniedzot atzinumus un nodrošinot informāciju. Tai ir jādarbojas kā starpniekam starp aģentūru un kodolindustrijas ražotājiem un patērētājiem. Ņemot vērā tās dažādo kompetenci, komiteja varētu sniegt Aģentūrai unikālu atbalstu, pildot tai līgumā uzticētos uzdevumus.

Es uzskatu, ka nav jāierobežo padomdevēju komitejas biroja locekļu skaitu. Komitejas kompetence ir instruments, kas palīdzēs panākt tās stabilitāti un konsekvenču. Šie grozījumi ir ļoti būtiski mazām valstīm, un ar to es domāju manu valsti, Lietuvu, un pavisam noteikti arī citām, tādēļ es tos atbalstu un atzīnīgi vērtēju.

SĒDI VADA: M. MAURO*priekšsēdētāja vietnieks*

Liam Aylward, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atzīstu, ka Eiropā lēmumi par jautājumiem saistībā ar izvēli enerģētikas jomā ir jāpieņem katrai valdībai atsevišķi. Tomēr es uzskatu, ka tagad ir pienācis laiks, lai Eiropas Savienība, iespējams, izmantojot *Euratom* līgumu, Eiropā izveidotu neatkarīgu kodolenerģētikas inspekciju, kurai būtu pilnvaras pilnībā izpētīt drošības standartus Eiropas kodolspēkstacijās. Ņemot to vērā, Lielbritānijas valdībai vajadzētu izplānot laika grafiku *Sellafield* kodolspēkstācijas mierīgai slēgšanai, jo tajā konstatēti nopietni trūkumi drošības jomā un iekārtu sistēmas nepilnības.

Sellafield kodolspēkstacijā bēdīgi slavenajā B30 baseinā kopš 1959. gada ir izveidojies piesārņojums ar ārkārtīgi lielu neapstrādāto radioaktīvo vielu apjomu. Turklāt Lielbritānijas Kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanas iestādei nav zināms precīzs neapstrādāto radioaktīvo vielu apjoms. Tomēr Lielbritānijas valdībai ir jāizstrādā detalizēts plāns, kā tā pārtrauks šī radioaktīvo atkritumu poligona (zināms kā B30 baseins) ekspluatāciju. Tad, kad 2005. gada aprīlī THORP kodolenerģijas pārstrādes rūpnīcā notika 83 tūkstoši litru radioaktīvo vielu noplūde, šī rūpnīca tika slēgta. THORP rūpnīcā konstatētās drošības problēmas ir rūpīgi dokumentētas, tāpēc Lielbritānijas valdībai tagad ir jānāk klajā ar paziņojumu, ka šī rūpnīca nekad netiks atkārtoti atklāta.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vēlos paust lielu paldies referentei par nopietno pētījumu šajā jautājumā, kaut arī mana grupa nepiekrīt daudziem aspektiem. Zaļo grupas uztverē viss *Euratom* līgums ir mūsu dzīvju aizliegums, jo tas dod priekšroku kodolenerģijai, nevis drošākiem enerģijas veidiem. Neskatoties uz to, mēs varētu akceptēt *Euratom* Apgādes aģentūras statūtus, ja tie atbilstu trim nosacījumiem: pārredzamība, pašfinansēšana un uzraudzības neatkarība. Diemžēl šobrīd tie nav izpildīti.

Pirmkārt, Apgādes aģentūru finansē nodokļu maksātāji. Tas nozīmē slēptas subsīdijas kodolenerģijai. *Euratom* līguma 54. pants paredz, ka aģentūra drīkst iegūt līdzekļus, ja kodolmateriāls ir pārdots par noteiktu samaksu. Zaļo grupa uzskata, ka pašfinansēšana ir jāpadara obligāta atbilstoši tiesību aktiem.

Otrkārt, ir nepieciešams nodrošināt uzraudzības neatkarību. Šī priekšlikuma rezultātā izveidotos situācija, kurā Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāts gan veicinātu kodolenerģijas izmantošanu, gan pārraudzītu to, kas nav pareizi, īpaši ņemot vērā, ka starptautiskajā līmenī Starptautiskajai Atomenerģijas aģentūrai ir pretrunīgā loma kā kodoldrošības uzraudzības struktūrai un kā struktūrai, kas veicina kodolenerģiju.

Treškārt, Apgādes aģentūras padomdevēju komitejas struktūra ir nesakārtota, tajā ir pārstāvēts neproporcionāli liels skaits valstu, kas ražo kodolenerģiju, ko Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas pieņemtais grozījums vēl pastiprinātu.

Šo trūkumu dēļ mēs diemžēl nevaram atbalstīt šo priekšlikumu.

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Es vēlētos pateikties referentei *Jordan Cizelj* par viņas izcilo un iedvesmojošo ziņojumu.

Nelabvēlīgā situācija enerģijas jomā pasaulē, ES lielā atkarība no energoresursu importa un pieaugošais siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms ir iemesls, kādēļ ES līmenī, neskatoties uz daudzajiem ideoloģiskajiem pretargumentiem, kodolenerģijai tiek pievērsta lielāka uzmanība un dažās Eiropas valstīs tā jau ir kļuvusi par integrētu dažādo enerģijas veidu kombinācijas sastāvdaļu.

Šajā kontekstā *Euratom* Apgādes aģentūrai ir jāstājas pret šiem izaicinājumiem, nodrošinot tās klientiem visaptverošus un efektīvus pakalpojumus ar augsta līmeņa elastību un pieeju piegādes avotiem. Atļaujiet man īsumā minēt trīs aspektus, kas ir būtiski aģentūras mandāta izpildei.

Pirmkārt, es vēlētos minēt aģentūras uzdevumus. Es pilnībā piekrītu referentei, ka tās uzdevumiem ir jātiek skaidrāk definētiem atbilstoši līguma noteikumiem un kodolmateriālu piegādes drošības kopīgās politikas mērķiem atjaunotā enerģētikas kontekstā. Otrs aspekts skar aģentūru pašu. Komisijas ierosinātie jauni aģentūras statūti pirmajā brīdī šķiet pietiekami efektīvi gan attiecībā uz organizācijas struktūru, piemēram, samazinot padomdevēju komitejas locekļu skaitu, gan arī budžetu. Tomēr ņemot vērā aģentūras vispārējo lomu tai ir jātiecas pēc augsta līmeņa kompetenci, lai īstenotu uzraudzības novērtēšanas misiju, iesniegtu priekšlikumus un veiktu specifiskus tirgus pētījumus. Aģentūras personālam ir jābūt augsta līmeņa nozares ekspertiem, kuriem ir plaša pieredze saistībā ar tirgu un kodoldegvielas cikla operācijām.

Starppestāžu attiecību jomā Eiropas Parlamentam būtu regulāri jāsaņem visi būtiskie aģentūras ziņojumi, kas arī palielinātu tās aktivitāšu un budžeta pārredzamību. Trešais aspekts skar aģentūras pārredzamību

finansēšanas jomā. Neskatoties uz faktu, ka aģentūra tika nodibināta uz *Euratom* līguma pamata, kā tiesību subjekts ar augsta līmeņa finansiālu autonomiju, tās attiecības ar Komisiju veido sarežģītu un nepārskatāmu finansiālu mehānismu, kas pieļauj tikai ierobežotu pieeju finanšu informācijai.

Franco Frattini, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz vēlētos pateikties referentam par viņa lietderīgo darbu. Pateicos arī pārējiem klātesošajiem par piedalīšanos debatēs, kas pierāda un apstiprina, ka *Euratom* Apgādes aģentūras statūti ir jāmodernizē.

Šā gada pavasarī mēs pieņēmām priekšlikumu par *Euratom* Apgādes aģentūras statūtiem. Jūsu ziņojums uzlabos sākotnējo Komisijas priekšlikumu. Tādēļ es varu jums apliecināt, ka galīgajās apspriedēs, kas notiks Padomē, Komisija atbalstīs lielāko daļu Parlamenta iesniegto grozījumu.

Vēlreiz pateicos jums par atbalstu un uzmanību!

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt plkst. 11.30

19. Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā piemērošana (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā piemērošanu.

Franco Frattini, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, mēs ļoti cieši sekojām situācijas attīstībai Itālijā. Mēs esam noraizējušies par pieaugošo noziedzību ielās un visupirms vēlamies izteikt savu līdzjūtību tām ģimenēm, kuru piederīgie ir kļuvuši par kriminālās darbības upuriem.

Mēs atzinīgi vērtējam divpusējās sadarbības pasākumus, par kuriem pagājušajā nedēļā paziņoja Itālijas un Rumānijas premjerministri. Mēs nodrošināsim rumāņu tiesību ievērošanu, jo jāievēro visu pilsoņu tiesības.

Saskaņā ar pārejas noteikumiem attiecībā uz darba tirgus pilnīgu atvēršanu Rumānijas pilsoņiem jāpiesakās darba atļauju saņemšanai atsevišķās dalībvalstīs. Mēs nodrošināsim, ka dalībvalstis ievēro diskriminācijas aizlieguma principu savos tiesību aktos un administratīvajā praksē.

Direktīva par tiesībām brīvi pārvietoties, t.i., Direktīva 2004/38/EK, ļauj izraidīt Eiropas dalībvalsts pilsoņus, ja indivīds rada reālus, attiecīgajā brīdī pastāvošus un pietiekami nopietnus draudus, kas skar kādu no sabiedrības pamatinteresēm. Tas ir lēmums, kas jāpieņem katrā atsevišķā gadījumā, pilnībā ievērojot būtiskās garantijas un procedūru. Tūlītējas izraidīšanas gadījumos steidzamībai jābūt pienācīgi pamatotai. Saskaņā ar šo direktīvu uzņēmēja dalībvalsts var izraidīt ES pilsoņus, ja viņi vairs nepilda nosacījumus par uzturēšanās tiesībām. Ekonomiski neaktīvus ES pilsoņus var izraidīt, ja viņi kļūst par pārmērīgu slogu dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai, proti, ja viņiem nav likumīgi iegūtu finanšu līdzekļu, lai nodrošinātu atbilstīgus ikdienas dzīves apstākļus. Šādā gadījumā izraidīšanas pamatā jābūt objektīviem iemesliem, turklāt nedrīkst noteikt atkārtotas ieceļošanas aizliegumu.

ES pilsoņu izraidīšana ir ārkārtējs pasākums. Tas ierobežo vienu no Līgumā noteiktajām pamatbrīvībām. Lai nodrošinātu pareizo līdzsvaru starp tiesībām brīvi pārvietoties un katras dalībvalsts pienākumu reaģēt godīgo pilsoņu interesēs, pasākumi ir jāveic tad, ja netiek ievēroti likumīgie uzturēšanās nosacījumi.

Itālijas iestādes oficiāli informēja Komisiju par dekrētu 2007. gada 7. novembrī. Itālijas parlamentam dekrēts jāpieņem 60 dienu laikā. Kā jūs zināt, Itālijas parlamentam ir pilnvaras veikt grozījumus dekrētā. Komisijas nostāja par Itālijas tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2004/38/EK, protams, būs atkarīga no tiesību aktu galīgās versijas, ko izstrādās Itālijas parlaments. Dekrēts stājas spēkā nekavējoties, bet direktīva ir pietiekami precīzi izstrādāta, lai valsts tiesas to piemērotu tiešā veidā. Tas nozīmē, ka ES pilsoņi var ierosināt lietu valsts tiesā, ja viņš vai viņa uzskata, ka pret viņu vērstais konkrētais izraidīšanas pasākums neatbilst šajā direktīvā noteiktajām garantijām. Ja pastāv šaubas par ES tiesību aktu piemērošanu, tad, kā jūs to ļoti labi zināt, valsts tiesām ir pienākums pārsūtīt lietu Eiropas Kopienų Tiesai. Mēs turpināsim uzraudzīt šo situāciju, līdz Itālijas parlaments izskatīs šo dekrētu.

Mēs esam noraizējušies arī par dažām rasistiskām un ksenofobiskām demonstrācijām, kas notika laikā, kad Itālijā tika ieviests dekrēts. Romi ir lielākā minoritāte Eiropā. Visā Eiropā romu kopienām ir sarežģīti apstākļi. Viņi jau sen tiek vajāti. Šāda situācija ir novedusi pie cilvēku ciešanām un sociālā spiediena. Lai būtu iespējama

integrācija, ikvienai iesaistītajai pusei, arī pašiem romiem, ir jāpieliek savi pūliņi. Privātpersonām, īpaši bērniem un sievietēm, ir jāsniedz īpaša aizsardzība.

Noziedznieki, neatkarīgi no savas pilsonības, ļoti bieži izmanto īpaši neaizsargātas personas, piemēram, bērnus. Romu bērni saskaras ar dubultu diskrimināciju. Pirmkārt, viņi ir kļuvuši par stereotipu un aizspriedumu upuriem. Turklāt viņi var saskarties ar to, ka tiek pārkāptas viņu pamattiesības; tas var notikt pat viņu kopienās. Pārāk bieži mēs redzam romu bērnus, kas ir pamesti novārtā uz ielām vai dzīvo nabadzībā, bieži vien ciešamos apstākļos modernās Eiropas *favelās* – *graustu rajonos*. Bērnus var iesaistīt noziegumos vai piespiesti ubagot. Romu skolniekiem ir tendence pamest mācības agrāk, neiegūstot sagatavotību nākotnei vai prasmi aprūpēt sevi un savu ģimeni.

Ja, apsverot pamattiesību aizsardzības iespējas, mēs raugāties vienīgi uz grupu kopumā, mēs riskējam neaizsargāt atsevišķus individuus šajā grupā un zaudējam iespēju salauzt noziegumu un baiļu nepārtraukto loku.

Mēs esam gatavi palīdzēt Itālijai un Rumānijai, lai no visām iespējām, ko patlaban piedāvā Eiropas tiesību akti un Eiropas fondi, šīs valstis varētu iegūt vislielāko iespējamo labumu. Jāuzsver arī tas, ka romu kopienas dzīvo daudzās citās dalībvalstīs, piemēram, Francijā, Īrijā, Spānijā, Slovākijā, Čehijā un Ungārijā. Romu kopienu sociālo integrāciju turpmāk var uzlabot arī šajās dalībvalstīs, jo īpaši izmantojot struktūrfondus, kas var izrādīties diezgan lietderīgi.

Eiropas finansējums, kas īpaši paredzēts romu kopienu vajadzībām, jau tagad ir pieejams tādās jomās kā sociālā integrācija, diskriminācijas apkarošana, reģionālā attīstība un izglītība. Iepriekšējā plānošanas periodā ar romu kopienām saistītajos projektos no struktūrfondiem tika piešķirti vairāk nekā 275 miljoni eiro. Saistībā ar pirms-pievienošanās instrumentiem papildu 60 miljoni eiro tika piešķirti Rumānijai un Bulgārijai laika posmam no 2004. līdz 2006. gadam. Ar romu kopienām saistīto projektu finansēšana turpināsies struktūrfondu 2007.–2013. gada plānošanas periodā. ES Rasu vienlīdzības direktīva (Direktīva 2000/43/EK), kas attiecas uz romu tautu, nodrošina aizsardzību pret diskrimināciju saistībā ar nodarbinātību, izglītību, sociālo nodrošinājumu, veselības aprūpi, piekļuvi precēm un pakalpojumiem, kā arī dzīvokļu apgādi. Mēs aktīvi strādājam, lai nodrošinātu šī tiesību akta piemērošanu visā Eiropā.

Visbeidzot — tāpat kā Komisija nav gatava pieļaut jebkāda veida diskrimināciju vai neiecietību pret saviem pilsoņiem - mēs arī atbalstām tās dalībvalstis, kas savus pilsoņus likumīgi aizsargā pret noziedzību, neatkarīgi no tā, vai viņi ir Eiropas Savienības pilsoņi vai iedzīvotāji. Galu galā brīvība, tiesiskums un drošība ir cieši saistīti aspekti.

Antonio Tajani, PPE-DE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos apsveikt F. Frattini ar viņa visaptverošo ziņojumu un ar priekšlikumiem, idejām, saturu un vērtībām, kas tik aizstāvētas viņa runā. Pavisam noteikti Eiropas atkalapvienošanās ir veicinājusi pilsoņu pārvietošanās Eiropas Savienības ietvaros pieaugumu, kas atsevišķos gadījumos ir pārvērties reālā migrācijas fenomenā. Tā tas, piemēram, ir Itālijā, kurā šobrīd ir aptuveni pusmiljons Rumānijas pilsoņu.

Ar Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ES centās izraidīt pilsoņus, kas neievēro konkrētus noteikumus: es atsaucos uz spēju uzturēt sevi un valsts politikas un drošības apdraudējumu. Diemžēl Itālijā ES direktīva tika piemērota pārāk ierobežotā veidā un par vēlu. Kāds ir rezultāts? Netika izraidīti pietiekami daudz pilsoņu, kuru deportēšanas gadījumā iespējams Itālijā nebūtu izdarīti tik daudzi noziegumi.

Diemžēl noziegumi tika izdarīti, un tas ir ietekmējis sabiedrības viedokli, ko apliecināja cilvēki ar Eiropas pasi. Reakcija izpaudās nepieņemamas ksenofobiskas vardarbības veidā. Itālijā īstenotā vardarbība un slepkavības ir strikti jānosoda un upuru ģimenēm ir jāpauž solidaritāte. Ir jānosoda arī vardarbīgo un ksenofobisko reakciju. Kaut arī diemžēl gadījumos, kad nav piemēroti noteikumi, kad nav piemēroti tiesību akti, pilsoņi riskē, cenšoties īstenot taisnīgumu paši, un tas atklāti sākot nav pieņemami.

Dalībvalstīm ir noteikti skaidri pienākumi, tāpat arī vietējām iestādēm. Neskatoties uz vairākiem ziņojumiem, Roma diemžēl nav rīkojusies saistībā ar noteiktām sociālām situācijām, piemēram, graustu rajoniem, kuros dzīvo romi. Tās ir situācijas, kurās nepieciešams rīkoties ātri. Dažkārt novēloti pasākumi nesniedz risinājumu problēmām, kas samilzušas. Mēs neatbalstām masu izraidīšanu. Ir jāsauc pie atbildības ikviens pilsonis, kas ir izdarījis noziegumu. Runa nav par nacionalitāti vai piederību konkrētai etniskajai grupai. Protams, vēlama būtu turpmākā sadarbība starp Rumāniju un Itāliju. Tā nav nejaušība, ka PPE tekstu esmu parakstījis es un mans kolēģis *Marian-Jean Marinescu*.

Šis ir jautājums, kas īpaši skar romu tautības iedzīvotājus. Tas neattiecas uz Rumānijas pilsoņiem, un tas ir iemesls, kādēļ mēs lūdzam izveidot īpašu aģentūru romu kopienai sociālajai integrācijai; Eiropas aģentūru, kas parādītu, ka Eiropa veic savu ieguldījumu problēmas risināšanā, jo pretējā gadījumā tā samilzīs līdz vēl lielākai sociālajai panikai.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs šobrīd atrodamies ļoti sarežģītā situācijā. Tā ir sarežģīta tādēļ, ka Romā notikušais tikai atklāj to, ko mēs līdz šim neredzējām vai nevēlējamies redzēt. Izdarītās slepkavības ir strikti nosodāma, atbaidoša rīcība. Reakcijas, kas sekoja pēc slepkavībām, ir satraucošas. Tomēr, fakts, ka viens likumpārkāpējs, kas izdarījis kriminālnozieģumu, spriedumā tiek atzīts kā lielas grupas dalībnieks, kura, tā teikt, tiek uzskatīta par kolektīvi atbildīgu, cilvēces vēsturē nav nekas jauns – tā tas vienmēr noticis – bet tieši tāpat tas ir vienmēr nosodāms. Tādēļ pirmais, ko mums nepieciešams darīt, ir diferencēt. Mums ir jāskatās ļoti rūpīgi. Ir taisnība, ka romu integrācija ilgu laiku mūsu sabiedrībā nav izdevusies. Tas ir saistīts arī ar faktu, ka ir pārāk maza apņemšanās integrēt romus mūsu sabiedrībā. Viņi ir sarežģīti cilvēki, kuriem ir sava autonomā kultūra, un ir nepieciešams krietni pacensties, lai viņus integrētu, tomēr tas ir iespējams. To iespējams paveikt, ja mēs cienīsim viņus un viņu kultūru.

Tomēr ir skaidri jānorāda, ka tiesiskai valstij ir jāspēj nodrošināt tās izdzīvošanu, ievērojot visus konstitucionālos noteikumus. Tiesiskai valstij ir jāizmanto visi noteikumi, kas ir tās rīcībā, lai nodrošinātu sabiedrības drošību un saglabātu kārtību. Kāds ir labākais veids, lai to panāktu? Labākais veids ir nevis vispārināt, bet gan izskatīt katru gadījumu individuāli, un tas ir tieši tas, kam jānotiek Eiropā. Ja runa ir par brīvību pārvietoties, mums ir jāpārbauda katrā gadījumā atsevišķi, kādas Savienības tiesības pilsonim ir piešķirtas un kādas tiesības veido pamatu tam, kā pret viņu attiekties, kad viņš pārvietojas no vienas valsts uz citu.

Eiropas Savienībā mēs garantējam brīvību pārvietoties. Šo neatņemamo brīvību pārvietoties var izmantot visi Eiropas valstu pilsoņi, vismaz to valstu, kas pieder pie Šengenas zonas. Tas nenozīmē, ka viņi drīkst darīt visu, ko vēlas, kad pārvietojas no vienas valsts uz citu. Viņiem ir jāievēro konkrēto valstu tiesības un likumus; bet, no otras puses, valstij, kas pieder pie Šengenas zonas, arī ir jāievēro tās teritorijā Savienības pilsoņa tiesības. Nav iespējams teikt vispārināti, "tā ir šīs grupas vaina, šai grupai ir jāaiziet, jo nevienam no tās locekļiem nav darba atļaujas, vai tādēļ, ka viņi neatbilst mūsu izpratnei par kultūru vai tādēļ, ka viņi ir bezdarbnieki, vai tādēļ, ka ubago". Tā vietā mums katrā atsevišķajā gadījumā ir jāpārbauda par to, kādas ir pilsoņa tiesības, tāpat arī kā tiek pārbaudīts katrā gadījumā atsevišķi, kādas tiesības viņš ir pārkāpis. Tieši tas ir uzdevums, ko šobrīd veic Itālijas un Rumānijas valdība, un kas ir jāveic arī Komisijai.

Šajā sakarā man diemžēl jāsaaka, komisār *Frattini*, ka Jūs nerīkojaties atbilstoši savai lomai. Es biju ļoti pārsteigts, kad lasīju jūsu piezīmes *Il Messaggero*. Līdz tam man šķita, ka esat ļoti izturēts komisārs. Jūs guvāt mūsu grupas cieņu tādēļ, ka līdz šim strādājāt ļoti delikāti jutīgās politikas jomās. Tomēr piezīmes, ko pavadīt *Il Messaggero* saistībā ar darba atļaujām un cilvēku ienākumu struktūru, ierosinot vienkārši doties uz nometni un pajautāt jebkuram, kā viņš nopelna iztiku, un ja viņš nevar sniegt paskaidrojumu, izsūtīt viņu – atgādina pilnībā patvaļīgas valsts principus. Tomēr mēs nedzīvojam šādā valstī. Jūsu uzdevums, komisār *Frattini*, īpaši kā komisāram, kurš atbildīgs par cilvēktiesību jautājumiem, ir aizsargāt Eiropas Savienības principus un, ja nepieciešams, neizvirzīt sevi nākotnē atkal ministra amatam Itālijas valdībā.

(*Aplausi no zāles centra un kreisās puses*)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, lielākā daļa no mums atzīst migrācijas priekšrocības. Dalībvalstis, kas ir atvērušas savas robežas migrantiem no citām dalībvalstīm, nav saskārušās ar bezdarba līmeņa palielināšanos; drīzāk tās saskaras ar situācijas uzlabošanos attiecībā uz produktivitāti, ekonomisko izaugsmi un jaunu darba vietu izveidi.

Tas ir ļoti vecs stāsts. Imigranti dara tos darbus, ko vietējie iedzīvotāji nevēlas darīt, viņi strādā smagi, ar viņiem saistītās izmaksas ir nelielas, turklāt viņi nāk klajā ar jaunām idejām. Tomēr ir svarīgi atzīt, ka daži cilvēki šķērso robežas ne tāpēc, ka viņi vēlētos strādāt vai vismaz — strādāt legāli. Un Eiropas Savienības tiesību akti to atzīst, kā jūs jau to norādījāt, komisāra kungs. Lai arī tiesību akti nosaka tiesības uzturēties citā dalībvalstī, tie arī ļauj uzņēmējai valstij ierobežot uzturēšanās tiesības līdz trim mēnešiem, ja personai nav iztikas līdzekļu, kā arī anulēt šīs tiesības, ja tiek apdraudēta sabiedriskā kārtība.

Viens no ES lielākajiem sasniegumiem ir tiesības brīvi pārvietoties, ko tagad var izmantot miljoniem pilsoņu, kuri studē, strādā vai aiziet pensijā. Šādā situācijā ir arī savas problēmas, un, gluži tāpat kā ebreji — tauta, kurai trūkst savas dzimtenes — bieži vien citur nebija laipni gaidīti, mūsdienās romu tauta, aptuveni deviņi miljoni cilvēku, tiek diskriminēta daudzās uzņēmējās valstīs. Ja vēl romu tautu sasaista ar Rumāniju, pat ja

daudzi no viņiem ir Rumānijas pilsoņi, tiek pārprasta gan šīs tautas, gan šīs valsts būtība. Līdzīgā veidā jūs varētu romu tautu saistīt arī ar Romas pilsētu.

Romu integrācijai ir piešķirts Eiropas Savienības finansējums. Mēs sadarbojamies ar *George Soros* un viņa Romu iekļaušanas dekādi. Tomēr mums ir vajadzīga visu dalībvalstu piekrišana šādai rīcībai, un šajā nolūkā ir jāizstrādā kopēja Kopienas pamatstratēģija par romu iekļaušanu.

Žēl, ka Itālija nav piesaistījusi šos līdzekļus. Spānija izmantoja aptuveni 52 miljonus eiro, bet Polija — aptuveni 8 miljonus eiro. Tomēr tas nenozīmē tikai to, ka Itālijas valdībai trūkst tālredzības; tas liecina arī par tālredzības trūkumu no Komisijas puses. Manuprāt, *J. M. Barroso* kļūdījās, vakar intervijā laikrakstam „*La Repubblica*” sakot, ka tas ir neiedomājami, ka Eiropas Savienības iestādēm ir jāveicina integrācija faktiskajā situācijā. Tas nedrīkst būt neiedomājami.

F. Frattini kungs, es piekrišu *M. Schulz* uzskatiem. Šajā jautājumā jūs nedrīkstat spēlēt partiju politiskās spēles. Šis Parlaments pieprasa, lai jūs koncentrētos uz saviem pašreizējiem pienākumiem, nevis savu iespējamo turpmāko karjeru. Itālieši, tāpat kā citu valstu pilsoņi, zina, ko nozīmē migrantu kopienu neaizsargātība. 1893. gadā Francijā, Egmortā, *Peccais* kanāla sālsraktuvēs itāliešu strādnieki kļuva par ksenofobisku uzbrukumu upuriem, jo uzbrucēji šādi aizsargāja vietējās darba vietas. Bet viens no lielākajiem ES sasniegumiem ir tas, ka šādi nemieri pieder pagātnei.

Tomēr jāsaprot, ka demokrātiskās sistēmās pārāk bieži tiek risinātas krīzes situācijas. Iespējams, Itālijā tas ir skaidrāk redzams, nekā jebkur citur. Bet ja problēmas ir Itālijā, tas nozīmē, ka problēmas radīsies arī citās valstīs. Ja tiesības uzturēties ārvalstīs ir ES tiesības, mēs nevaram ļaut dalībvalstīm pārstrādāt izņēmuma noteikumus, kā to ir izdarījis Itālijas valdība, izstrādādama savu dekrētu. Kamēr pastāvēs pārsūdzības tiesības, tas būs nebeidzams process, ja valsts prefektiem piešķir pilnvaras, lai risinātu šo jautājumu. Nepietiek ar pārsūdzēšanu miertiesā, kas nav juridisks eksperts; tas pats attiecas uz itāļu vai angļu valodas kā vienīgās valodas izmantošanu juridiskos dokumentos. Tomēr es ticu, ka Itālijas parlaments izlabos šos noteikumus un nodrošinās valsts tiesību aktu atbilstību ES noteikumiem.

Mums šis ir pirmais reālais gadījums, kad Eiropas Parlaments sadarbībā ar dalībvalstu parlamentiem pārrauga tiesiskuma un tiesību aktu piemērošanu iekšlietu jomā. Mums jāskatās ne tikai uz to, kas darbojas nepareizi, bet arī uz to, kas darbojas pareizi, un šī uzdevuma izpildē ir vajadzīga jūsu iesaistīšanās, komisāra kungs.

(Aplausi no zāles centra un kreisās puses)

Roberta Angelilli, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es vēlos pateikties komisāram *F. Frattini* par viņa šo pēcpusdienu sniegto detalizēto ziņojumu. Manuprāt, Direktīva 2004/38/EK ir pamatots atsauces punkts, kas garantē pilnīgu ES pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties atzīšanu, izvairoties no jebkāda veida diskriminācijas un izveidojot pilnīgas integrācijas principu.

Šī direktīva galvenokārt attiecas uz dalībvalstī rezidējošo tiesību, kā arī šīs dalībvalsts pilsoņu tiesību aizsardzību, ievērojot savstarpīguma principu. Tā sniedz maksimālu aizsardzību cilvēkiem, kuri strādā, studē un vēlas tapt integrēti, bet ir stingra attiecībā uz tiem cilvēkiem, kas pārkāpj noteikumus. Par pēdējo punktu Parlamentam ir jāīsteno reāla diskusija.

Direktīvā nav paredzētas tikai tiesības, tajā ir ietverti arī pienākumi un noteikumi, kas ir jāievēro. Mēs nevaram ignorēt faktu, ka ir noteikts procents cilvēku – kas pavisam noteikti ir absolūtais mazākums, tomēr tāds pastāv - kuri ceļo uz citām dalībvalstīm un kuriem nav nodoms ziņot par savu uzturēšanos uzņēmējas dalībvalstī vienkārši tādēļ, ka viņi nevēlas tikt oficiāli reģistrēti, jo viņiem nav nodoma ievērot tiesību aktus un strādāt legāli.

Mums ir rūpīgi jāizskata jautājums par to, kurš ieBrauc un kurš izbrauc no dalībvalsts ar nodomu palikt sabiedrības perifērijā. Nav šaubu par to, ka instrumentus ir iespējams uzlabot, tomēr daži no tiem jau ir pieejami dalībvalstīs Direktīvā 2004/38/EK. Tādēļ mums primāri ir jāaicina nekavējoties, pilnībā, pamatīgi un precīzi piemērot direktīvu katrā dalībvalstī.

Iespējams lietderīgi būtu arī uzlabot direktīvu, lai tā paredzētu ne tikai pienākumu apmeklētājiem atbilstoši konkrētiem noteikumiem deklarēt savu uzturēšanos uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, bet arī pienākumu dalībvalstīm piemērot sankcijas ikvienam, kas neievēro noteikumus. Piemēram, Itālijā dekrēts, ar ko tiek īstenota direktīva, paredz konkrētus noteikumus, bet nenosaka jebkādas sankcijas, tas nozīmē, ka šīs tiesību akts faktiski ir pilnībā neefektīvs.

Galvenokārt mums ir jānodrošina, lai gadījumos, kad ir acīmredzami pamatoti iemesli, imigranti tiek nogādāti atpakaļ uz viņu valsti. Tomēr man jānorāda, ka ikvienu, kurš izdara noziegumu, ikvienu, kurš pārkāpj cilvēktiesības, un ļoti būtiski – ikvienu, kurš izmanto bērņus, izmanto sievietes vai rada apdraudējumu sabiedrības drošībai, pavisam noteikti ir jāizraida un jāatgriež viņa vai viņas valsts iestādēm. Vēl mums ir nepieciešami tiesību akti cilvēkiem, kas nestrādā, kuri dzīvo „no rokas mutē” un kuri tādējādi veido lielo slogu uzņēmējas dalībvalsts kopienai.

Nobeigumā vēlos pieminēt romu tautības bērņus un Itālijas uzdevumu. Itālijā tiek izmantoti aptuveni vai drīzāk vismaz 50 000 bērņu. Viņi ir romu tautības un ir spiesti ubagot, viņi nav vakcinēti, neiet uz skolu un viņi dzīvo absolūti nožēlojamos sanitārajos apstākļos. Es vēlētos visiem atgādināt, ka aptuveni nedēļu pirms *S. Reggiani* tika nogalināts Romā tajā pat baraku rajonā, kurā dzīvoja *S. Reggiani* slepkava, divus mēnešus vecs romu tautības bērņš nomira no aukstuma. Tas notika Romā – vienā no Eiropas galvenajām galvaspilsētām.

Tādēļ nobeigumā es vēlos jautāt – vai šī patiesi ir integrācija? Vai tā ir cilvēktiesību ievērošana? Mūsu pienākums ir uzdot nopietnus jautājumus bez liekulības un mūsu pienākums ir teikt, ka likuma priekšā visi ir līdzvērtīgi.

Monica Frassoni, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, 2. novembrī *F. Frattini* sacīja: „Tas, ko nepieciešams darīt, ir vienkārši: ieejiet ceļotāju nometnē, piemēram, Romā un jautājiet viņiem: „Vai varat pastāstīt, kur jūs dzīvojat?”. Ja viņi nezina, tad paņemiet viņus un nosūtiet mājup uz Rumāniju.” Šādi darbojas direktīva, skaidri un vienkārši, un mums ir nekavējoties jānojauc ceļotāju nometnes. Jūs arī teicāt, ka Apvienotā Karaliste, Francija un Vācija parasti izsūta pilsoņus, kuri ir bez darba, ka Itālija šādi nerīkojas un ka tādēļ tā nav atbilstoši īstenojusi Direktīvu 2004/38/EK.

Es jūs uzrunāju kā Eiropas politiskas grupas līdzpriekšsēdētāju un vērsos pie jums kā Eiropas komisāru, tādēļ mums pilnībā ir jāatliek malā fakts, ka Itālijā mēs, iespējams, darbojamies atšķirīgās koalīcijās, bet šeit mēs rīkojamies un mums ir jārikojas kā eiropiešiem. Es uzskatu, ka apgalvojumi, ko paudāt *Il Messaggero*, nav pieņemami un turklāt ir pilnīgā pretrunā ar to, ko paudāt mums šeit vakar. Kurš no diviem *F. Frattini* ir īstais? Tas, kurš teica, ka mums nepieciešams nojaukt romu nometnes, vai tas, kurš teica, ka, kā to atbilstoši paredz direktīva, pilsoņi var tikt izsūtīti, pamatojoties uz precīziem noteikumiem un vēl precīzākām garantijām? Es būtu ļoti pateicīga par atbildi uz šo jautājumu.

Ņemot vērā citu Eiropas Savienības dalībvalstu jautājumu, es būtu pateicīga, ja jūs izskaidrotu man šo situāciju. Mēs veicām dažas izmeklēšanas un konstatējam, ka neviena no minētajām valstīm – ne Apvienotā Karaliste, ne Francija un Vācija – nekad nav izsūtījusi Eiropas pilsoņus ekonomisku apsvērumu dēļ, kas jebkurā gadījumā ir aizliegts ar direktīvu, un ka neviens pilsonis nekad nav ticis uzskatīts par lielu slogu mītnes valsts ekonomikai. Tādēļ es vēlētos zināt, vai jūs par to zinājāt, jo tā šķiet ir būtiska informācija.

Es pilnībā atbalstu faktu, ka direktīva veido precīzu regulējumu. Tomēr es uzskatu, ka tā varēja būt vēl precīzāka un labāka, un vēl man šķiet, ka gadījums vai gadījumi, ko mēs šeit šodien pārrunājam simbolizē veidu, kā direktīva ir piemērojama un kā dalībvalstis saprot un uztver paplašināšanos un brīvību pārvietoties, kas mums ir absolūta prioritāte. Priekšsēdētāja kungs, *A. Tajani* un *R. Angelilli*, atļaujiet man vēl piebilst, ka valsts, kur mafijai ir bizness aptuveni 90 miljardu euro apmērā un kurā notiek tādi notikumi, kā pēdējo dienu laikā, var iemācīt mums ļoti maz par imigrācijas tēmu.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu diskusija šodien nav par Itāliju vai Rumāniju, bet gan par Eiropu un tās pilsoņu dzīvi: tika nogalināta sieviete, un mūsu domās un līdzjūtība ir jāvelta viņas ģimenei; romiem un Rumānijas pilsoņiem uzbrūk apkaunojošā veidā; mūsu identitāte, vērtības, tiesību akti un vēsture, ieskaitot tādas traģēdijas, ka romu tautības cilvēku vajāšana – pārrunāsim visu šo jautājumus šodien un neaizmirsīsim un nodrošināsim, lai rasismam šeit pilnībā nav vietas.

Šīs traģēdijas mums māca, cik nozīmīgi ir tiesību akti, kas sankcionē tiesības: bez likumiem nav drošības. Tas liecina par to, cik būtiski ir mūsu tiesību akti, mūsu nolīgumi, pat mūsu ekonomikas regulējumi, kas sankcionē vērtības un tiesības uz pārvietošanos un uzturēšanos, kas ir likumīgās Eiropas pilsoņu tiesības, un nevis koncesijas, kas var tikt reglamentētas, bet nevar tikt noliegtas. Eiropas tiesību akti ir skaidri: ikvienam ir tiesības uz pārvietošanos un uzturēšanos, un izraidīšana tiek veikta tikai īpašos gadījumos, kad ir apdraudēta valsts drošība. Izraidīšana vienmēr notiek individuāli un nevis kolektīvi, un to vienmēr papildina garantētās tiesības uz aizsardzību. Tie ir proporcionāli pasākumi, kas sniedz iespēju pastāvīgi nodrošināt tiesības pārvietoties, tiesības, ka neviens netiks noraidīts ekonomisku iemeslu dēļ, jo nabadzība nevar būt „zīmogs” vai iemesls pilsoņu diskriminācijai.

Tas ir tas, ko paredz direktīvas 27. pants, tas ir likums. Tie ir vēl nozīmīgāki tādēļ, ka attiecas uz tiesībām. Šie tiesību akti ir piemērojami ikvienam, tajā skaitā komisāriem, un man diemžēl jāsaka, *Frattini* kungs, ka jūs daudzajos paziņojumos šeit Parlamentā man bija grūtības atrast tiesību aktu burtu un garu, patiesībā es nevaru atrast nevienu no tiem. Šie tiesību akti ir piemērojami arī dalībvalstīm, kurām ir visu mūsu labā ir jātransponē sava dalība Eiropā un tās direktīvas.

Mūsdienās Eiropā joprojām mirst pārāk daudz cilvēku. Itālijā kāda sieviete nomira pēc vardarbīga rumāņu tautības vīrieša uzbrukuma. Tas manī rada patiesas bažas. Ikviens, kas ir izdarījis slepkavību, ir godīgi jāoda, taču tam nav nekāda sakara ar romiem vai Rumānijas pilsoņiem, kuri ir pieredzējuši nepamatotus uzbrukumus viņu cilvēkiem. Nosodišana vienmēr ir individuāla, nevis kolektīva. Tik daudzi migranti mirst, cenšoties nonākt Eiropā. Šie cilvēki ir satrikti un lūdz mūs rīkoties. Šis ciešanas ir iemesls, kādēļ mums Eiropa ir jāpadara par likumu un tiesību zemi, svētu likumu, īpaši, ja runa ir par uzņemšanu. Šie tiesību akti veido pamatu drošībai.

Mēs vēlamies to svinīgi atkārtoti apstiprināt Parlamentā, balsojot, lai turpmāk vairs nevarētu maldīgi interpretēt Eiropas tiesību aktus.

Priekšsēdētājs. – Saskaņā ar reglamentu es vēlētos lūgt locekļus, kas uzstājas, necitēt citus locekļus, tā vienkāršā iemesla dēļ, ka atbilstoši noteikumiem viņi vēlāk var lūgt vārdu. Tādēļ, lai debātes noritētu raiti, vēlo lūgt ikvienu, citējot faktus, vērsties tieši pie Parlamenta; pavisam noteikti tas neattiecas uz komisāru, kuram būs visas pilnvaras debāšu beigās paskaidrot savus iemeslus.

Jens-Peter Bonde, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mani kolēģi jaunajā NIP partijā Rumānijā kļūva saniknoti, uzzinot par tūkstošiem rumāņu izraidīšanu no Itālijas. Un es viņus pilnībā saprotu.

Es zvanīju komisāram *F. Frattini*, kurš man apliecināja, ka neviens rumānis netiks izraidīts bez lietas izskatīšanas tiesā. Tomēr šajā situācijā tika piemērots izņēmums — ja cilvēkiem pēc trīs mēnešus ilgas uzturēšanās nav naudas, par ko dzīvot, viņus var izraidīt bez tiesas sprieduma. Es piekritu šai procedūrai, ja tā tiek īstenota godprātīgi. Brīva pārvietošanās neietver tiesības saņemt finansiālu pabalstu no valsts, kuru apmeklējat. Jums jāspēj dzīvot par saviem līdzekļiem vai iekārtoties darbā.

Izraidīt var arī noziedzniekus, ja to nosaka tiesneša spriedums, bet policija nav tiesīga izlemt, kuri ir noziedznieki. Šādi spriedumi jāpieņem neatkarīgiem tiesnešiem. Es ceru, ka mani kolēģi Itālijas valdībā piekrit šim Eiropas Savienības pamatprincipam.

Luca Romagnoli, ITS grupas vārdā. – (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, iesākumā es vēlos pateikties *F. Frattini* par to, ka viņš ir atkal šeit, par viņa apņemšanos un pieejamību. Jūs esat vērtība savai valstij. Ļoti žēl, ka es nevaru to pašu teikt par Itālijas pārstāvjiem, un man tas nepatīk.

Mēs esam pārrunājuši un joprojām pārrunājam Šengenas līgumu. Neskatoties uz sabiedrības nemieru, kāds nešaubīgi ir radies Itālijā saistībā ar pilsoņu brīvu pārvietošanos ES ietvaros, *G. Amato* nolēma, ka labāk būtu koncentrēties uz citiem jautājumiem. Ir nepieciešams kaut ko darīt, lai novērstu, ka šie sociālie nemieri sasniedz tādu līmeni, kādu pieredzējām mūsu valstī. Tomēr, ņemot vērā, ka Itālijā pieaug noziedzības līmenis visās pakāpēs, sākot no sabiedrībai nepieņemamas uzvedības līdz organizētiem noziegumiem, nemaz nerunājot par pastāvīgo nelegālo imigrantu ieplūšanu mūsu valstī un - pāri visam – faktu, ka daži cilvēki, kuri ierodas Itālijā ar studiju, darba vai tūrisma vīzu, neatgriežas savā valstī, kad beidzas to derīguma termiņš, nešķiet, ka kaut kas ir ticis darīts. Pēdējais punkts nav ticis plaši apspriests plašsaziņas līdzekļos.

Vēl šķiet, ka pašreizējā Itālijas pārvalde un iekšlietu ministrs neapzinās, ka vairumu no Itālijā izdarītajiem noziegumiem ir paveikuši ārvalstnieki, daži no tiem ir Eiropas pilsoņi, tūristi vai cilvēki, kas sevi par tādiem dēvē. Dažus mēnešus atpakaļ to savā ziņojumā Itālijas parlamentam norādīja Itālijas prefekts *A. Serra*.

Itālijas valdība ir kļuvusi par apgrūtinājumu ļoti nogurušajai tautai, un viņi nav vienīgie. Šī valdība, kas nav spējīga saprast sociālus nemierus, kā arī to, kā tos novērst, nespēj aptvert, kā risināt šo problēmu. Tā rezultātā - un var tikai brīnīties, kā tā var būt - tā neatzīst, ka pašreiz spēkā esošā migrācijas politika ir cietušas neveiksmei vai ka nav piemērotas Eiropas direktīvas, šajā gadījumā - Direktīva 2004/38/EK.

Šajā sakarā Itālijas valdības sūdzas, ka tai ir grūtības ar precīzā spēkā stāšanās datuma identificēšanu. Ir skaidrs, ka atbilstoši Šengenas līgumam šīs grūtības pieaug, pārsniedzot visas proporcijas. Ir arī acīmredzams, ka mana partija un es vēlētos anulēt Šengenas līgumu. *G. Amato* joprojām ignorē pat Itālijā pēdējo mēnešu laikā notikušos atkārtotos politiska huligānisma aktus, kuru rezultātā daudzkārt cieta mana partija, ko īstenoja anarhijas un rupja komunisma piekritēji, ko aizsargā kreisēji orientētas institūcijas.

Diemžēl *G. Amato* un prezidents *R. Prodi* līdzīgi kā daudzi citi mēri, tajā skaitā Romas, nedzīvo darba klases kvartālos, viņiem nav kontakta ar ceļotāju nometnēm – legāliem vai citiem – un viņi neizmanto sabiedrisko transportu un nepieredz vajāšanu, vardarbību un melus, ko regulāri pat ES apmeklētāji pieredz Itālijā. Šie bezatbildīgie politiķi runā par solidaritāti, kuras vārdā visi iedzīvotāji cieš no viņu muļķīgajiem lēmumiem.

Tā vietā, lai žēlotos par faktu, ka Itālija nav lūgusi finansējumu, Eiropas Savienībai vajadzētu ņemt vērā to, ko teica priekšsēdētājs *J. M. Barosso*, citiem vārdiem sakot, ja dalībvalsts pieļauj, ka uz tās teritorijas attīstās graustu rajoni, kādu rīcību tā var sagaidīt no Komisijas puses? *G. Amato* izvēlas nepiedalīties sanāksmes par šo tēmu. Tajā pat laikā, itālieši vēlētos izdarīt vienīgo pareizo lietu: sākt balsot un pateikt valdībai, lai tā dodas uz elli.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Eiropas Savienība ir kopiena ar vērtībām, kurā prevalē cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, un tās politikās ir ietverta pilsoņu drošība un noziegumu apkarošana, kā arī bērnu aizsardzība un vardarbības veicināšanas apkarošana.

Es pilnībā nosodu vardarbību un noziedzīgus nodarījumus, un es ļoti nožēloju to, kas notika Itālijā! Bet es uzskatu, ka nelikumības un netaisnības, kas īstenotas likuma vārdā, nav pieņemamas, tas vairo bailes un pazemojumu, un var izraisīt naidu cilvēku kopienās.

Es konstatēju tendenci, ka šī situācija tiek nepamatoti saasināta, ko papildina arī politiski un ksenofobiski paziņojumi, ko pauduši konkrēti politiķi.

Mani mājās bažas par faktu, ka saskaņā ar līdz šim publicēto informāciju no Itālijas izsūtīti tikuši tikai Rumānijas pilsoņi. Visām dalībvalstīm ir tiesības un pienākums sastādīt tiesību aktus, kas nodrošinātu un konsolidētu sabiedrības kārtību un drošību.

Neatkarīgi no nacionalitātes visu Eiropas pilsoņu pienākums ir ievērot tiesību aktus un noteikumus visā Eiropas Savienības teritorijā.

Tajā pat laikā tagad mums ir jānosoda neiecietība un ksenofobija un īpaši veselu etnisku grupu vai, vēl nopietnāk, veselas tautas nepamatota apvainošana un stigmatizēšana no atsevišķu personu puses, kuras neievēro tiesību aktus.

Es uzskatu, ka Itālijas valstij, tāpat kā citām Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir pienākums aizsargāt to Eiropas pilsoņu tiesības un brīvības, kuri uzturas tās teritorijā, kuri integrējas kopienā un ievēro tiesību aktus.

Ir nepieciešama kopēja Eiropas pieeja minoritāšu imigrācijas un integrācijas politikā. Minoritāšu jautājums, īpaši romu minoritātes jautājums ir Eiropas līmenī risināms jautājums, un pieejai tam ir jābūt koherentai un vienotai, nevis tikai krīžu momentos.

Visām iesaistītajām iestādēm būtu jāsadarbojas, pirmām kārtām – Eiropas Komisijai un Pamattiesību aģentūrai, kā arī atbilstošajām dalībvalstu institūcijām.

Es aicinu Eiropas Komisiju pārskatīt Eiropas Sociālā fonda prioritātes un mehānismu, lai paplašinātu kopējo darbību finansēšanu, kas sniegtu ieguldījumu romu minoritātes sociālajā iekļaušanā.

Tajā pat laikā es lūdzu Eiropas Komisiju steidzami pārbaudīt Itālijas iestāžu izdotā dekrēta likuma saderību ar Eiropas tiesību aktiem un apliecināt, ka jebkādu šāda veida noteikumu īstenošanas rezultātā netiks īstenotas nelikumības pret godīgiem cilvēkiem, neatkarīgi no viņu nacionalitātes.

Gianni Pittella (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka ir pareizi, ka mūsu Parlamentam ir jānosūta *S. Reggiani* ģimenei līdzjūtības vēstule. Vēl es vēlētos cenzēt *F. Frattini* nesen paustos paziņojumus, kurš tā vietā, lai izmantotu savu prestižo lomu valsts politiskā klimata uzlabošanai, iepriekš minētajās intervijās sajauc savu Komisijas pārstāvja lomu ar opozīcijas dalībnieka lomu, liedzot šo iespēju *A. Tajani*.

Man ir sāpīgi to teikt, jo mēs bieži esam atbalstījuši *F. Frattini* priekšlikumus un iniciatīvas. Kā norādīja daži no maniem kolēģiem, *F. Frattini* pārāk labi zina, ka nav tāda Eiropas dokumenta, kas paredzētu noteikumus automātiskai pilsoņu no citām dalībvalstīm izraidīšanai, pamatojoties uz ekonomiskiem iemesliem.

Itālijas valdības pēdējie noteikumi ir saderīgi ar Eiropas direktīvu, ievēro tās garu un stiprina noteiktus aspektus, kas tiek uzskatīti par būtiskiem, ņemot vērā situāciju Itālijā. Tas ir saistoši visām Itālijas institūcijām – un pasakiet to *A. Tajani* un *R. Angelilli* un citiem opozīcijas locekļiem – sākot no Romas pilsētas reģionālajām

iestādēm līdz pat mazākajām vietējām padomēm. Ir necienīgi apliet ar dubļiem civilizācijas līmeni un integrāciju, ko mūsu valsts ir panākusi šajos gados.

Es ceru, ka Eiropas Parlaments atkārtoti apstiprinās savu atteikumu akceptēt kolektīvās atbildības principu, kas tiek izmantots, lai Eiropas sirdī veicinātu naidu un vardarbību.

Tas, ko mums tā vietā ir jāapliecina, ir vajadzība nosodīt jebkāda veida rasismu un ksenofobiju, un jebkādu diskrimināciju nacionalitātes vai etniskās piederības dēļ. Šim nolūkam mums ir karte: Pamattiesību harta. Ir būtiski, lai mēs darītu labāko, ko spējam, kā to lūguši Itālijas un Rumānijas premjerministri, lai nodrošinātu labāku nelabvēlīgā situācijā nonākušu cilvēku sociālo integrāciju un sadarbību starp dalībvalstīm, gan pārvaldot mūsu migrāciju plūsmu pārvietošanos, gan arī ar sociālās attīstības un struktūrfondu finansētu labklājības programmu starpniecību.

Tas, ko nepieciešams izdarīt nākotnē, ir vienkārši: neviens no mums nedrīkst aizmirst, ka imigrācija ir resurss, tā ir daļa no mūsu nākotnes, un to nepieciešams pārvaldīt. Tādēļ es iesaku dalībvalstīm rīkoties tagad, lai izveidotu ciešāku Eiropas koordināciju, lai varētu regulēt migrācijas plūsmu Eiropas Savienībā.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties komisāram par to, ka viņš ir uzrunājis Parlamentu saistībā ar šo svarīgo jautājumu.

Itālijā uzvirvoja spēcīgas emocijas pēc tam, kad kāds romu tautības iedzīvotājs bija noslepkavojis itāļu izcelsmes sievieti. Vienlīdz spēcīgas emocijas uzvirvoja Rumānijā pēc tam, kad Itālijas bandas izrēķinājās ar Rumānijas pilsoņiem.

Tomēr, ja attālināmies no emocijām, mēs atgriezīamies pie mūsu pamatvērtībām un galvenajiem principiem — visu pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties, tiesiskuma un tā atbilstības Eiropas tiesību aktiem.

Ļaujiet man atgādināt, jo tas ir svarīgi, ka ES pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties ir dibināšanas līgumos ierakstītas pamattiesības. Diemžēl šie nesenie notikumi apliecināja, ka mums ir jāpieliek lielāki pūliņi, lai nostiprinātu šīs tiesības un nodrošinātu to atbilstīgu īstenošanu visā Eiropā.

Mūsdienu Eiropā mēs nevaram pieņemt, ka bezatbildīgas iestādes norāda uz konkrētām tautām vai etniskajām grupām. Mēs nevaram arī pieņemt pretenziju, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās varētu veicināt noziedzības līmeņa pieaugumu, jo noziedzība nav saistīta ar pilsonību vai etnisko piederību. Šāda attieksme var novest vienīgi pie bīstamas situācijas attīstības un lielākas ksenofobijas.

Gluži otrādi — uzskatu, ka mums turpmāk jāveicina cilvēku mobilitāte un jānodrošina darba ņēmējiem vienādas iespējas visā Eiropā, kā arī jāstiprina spēcīga Eiropas identitāte. Veidojot Eiropas Savienību, tā bija ES dibinātāju patiesā vēlme.

Lai gan es atgādinu, ka Eiropas Savienībai jānodrošina iespēja visiem pilsoņiem dzīvot brīvā, drošā un tiesiskā telpā, es arī uzskatu, ka lielāka uzmanība mums jāpievērš integrācijai un pārvietošanās brīvībai.

Reaģējot uz noziedzību, pareizā atbilde nav robežu slēgšana. Reaģējot uz noziedzību, pareizā atbilde nav ksenofobijas veicināšana, diskriminācija un atsevišķu tautu vai etnisko grupu apzīmogošana ar kauna zīmi. Mūsdienu Eiropā pareizā atbilde ir plašāka politika un tiesu iestāžu sadarbība, plašāka integrācijas politika, lielāki līdzekļi tiem, kas aicināti kalpot mūsu sabiedrībai un aizsargāt visus pilsoņus, neatkarīgi no viņu tautības.

Es vēlētos redzēt tādu Eiropu, kurā visi pilsoņi varētu brīvi dzīvot, strādāt un pārvietoties. Patlaban Eiropas Komisijai kā līgumu sargātājai jānodrošina šo pamattiesību pareiza ieviešana un izpilde. Es aicinu Komisiju stingri pieturēties pie šiem principiem.

Elly de Groen-Kouwenhoven (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, romu kopienas situācija Eiropā aizvien vairāk pasliktinās. Notikumu attīstība Itālijā to ir apliecinājusi. Mēs visi redzējām, ka neapšaubāmi ksenofobiskā un rasistiskā histērija var pārspēt veselo saprātu. Viena indivīda pastrādāts noziegums lika uzliesmot nepieredzētai linča tiesai plašsaziņas līdzekļos. Tas mums ir licis pievērsties ES pilsoņu pamattiesību ierobežojumiem, kuru pamatā ir tautā valdošā ksenofobiskā un rasistiskā histērija.

Mēs nedrīkstam to pieļaut. Krimināllietas jārisina tiesnesiem, nevis politiķiem vai civiliedzīvotājiem. Tomēr, lai arī cik šausminošs un nosodāms nebūtu noziegums, kas notika Romā, mums nav jāuzņemas kopēja atbildība par veselu tautu. Notikumi Itālijā patiešām atklāja *campo nomadi* faktisko situāciju, kādā dzīvo daudzi romu tautības pārstāvji. Nav apstrīdams tas, ka šādas situācijas rada spriedzi un nestabilitāti. Tāpēc mums ir jārikojas. Mans pirmais palīgs ir roms. Integrēties var ļoti ātri.

2005. gadā mēs pieņemām rezolūciju, kurā pieprasījām ES un dalībvalstīm rīkoties saskaņoti, lai paātrinātu romu kopienu integrāciju. Tādēļ es piedāvāju, ka mēs kā EP deputāti izrādām savas rūpes par šo jautājumu un mudinām lēmuma pieņēmējus mums pievienoties. Es piedāvāju, ka Eiropas Parlaments izveido tāda pastāvīgā referenta amatu, kas būtu atbildīgs par romu jautājumiem, kas uzraudzītu romu kopienu stāvokli Eiropā un reizi gadā nāktu klajā ar ieteikumiem, ko iesniegtu Komisijai un valdībām. Turklāt mums jāaicina Komisija izveidot ES Romu iekļaušanas fondu, ko papildinātu ES stratēģija par romu iekļaušanu un romu vienība Eiropas Komisijā. Tādējādi tiks nodrošināta ES romu iekļaušanas politikas pareiza pārvaldība.

Umberto Guidoni (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Giovanna Reggiani*, kuras ģimenei mēs izsakām dziļu līdzjūtību, brutālās slepkavības iespaidā, ko izdarīja Rumānijas pilsonis, daudzas politiskas grupas Itālijā izteica pārmērus Eiropai. Tomēr notikušo neizraisīja paplašināšanās, Šengenas līgums vai citas Eiropas direktīvas par brīvu pārvietošanos Eiropas Savienības ietvaros.

Tās ir senas problēmas, kurām nepieciešama mazāk virspusēja pieeja un kuras nevar atrisināt ar dekrētu, kas ātri izskatīts parlamentā, lai apmierinātu sabiedrības viedokli. Šī iemesla dēļ mums ir jābūt uzmanīgākiem un jāpārskata visa šī lieta likumības ietvaros, ko neierobežo emocijas vai steidzamas prasības. Tiesiskuma ievērošanai nepieciešams, lai kriminālatbildība būtu individuāla nevis kolektīva. Atkāpšanās no šī principa būtu bīstams precedents, kas varētu izraisīt noteiktu tautību migrantu kriminalizēšanos.

Iespējamā ietekme izraisa bažas. Itālijā mēs esam pieredzējuši „raganu medību” kultūras rašanos attiecībā pret Rumānijas pilsoņiem un romiem, ar dažādām soda izpausmēm: pat bērni skolās ir bijuši nicinošas un sliktas attieksmes upuri. Drošības jautājums pavisam noteikti ir leģitīms, tomēr mēs nevaram iekrist polemikas un izmantošanas lamatās, kas apzināti veidotas, atbalstot konkrētas idejas, lai veicinātu naidu un ksenofobiju. Ja būtu iespējams atjaunot Itālijas politikas objektivitāti, sabiedrība varētu iepazīt, ka Itālija nav pārpildīta ar migrantiem noziedzniekiem. Imigrācija pavisam noteikti ir jautājums, kam nepieciešama koordinēšana Eiropas līmenī, tomēr mēs nevaram izmantot Eiropu, lai vienkārši ierobežotu migrantu tiesības brīvi pārvietoties.

F. Frattini rīcība ir nosodāma. Viņš ir izmantojis iespēju pievienoties valsts polemiku padošajam viedoklim, kas ir pretējs Eiropas direktīvām. Būtu bijis labāk, ja komisārs būtu piedāvājis virkni integrācijas politiku, piemēram, kas balstītas uz pieaugošiem Integrācijas fonda resursiem un vajadzību atbrīvot valsts uzņemšanas politiku no Stabilitātes pakta ierobežojumiem, kā tas jau ir ticis darīts saistībā ar drošības politiku.

Ir būtiski, lai mēs uzstājam uz koordināciju un tiesisko instrumentu un policijas pilnvaru pastiprināšanu, lai apkarotu organizētu noziedzību un tirdzniecību, odiozu noziegumu, kas šobrīd sasniedzis starptautisku līmeni. Diskusija par Direktīvas 2004/38/EK piemērošanu ir īstā vieta, kur debatēt par Rumānijas pilsoņu izraidīšanu atbilstīgi tiesiskajam regulējumam. Tā ir iespēja apliecināt, ka Rumānijas pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties ir neatņemama no Eiropas pilsonības izrietošo tiesību sastāvdaļa.

Direktīva ir skaidra: valsts dekrēti var palikt spēkā atbilstoši mūsu valsts proeiropeiskajām tradīcijām.

Alfredo Antonozzi (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos pateiktos par jūsu drosmi un konsekveni, kurā nav liekulības, kas diemžēl bieži vien prevalē mūsu institūcijās un ko noteiktā apmērā dzirdējam arī šodien. *U. Guidoni* kungs, dekrēts, pret ko iebilstat, ir jūsu valdības dekrēts, tādēļ ir nepieciešams atsevišķas lietas noskaidrot.

Bēdīgie notikumi Itālijā un īpaši Romā ir tikai pēdējā laika notikumi, kas sekojuši virknei incidentu, kas bieži vien tikuši atstāti bez ievērības vai ignorēti. Eiropa ir balstīta uz brīvības principu un pamattiesību un brīvību ievērošanas principu. Itālijas tauta vienmēr ir paudusi, ka atbalsta tādas neatņemamas vērtības kā nediskriminācija, līdztiesība starp cilvēkiem un demokrātija.

Tomēr es uzskatu, ka, ņemot vērā informāciju no *Caritas* ziņojuma, kas sastādīts sadarbībā ar Itālijas Iekšlietu ministriju un kas atspoguļo ļoti nopietnu situāciju, ir pamats piebilst, ka tas notiek kopš 2007. gada 1. janvāra, kā rezultātā Rumānijas pilsoņu migrācija Itālijā ir sasniegusi ES ietvaros nepieredzētus apmērus.

Man nepatīk to teikt, bet pietiek izskatīt tikai dažus aspektus, lai aptvertu situācijas absurdumu. Tikai 2006. gadā Itālijā tika arestēti 17 900 rumāņi. Tā nav veselais tautas, bet gan individuālu personu kļūda. Tomēr mums ir jārikojas, un tādēļ rodas jautājums: kādēļ Itālijas valdība neratificēja Direktīvu 2004/38/EK transponējošo dekrētu ātrāk? Vēl ir jautājums, kādēļ dekrēts neīsteno direktīvas noteikumus saistībā ar uzturēšanos pēc triju mēnešu termiņa? Kādēļ Iekšlietu ministrija nenodrošināja atbilstošu pasākumus saistībā ar ievērojamo noteikumu un prasību piemērošanu un pārbaudes un kontroles, un iespējamās ES pilsoņu repatriācijas, kuri nav ievērojuši direktīvā paredzētos obligātos noteikumus?

Šī paviršība ir izraisījusi kultūru bez aizspriedumiem, kas pārsniedz saprāta robežas. Tā rezultātā neierobežoti ierodas trūcīgi cilvēki, kas ik dienu papildina jau pastāvošo izmisumu un neizbēgami noved cilvēkus līdz likuma pārkāpumiem. Piemēram, Romas mērs akceptēja aptuveni simts romu nometņu un baraku rajonu izveidošanu, kuros tiek diskreditētas vairums no elementārajām cilvēktiesībām un kur pilnībā tiek ignorēta higiēna un cilvēka cieņa, bet pēc tam nolēma tās nojaukt. Tā bija nepārdomāta rīcība, par ko mēs joprojām maksājam. Mēs atbalstam solidaritāti un uzņemšanu, tomēr tam jānotiek atbilstoši tiesību aktiem, balstoties uz tiesību aktu noteiktību un valsts politiku.

Adrian Severin (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šodien es mēģināšu aizmirst, ka esmu rumānis. Es mēģināšu aizmirst, pat ja Eiropas Savienības teritorijā cilvēki ir izsūtīti, cietuši uzbrukumos un nogalināti vienkārši tāpēc, ka viņi ir vainīgi par savu piederību rumāņu tautai vai pilsonību.

Šodien es mēģināšanu domāt kā itālietis un eiropietis. Ja es būtu itālietis, es uzskatītu, ka man ir tiesības justies droši savā senču zemē. Mani aizvainotu trūcīgu cilvēku trūcīgās nometnes pie manas valsts brīnišķīgajām pilsētām. Man būtu nepatīkami redzēt, ka aizvien vairāk noziedznieku apdraud manu tautiešu miermīlīgo dzīvi. Tomēr, tiecoties pēc drošības, es saprastu, ka ikdienā tā ir saistīta ar radošo darbu, ko veic vairāk nekā miljons imigrantu, kuri ražo Itālijas preces, piedāvā pakalpojumus tādās jomās, kurās Itālijas darbaspēks vairs nestrādā, pērkot Itālijas preces un maksājot nodokļus Itālijas iestādēm. Tomēr es justu arī to, ka mana drošība mazinās, ja šie cilvēki, kas nav Itālijas pilsoņi, pamestu manu valsti, ja tiktu pārkāptas viņu cilvēktiesības un ja viņi ciestu ksenofobiskos uzbrukumos.

Ja kāda cilvēka pamattiesības pārkāpj manas valsts iestādes, kas aiz rasistiskām idejām, ksenofobiskām atrunām un diskriminējošiem pasākumiem mēģina slēpt savu vājumu, nosakot stingrākus likumus, tad manas — un visu cilvēku — tiesības ir apdraudētas.

Šī nav pirmā reize, kad drošība tiek pretstatīta demokrātiskām un cilvēciskām vērtībām, kad daži uzskata, ka cilvēktiesību un pilsoņu tiesību samazināšana nozīmē lielāku drošību, kad cilvēki, kas nejutas droši, meklē patvērumu savas tautas kopienā, nepareizi domājot, ka etniskā līdzība nodrošina efektīvāku aizsardzību. Tas ir maldīgs uzskats. Parasti noziegumā ir viens vai vairāki upuri. Rasisms arī ir noziegums, bet tas ir ārkārtējs noziegums, kurā visi, arī pats noziedznieks, kļūst par rasisma un ksenofobijas upuriem. Rasisms un noteikumi, kuru pamatā ir šķirošana rasēs, tādējādi ir nedrošības sākums.

Kā Eiropas demokrāts es, iespējams, nevaru pieņemt, ka dažādība nozīmē lielāku nedrošību vai atsevišķi noziedznieki ir sociāli jāintegrē, bet citi — jāizstumj. Dažiem ir tiesības uz aizsardzību, bet citiem šādu tiesību nav. Citi iegūst no tā, ka pastāv šaubas, bet citi neiegūst — tas ir atkarīgs no viņu nacionālās vai etniskās piederības. Kā eiropietis es neļautu vienai dalībvalstij, piemēram, Rumānijai, kļūt par romu kopienas geto vai Eiropas Savienības Sibīriju, uz kuriem tiek izsūtīti nevēlami Eiropas pilsoņi. Es varu saprast, ka ekstrēmi labējie spēki ir ksenofobiski, bet es nespēju saprast, ja demokrāti uzstājas ar ksenofobiskām un rasistiskām runām. Es nespēju saprast demokrātu vājumu un demagoģiski rasistiskas runas un nosodu viņus vēl vairāk par ksenofobiskajiem ekstrēmi labējiem spēkiem.

Visu minēto iemeslu dēļ mums ir jāizziņo trauksme un jāmobilizējas. Es ceru, ka priekšlikums Eiropas Parlamenta rezolūcijai, kas vēl jāpieņem šajā jautājumā, apvienos mūs cīņā par Eiropas vērtību un Eiropas nākotnes aizsardzību.

(Aplausi)

Alfonso Andria (ALDE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, ikvienas dalībvalsts valdībai ir tiesības un pienākums apspiest noziedzību, lai nodrošinātu to pilsoņu un ikviena, kas dzīvo vai strādā konkrētajā valstī, drošību. Debatēs, kurās esam iesaistīti šodien, ir jāizvairās no divkāršā kārdinājuma būt pārāk emocionāliem un paust tehnisku politisku reakciju.

Dokumenta ar nosaukumu "drošības pakete" sagatavošana Itālijā tika plānota jau kādu laiku atpakaļ. Dramatiskie notikumi pagājušā gada oktobrī pamudināja valdību pārveidot to par dekrēta likumu, kas nekavējoties stājas spēkā. Tā nebija pārsteidzīga vai improvizēta rīcība, un jebkurā gadījumā, kā mēs zinām, Parlamentam tiks iesniegti grozījumi. Apskatot jautājuma būtību, mēs sapratīsim, ka dekrēta saturs ir pilnībā taisnīgs: tas vērsas pret tiem, kas ar savu rīcību pārkāpj likumu un apdraud kārtību, ietekmējot sabiedrības drošību un kaitējot visiem tiem, kas ierodas Itālijā, lai strādādot uzlabotu savu dzīvi. Šis dekrēts nevēršas pret ikvienu, bet tas atbalsta tos cilvēkus, kuri ierodas Itālijā, lai pilnībā atbilstoši mūsu tiesību aktiem taptu integrēti un kuri jebkurā gadījumā veido vairākumu.

Tādu cilvēku, kuri neievēro noteikumus, atrašanās Itālijā padara integrācijas procesu grūtāku, tomēr tā tas ir arī ikvienā citā valstī. Ar to vēlos teikt, ka integrācijas procesu grūtāku padara mentalitātes noliegums. Tādēļ tūlītēja Itālijas valdības, kas ir ātri izvairījusies no instrumentālām politikas pozīcijām un būtamiem signāliem, reakcija, piemēram, soda mēri vai patruļas, būtu maldinoša vai pat nepareiza informācija sabiedrībai.

Evgeni Kirilov (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar šo direktīvu un atbilstīgi diskriminācijas aizlieguma principam, pret visiem ES pilsoņiem un viņu ģimenēm, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm, jābūt vienlīdzīgai attieksmei. Līdztekus tiesībām brīvi pārvietoties viņiem ir tiesības uz nodarbinātību savā uzturēšanās valstī — to nosaka direktīvas 23. pants.

Šajā sakarā darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir viena no pamattiesībām, kas atbilst idejai par vienotu Eiropu, kuras pilsoņi var brīvi strādāt jebkurā dalībvalstī. Diemžēl tas neattiecas uz pilsoņiem no lielākās daļas jauno dalībvalstu, arī Bulgārijas un Rumānijas, uz kurām attiecas ierobežojumi.

Pēc sabiedriskām debatēm par to, vai Bulgārija piemēros vai nepiemēros Kopienas tiesību aktus šajā jomā, un to, vai izmantot abpusēju pieeju, tika pieņemts lēmums tā nedarīt un ievērot kopējos Kopienas mērķus, lai tādējādi Eiropas Savienība varētu atbilstīgi reaģēt uz mūsdienu globālajām problēmām.

Apsveicot tās dalībvalstis, kas līdz šim ir izmantojušas šo nostāju, es aicinu arī pārējās dalībvalstis pievienoties un ņemt vērā to, ka pārejas periodi rada šķēršļus vienota Eiropas darba tirgus attīstībai un kavē tā konkurētspēju.

Izpēte liecina, ka tām vecajām dalībvalstīm, kas atvērušas savus tirgus, ieguvumi ir daudz lielāki par problēmām saistībā ar darba ņēmējiem, kas ierodas šajās valstīs. No otras puses, jaunās dalībvalstis jau tagad saskaras ar nopietnu kvalificēta darbspēka trūkumu. Nesen veiktais Eurostat pārskats, kas tagad ir publicēts, rāda, ka pēc Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās nav notikusi liela mēroga migrācija no šīm valstīm. Pārskats parāda arī to, ka 80 % bulgāru, kas atrodas ārzemēs, strādā, un tā neapšaubāmi ir tāda nodarbinātības kvota, par kādu daudzas ES valstis var tikai sapņot.

Neskatoties uz līdz šim panākto progresu, attīstība pārvietošanās brīvības jomā joprojām ļoti atpaliek, ja to salīdzina ar citām ES brīvībām. Arī ideja par ES pilsonību ir izkropļota, iedalot pilsoņus pirmajā, otrajā un trešajā kategorijā, kā mēs to pieredzējam šīs dienas debatēs.

Lai mēs visi kļūtu par ieguvējiem, iespējami drīzāk ir jānotiek patiesai pārejai no ES kopējā tirgus pilsoņiem uz tādiem ES pilsoņiem, kuriem ir pilnas tiesības un atbildība.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Paldies jums. Komisār, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jūs zināt, oficiāli Itālijas teritorijā dzīvo 560 tūkstoši Rumānijas pilsoņu, tomēr saskaņā ar dažiem vērtējumiem to skaits pārsniedz 1 miljonu. Liela daļa no viņiem dzīvo nometnēs Romas, Turīnas, Milānas un Neapoles priekšpilsētās. Romā notikušajai slepkavībai nav attaisnojuma: ja kāds ir izdarījis noziegumu, viņam ir jāatbild par savu rīcību tiesas priekšā.

Tomēr, kā liberālis es neakceptēju un nevaru akceptēt, ka jebkādas tautības, etniskās piederības noziedznieks kalpo par pamatu tam, lai noteiktu spriedumu visai grupai, sniedzot iespēju ekstrēmām spēkiem īstenot vardarbīgus aktus, kuru mērķis un upuri ir nevainīgi cilvēki, kā jau to pierāda nožēlu izraisītie notikumi pēc slepkavības.

Es vēlētos atgādināt, ka es vairākkārt runāju ar komisāru paplašināšanās jautājumos *O. Rehn* par faktu, ka pēc pievienošanās sekos tādu cilvēku migrācija, kas dzīvo nabadzīgos sociālajos apstākļos un galīgā nabadzībā nometnēs divās valstīs, kas pievienojās 2007. gada 1. janvārī, un ka tas varētu izraisīt nopietnas problēmas ES dalībvalstīs tieši integrācijas trūkuma dēļ. Šim brīdinājumam nesekoja nopietni pasākumi pievienošanās sarunu laikā. Es pat neuzdrīkstos izvērtēt romu skaitu Eiropā, kuri bēg no jaunajām dalībvalstīm uz Rietumu un Ziemeļeiropas dalībvalstīm cerībā uz labāku dzīvi, paužot arī savu neapmierinātību ar integrācijas politiku valstī, kuru ir pametuši.

Tāpat arī laikposmā pirms šo divu valstu pievienošanās es uzsvēru, cik būtiski ir sagatavoties migrācijas problēmai, kas ar to saistītas, un daudzi no maniem kolēģiem to noraidīja, uzskatot to par tiesībām brīvi pārvietoties ierobežojumu. Mūsu atbilde varētu būt: vai mēs ārkārtas sēdē izveidosim valdības dekrētu, kas būtu juridisks pamats izraidīšanai? Nopietnas bažas ir radušās saistībā ar valdības dekrēta konstitucionālismu un tā saderību ar starptautiskajiem un Eiropas tiesību aktiem. Es domāju arī par Direktīvas par brīvu pārvietošanos un Rasu vienlīdzības direktīvas pārkāpumiem.

Vai tas tiešām ir veids, kā risināt reālu problēmu? 27 ES dalībvalstis nedrīkst nonākt situācijā, kad problēmas tiek pārceltas no vienas valsts uz otru tās robežu ietvaros.

Atļaujiet man izlasīt dažus fragmentus no datiem, ko izlasīju Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras ziņojumā. Laikposmā no 2002. līdz 2003. gadam puse no speciālo skolu skolniekiem Slovākijā ir romu tautības. Vācijā tikai puse no romu tautības bērniem iet skolās un 80 % no viņiem apmeklē speciālas institūcijas. Ungārijā, Slovākijā, Polijā, Bulgārijā un Slovēnijā romu tautības bērni veido vairākumu no tiem, kuri apmeklē speciālas skolas. 2003. gadā 80 % no romu tautības iedzīvotājiem Slovākijā nebija oficiālas darba vietas, 80 % no viņiem Rumānijā un Bulgārijā ienākumi bija zemāki par valsts nabadzības sliekšni, un es varētu turpināt uzskaitīt ... (*Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju*) Es varētu turpināt uzskaitīt šādus gadījumus. Paldies!

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka mēs visi piekrītam tam, ka mūsu atbalsts ir nepieciešams efektīvai noziegumu apkarošanai, un, protams, slepkavībai nekad nav attaisnojuma, tomēr, es uzskatu arī, ka tiesības uzturēties Šengenas zonā ir liela vērtība un taustāms Eiropas pilsonības apliecinājums. Ikvienam, kas vēlas tās ierobežot, ir jāsniedz ļoti labi argumenti. Šajā kontekstā mums īpaši jāuzmanās no kolektīviem līgumiem, kad viens runā par kolektīvu līgumu, bet pavisam drīz atpazīst, ka runa ir par vienu grupu, un šoreiz runa ir par romu tautības iedzīvotājiem. Domāju, tas ir diezgan neveiksmīgi.

Es priecājos par komisāra *F. Frattini* piezīmi par romu tautības iedzīvotājiem un par faktu, ka Eiropas Savienība spēj šīs grupas labā darīt vairāk, tomēr mani joprojām, protams, sarūgtina viņa agrāk paustā piezīme par romu tautības iedzīvotājiem saistībā ar notikumiem Itālijā. Šodien tiek diezgan daudz runāts par migrācijas konsekvencēm, kādas būs pēc Eiropas Savienības paplašināšanās un kas ir notikušas iepriekš Savienības paplašināšanās ietvaros un, protams, konsekvencēm, ar kurām vēl būs jāsaskaras. Es uzskatu, ka mums šo gadījumus ir jāvērtē zināmā mērā tādā līmenī un veidā, kā – ko mēs, Eiropas Savienība, varam vēl darīt šo ES iecerējošo cilvēku labā, kuri vienkārši meklē labākus dzīves apstākļus, nodarbinātību un labākus apstākļus viņu ģimenēm un bērniem.

Es visnotaļ dodu priekšroku labākai Eiropas līdzekļu izmantošanai, lai varētu darīt vairāk romu tautības iedzīvotāju labā, īpaši jaunajās dalībvalstīs, tomēr es vēlētos atgādināt, ka iepriekš šis Parlaments jau ir acinājis atzīt romus kā Eiropas minoritāti – kas ir ļoti īpaša, ar citām minoritātēm nesalīdzināma grupa. Padarot romus par Eiropas minoritāti, Savienībai atvērtos vēl vairāk iespēju, lai atrisinātu problēmas.

Es vēlētos atkārtot mūsu aicinājumu noteikt atbildību par politiku romu jautājumā vienam Komisijas loceklim, nevis kā tas ir tagad, kad vairāki komisāri darbojas šajā jomā un viens koordinē. Kompetencei ir jābūt viena cilvēka rokās.

Visbeidzot, saistībā ar diskrimināciju un sociālo atstumtību ir norādāms, ka šie ir bijuši Parlamenta prioritārie jautājumi, tajā skaitā pievienošanās sarunu ar jaunajām dalībvalstīm ietvaros. Es izsaku pārmetumu jaunajām dalībvalstīm, tomēr mēs zinām, ka problēmas ir arī vecajās.

Tolaik ar jauno dalībvalstu valdībām tika noslēgti visa veida līgumi, tomēr tie ir nepietiekami īstenoti vai nav īstenoti nemaz. Es domāju, ka Eiropas Savienībai, Eiropas Komisijai ir arī jārikojas un jāpārskata līgumi, kas tika noslēgti pievienošanās laikā, īpaši tos, kas saistīti ar romu tautības iedzīvotāju situācijas uzlabošanu. Ar tiem saistītie jautājumi ir diskriminācija un sociālā atstumtība.

Tādēļ mūsu grupa aicina šos jautājumus izskatīt atkārtoti kopā ar jaunajām dalībvalstīm. Mēs noteikti darīsim to paši, bet šis ir aicinājums arī Padomei un īpaši Komisijai: ne tikai komisāram *F. Frattini*, bet arī viņa kolēģiem.

Franco Frattini, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir skaidrs, ka pat šajā gadījumā man ir jāizmanto pieņemta nopietnība un atklātība, vērstoties pie Parlamenta, ko es patiesi cīnu, tomēr tas mani nekavē atbildēt uz paziņojumiem un apsvērumiem, kuriem es nepiekrītu.

Es nesāku rīkoties un runāt par šo jautājumu tikai dažas dienas atpakaļ. Daudzi no jums citēja dažas rindas no intervijas, vienas no daudzajām, ko sniedzu 2. novembrī. Es sāku interesēties par šo jautājumu jau daudzus mēnešus atpakaļ. Tas notika pēc Itālijas mēru lūguma, kas, kā mēs zinām, pieder pie dažādām politiskajām partijām, vairums no viņiem - kreisi centriskajām.

Itālijas mēru konferencē 19. maijā, kas bija ļoti būtiska sanāksme, kas notika vairākus mēnešus atpakaļ – un ņemot vērā, cik daudzas reizes esmu ticis citēts, es arī veicu uzskaiti – Itālijas mēri kopā ar Itālijas iekšlietu ministru izvirzīja jautājumu par drošību viņu pilsētās, vainojot šajā sakarā Eiropu. Sanāksmes beigās *G. Amato* teica, ka tā ir nopietna kļūda domāt, ka drošības jautājums ir tikai turīgo cilvēku problēma, kuriem ir ko

aizsargāt, un ka tas ir fenomens, kas kaimiņus padarīs par ienaidniekiem, ja netiks atrisināts. Tā rezultātā tajā pat dienā Eiropas Komisijai tika iesniegta sūdzība.

23. jūnijā Itālijas Valsts pašvaldību asociācijas, kas, kā tas zināms itāļu Eiropas Parlamenta locekļiem, ir Itālijas vietējā asociācija, ko vada Florences mērs, Ģenerālajā asamblejā tika atklāts romu uzņemšanas plāns, un tas notika pēc sanāksmes, kas noritēja dažas dienas iepriekš starp vietējo pašvaldību pārstāvjiem un mani. Šajā sanāksmē, kas notika Bari, tika atklāts romu tautības iedzīvotāju uzņemšanas plāns un tika iesniegts Eiropas finansējuma pieprasījums, ko iepriekš Itālija nebija iesniegusi, lai varētu segt plāna izmaksas. Itālijas mēri piekrita, ka integrācijas sistēmai ir jābūt balstītai uz savstarpīguma principa, norādot, ka mūsu pienākums ir uzņemt un integrēt imigrantus ar nosacījumu, ka viņi ievēro konkrētās valsts tiesību aktus.

Tā ir pozīcija, ko es pieņēmu vairākus mēnešus atpakaļ, patiesībā kopš vasaras sākuma, līdz Boloņas un Florences mēru veicināts notikums izraisīja valsts kampaņu pret cilvēkiem, kas mazgā automašīnu priekšējos logus. Florences mērs, par kuru skaidri ir zināms, ka viņš nav rasisma piekritējs, ieteica pat kriminalizēt bezpajumtniekus, kuri mazgā automašīnu priekšējos logus.

Es vēlreiz tikos ar mēriem, un pēc tam 25. oktobrī, dažas nedēļas atpakaļ, pēc vēl vienas sanāksmes Itālijas aģentūras ziņojumā tika pausts, ka "mēri nepiekrīt, viņi nekavējoties vēlas jaunus tiesību aktus un sūdzas, ka cilvēki neizprot sadalīšanos, kas veidojas vairākuma ietvaros. Šie paziņojumi ietvēra Itālijas mēru un Itālijas iekšlietu ministra sūdzību man, jo uz to brīdi neviens nedomāja, ka Eiropai ir tādi instrumenti kā tie, kas tika pieņemti pēc tam ar dekrēta likumu, lai novērstu situācijas, kurās konstatējami skaidri Direktīvas 2004/38/EK pārkāpumi.

Tādēļ es sāku interesēties par šo jautājumu, un visiem tiem, kuri uzstājās, lai kritizētu mani, es vēlos teikt: es nedomāju, ka konstatēsiet kaut vienu reizi, kad es nebūtu veicis pozitīvu un godīgu ieguldījumu un sadarbojies ar G. Amato, kurš ir atbildīgs par šo jautājumu Itālijā. Es aicinu jūs pierādīt pretējo, ka es pēc G. Amato lūguma esmu atsacījies sadarboties un ka neesmu atbildējis uz Itālijas valdības pieprasījumiem, ko tā likumīgi iesniedza Eiropai, kā tas notika dažas dienas atpakaļ.

Dažas nedēļas pēc šiem notikumiem tika publicēti pirmie dati – es to ļoti labi atceros, jo kā Eiropas Komisijas loceklis saņēmu protestus no Bukarestes no Romas mēra, kas sūdzējās, ka rumāņu tautības iedzīvotāji ir atbildīgi par 75 % no Itālijā izdarītajiem noziegumiem, lai gan patiesībā 75 % veidoja noziegumi, ko bija paveikuši ārvalstnieki kopumā, un tas nozīmē, ka rumāņu tautības iedzīvotāji izdarīto noziegumu skaits procentuāli bija mazāks. Daudzi no jums atcerēsies, ka cilvēki izgāja Bukarestes ielās, lai protestētu pret šiem paziņojumiem, neskatoties uz to, es joprojām vedu sarunas ar Romas mēru, piedāvājot Eiropas Sociālā fonda resursus. Viņš atsūtīja man vēstuli, kas skaidri norādīta ziņojumā, kurā lūdza palīdzību un atbalstu no Eiropas integrācijas pasākumu veidā. Es uzskatīju, ka tas ir mans pienākums, un rīkojos.

Nobeigumā vēlos teikt, ka nedomāju, ka kādam no Parlamenta varētu būt šaubas, neskatoties uz atsevišķajiem faktiem, ko daži no jums šodien pauda, kas ir tikai viens aspekts no konkrētās informācijas; es ticu, ka neviens no jums nespēj nepamanīt to, ko esmu šajos gados sasniedzis. Esmu strādājis un joprojām strādāju pie tā, lai nodrošinātu, ka Šengenas zona līdz Ziemassvētkiem tiek paplašināta, pievienojot deviņas jaunas dalībvalstis.

Vai tad tā nav rīcība, lai padarītu tiesības brīvi pārvietoties efektīvākās? Ja tas notiks, tad daļēji manu centienu rezultātā. Esmu strādājis pie šī jautājuma pēdējos divus ar pusi gadus, un man nekad nav pietrūcis drosmes paust, ka tiesības brīvi pārvietoties ir viens no Eiropas Savienības pilāriem. Es nespēju noticēt, ka ir personas, kas kritizē mani par to, ka es nevēlos atzīt šīs tiesības.

Nobeigumā par Rumānijas jautājumu: es uzklauzīju Rumānijas Eiropas Parlamenta locekļu teikto. Viņi vairāk kā jebkurš cits zina, ko es personīgi esmu veicis Rumānijas labā, lai tā varētu iestāties ES, ar ziņojumiem, ieteikumiem un apmeklējumiem. Domāju, ka nevienam Parlamentā pat uz mirkli nevarētu rasties aizdomas par to, ka es nejestu patiesu cieņu un dziļu draudzību pret Rumāniju un Rumānijas tautu, izņemot rumāņu tautības noziedzniekus, kurus uzskatu par tādiem pašiem noziedzniekiem kā itāļu noziedzniekus, jo vai tad pretējā gadījumā es pēdējo divu gadu laikā būtu paveicis to, ko esmu paveicis. Nedomāju, ka atsevišķa teikuma no intervijas izvērsšana, spēj mainīt šo faktu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien pulksten 12.00 pēcpusdienā.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Alessandro Battilocchio (PSE), *rakstveidā*. – (IT) Nesenie traģiskie notikumi Romā ir ietekmējuši starptautiskās sabiedrības viedokli. Domāju, ka tas nav pārāk labi, ka atsevišķas politiskas grupas cenšas izmantot šo situāciju politiskiem mērķiem, dažkārt izraisot bīstamu un neproduktīvu atgriešanos pagātnē. Eiropas tiesību akti ir noteikuši konkrētus kritērijus, kas ir jāievēro visās 27 dalībvalstīs, paturot prātā, ka dažās valstīs ģeogrāfisku un loģistikas iemeslu dēļ tos iespējams īstenot vieglāk. Ir nepieciešama sistēma, kurā tiesības prevalētu pāri visam, bet kurā netiktu ignorēti atsevišķu personu pienākumi; šajā nozarē politiku efektivitāte ir atkarīga no šo divu aspektu sintēzes. Ir jāpieņem arī pamatpieeja, kas, no vienas puses, uzliktu dalībvalstīm pienākumu integrēt likumpaklausīgus Eiropas pilsoņus un, no otras puses, ļautu tām izraidīt tos, kas pārkāpj tiesību aktus. Tas ir izaicinājums, kurā Eiropai ir galvenā loma.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *rakstiski*. – (RO) Noziedzībai nav nacionalitātes. Es paužu nožēlu un nosodu jebkāda veida kriminālnoziedzumu, neatkarīgi no tā, kur tas noticis, un šādos gadījumos ir jāuzvar taisnīgumam. Turklāt nedrīkst stigmatizēt veselu cilvēku vai etniskās piederības grupu par noziedzumu, ko veicis viens no tās locekļiem.

Noziedzības apkarošanai nevajadzētu pārkāpt personu tiesības brīvi pārvietoties, kas ir Eiropas struktūras pamatprincips.

Eiropas pilsoņiem ir tiesības brīvi ceļot un dzīvot, bez bailēm tikt vajātiem vai kļūt par vardarbības upuriem dalībvalstīs.

Es lūdzu Eiropas Komisiju pārbaudīt Itālijā nesen pieņemto dekrētu, kas atļauj izraidīšanu bez tiesiskām garantijām izraidītājām personām, īpaši, ja tiek ir Eiropas Savienības pilsoņi. Šis dekrēts pieļauj pārkāpumus, kuru konsekvences jau ir pieredzējuši noteikti Rumānijas pilsoņi. Es lūdzu Itālijas valsti rīkoties, lai apturētu šos pārkāpumus.

Es uzskatu, ka šo situāciju nepieciešas steidzami risināt, lai nepieļautu, ka Eiropas Savienības pilsoņi tiek diskriminēti, neatkarīgi no tā, vai viņi ir rumāņi, itāļi, vācieši, spāņi vai francūži. Nevēlos, lai šis dekrēts kļūst par bīstamu precedentu, kas apšaubītu Eiropas Savienības pamatprincipus. Šādi var tikt ietekmēta Eiropas Savienības iekšējā uzticamība, kā arī tās uzticamība kā pasaules mēroga dalībniecei.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

priekšsēdētāja vietniece

20. Pamatnostādņu noteikšana augsnes aizsardzībai - Tematiskā stratēģija augsnes aizsardzībai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debātes par:

– ziņojumu, ko iesniedza *Cristina Gutiérrez-Cortines* Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikumu direktīvai pamatnostādņu noteikšana augsnes aizsardzībai un Direktīvas 2004/35/EK (COM(2006)0232 – C6-0307/2006 – 2006/0086(COD)) grozījumiem (A6-0410/2007), un

– ziņojumu, ko iesniedza *Vittorio Prodi* Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par tematisko stratēģiju augsnes aizsardzībai (2006/2293(INI)) (A6-0411/2007).

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es nebūtu lūdzis vārdu, ja komisārs nobeiguma piezīmēs nebūtu centies nostādīt sevi upura lomā. Komisār, jums ir jāapzinās fakts, ka jūs esat Eiropas forumā, kura ietvaros jums ir īpašs pienākums uzmanīties, izsakot viedokli, un tas, ko paudāt intervijā *Il Messaggero* faktiski bija nekorekti.

Nevienai iestādei Eiropā nav tiesības ieiet kādā nometnē un jautāt cilvēkiem “Kā jūs nodrošināt savu dzīvi?”, un deportēt šo cilvēku, ja viņš nespēj uzreiz atbildēt. Tas ir pilnībā un absolūti nepareizi, tomēr tas ir tas, ko paudāt intervijā *Il Messaggero*, tādēļ nekļūstiet īgns par to, ka kāds jums to norāda.

Priekšsēdētājs. – Jebkurā gadījumā debātes ir slēgtas. Man ļoti žēl, bet tas nav iespējams. Es domāju, ka vēlējāties iekļaut darba kārtībā jautājumu. Debātes ir slēgtas. Turpināsim darbu. Es esmu pret šo iejaukšanos. Mēs nevaram turpināt šo jautājumu. Es biju domājusi, ka *M. Schulz* vēlas iekļaut darba kārtībā jautājumu.

Stavros Dīmas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man iesākumā pateikties Eiropas Parlamentam un īpaši referentiem *Cristina Gutiérrez-Cortines* un *Vittorio Prodi*, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai un citām komitejām par viņu ieguldījumu pirmajā lasījumā.

Komisijas priekšlikums tematiskajai stratēģijai augsnes aizsardzībai izriet no darba, kas tika uzsākts 1998. gadā pēc Vācijas Vides ministrijas iniciatīvas. Pēc garām konsultācijām ar ieinteresētajām pusēm un dalībvalstīm, augsne tika atzīta par vērtīgu dabas resursu, un tās degradācija kļuvis par Eiropas problēmu. Komisija ir turpinājusi sadarbību ar iesaistītajām pusēm, galvenokārt Parlamentu un Padomi, lai varētu labāk izprast augsnes aizsardzības jautājumus un panākt vienprātību šajā jomā.

Parlamenta rezolūcija par 2002. gada paziņojumu par augsnes aizsardzību sniedza būtiskus ieteikumus Komisijai par virzieniem, kurp jāvirzās, lai nodrošinātu Eiropā atbilstošu augsnes aizsardzību. Maljorkā 2002. gadā apstiprinātajos secinājumos Eiropas Padome lūdza Komisiju iesniegt priekšlikumu par visaptverošu, Tālejošu stratēģiju augsnes aizsardzībai, kas ietvertu vispārējus principus, atbilstošas kvantitātes un kvalitātes mērķus un grafikus plānoto pasākumu novērtēšanai.

Ļaujiet man pievērsties specifiskākiem jautājumiem. Uzskatu, ka tas ir ļoti labi, ka augsnes degradācija ir atzīta par būtisku problēmu, ko ir jārisina. Piemēram, ņemot vērā pašreizējo Parlamenta lielo interesi par pārtuksnešošanu, ir būtiski, lai mēs šeit Eiropā atklāti paziņotu par apņemšanos risināt šīs problēmas cēloņus gan Eiropā, gan visā pasaulē. Klimata pārmaiņas un attiecīgi neatbilstoša augsnes apsaimniekošanas prakse rada apdraudējumu mūsu augsnei. Nosakot degradācijas apmēru un izveidojot atbilstošas metodes, kas nodrošinātu, ka augsne tiek izmantota ilgtspējīgi, tiktu tieši piemērota uz zināšanām balstīta pieeja, ko Parlaments pamatoti novērtē. Tādējādi centieni būtu koncentrētāki un resursi mūsu vajadzībām tiktu izmantoti efektīvāk.

Uzņēmumi var rēķināties ar to, ka dalībvalstis konsekventi piemēros Kopienas tiesību aktus. Komisijas sagatavotās ietekmes uz vidi novērtējuma analīzē ir aprēķināts, ka šobrīd ES ietvaros iespējams piesārņotas tiks 3.5 miljoni teritoriju. Proporcioniāli iespējams 15 % jau pavisam noteikti ir piesārņotas. Tādēļ ir vitāli būtiski, ka uzņēmumi var būt pārliecināti, ka piesārņoto teritoriju noteikšanai tiks piemērotas vienādas procedūras, tādējādi sniedzot veikt plānotus ieguldījumus.

Mums ir arī jāpatur prātā, ka starp klimata pārmaiņām un augsni pastāv tieša saistība. Piemēram, saskaņā ar neseno pētījuma rakstu, kas tika publicēts autoritatīvajā, starptautiskajā zinātniskajā žurnālā *Nature*, pēdējo 25 gadu laikā Apvienotā Karalistē augsne katru gadu ir izdalījusi atmosfērā 13 miljonus tonnu CO₂ – tikpat daudz katru gadu spētu izdalīt 5 miljoni automašīnu. Ir vērts arī atzīmēt, ka šobrīd netiek pilnībā izmantota augsnes spēja absorbēt oglekli un pārvērst to par lietderīgu humusu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ļaujiet man rezumēt Komisijas ierosināto pasākumu pamatmērķus.

Pirmkārt, ir jāattīsta ļoti elastīga, bet konsekventa un visaptveroša Eiropas politika augsnes jomā. Izveidojot ilgtspējīgas augsnes izmantošanas pamatnostādnes un pieņemot atbilstošus pasākumus, šī politika palīdzēs novērst turpmāku augsnes degradāciju, tādējādi aizsargājot tās sociāli, videi un ekonomikai vitāli svarīgās funkcijas.

Otrkārt, ir nepieciešams apkopot informāciju par augsnes stāvokli Eiropā, lai mēs varētu pieņemt uz zināšanām balstītus lēmumus un koncentrēt mūsu centienus vietās, kur ir konstatēta nopietnāka degradācija.

Treškārt, visur, kur iespējams, ir augsne jāatjauno, pamatojoties uz augsnes stāvokļa analīzi, kas ir jāveic dalībvalstīm. Atjaunošanas mērķim ir jābūt iegūt tādas kvalitātes augsni, kas būtu atbilstoša vismaz pašreizējai un plānotajai zemes izmantošanai.

Ceturtkārt, ir jāpieņem kopēji minimālie noteikumi visai ES, lai dalībvalstu vidū nodrošinātu konsekventu pieeju augsnes aizsardzības jautājumiem. Šie kopējie noteikumi palīdzēs izveidot pārredzamību un novērst traucējumus iekšējā tirgū.

Stratēģijas un direktīvas mērķis ir aizsākt ilgtermiņa augsnes aizsardzības Eiropā politiku, lai pēc dažiem gadiem dalībvalstis būtu šajā jomā sasniegušas ievērojamu progresu.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību noteiktiem pamataspektiem augsnes aizsardzības direktīvas pamatnostādnes.

Pirmkārt, dokumentam, kas ticis sastādīts pēc koplēmuma procedūras, ir jābūt nepārprotamam un jānodrošina juridisku noteiktību ieinteresētajām pusēm, kuras ietekmē šis likumdošanas process. Mums ir jāizvairās no grozījumu pieņemšanas, kas paredz juridiskas apiešanas iespējas, nevajadzīgi ierobežojot direktīvas piemērošanas jomu.

Otrkārt, priekšlikums jau satur augsta līmeņa subsidiaritāti un elastību. Es saprotu, ka noteikti grozījumi ir ierosināti, lai vēl vairāk palielinātu subsidiaritātes līmeni. Tomēr, jums jābūt pārliecinātiem, ka šie grozījumi neradīs grūtības direktīvas piemērošanai visās dalībvalstīs. Tas īpaši attiecas uz grozījumiem, kas saistīti ar pasākumu programmām direktīvā norādītajām prioritārajām jomām.

Treškārt, lai sasniegtu augsta līmeņa vides aizsardzību, mums ir jāvienojas par konsekventu pieeju piesārņotas augsnes identificēšanai, ko ievērotu visas dalībvalstis. Ierosinātā II pielikuma dzēšana atturētu mūs no mērķa sasniegšanas.

Nobeigumā ļaujiet man paziņot, ka kopš šī brīža Komisija sekos līdzi turpmākajai attīstībai Padomes un Eiropas Parlamenta diskusijās par tās priekšlikumu. Tad tā atbilstoši definēs savu pozīciju.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE), referente. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, pirms tiek izdiskutēts priekšlikums, par ko šorīt notiks balsošana, es vēlos pateikties visu politisko grupu referentiem un īpaši es vēlos pateikties M. Sornosa no Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas un mūsu draugam R. Prodi, kuri visi strādāja plecu pie pleca un papildināja direktīvu, tāpat arī Zaļo grupu/Eiropas Brīvā alianse un daudzi citi locekļi.

Dokumentam, par ko tiks balsots rītdien, ir daži grozījumi, kas tika pieņemti vienošanās rezultātā, un tas nozīmē, ka tas ir papildināts no citu politisko partiju puses. Šis dokuments pamatā ir balstīts uz vienprātību, kas vides politikai, ar ko tiks izveidota jauna Eiropas politika un atvērti jauni ceļi, ir negaidīti.

Dokuments ir ļoti inovatīvs, jo tā ir atbilde uz direktīvām, kas sniedz jaunu risinājumu veidu. Mēs saskārāmies ar problēmu, ka no 27 dalībvalstīm tikai deviņām bija tiesību akti augsnes aizsardzības jomā, un tas ir jautājums, ko mums nākotnē būs jārisina atkal. Eiropa ir attīstījusies asimetriski, un šobrīd ir daudzas valstis, kas augsnes aizsardzības jomā ir sasniegušas doktora grāda līmeni, un valstis, kas tajā pat laikā cenšas pabeigt A līmeni.

Kā lai mēs panākam vienprātīgu politiku, kopēju politiku, ja atšķirības ir tik lielas? Tas bija izaicinājums, ar ko saskārāmies. Kāds bija risinājums? Mēs lasījām Līgumu un konstatējām, ka 249. panta direktīvu definējums paredz, ka direktīvas ir kopēji mērķi, bet to īstenošana un piemērošana tiek atstāta dalībvalstu kompetencē, un tā arī tika darīts.

1. un 2. pants tika papildināti līdz 6. pantam, lai padarītu skaidrus kopējos mērķus. Citiem vārdiem sakot, mēs esam noteikuši mērķi. Mēs zinām mērķi, ko nepieciešams sasniegt, un mums ir jāatzīst, ka ilgtspējība ir process, kam nepieciešami skaidri mērķi, tomēr ne visas valstis spēj virzīties uz priekšu vienādā ātrumā. No tām, kuras tikai tagad sākušas progresēt, nevar prasīt, lai viņas darītu to pašu, ko pārējās valstis.

Tādēļ mēs lūdzam, lai īstenošana tiktu atstāta dalībvalstu ziņā, maksimāli ievērojot subsidiaritāti, tādējādi novēršot atsevišķās valstīs bailes, kas jau bija radušās par to, ka to oficiālie pasākumi tiks atkārtoti. Valstīm, kurās jau tiek īstenota skaidra augsnes aizsardzība, nav nepieciešams to atkārtot.

Šī elastīgā politika tiek piemērota arī atzīnai, ka dažādo klimata un ģeogrāfisko apstākļu dēļ katrai valstij ir jāsniedz iespēja vienoties ar tās pilsoņiem, lai varētu šīs politikas īstenot. Tādēļ, piemēram, 8. pantā mēs garantējam, ka lauksaimnieki var vienoties ar tās dalībvalstīm par augsnes saglabāšanu, un tiem, kuri jau ir to izdarījuši, nebūs tas jāatkārto.

Tas nozīmē, ka tajā pat laikā mums ir jānodrošina skaidra politika piesārņotās augsnes jomā un - šajā sakarā - kā pilsoņu veselība prevalē pāri visam, vienlaikus nosakot veselības aizsardzības mērķus un esot pārredzamiem informācijas sniegšanā pilsoņiem. Tas ir skaidrs.

Kādēļ es uzskatu, ka ir būtiski pieņemt šo direktīvu, ņemot vērā kritiku no puses, kas nevēlas, lai tāda būtu? Dāmas un kungi, tas ir būtiski tādēļ, ka esam veidojuši Eiropu, kas balstās uz mūsu stiprajām pusēm, tas nozīmē, ka mums ir jāseko to valstu piemēram, kurām jau ir veiksmīgi izdevies īstenot noteiktos mērķus. No otras puses, ja mēs nepieņemsim tiesību aktus, tad nonāksim nenoteiktībā un nedrošībā, un nenoteiktība un nedrošība ir apdraudējums tirgum un veselībai.

Veidosim Eiropu, balstoties uz tās stiprajām, nevis vājajām pusēm. Tas ir ceļš, pa kuru mums jāiet.

Turklāt, tiek garantēta subsidiaritāte un ir ticis paziņots, ka nav nepieciešams dublēt oficiālos pasākumus vai tiesību aktus. Dalībvalstīm tiek noteikta atbildība īstenot, un brīvība nozīmē atbildību.

Eiropā, ko veido 27 dalībvalstis, mums ir nepieciešams iemācīties, ka vides politiku nav iespējams īstenot ar juridisku sistēmu. Mēs nevaram paļauties tikai uz prokuroriem un Eiropas Kopienų tiesu, lai to piemērotu.

Lai varētu turpināt darbu un īstenot labākās politikas, mums nepieciešamas pašauties uz kopēju politiku un ticēt dalībvalstu uzticamībai un kapacitātēm. Tādēļ mēs galvenokārt pievērsāties labajai praksei.

Šī direktīva ir inovatīva arī tādēļ, ka pirmo reizi klimata pārmaiņu jautājums tiek risināts, sasaistot to ar augsnes jautājumu, izskatot tādas faktorus, kā atbilstoša plūdiem paredzētas augsnes apsaimniekošana un pārtuksnešošanās un erozijas apkarošana. Ir vēl viena lieta, kas mums jāņem vērā. Eiropa un tās lauku ainavas ir cilvēka darba rezultāts. Lauksaimnieki ir tās veidojuši, kā šo ainavu dārznieki. Mums ir jāņem vērā, ka nākotnes Eiropu ir jāveido tās pilsoņiem, un tādēļ es atkārtotju, ka mums ir jānosaka kopēji mērķi, un jāpalīdz tiem īstenoties tāda veidā, lai nodrošinātu arī veselību un apliecinātu pārredzamību.

Liels paldies un paldies vēlreiz politiskajām partijām.

Vittorio Prodi (ALDE), referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es vēlos jums pateikties un atkārtoti izteikt pateicību referentei C. Gutiérrez-Cortines. Tas bija uzdevums, ko mēs veicām kopā, un es ceru, ka tas ir palīdzējis uzlabot tekstu.

Šodien apspriestās direktīvas mērķis ir aizsargāt Eiropas augsni no tādiem fenomeniem kā pārtuksnešošanās, erozija un sāļu uzkrāšanās, kas lielā mērā saistīti ar klimata pārmaiņām un specifisko augsnes piesārņošanu. Paradoksāli, taču neskatoties uz daudzajām direktīvām par piesārņojošo vielu izmantošanu un izplatīšanu vidē, līdz šim nebija direktīvas, kas paredzētu noteikumus pienākumam pirms uzlabošanas identificēt un apstiprināt augsni, kas tikusi nopietni piesārņota.

Tomēr šis jautājums satrauc atsevišķus cilvēkus Parlamentā un citur, kuri kritizē to, ko paši dēvē par uzbrukumu subsidiaritātei un tādu Eiropas institūciju klātesamības noslāpēšanu, kas izmanto tādas instrumentus kā pamatdirektīvu par augsnes aizsardzību, lai kaitētu lauksaimnieku vai uzņēmēju grupām ar negodīgiem tiesību aktiem, netaisnīgiem noteikumiem un jauniem administratīviem un/vai finansiāliem slogiem.

Par ko īsti ir runa? Mēs runājam par to pašu direktīvu, kas dalībvalstīm sniedz aptuveni 25 gadu garu termiņu tikai, lai identificētu visas zonas valsts teritorijā, kas varētu būt uzskatāmas par nopietni piesārņotām un tādējādi var tikt diskreditētas dažādai izmantošanai gan privātajā, gan valsts līmenī, un visas zonas, kas ir nopietni apdraudētas, jo iespējama pārtuksnešošanās, erozija, sāļu uzkrāšanās un blīvuma zudums.

Mēs runājam par pamatnostādņēm, lai varētu organizēt sistemātisku shēmu uzlabošanai, ko pielietot pēc nepieciešamības kopējās interesēs. Mēs runājam par sabiedrības veselības aizsardzību, kas iet roku rokā ar vides aizsardzību. Mēs runājam par pamatdirektīvu, kas ne tikai ievēro dalībvalstu autonomiju, bet satur arī apgrūtinātos noteikumus.

Tādēļ man rodas jautājums, kādēļ atsevišķas dalībvalstis un Parlamenta locekļi, kurus parasti tur aizdomās, pauž šādu nepatiku attiecībā pret šo pasākumu saraksta akceptēšanu un to, ka valsts iestādēm ir jāveic visaptveroša teritoriju izmeklēšana? Vai viņiem ir kas slēpjams? Kādēļ tiek pausta tik liela nepatika, ja pārstāvji Padomē jau ir akceptējuši izmeklēšanas saistošo raksturu attiecībā uz visām teritorijām, ko Komisija II pielikumā ierosināja izmeklēt, un pārredzamības principu, kam ir jāprevalē ar augsni saistītās darbībās?

Papildus tam Eiropas pieejai saistībā ar augsnes uzraudzību ir pievienotā vērtība, kas uzlabos dalībvalstu spēju izziņāt labāk viņu augsni. Jebkurā gadījumā ziņojumi Komisijai tiks iesniegti gandrīz automātiski, jo tie tiks balstīti uz satelīta pētījumiem. Iespējams, līdz šim nav bijis vispārpieņemts, ka Komisija īsteno šāda veida projektu, kā rezultāta tiek izveidots *Eiropas Augsnes atlases*, taču tas ir labs piemērs tam, ko iespējams panākt, ja strādājam kopā.

Tomēr ir vēl viens arguments par labu uz Kopienas principiem balstītai pieejai augsnes aizsardzībai, proti, klimata pārmaiņas, kas ir visu Eiropu skarošs izaicinājums. Šis izaicinājums ietver ekstrēmus klimata apstākļus: vairāk lietussgāzu, ilgāki sausuma periodi, mazā sniega un jūras līmeņa paaugstināšanās. Tas nozīmē, ka mūsu pienākums ir apsaimniekot augsni, lai precīzi varētu apkarot šos izaicinājumus, lai pagarinātu ūdens saglabāšanās periodus visā teritorijā, lai novērstu plūdus un veicinātu gruntsūdeņu absorbciju, īpaši piekrastēs, un novērstu sālsūdens iekļūšanu, īpaši ņemot vērā pieaugošo jūras līmeni.

Ir jāveic mežu apsaimniekošana, lai varētu kontrolēt mežu ugunsgrēku risku, jo sausuma periodu pieaugums nozīmē arī pārtuksnešošanās riska palielināšanos ugunsgrēka gadījumā. Turklāt šāda veida zemes pārvaldība veicinās atjaunojamo energoresursu izmantošanu, piemēram, hidroenerģija un biomasas. Visbeidzot, mums nevajadzētu aizmirst, kāda loma augsnei ir siltumnīcefekta gāzu līdzsvarošanā.

Es vēlos lūgt jūs, lai trešdien balsošanas laikā jūs apzinātu, ka šī stratēģija mums ir nepieciešama vairāk kā jebkad agrāk un ka direktīva varētu sniegt garantiju nākamajām paaudzēm, ka tās varēs izmantot un izbaudīt augsni, kas šobrīd atrodas mūsu aizgādībā, paturot prātā, ka katra dalībvalsts saskaras ar tiem pašiem apdraudējumiem un vides riskiem. Augsne ir resurss, resurss, kas Eiropa ir ierobežotā daudzumā, un mums ir jāmaksimizē tās pieejamība.

Joan Calabuig Rull (PSE), *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (ES) Pateicos jums, priekšsēdētājas kundze, un pateicos arī jums, komisār *Dimas*, par būtisko atbalstu šai direktīvai.

Mēs vēlētos paust atzinību par Komisijas priekšlikumu, jo tā mērķis, protams, ir augsnes aizsardzība un tās spēju turpināt pildīt videi, ekonomikai, sabiedrībai un kultūrai būtiskās funkcijas aizsardzība, kas visas ir neapšaubāmi vitāli būtiskas cilvēku darbībai.

Turklāt, kā jau komisārs pamatoti norādīja, ar to tiek ierosināti elastīgi noteikumi, kas nav godkāriģi savos mērķos un nav pārlietu reglamentējoši pēc satura. Kopējo pamatnostādņu ietvaros, mazāko kopsaucēju dalībvalstis varēs definēt savus ieviešanas līmeņus, kas sniegtu iespēju efektīvi izmantot administratīvos pasākumus valsts līmenī.

Neskatoties uz pārspīlēto pretestību saistībā ar šo direktīvu no dažu sektoru puses, ir acīmredzams, ka augsne ir vitāli būtisks resurss, kas pamatā nav atjaunojams, kas cieš no pieaugoša vides spiediena, par ko galvenokārt ir atbildīgi cilvēki, respektīvi, viņu rīcība.

Saskaņā ar šeit pārrunātajiem ziņojumiem, ir ticis aprēķināts, ka augsnes degradācijas izmaksas veido aptuveni 40 000 miljoni EUR gadā, izmaksas, ko ir radījuši sabiedrība, kaitējot infrastruktūrai, palielinot veselības aprūpes izmaksas un ar daudziem citiem faktoriem.

Šī direktīva neapšaubāmi ir balstīta uz piesardzības un preventīvas darbības principu un uz principu, kas paredz, ka vides kaitējums ir jānovērš tā izcelsmes vietā un ka piesārņotājs ir jāsauc pie atbildības.

Šie tiesību akti mazinās augsnes degradācijas pārrobežu efektu, kas arī pastāv, un palīdzēs nodrošināt vienlīdzīgus apstākļus iekšējā tirgū.

Es vēlētos uzsvērt šo aspektu, jo dažādie pienākumi, ko varētu noteikt ekonomiskie operatori atbilstoši dažādajiem valsts tiesību aktiem augsnes aizsardzības jomā, varētu radīt konkurences traucējumus.

Nobeigumā vēlos piebilst, ka augsnes aizsardzības direktīva ir solis pretī tam, lai veicinātu konkurenci ar lielāku pārredzamību un aizsargātu kopējās intereses, piemēram, ūdens, pārtikas drošības un sabiedrības veselības jomā.

Neil Parish (PPE-DE), *Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – Priekšsēdētājas kundze, es patiešām vēlētos, lai mums nebūtu jāizstrādā šī direktīva. Es atbalstītu tās noraidīšanu — ne tāpēc, ka nevēlos nodrošināt augsnes aizsardzību, bet gan tāpēc, ka tas ir mūsu visu interesēs, kā tam būtu jābūt. Bet vai šī direktīva ir pareizais risinājums?

Komisār *S. Dimas*, jūs teicāt, ka patlaban tikai deviņas dalībvalstis ir ieviesušas tiesību aktus saistībā ar augsnes aizsardzību. Es vēlētos ierosināt, lai pārējās 18 dalībvalstis ievieš tiesību aktus attiecībā uz augsnes aizsardzību; mums nav obligāti jāizstrādā cita direktīva. Mums jau ir Gruntsūdeņu direktīva un Nitrātu direktīva. Attiecībā uz lauksaimniecību mēs esam ieviešuši lielu skaitu savstarpējās atbilstības tiesību aktu, kas attiecas uz jautājumiem par augsni un zemes sēšanos. Zinu, ka referente ir darījusi visu iespējamo, lai izstrādātu priekšlikumu par lauksaimniecību, bet mani drīzāk māc bažas, ka tas, ko mēs panāksim, nozīmēs lielāku birokrātiju un lielākus sarežģījumus lauksaimniekiem.

Komisārs arī paziņoja, ka visā Eiropas Savienībā ir 300 augsnes tipi. Ir ļoti grūti izstrādāt vienu vispārēju direktīvu, kas attiektos uz visiem šiem tiptiem. Jums tikai šādi jāpalūkojas uz lauksaimniecības jomu pēc gada, kad dažās dalībvalstīs valdīs sausums, bet citās būs liels mitrums, liels nokrišņu daudzums. Ja šogad daudzās ziemeļu dalībvalstīs, kur ir bijis liels nokrišņu daudzums, jūs stādāt kartupeļus, tad jūs, protams, panāksiet zemes sēšanos. Tas ir jādara, lai iegūtu ražu. To var labot nākamajā gadā, veidojot augsnes apakškārtu un novēršot augsnei nodarīto kaitējumu.

Šajā jautājumā mums jārikojas elastīgi. Es patiešām domāju, ka ideja par vēl vienu direktīvu, lai ieviestu jaunus noteikumus, kas jāievēro mūsu lauksaimniekiem un nozares pārstāvjiem, nav pareizais risinājums.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šajā sesijā Augsnes aizsardzības direktīva un Pamatdirektīva augsnes aizsardzībai kopā ar tematisko stratēģiju

augšnes aizsardzībai ir ierindojušās starp galvenajām tēmām, kā tas, protams, ir arī bijis pēdējo nedēļu un mēnešu laikā komiteju ietvaros.

Parasti stratēģija – šajā gadījumā augšnes jomā – tiek izskatīta pirms atbilstošās direktīvas, un tam ir pamatoti iemesli. Pakāpeniskas rīcības priekšrocība parasti ir, ka intereses tiek izdiskutētas agrīna procesa stadijā, tādējādi direktīvas formulēšanā iespējams ņemt vērā jauniegūtus skatupunktus. Ņemot vērā nopietno kritiku, kas tika pausta attiecībā uz Komisijas priekšlikumu augšnes aizsardzības direktīvai, nav šaubu par to, ka ieteicama būtu bijusi iepriekšēja diskusija par šo tēmu, tajā skaitā, lai līdzsvarotu situāciju.

Es piekritu viedoklim, ka pretēji vispārpieņemtajam pamatdirektīvas raksturam Komisijas priekšlikums satur ļoti stingrus, detalizētus noteikumus un uzliek dalībvalstīm pienākumu veikt virkni pārbaudes un iesniegt ziņojumus, kā rezultātā veidotos ievērojams administratīvs slogs. Tas nav pieņemami.

Jaunajās dalībvalstīs jau ir spēkā esoši valsts tiesību akti augšnes aizsardzības jomā, kas labi funkcionē. Šīm valstīm Komisijas priekšlikums atsevišķos gadījumā nozīmētu, ka ir nepieciešams pilnībā pārstrukturizēt viņu sistēmu: tas nozīmētu augsta līmeņa regulējuma dublēšanos un papildus birokrātisku slogu. Tādēļ, kā jau ticis norādīts, virkne dalībvalstu attiecas pret direktīvu skeptiski.

Tomēr pēdējo mēnešu laikā esmu bijis intensīvi iesaistīts Komisijas priekšlikuma grozīšanā, pārrakstīšanā. Pamatā runa bija par to, lai dalībvalstīm tiktu piešķirta plašāka darbības joma, tajā pat laikā tiecoties īstenot mērķi ierobežot Eiropas līmenī augšnes stāvokļa pasliktināšanos.

Es ceru, ka beigu beigās mēs kopā ar mūsu draugu *C. Gutiérrez-Cortines* nonācām pie sapratīga rezultāta, ņemot vērā to, cik būtiska ir augšnes aizsardzības tēma. Rezultātu, kas var kalpot par paraugu gan Eiropā, gan visā pasaulē. Tādēļ es vēlos vēlreiz paust lielu pateicību referentei par ierosināto risinājumu, kas sniedza iespēju rast kompromisu.

María Sornosa Martínez, *PSE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, Eiropas tiesību aktos būtiskiem dabas resursiem (ūdenim, gaisam, sugām, floras un faunas dzīvotnēm) ir izveidoti specifiski Kopienas tiesību akti, tajā pat laikā augšnei tādu nav. Ir pienācis laiks atrisināt šo disbalansu, un tādēļ es pateicos Komisijai par tās priekšlikumu un pateicos arī referentei *C. Gutiérrez-Cortines* par darbu, ko viņa paveica.

Kā jau daudzi no mums norādīja, augšne nav atjaunojams un tādēļ ir ierobežots resurss, kas veic daudzas būtiskas ekoloģiskas un ekonomiskas funkcijas, un tā kalpo par pamatu gandrīz visām cilvēku darbībām. Nav šaubu par to, ka Eiropas institucionālās tiesiskās sistēmas iekļaušana šajā jomā kalpotu par impulsu to tiesību aktu uzlabošanai, kas ieviesti daudzās valstīs, sniedzot tiem saskaņotas pamatnostādnes, ko atbalsta Eiropas tiesiskais regulējums un iespējams Eiropas resursi.

Ņemot vērā augšnes nekustamo raksturu, ko daži acīmredzot citē kā pierādījumu, lai attaisnotu, ka viņi dod priekšroku valsts vai subsidiārai pieejai, nevis Eiropas politikai, Eiropas Komisijas ziņojums sniedz atbilstošus argumentus, kādēļ ir nepieciešama Eiropas līmeņa stratēģija, un daži kolēģi, piemēram, *J. Calabuig Rull* jau to norādīja.

Dažas dalībvalstis nav pārāk noskaņotas veikt augšnes aizsardzības standartizēšanu Eiropas līmenī, un tādēļ mēs domājam, ka gan stratēģijai, gan direktīvai ir atbilstošais fokuss, jo tie ir elastīgi instrumenti, kas ir vērienīgi, bet nav pārāk reglamentējoši. Tas nozīmē, ka katra dalībvalsts var pielāgot tās savām vajadzībām un sociālajām un ekonomiskajām vajadzībām atbilstoši tam, kā to paredz pamatnostādnes un ilgtermiņa mērķi.

Īsumā - es uzskatu, ka priekšlikuma direktīvai metodoloģija, kas balstīta uz aizsardzību, pilsoņu izpratnes veicināšanu, informācijas nodrošināšanu, prioritāro degradācijas teritoriju identificēšanu un piesārņotās augšnes uzskaites un valsts pasākumu un rehabilitācijas stratēģiju programmu veikšanu ir saskaņota, efektīva un elastīga pieeja Eiropas augšnes degradācijas problēmai, vienlaikus ievērojot valstu stāvokļa un iespēju atšķirības.

Tādēļ, es aicinu Parlamentu, pirmkārt, paust „nē” attiecībā pret šī priekšlikuma noraidīšanu, ko izteikuši daži sektori, un atbalstīs kompromisa grozījumus, par kuriem vienojāties garu sarunu rezultātā.

Iespējams šī nav direktīva, kas būs ikvienam pa prātam, bet tieši tādēļ, ka mēs katras kaut kādā veidā esam pret šo direktīvu, tā varētu mums kalpot nākotnē.

Holger Krahmer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es arī vēlos paust dziļu pateicību referentei C. Gutiérrez-Cortines, kura pēdējo mēnešu laikā ieguldīja lielu daudzumu enerģijas, darbojoties kā starpnieks starp direktīvas priekšlikuma iesniedzējiem un oponentiem un kurai beigu beigās izdevās sagatavot pamatu funkcionējošam kompromisam.

Tomēr es esmu un vienmēr esmu bijis vienprātis ar tiem Parlamenta locekļiem, kuri vēlas noraidīt Komisijas priekšlikumu. Lai nebūtu pārpratumu: mūsu augsne ir pamats mūsu eksistencei. Bez veselīgas augsnes nebūs lauksaimniecības, nenoritēs dabiskais barības vielu cikls un – vērtējot ilgtermiņā – nebūs dzīvības. Mēs esam atbildīgi par to, lai augsne, kur iespējams, tiktu pasargāta no kaitējumiem un saglabāta labā stāvoklī.

Tomēr šī direktīva nav pareizais ceļš, lai to panāktu. Es neuzskatu, ka šeit ir jautājums par to, vai mēs vēlamies labāk aizsargāt augsni vai nē. Tieši pretēji – es uzskatu, ka Eiropas līmenī jautājums ir: vai tas ietilpst mūsu jurisdikcijā vai nē? Es uzskatu, ka nē.

Acīmredzot daudzas dalībvalstis ir izveidojušas savus, funkcionējošus tiesību aktus augsnes aizsardzības jomā, kuros tiek labāk ņemtas vērā valsts problēmas un sniegti labāki risinājumi, nekā tas būtu iespējams ar centralizētu regulējumu no Briseles puses. Tādēļ es vēlos aicināt Parlamentu atbalstīt grozījumu, kas saglabā dalībvalstu darbības jomu.

Turklāt mēs gatavojamies izveidot ievērojama apjoma jaunu birokrātiju un radīt izmaksas administratīvajām iestādēm un uzņēmumiem. Ir izveidoti grozījumi, kas paredz, ka tikai rūpniecisku uzņēmumu izveidošanas gadījumā ir nepieciešamas pārbaudes un ziņojumi.

Ļaujiet man sniegt īsu piemēru saistībā ar gāzes rūpniecību izveidošanu. Tajās parastais gaiss, kas sastāv no vairākām gāzēm, tiek sadalīts pa sastāvdaļām, un tas nekādā veidā neietekmē augsni. Mums nebūtu jāsatraucas par šādām lietām, bet gan tikai par tām, saistībā ar kurām bažas, ka varētu tikt piesārņota augsne, ir pamatotas.

Es uzskatu, ka ir pienācis laiks atteikties no augsnes ziņojumu par augsnes stāvokli sagatavošanas un publicēšanas. Tas ietekmē brīvību slēgt līgumus. Zemes pārdošanu reglamentē civiltiesiskie akti, kas ir pamatoti un kam būtu arī tā jāpaliek. Dāmas un kungi, es ceru, ka beigu beigās mēs izveidosim direktīvu, kas patiesi garantēs augsnes aizsardzību un primāri nepalīdzēs administratīvā sloga apmēru.

Janusz Wojciechowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ir tāds daudzās valstīs labi zināms teiciens: "Labāk vēlāk, nekā nekad". Mēs par vēlu pievērsamies augsnes aizsardzības jautājumam, pēc vairākām desmitgadēm, kad notikuši postījumi, kas vislabāk ir redzams rūpnieciskajos reģionos. Taču ir labi, ka mēs esam apzinājušies to, ka augsne mūs baro un ka mēs nedrīkstam to iznīcināt. Mēs nevaram šai lietai pieiet kā komerciālam jautājumam un īstenot politiku, kuras ietvaros lielāko komerciālo darbību veido lauksaimniecības zemju tirdzniecība un notiek atsvešināšanās no lauksaimniecības produktiem, kas tiek izmantoti citiem mērķiem.

Šī politika jau sāk kaitēt pašam tās īstenotājam. Ir labi, ka mēs to beidzot apzināties un sākam aizsargāt augsni, kas ir mūsu uzturētāja. Atļaujiet man atgādināt apsvērumu, kas atrodams Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumā, par to, ka viens no efektīvas augsnes aizsardzības nosacījumiem ir lauksaimniecības uzturēšana un attīstība. Lauksaimnieku apsaimniekotā augsne saglabā tās auglību, savukārt, ja šīs rūpes tiek atņemtas, tā kļūst par tuksnesi. Nāciju Eiropas grupas vārdā es atbalstu ziņojumus, ko iesniedza C. Gutiérrez-Cortines un V. Prodi.

Hiltrud Breyer, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mēs pavisam noteikti esam par augsnes aizsardzību visā ES. Mēs esam uzzinājuši, ka augsne ir būtiskākais resurss, ko nav iespējams atjaunot. Augsnes stāvokļa pasliktināšanās katru gadu izmaksā ES vairāk kā 38 miljardus EUR. Vācijā tikai 2 % augsnes ir joprojām tās dabiskajā stāvoklī. Divpadsmit procentus no augsnes ES ir pārņēmusi erozija.

Augsnes pasliktināšanās nepazīst valsts robežas. Tas nozīmē, ka mēs paši sev raujam ārā pamatu zem kājām ar veidu, kā šobrīd izmantojam mūsu augsni. ES priekšlikums bija labs; tas virzījās pareizajā virzienā, un mums vajadzētu vēlēties to uzlabot. Es zinu, ka referente par to cīnījās, tomēr diemžēl Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja „nogremdēja to” un patērēja spēkus, sastādot daudzus priekšlikuma punktu konservatīvo un lauksaimniecības lobiju spiediena dēļ. Es nesaprotu, kādēļ mēs, Vides komiteja, piekritām saglabāt slepenību par augsni, kas ir piesārņota. Es ceru, ka rīt mums būs iespēja to labot. Tas ir pretrunā ar pārredzamību un tāpat arī Orhūsas Konvenciju.

Tāpat mēs zinām, ka klimata pārmaiņas un laba augsnes kvalitāte ir savstarpēji saistīti faktori, ka augsne ir būtisks oglekļa dioksīda "baseins" un ka tā turpina zaudēt spēju saistīt CO₂. Ņemot vērā Vides komiteja notikušo aktivitātes pavājināšanu, es baidos, ka diemžēl nav iespējama vērienīga augsnes aizsardzības

direktīva. Tomēr mums ir nepieciešama efektīva augsnes aizsardzība ar kopīgu laika grafiku un vienotiem kritērijiem.

Īsumā – mums ir nepieciešami efektīvi, specifiski mērķi, lai apturētu augsnes pasliktināšanos Eiropas Savienībā. Mums nav jāpadodas, veidojot kaut ko, kas ir juridiski saistošs, tikai tādēļ, ka tas ir tā dēvētais kompromiss. Tikai juridiski saistoši pasākumi palīdzēs mums izveidot vērienīgu stratēģiju augsnes jomā.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mūsu priekšā ir ļoti būtiska un pozitīva direktīva. Es vēlos pateikties komisāram S. Dimas, kurš kārtoja šo jautājumu. No savas puses, kā grupas locekle, kas bieži vien kritizē direktīvas un Komisiju, varu teikt, ka šoreiz mums nav iebildumu.

Šī direktīva Eiropai būs liels solis uz priekšu gan no tās politiku kvalitātes viedokļa, gan arī efektivitātes viedokļa. Pabeidzot pamatdirektīvas par dabas elementiem, augsne tiks uzskatīta par galveno biosfēras daļu, vides un klimata līdzsvara pamatelementu, nevis tikai platformu, uz kuras var būvēt.

Augsne ir dzīva, tā absorbē CO₂, ražo biomasu - to nepieciešams aizsargāt, to pat ir nepieciešams uzlabot, jo daļa no augsnes Eiropa ir piesārņota. Eiropa to saprot. Mums bija gara un sarežģīta diskusija komitejā, un es vēlos pateikties C. Gutiérrez-Cortines par to, ka viņa tik aizrautīgi iestājas par šo tēmu.

Tomēr pastāv risks, ka Parlaments iejauksies Komisijas sastādītajā tekstā. Man nekad nav patīcis, kad tā notiek. Es vienmēr došu priekšroku tam, ja Parlaments ir progresīvāks par Komisiju. Daži pat ierosināja noraidīt direktīvu, taču tā būtu nopietna kļūda. Eiropai ir jāskatās nākotnes virzienā. Augsne zem mūsu kājām ir mūsu kopējā augsne, daļa no mūsu planētas. Tā ir vienīgā augsne, kas mums ir un mums ir par to jā rūpējas.

Kathy Sinnott, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es varu saskatīt zināmu loģiku ES līmeņa tiesību aktos, kas reglamentē ūdens un gaisa kvalitāti. Mums Eiropas Savienībā un - patiešām - visā pasaulē ir kopējs ūdens un gaiss. Tomēr, manuprāt, šī loģika ir neveiksmīga attiecībā uz augsnes aizsardzību. Augsne ir daudz mazāk mobila, un, izņemot saprātīgu aizsardzības standartu ieviešanu, tai jābūt dalībvalstu un to vietējo iestāžu kompetencē. Pirms ES uzņemas pārāk lielu kontroli attiecībā uz augsni, varbūt mums ir jāveic neliela pašanalīze?

Īrijā dažas no problemātiskajām politikas jomām saistībā ar augsnes degradāciju ir ieviesušās no Eiropas prakses. Piemēram, ES cukura nozares reformas rezultātā vairs netiek audzētas bietes; priekšroka tiek dota kviešu audzēšanai. Biešu audzēšana noteica augsnes veidošanos, padarot to piemērotāku graudaugiem. Arī ES subsīdijas, ko vairāku gadu garumā piešķīra mežiem, radīja situāciju, kad parādījās nepiemēroti egļu stādījumi, kas, kokiem augot, palielināja zemes skābuma līmeni, un dažās vietās tā rezultātā augsne sablīvējās un kļuva neauglīga, bet citās vietās uz pakalniem augsne kļuva irdena un ieskalojās upēs un ezeros.

Augsnes dažādība ir ārkārtīgi liela, tomēr tai jābūt dzīvai un jāspēj atjaunoties. Eiropas Savienībai ir jāaizliedz augsnes iznīcināšana, bet augsnes apsaimniekošana un pārvaldība jāatstāj to cilvēku ziņā, kas saprot tās sastāvu attiecīgajā reģionā.

Irena Belohorská (NI). - Pirms ierosinātās pamatdirektīvas par augsnes aizsardzību faktiskā teksta izskatīšanas mums jāapsver, vai ES tiesību akts šajā jomā faktiski ir vajadzīgs.

Jāņem vērā Juridiskās komitejas atzinums. Tā skaidri noraidīja vajadzību pēc augsnes aizsardzības tiesību akta ES, pamatojoties uz to, ka augsnei nav pārrobežu ietekmes un līdz ar to tas ir reģionāls jautājums. Par spīti faktam, ka citas komitejas savos atzinumos būtībā atbalstīja ES tiesību aktu šajā jautājumā, dažas frakcijas kavējas. Piemēram, grozījums 5. pantam Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumā skaidri norāda, ka augsnes degradācijai ir vietēji vai reģionāli cēloņi un sekas un tāpēc ir svarīgi veikt dalībvalstu pasākumus pretstatā Eiropas pasākumiem. Tas, šķiet, ir pretrunā ar pārējo tekstu, kas skaidri atbalsta pamatdirektīvu. Līdzīgu formulējumu var atrast Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas grozījumā 2. pantam.

No otras puses ir svarīgi atzīt, ka augsnes kā neatjaunīga resursa degradācijai ir svarīga ietekme uz citiem aspektiem, kuriem tiesību akti jau ir izstrādāti, piemēram, uz ūdens kvalitāti, pārtikas drošību, klimata pārmaiņām utt. Kaut arī abām pusēm ir daļēja taisnība attiecībā uz vajadzību pēc pamatdirektīvas, es uzskatu, ka lēmums pieņemt vai noraidīt Eiropas pamatdirektīvu būs politisks.

Es gribētu komentēt pārmaiņu ziņojuma raksturā no negatīva uz pozitīvu. Viens piemērs ir termina „riskā platība” aizstāšana ar „prioritāra platība”. Es uzskatu, ka platībām, kur augsnes degradāciju vajag apturēt

steidzami, mums jālieto terminoloģija, kas parāda steidzamību; apdraudētā augsne jānorāda ar negatīvu terminu, lai uzsvērtu stāvokļa nopietnību.

Jan Březina (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, Komisār, vispirms es gribētu pateikties referentiem par viņu darbu pie apskatāmā priekšlikuma. Diemžēl man tomēr jāatbalsta Juridiskās komitejas nostāja, kas aicina atbildīgo komiteju ierosināt noraidīt Komisijas priekšlikumu.

Komitejas citētie iemesli ir spēkā un paliek spēkā, lai arī dažos pēdējos mēnešos priekšlikumam veiktas svarīgas pārmaiņas. Augsnei tiešām nav nekādas pārrobežu ietekmes un tāpēc tai jāpaliek dalībvalstu kompetencē. Tāpēc par spīti pozitīvajām pārmaiņām, šis priekšlikums joprojām ir subsidiaritātes principa pārkāpums. Attiecībā uz proporcionalitāti šāda tiesību akta pieņemšanu varētu uzskatīt par resursu iznīkošanu. Turklāt ir svarīgi atcerēties, ka ES ir daudzi dažādi augšņu tipi, kas tiek izmantoti dažādos veidos.

Taisnība, ka apskatāmā direktīva ir kļuvusi par tādu kā elastīgu pamatdirektīvu. Turklāt mūsu jaunās filozofijas rezultātā direktīva ir saistoša attiecībā uz rezultātiem, lēmuma pieņemšanu par formu un metodi atstāj dalībvalstīm. Ir ļoti pozitīvi, ka pašreizējos dalībvalstu tiesību aktus, kas attiecas uz šiem mērķiem, nevajag pārskatīt. Mēs tiešām virzāmies subsidiaritātes un proporcionalitātes principu virzienā. Šī tiesību akta pozitīvais blakus efekts būtu spiediens, kas tiktu izdarīts uz dalībvalstīm, kurām pašlaik ir neadekvāti augsnes aizsardzības tiesību akti, bet es neesmu pārliecināts, vai šis ir labākais veids, kā izdarīt spiedienu uz tām. Pēc visu „par” un „pret” izsvēršanas es uzskatu, ka nav nepieciešamības pieņemt ierosināto direktīvu. Dalībvalstis pašas var aizsargāt savu augsni. Noslēgumā es gribētu atkārtot franču filozofa vārdus, kurš teicis, ka, ja likums nav svarīgs, to nevajag rakstīt.

Karin Scheele (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es esmu vēl viena pārstāve, kas uzskata, ka augsnes aizsardzība ļoti noteikti ir Eiropas Savienības uzdevums un ka Eiropas Parlamentam tāpēc jāpieņem šī pamatdirektīva. Atklāti runājot, es nesaprotu arī izteiktos komentārus par to, ka nav ņemts vērā tas, cik dažādi ir augšņu tipi mūsu dalībvalstīs. Es caurskatīšu šo direktīvu vēlreiz un mēģināšu apskatīties, uz ko atsaucas citas dalībvalstis, jo es nepamanīju šos neelastīgos pasākumus un priekšlikumus.

Es gribētu pieminēt arī lauksaimniecības nozīmi, jo pēc manām domām ļoti svarīgs ir dažādu pušu izdarītais kompromisa grozījums. Tas pieprasa, lai dalībvalstis, kad augsni izmanto lauksaimniecības vajadzībām, veicinātu kultūras un apmežošanas metodes, kam varētu būt labvēlīga ietekme uz augsnes organiskajām vielām un augsnes auglību un līdz ar to novērstu zemes nogrūvumus un noplicināšanos.

Līdzīgā veidā jāatbalsta lauksaimniecības metodes, kas novērš augšņu sablīvēšanos un eroziju. Mēs zinām, ka ļoti bieži lauksaimniecība rada augsnes kvalitātes problēmas, un es uzskatu, ka šis precizējums ir absolūti vitāli nepieciešams. Es neuzskatu, ka „atbalsta lauksaimniecībai, vienai kādai” formula ir pietiekama, lai aizsargātu augsnes reģionālajā, valstu vai pat Eiropas līmenī.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Priekšsēdētājas kundze, pamatdirektīva par augsnes aizsardzību pēc manām domām būs instruments, kas veicina pārtikas ražošanu un adekvātas tīra ūdens piegādes nākamajām ES pilsoņu paaudzēm.

Augsne veic arī daudzas citas svarīgas funkcijas: tā ir substrāts cilvēku darbībai līdz ar pilsētām un infrastruktūru, un arī dabai un vērtīgiem ainavu apvidiem. Augsnes aizsardzība ir svarīga, lai uzturētu mūsu dabas mantojumu un izejvielas.

Ņemot vērā šo situāciju, elastīga pamatdirektīva, kas atzīst subsidiaritātes principu, būs instruments, kas mudinās dalībvalstis aizsargāt savas augsnes. Šādi formulēta direktīva ir saistoša dalībvalstīm attiecībā uz rezultātiem, kas var tikt sasniegti augsnes aizsardzības jomā, bet ļauj dalībvalstīm izvēlēties formas un metodes, kādas izmantot, lai panāktu šādu aizsardzību.

Vērts pieminēt direktīvā ietvertos priekšlikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstīm jāstāda piesārņoto rajonu saraksti, tostarp reģionālā mērogā, jāpublicē un jāaktualizē reizi piecos gados. Tā ir svarīga informācija, lai aizsargātu ES pilsoņu dzīvību un veselību.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - Priekšsēdētājas kundze, es vispirms gribētu apsveikt mūsu referentus un aplaudēt grūtajam darbam, ko veikusi C. Gutiérrez, radot rezultātu, lai aizsargātu mūsu augsni.

Atšķirībā no citiem deputātiem es uzskatu, ka ierobežojošāka likumdošanas pieeja sniegtu labāku aizsardzību.

Es arī domāju, ka ir skumji, ka mūsu deputāti, kuru valstīm ir stingrāki noteikumi nekā šeit ierosinātie, joprojām mēģina atšķaidīt šo ziņojumu ar grozījumiem, kurus es jūs mudinātu rīt ļoti stingri noraidīt.

Mūsu lauksaimnieciskā un rūpnieciskā darbība un transporta plāni ir drastiski ietekmējuši augsnes kvalitāti. Taču šī pati augsne ir bioloģiskās daudzveidības un mūsu pārtikas pamats. Tā filtrē un glabā organisko materiālu un minerālus un mums palīdz arī piekļūt ūdenim. Tai ir izcila nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām. Turklāt saskaroties ar augošo pieprasījumu pēc pārtikas un enerģijas ražošanas, ir būtiski, ka mēs nodrošinām un atjaunojam augsnes kvalitāti un novēršam noplicināšanos.

Bez tiesību akta Eiropas līmenī mēs nevaram cerēt uz rezultātiem.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, es šeit runāju sava kolēģa *J. Blokland* vārdā.

Šīs debates turpina demonstrēt, ka ierosinātā augsnes politika ir ļoti pretrunīga. Tagad, kad ir divi priekšlikumi – stratēģija un direktīva – šķiet, ka tiek ieviesta jauna vides politikas nozare. Es saku “šķiet”, jo nekas nevarētu būt tālāks no patiesības. Ilgtspējīga augsnes izmantošanas pārvaldība jau parādās 33 Eiropas direktīvās, piemēram, Ūdens pamatdirektīvā. Kāpēc mēs iesniedzam izskatīšanai pārklājošu tiesību aktu, kurā ir vēl vairāk šķēršļu, jo īpaši dalībvalstīm, kurām jau ir labi strādājoša augsnes politika?

Man jāatbalsta *R. Prodi* tematiskā stratēģija. Pēc manām domām dalībvalstīm, kurām vēl jāizstrādā augsnes politika, jādara tas, pamatojoties uz stratēģiju. Pamatdirektīva no otras puses ir nesamērīga un pēc manām domām ir pretrunā arī ar subsidiaritātes principu. Atšķirībā no gaisa un ūdens augsnei nav pārrobežu dimensijas, un politiku bieži īsteno reģionālā vai lokālā mērogā. Tas arī ir iemesls, kāpēc es – tas ir, *J. Blokland* – pievienoju savu parakstu grozījumam, ar kuru tiek noraidīts Komisijas priekšlikums.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze, mums ir labi zināms, ka zemes piesavināšanās ir citam piederoša īpašuma patvaļīga iegūšana. Man šķiet, ka šī direktīva par augsni ir patvaļīga varas sagrābšana no Briseles puses, un tā, protams, nenovēršami rada lielāku birokrātiju.

Augsne, kā tas jau norādīts šajās debatēs, atšķirībā no gaisa un ūdens, neplūst no vienas valsts uz citu. Attiecībā uz augsni nepastāv pārrobežu dimensija. Tādējādi politika attiecībā uz augsni ir dalībvalstu kompetences jautājums, un tādām tam arī jāpaliek.

Direktīva par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (PINK direktīva), savstarpējas atbilstības saistības, direktīva par atkritumu izgāztuvēm un Nitrātu direktīva — tā ir vairāk nekā pietiekama ES iesaistīšanās. Tādēļ es neatvainojos par to, ka aizstāvu šī varaskārā priekšlikuma pilnīgu noraidīšanu.

Ja, saglabājot uzticību saviem principiem, Eiropas Savienība tomēr izlemj iejaukties šajā valsts jautājumā, tad tā varētu apsvērt vienu iniciatīvu, kas paredz ieviest maksājumus lauksaimniekiem par oglekļa sekvestrāciju augsnes apsaimniekošanā un lauksaimniecības darbībā.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, mana pirmā doma par šo direktīvas priekšlikumu bija tekstu noraidīt. Es domāju arī, ka pamatdirektīva droši vien nav piemērots risinājums.

Kāpēc vajadzīgs vēl viens teksts par augsnes aizsardzību, ka mums jau ir daudz noteikumu par augsni, atkritumiem, pesticīdiem un dabas aizsardzību? Labākas likumdošanas sistēmā es domāju, mums, šķiet, nav jāiet vēlreiz caur Eiropas Komisijas dzirnavām. Es iedomājos sevi jo īpaši mūsu pašvaldību mēru vietā, kuri būtu spiesti analizēt vēl vienu tekstu.

Tomēr patiesība ir tāda: cilvēku ierastā rīcība nav respektējusi augsni. Mēs augsni esam noplicinājuši ar intensīvu ražošanu. Turklāt ir klimata pārmaiņas un pārtuksnešošanās. Mūsu pilsētu plānošanas politika ir mineralizējusi augsni, degradējusi to, un mūsu līdzpilsoņi tagad ir pārsteigti, piedzīvojot katastrofiskus plūdus, jo augsne vairs neuzsūc lietu. Kas nav redzējis atklātās brūces ainavā, kuras radījuši karjeri, kas mums nodrošina tik vērtīgus materiālus?

Noplicināta, izžuvusi, degradēta, piesārņota un savainota augsne – lūk, par ko kļuvusi šī zeme, par kuru iepriekšējās paaudzes runāja ar dziļu cieņu, jo zeme viņiem bija viss: viņu darbs, viņu pārtika, viņu dzīvība un daudziem viņu vienīgais īpašums. Uz to, kas reiz bija mūsu māte Zeme, mēs tagad skatāmies ar aizdomām. Kādu ietekmi šī degradācija, šis piesārņojums atstās uz mūsu vidi un veselību?

C. Gutiérrez ir veikusi ievērojamu darbu, mēģinot atrast pieņemamu pieeju, mēģinot satuvināt tos, kas negrib šo direktīvu, un tos, kuri grib. Viņa ir ieklausījies Parlamentā. Viņa ir atradusi līdzsvarotas nostādnas, kas ievēro vajadzību pēc subsidiaritātes metožu izvēlē, jo ir milzīga atšķirība starp dalībvalstīm. Galīgais teksts ir krietni vairāk izstrādāts. Tas novērš administratīvo izmaksu sloga pieaugumu, mudinot mūs izlabot pagātnes kļūdas, mūsu lauksaimniecības, rūpniecisko un pilsētībūvniecības praksi, kas nerespektē augsni.

Šis ziņojums, ko C. Gutiérrez pilnīgi pārstrādājusi, ir apmierinošs. Eiropas Savienībā ir tāda augšņu dažādība, ka svarīga ir subsidiaritātes garantija, nodrošinot augsnes aizsardzību un ilgtspējīgu izmantošanu.

Gyula Hegyi (PSE). - Mūsu fundamentāls mērķis ir garantēt veselīgu vidi mūsu pilsoņiem, un par vairumu mūsu vides elementu ir stingri Eiropas Savienības tiesību akti. Augsne ir vienīgais vides elements, kuru mēs vēl nespējam reglamentēt, tāpēc pašlaik nav Eiropas Savienības instrumenta, lai apturētu augsnes piesārņošanu un tās kvalitātes pasliktināšanos, lai arī tas sagādā zaudējumus desmitiem miljonu eiro apmērā mums visiem.

Saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem obligāti jāvēršas pret augsnes piesārņojumu, kad piesārņojums nonāk citos vides elementos: gruntsūdeņos, dzeramajā ūdenī, lauksaimniecības produktos vai kad praksē ir par vēlu rīkoties. Es atzinīgi vērtētu, ja Eiropas Savienība pieņemtu šo jauno direktīvu, un es esmu apmierināts, ka izveidota kompromisa pakete, kas ir vēl pieņemamāka no vides aizsardzības viedokļa.

No Ungārijas viedokļa ir svarīgi arī, ka tiesību aktam, kā daudzi no mums ierosinājuši, jārisina arī augsnes paskābināšanās. Tas ir nopietns drauds lauksaimnieciskajai ražošanai, tāpēc pret to jācīnās, arī šim nolūkam izmantojot Eiropas Savienības instrumentus. Piesārņoto platību atzīšana veicinās stāvokļa labošanu, līdz ar to mēs varēsim novērst dzeramajam ūdenim izmantoto gruntsūdeņu piesārņošanu un dabiski piesārņoto augu kultivēšanu. Tāpēc noteikumi par augsni ir zemnieku interesēs.

Tāpēc es ceru, ka konkrētiem Eiropas Parlamenta deputātiem no labējām partijām, tostarp pārsteidzošā kārtā dažiem Eiropas Parlamenta deputātiem no Ungārijas, neizdosies viņu pūliņi novērst direktīvas izveidošanu, lai aizsargātu Ungārijas lauksaimniecības un vides intereses. Saskaņā ar direktīvu neatbilstošo piesārņoto platību vai platību ar degradētu augsni atvēršana būs Eiropas Savienības uzdevums, kam resursus vajadzēs atrast nākotnes Kopienas budžetos.

Jeffrey Titford (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, šim priekšlikumam direktīvai par augsnes aizsardzību lielā mērā trūkst ticamības. Pirmkārt, augsnes saturs un kvalitāte vienas valsts dažādās vietās ievērojami atšķiras. Cik daudz pretrunu veidosies, ja salīdzināsim augsni 27 valstīs, kurās ievērojami atšķiras klimats? Ir absurdi ierosināt, ka ES var ieviest visiem vienādi piemērojamu direktīvu par augsni, un attiecināt to uz visām valstīm, sākot ar Vidusjūras reģionu un beidzot ar Skandināviju.

Es vēlētos teikt arī kādu vārdu jau tagad grūtībās nonākušo lauksaimnieku aizstāvbai; daudzi no viņiem rakstveidā ir vērsušies mana vēlēšanu apgabala birojā, nopietni apšaubot to, vai ir jāievieš direktīva par augsnes aizsardzību. Viņi pilnīgi pamatoti ir norādījuši, ka ir ieinteresēti augsnes aizsardzībā, jo tā nodrošina viņu iztiku. Viņi arī norāda, ka šāda direktīva viņiem radītu papildu apgrūtinājumu, jo tā nebūs pietiekami atzīta pašreizējos valsts tiesību aktos.

Otrs lielākais trūkums ticamības ziņā ir ES tuvredzīgā politika saistībā ar robežu atvēršanu, kas ir sekmējusi masveida imigrāciju no Austrumeiropas uz manu valsti. Tas ir radījis vajadzību ieviest atbilstīgi apjomīgu programmu attiecībā uz mājokļu būvniecību katrā brīvajā zemes kvadrātmetrā — mums ir informācija, ka līdz 2020. gadam paredzēts uzbūvēt trīs miljonus māju, pat tad, ja tiek apdraudēta zaļā zona. Lielu zemes platību iebetonēšana, manuprāt, nav labākais veids, kā aizsargāt augsni.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, komisār, es atbalstu R. Prodi ziņojumā izstrādāto augsnes stratēģiju, bet uzstājos pret augsnes direktīvu. Pilnīgi skaidrs, ka es to daru, pamatojoties uz subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem.

Tāpēc es esmu iesniedzis grozījumu, kas to noraida, bet arī grozījumu, kurā izvēlēts cits instruments, proti, atklāta koordinācija. Mērķus pilnībā var sasniegt ar šiem līdzekļiem. Galu galā ir pietiekami skaidrs, ka tas viss koncentrēts uz stimulēšanu, dalīšanos ar zināšanām un uzraudzību. Viss ir iespējams, tostarp finanšu palīdzība no Eiropas Savienības.

Paliek dublēšanās risks: vēlreiz noteiktas prioritāras platības, un pat jūras dibens atkal iesaistīts debatēs. Manas valsts, Nīderlandes, pilsoņi nesaprot pamatojumu nevajadzīgam tiesību aktam no augšas, no Eiropas Savienības līmeņa. Kā jau teikts, jau darbojas vairāk nekā 30 direktīvas, kas attiecas uz augsnes kvalitāti vai nu tieši vai netieši. Kāds mērķis ir centrālām tiesību aktam, ja iespējama arī decentralizēta pieeja? Tomēr es augstu vērtēju C. Gutiérrez-Cortines mēģinājumus noteikumus vairāk novirzīt subsidiaritātes virzienā.

Noslēgumā es esmu iesniedzis daudzus citus priekšlikumus ar 40 parakstiem: grozījumus ar mērķi vēl palielināt uzsvāru uz kvalitāti un augsnes aizsardzību un atsaukties uz jauniem izaicinājumiem, piemēram, klimata pārmaiņām. Tomēr nav jāpieņem tiesību akts Eiropas līmenī. Es aicinu savus kolēģus atbalstīt manus grozījumus šajā ziņā.

Dorette Corbey (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es pateicos *C. Gutiérrez-Cortines*, taču man jāsaprot, ka diemžēl mēs nepiekrītam viņai.

Eiropā ir ļoti daudz vietu ar augsnes piesārņojumu vai citām augsnes problēmām, piemēram, eroziju. Šī problēma jāatrisina cik ātri vien iespējams. Es pieņemu, ka visi tam piekrīt.

Komisija ierosina risināt augsnes problēmas Eiropas līmenī – un, ciktāl es esmu iesaistīts, te ir problēma. Galu galā augsnes problēmas bieži ir lokālas, un tikai specifiskos gadījumos tām tiešām ir pārrobežu ietekme.

Eiropas sadarbība ir vēlama augsnes problēmu ar pārrobežu ietekmi gadījumā, un tādā gadījumā solidaritāte un sadarbība ir svarīga. Taču vietējo un dalībvalstu augšņu problēmu gadījumā Eiropas politika ir pilnīgi lieka. Daudzām dalībvalstīm jau ir laba valsts politika augsnes problēmu risināšanai un novēršanai. To politika piedāvā aizsardzības līmeni, kas ir vismaz tikpat augsts kā tas, kas mums uz galda.

Direktīvai par augsni jāņem vērā šis dalībvalstis – tām būtu jābūt atbrīvojumam no Eiropas saistībām – un tādēļ mēs plānojam balsot pret šo direktīvu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, debatēs es piedalos no Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, kurā mēs noraidījām šīs direktīvas priekšlikumu. Es atbalstu *R. Prodi* stratēģiju, kurā es ieviestu dažas atkāpes.

Mēs visi vēlamies, lai augsne būtu aizsargāta, bet es domāju, ka tie, kas ir nobažījušies par šo direktīvu, uzskata, ka tas nav jādara šādā veidā. *L. van Nistelrooij* norādīja uz daudz labāku veidu, kā to var izdarīt, proti, izmantojot atklāto koordinācijas metodi. Attiecībā uz augsnes aizsardzību grūtības, manuprāt, rada tas, ka mēs nepietiekami veicam izpēti par to, kā aizsargāt augsni, un tas, ka ļoti daudziem pētniekiem un konsultantiem lauksaimniecības jomā ir jāaizpilda veidlapas — veidlapas, kas tiek izstrādātas šeit, Eiropas Savienībā, un kas atrauj viņus no darba, kurā viņi sadarbojas ar lauksaimniekiem, lai atrastu labāko praksi attiecībā uz augsnes aizsardzību.

Lauksaimniekiem ir ļoti grūti izpildīt lielākas birokrātijas prasības. Viņi ar šo savstarpējo atbilstību saskaras katru dienu. Uzskatu, ka augsni aizsargā laba lauksaimniecības prakse. Tas ir dalībvalstu kompetences jautājums. Es cerēju, ka šovakar debašu dalībnieki mani pārliecinās par direktīvas nepieciešamību, bet pagaidām es par to neesmu pārliecināta.

Es atzinīgi vērtēju darbu, ko paveikusi referente, un viņa neapšaubāmi ir svītrojusi daudzas lietas, kas mums varētu radīt bažas, tomēr mani joprojām izbrīna tas, kāpēc mums tas vispār ir vajadzīgs. Es domāju, ka Īrijas lauksaimnieki, kuri patlaban lielā mērā ir nobažījušies par Reformu līgumu, saskatīs to kā kārtējo mēģinājumu apspiest viņu ikdienas darbību, ja vien mēs nespēsim pārliecināt, ka tas tā nav.

Atkārtāju, ka esmu nobažījusies par izpētes un konsultatīvo darbu, ko faktiski gandrīz pilnībā sagrauj ES radītais birokrātijas slogs. Jā, mums ir jārisina ar piesārņoto augsni saistītās problēmas, bet mums jau tagad ir ieviestas direktīvas šajā saistībā. Ņemot vērā šīs dienas debates, es neesmu pārliecināta, ka mums vajadzīga šāda direktīva. Savu viedokli es varu mainīt līdz debašu beigām, tad skatīšos, vai tikšu pārliecināta, bet pagaidām — diemžēl neesmu. „Jā” stratēģijai, bet „nē” direktīvai!

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Péter Olajos (PPE-DE). - Paldies, priekšsēdētāja kungs. Vispirms, es gribētu apsveikt *C. Gutiérrez* ar to, ka viņa patērējusi krietni daudz laika un enerģijas, sastādot projekta tekstu, kuram faktiski izdevies nonākt līdz plenārsēdes debatēm un balsošanai par spīti pretestībai, kuru var pieredzēt Parlamentā.

Šodien, kad ekstrēmi laika apstākļi, ko izraisījušas klimata pārmaiņas un civilizācija, nozīmē palielinātu slodzi uz augsni un līdz ar to uz visu dzīvo pasauli, šim tiesību aktam ir īpaši liela nozīme. Kas attiecas uz mani, direktīva ir viens no svarīgākajiem paziņojumiem par lauksaimnieciskās darbības nozīmi un nemirstošo to cilvēku nopelni, kuri strādā, lai saglabātu, aizsargātu un uzlabotu augsni. Bez viņiem mēs ne tikai zaudētu pārtiku, bet arī videi ap mums tiktu nodarīts nopietns kaitējums.

Ilgspējīga lauksaimniecība, kas tiek ieviesta ar zināšanām, ir viens no galvenajiem vides aizsardzības balstiem. Taču viens no svarīgākajiem tās nosacījumiem ir informācija. Informācija par augsnes apstākļiem, kas pieejama sabiedrībai, būtu viens no jaunā tiesību akta augļiem, kas galīgi aizsargātu tautu un zemniekus, nevis piesārņotājus.

Manā dzimtenē Ungārijā aina ir tipiski divdabīga: no vienas puses teicamas kvalitātes zeme un augstas pakāpes tiesiskā aizsardzība, bet no otras puses rūpnieciskais piesārņojums, ko radījuši četrdesmit komunisma gadi, un tā attīrīšana prasīs vismaz vēl četrdesmit gadus un 4 miljardus eiro. Tieši tagad mēs tērējam Eiropas Savienības naudu, lai to labotu, bet mēs nākotnē gribētu šo procesu paātrināt, un šis tiesību akts būtu labs palīgs.

Noslēgumā, dāmas un kungi, pieņemot Augsnes aizsardzības direktīvu, mēs pabeidzam procesu arī teoloģiskā nozīmē. Mēs jau esam reglamentējuši visus elementus, kas radīja pasauli: gaisu, ūdeni, uguni, te es domāju enerģiju, un to nozīmi pamatīgi un piemēroti aizsargā Eiropas Savienība, tagad pienākusi kārta ceturtajam elementam, zemei, līdz ar to noslēdzot loku. Liels jums paldies.

Frieda Brepoels (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, sekretār, es gribētu sākt, sirsnīgi apsveicot mūsu referenti *C. Gutiérrez-Cortines* un pateicoties viņai par milzīgajām pūlēm, lai panāktu līdzsvaru starp šīs Direktīvas atbalstītājiem un pretiniekiem, kas galu galā ir ļoti grūta lieta.

Personiski es esmu stingri pārliecināta, ka Eiropas direktīva par augšņu aizsardzību ir nepieciešama dažādu iemeslu dēļ. Es ceru, ka vēl ir iespēja pārliecināt *M. McGuinness*.

Daži Eiropas Parlamenta deputāti noraida pamatdirektīvu, jo viņu valstij jau ir tiesību akti par augšni ar tālejošām sekām. Mans reģions – Flandrija – arī dažus gadus īsteno progresīvu augšņu politiku. Piemēram, obligātu augšņu sertifikātu sistēma īpašuma nodošanas gadījumā – kas vēl tagad neiedomājama daudzās dalībvalstīs – darbojas jau ilgu laiku.

Es gribētu mainīt šo deputātu domāšanu. Šī elastīgā direktīva ne tikai dod sistēmu tām dalībvalstīm, kurām vēl nav augšņu politikas, bet spēj arī novērst to valstu un reģionu, kuriem jau ir panākumi, stāvokļa iedragāšanu konkurencē. Šī iemesla dēļ ir ļoti svarīgi, ka visas dalībvalstis veic pasākumus, kas izklāstīti ziņojumā.

Ļoti daudzās vietās noteikti ir pārrobežu ietekme: piemēram, erozija Flandrijā varētu radīt dūņas Nīderlandē un otrādi. Direktīva arī nodrošina nepretrunīgu sistēmu jau esošajiem tiesību aktiem par augšņu aizsardzību.

Es varētu nosaukt daudzus iemeslus, bet laika ierobežojumu dēļ es noslēgumā teikšu, ka šodien apspriežamais ziņojums visas iepriekš minētās vajadzības apmierinās daudz labāk nekā sākotnējais Komisijas priekšlikums. Es pati arī esmu iesniegusi daudzus grozījumus un esmu ļoti apmierināta ar rezultātu.

Priekšlikums nodrošina dalībvalstīm pietiekami daudz vietas darbībai, nerada papildu administratīvus slogus vai dublēšanos un arī skaidri atzīst reģionālo iestāžu nozīmi. Tāpēc es ceru uz stipru atbalstu no deputātiem rītdienas balsojumā.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apsveikt *C. Gutiérrez-Cortines*. Es domāju, ka viņa ir paveikusi neapšaubāmi lielisku darbu, izstrādājot šo ziņojumu, kas, kā uzskata lielākā daļa no mums, nebija vajadzīgs un gaidīts un, manuprāt, komisār *S. Dimas*, ir pilnībā diskreditējis Parlamentu un Komisiju. Jūs izstrādājat pilnīgi un galīgi nevajadzīgus tiesību aktus.

Jums ir jāīsteno tie tiesību akti, kas jau ir izstrādāti. Parasti Komisija neveiksmīgi īsteno jau izstrādātos tiesību aktus. Es varu minēt vairākus gadījumus, bet es to nevēlos darīt tieši tagad. Piemēram, ja palūkojamies uz jūsu kolēģi *M. Kyrianiou* — mēs nesen atkal saskārāmies ar mutes un nagu sērgas uzliesmojumu Apvienotajā Karalistē; mēs saskārāmies ar infekciozo katarālo drudzi; tagad ir saņemta informācija par putnu gripu. Viņš solīja atrisināt visas šīs problēmas. Viņš gatavojās darīt visu, lai tās atrisinātu. Es viņam noticēju. Es ticu Komisijai, ja tā kaut ko saka, bet pagaidām tas, kas notiek, nav to tiesību aktu ieviešana, kas izstrādāti, lai atrisinātu šīs problēmas. Šodien es aicinu Parlamentu pilnībā noraidīt šo tiesību aktu.

Manuprāt, *C. Gutiérrez-Cortines* ir paveikusi neapšaubāmi lielisku darbu, un es viņu pilnībā atbalstīšu, ja Parlaments nolems nenoraidīt šo priekšlikumu, bet es īsumā atgādināšu to, ko *K. Scheele* un *D. Corbey* teica par eroziju. Es pilnībā viņam piekritu. Erozija ir liela problēma, tomēr ne vienmēr tā attiecas uz Eiropas Savienību. Problēma ir mežu izciršana, un tieši šī problēma mums ir jārisina.

Manuprāt, *J. H. Allister* viedoklis bija pilnīgi pareizs. Es domāju, ka Komisija mūs ir pievīlusi. Tā nesekmīgi īsteno regulas.

Izteikšu vēl vienu domu, par ko jums padomāt. Kā lauksaimnieks es varu teikt, ka zeme ir mana dzīve. Es to aizsargāšu, cik labi vien spēšu. Neieviesiet vairāk tiesību aktu. Ļaujiet man pašam tikt galā ar augšņu aizsargāšanu; tā ir augsne, kas nodrošina pārtiku un ienākumus laukos dzīvojošajiem cilvēkiem.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, tas, ko Komisija paziņo – ka augsne ir ļoti svarīgs ilgtermiņa, ilgtspējīgas pārtikas, lopbarības un biomasas ražošanas pamats – ir taisnība.

Taisnība arī, ka mēs nevaram būt apmierināti ar augšņu stāvokli Eiropas Savienībā, bet secināt no tā, ka mums vajadzīga direktīva Eiropas līmenī, ir novirzīties nepareizā virzienā. Kāpēc? Mēs neņemam vērā faktu, ka jau pastāv daudzi noteikumi Eiropas Savienībā, kas attiecas uz augsni un kurus mēs varētu efektīvi izmantot. Piemēri ir Dzīvotņu direktīva, Direktīva par vienotu piesārņojuma novēršanu un kontroli, Ūdeņu pamatdirektīva, Gruntsūdeņu direktīva un noteikumi par savstarpējo atbildību: ar tiem mēs varam panākt finansiālu ietekmi uz situācijas uzlabošanu atsevišķās valstīs. Tie visi ir pasākumi, kas jau darbojas, un ja mēs tiem pievienosim Augsnes aizsardzības direktīvu, tas radīs noteikumu dublēšanos – paralēlus tiesību aktus – kas tiešām radīs vienīgi lielāku birokrātiju.

Mēs sakām, ka mēs gribam samazināt birokrātiju par 25 % līdz 2010. gadam, bet tas tikai panāks tieši pretējo! Tas panāks 25 % pieaugumu. Līgumā mēs apņēmāmies vietējā līmenī reglamentēt lietas, kuras vislabāk var reglamentēt šajā līmenī, un tas arī mums jādara, un tas mums jāpaātrina. Apgalvojums, ka augsnes pasliktināšanās izraisa klimata pārmaiņas tomēr nav pieņemams. Zinātnieki ir vienprātīgi, ka šī pasliktināšanās ir klimata pārmaiņu rezultāts, un nevis to iemesls.

Referente, protams, tur ieguldījusi daudz darbu, bet ja mēs redzam, ka noteikumiem, kas tiek īstenoti ar citām direktīvām, ir prioritāte, tas nav pieņemams: mums nav augstākas prioritātes direktīvas un tad zemākas prioritātes direktīvas.

Ja mēs tiešām gribam kaut ko sasniegt, ķersimies pie atklātās koordinācijas metodes, nododot pieredzi no valsts valstij. Tā ir pareizā pieeja, un tā nekļūdi dos rezultātu. Šī direktīva no otras puses izraisa tikai birokrātiju un neskaidru likumdošanu.

Markus Pieper (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kur ir pievienotā vērtība? Kur ir pamatojums Eiropas noteikumiem par augsnes aizsardzību? Komisijas argumenti attiecībā uz pārrobežu ietekmi ir diezgan samāksloti – vismaz no ekoloģiskā viedokļa. Es nevaru arī pieņemt argumentu, ka iekšējo tirgu izkropļo atšķirīgi dalībvalstu augsnes aizsardzības tiesību akti. Ja Komisija patiešām tā domātu, tā neiepažīstinātu mūs ar pamatdirektīvu, kas piešķir dalībvalstīm lielāko iespējamo pašnoteikšanos augsnes aizsardzības mērķu definēšanā. Tas vairāk palielinātu atšķirības augsnes aizsardzības tiesību aktos nekā tos izlīdzinātu. Vai šī pieeja neatklāj, ka Komisija nav pārliecināta, kā tai jārikojas attiecībā uz subsidiaritāti, ja runa ir par augsnes tiesību aktiem konkrētās vietās? Šādā gadījumā, kur mēs visi vēlamies labāku augsnes aizsardzību, bet valstu tiesību akti atšķiras, vai mums vispirms nav jāizmanto atklātās koordinācijas instruments? Es tā uzskatu.

Pamatdirektīva otro soli sper pirms pirmā. Mēs palaižam garām izdevību valstīm bez tiesību akta mācīties no valstīm ar lielisku augsnes aizsardzības praksi. Mums būs jāpiedzīvo arī birokrātija, jo īpaši tajās valstīs, kurām jau ir stingri tiesību akti. Kāpēc tām jāpārbauda visa valsts un jādefinē riska platības, lai arī tām jau ir tiesību akti, kas var būt par paraugu? Mums nav vajadzīga šī birokrātija, mums nevajag arī pirmšķirīgu augsnes aizsardzības sistēmu, ko Eiropa tagad prasa no mums.

Noslēgumā komentārs par argumentu, ka Parlaments pats lūdz šo direktīvu pirms vairākiem gadiem. Jā, tā bija pirms vairāk nekā pieciem gadiem. Taču pa to laiku mēs esam pieredzējuši Dzīvotņu direktīvu, Direktīvu par vienoto piesārņojuma novēršanu un kontroli, Ūdeņu pamatdirektīvu un daudzas citas. Un atšķirībā no Komisāriem mums bija jāatskaitās vietējā līmenī. Tāpēc mums nebija jāpieturas pie piecgadu un desmitgadu plāniem, ja uzņēmumi un vietējās iestādes, kas strādā praktiskos apstākļos, mums stāsta, ka tā ir pārāk laba lieta. Es atzīstu referentes pūliņus padarīt direktīvu mazāk stingru, bet birokrātiju vislabāk novērst tās saknē. Mums joprojām ir iespēja to izdarīt, noraidot direktīvu.

Es ceru, ka mēs Padomei sūtām spēcīgu signālu, ka tā nevar sagaidīt, ka valstis pieņems šo birokrātijas vilni.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties runātājiem, kas piedalījās debatēs, par viņu konstruktīvo ieguldījumu, kā arī īsumā aprakstīt Komisijas viedokli par vairākiem svarīgiem Parlamenta pārstāvju skartajiem jautājumiem.

Ļaujiet man paziņot, ka attiecībā uz savu priekšlikumu Komisija sekos notikumam attīstībai Padomē un Parlamentā un pārskatīs savu nostāju, ņemot vērā šo attīstību.

Sākšu ar tiem tematiskās stratēģijas aspektiem, kas ietverti Vides komitejas ziņojumā, bet uz kuriem neattiecas direktīva.

Es atzinīgi vērtēju ziņojumā izteikto atbalstu attiecībā uz augsnes aizsardzības jautājuma risināšanu Eiropas līmenī, kā arī būtiskās saistības starp augsnes aizsardzību un jebkuru stratēģiju, kas vērsta uz cīņu pret klimata pārmaiņām, bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un pārtuksnešošanos.

Es piekritu arī tam, ka jāpārskata pašreizējie tiesību akti vides jomā, lai pilnībā izmantotu un turpmāk stiprinātu iespējamo sinerģiju attiecībā uz augsnes aizsardzību.

Visbeidzot, jūsu apstiprinātajā rezolūcijā izteikti vairāki ieteikumi attiecībā uz jauno direktīvu par bioloģiskajiem atkritumiem un paziņojumu par pārtuksnešošanos.

Izstrādājot turpmākos pasākumus saistībā ar tematiskās stratēģijas ieviešanu, Komisija ņems vērā šos ieteikumus.

Bet tagad ļaujiet man pievērsties pamatdirektīvai par augsnes aizsardzību un galvenajos vilcienos aprakstīt Komisijas pašreizējo viedokli šajā jautājumā.

Daudzos Vides komitejas ierosinātajos grozījumos sniegti lietderīgi precizējumi attiecībā uz priekšlikumu. Jo īpaši es atsaucos uz grozījumu Nr. 36, kurš attiecas uz 1. pantu un kurā sniegts labāks tiesību akta mērķa precizējums, kā arī precizēta augsnes funkciju nozīme saistībā ar ilgspējīgu augsnes izmantojumu. Turklāt var atbalstīt grozījumus Nr. 58 un 65, kas ierosināti attiecībā uz 4. un 8. pantu un paredz, ka tiek ieviesti brīvprātīgi noteikumi par labu praksi vai nesaistošu pielikumu par iespējamajiem pasākumiem, lai novērstu augsnes degradācijas procesus.

Sarakstam ar augsnes degradācijas procesiem, kuru problēma jārisina, lai ņemtu vērā atšķirīgos augsnes apstākļus dažās jaunajās dalībvalstīs, pievienota augsnes paskābināšanās. Komisija arī uzskata, ka grozījumā Nr. 74 veiktais precizējums, kas ieviests attiecībā uz 10. panta noteikumu par piesārņoto vietu noteikšanu, ir vērtējams kā dokumenta uzlabojums.

Tomēr ir arī vairāki grozījumi, par kuriem Komisija ir nobažījiesies. Pirmkārt, grozījums Nr. 38, kas attiecas uz 1. pantu, nosaka, ka pamatdirektīva augsnes aizsardzībai ir instruments, kas papildina citus ES tiesību aktus, lai citos Kopienas tiesību aktos ietvertos augsnes aizsardzības noteikumus izvirzītu par prioritāriem attiecībā pret šīs direktīvas noteikumiem.

Otrkārt, ir skaidrs, ka jābūt datumam, līdz kuram jāizstrādā pasākumu programmas lauksaimniecību apdraudošo problēmu atrisināšanai.

Treškārt, atsevišķos grozījumos, piemēram, grozījumā Nr. 77, kas attiecas uz 12. pantu, ir svītroti noteikumi par informāciju attiecībā uz augsnes piesārņojumu, kas jāsniedz par noteiktiem ar zemi saistītiem darījumiem.

Ziņojums par augsnes stāvokli ir ļoti svarīgs Komisijas priekšlikuma aspekts. Tas palielinās pārredzamību ar zemi saistītajos darījumos, palīdzēs kompetentajām iestādēm noteikt piesārņotās vietas un paātrinās uzskaites izveidi. Ar šī ziņojuma sagatavošanu saistītās izmaksas ir niecīgas, ja tās salīdzina ar summām, kas tiek maksātas ar zemi saistītajos darījumos par šādām industriālām teritorijām.

Es vēlētos uzsvērt, cik svarīgi ir saglabāt 2. pielikumā pievienoto kopējo darbību sarakstu. Šim sarakstam ir būtiska nozīme, ja jāveic jēgpilns, īstenojams, sistemātisks un rentabls pārskats par piesārņotajām vietām.

Daudzas dalībvalstis un reģioni jau tagad izmanto ļoti līdzīgu sarakstu, lai veiktu savu izpēti. Ir ļoti svarīgi izveidot kopēju sarakstu, lai nodrošinātu saskaņotu īstenošanu un izvairītos no dažādu nozaru iekšējā tirgus izkropļošanas.

Tādējādi investoriem, uzņēmumiem, valsts iestādēm un sabiedrībai mēs nodrošināsim lielāku juridisko noteiktību un kopējus kritērijus, lai novērtētu progresu piesārņoto vietu noteikšanā.

Parlamenta Ģenerālsekretariātā es iesniegšu pilnīgu sarakstu, kurā redzama pašreizējā Komisijas nostāja attiecībā uz šiem grozījumiem⁽²⁾. Kā jau minēju, es varu jums apliecināt, ka attiecībā uz savu priekšlikumu Komisija sekos notikumam attīstībai Padomē un Parlamentā un pārskatīs savu nostāju, ņemot vērā šo attīstību.

Es vēlētos vēlreiz pateikties referentiem par viņu darbu.

, Komisijas loceklis. –

⁽²⁾ Komisijas nostāja par Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem, skatīt pielikumu.

Komisijas nostāja par Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem

C. Gutiérrez-Cortines ziņojums (A6-0410/2007)

Attiecībā uz savu priekšlikumu Komisija sekos notikumam attīstībai Padomē un Parlamentā un pārskatīs savu nostāju, ņemot vērā šo attīstību. Atbilstīgi Komisijas pašreizējai nostājai par ierosinātajiem grozījumiem ir 50 grozījumi, kurus Komisija var pieņemt pilnībā, daļēji vai principā.

Tie ir: 1, 7, 12, 13, 15, 20, 22, 30, 36, 41, 42, 45, 47, 49, 53, 55, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 69, 73, 74, 79, 80, 83, 86, 89, 90, 92, 96, 98, 99, 103, 104, 108, 115, 117, 137, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148 un 150.

Komisija nevar pieņemt 111 grozījumus: 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 43, 44, 46, 48, 50, 51, 52, 54, 56, 57, 60, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 76, 77, 78, 81, 82, 84, 85, 87, 88, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 100, 101, 102, 105, 106, 107, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 138, 139, 140, 141, 149, 151.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums par C. Gutiérrez-Cortines ziņojumu notiks trešdien plkst. 12 un balsojums par R. Prodi ziņojumu otrdien plkst. 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – Ņemot vērā neseno vienošanos par Reformu līgumu, Eiropas Parlamentam un līdz ar to visai ES jāatbalsta un jāstiprina šis atjaunotais apstiprinājums virzībai uz tuvināšanos pilsoņiem un subsidiaritātes aizsardzību, sākot ar šīm iniciatīvām.

Pašreizējais Augsnes aizsardzības pamatdirektīvas priekšlikums pienācīgi nenovērtē šo nodomu. Birokrātijai, kas tiek prasīta saistībā ar to, nav nekāda sakara ar direktīvas faktisko lietderīgumu, un Eiropas Savienības pilsoņiem to nekādā veidā nevar pamatot. Gluži pretēji, tā ir pretrunā ar Eiropas Padomes lēmumu samazināt birokrātiju ES līmenī par 25 % līdz 2012. gadam. Augsne ir pirmām kārtām vietējais resurss.

Tāpēc efektīva augšnes aizsardzība jāīsteno vispiemērotākajā līmenī – reģionālajā vai vietējā līmenī. Tikai šajos līmeņos var visaptveroši izskatīt ļoti plašu loku augšņu raksturlielumu. Par spīti plašajiem uzlabojumiem, kurus veikusi referente, es noraidu šo priekšlikumu, jo tas pārkāpj subsidiaritātes principu. Dažām dalībvalstīm jau ir ārkārtīgi labi noteikumi, kurus šī direktīva varētu pat vājināt. Ja nepieciešams, atklātā koordinācijas metode varētu sniegt risinājumu.

Witold Tomczak (IND/DEM). – Augsnes degradācija ir fakts. Viens faktors, kas izraisa šo stāvokli, ir kopējā lauksaimniecības politika. Pārtikas vielu pašpietiekamība sasniegta, maksājot par to ar lauksaimniecības intensifikāciju un augšnes degradāciju.

Ekonomikas efektivitātes pieaugums noved pie tā, ka mazie un vidējie zemnieki, kuru lielais vairums ir videi draudzīgāki nekā lielie uz peļņu orientētie lauksaimniecības uzņēmumi. Tas ir izšķirošais aicinājums piebremzēt saimniekošanas izbeigšanas procesu un atgriezties pie racionāla un līdzsvarota lauksaimniecības modeļa, kas aizsargā augsni. Pašreizējais lauksaimniecības subsīdiju sadalījums tomēr ir pretrunā ar šo modeli. Subsīdijas tiek novirzītas galvenokārt lauksaimniecības koncerniem un lielām intensīvām saimniecībām – 1,39 % no saņēmējiem saņem gandrīz 30 % no subsīdijām!

KAP jāgroza. Tās galvenajam mērķim jābūt veselīgas pārtikas ražošanai, nevis palielinātai konkurētspējai. Labai augsnei jābūt galvenajam elementam šajā jaunajā politikā. Tādēļ es atbalstu visas darbības, kas palīdz aizsargāt augsni un atjaunot tās auglību.

Nekonkurēsim ar produktiem, kas izcēlušies no monokultūrām un intensīvās lopkopības. Teiksim „Nē” lētai gaļai, kas piebāzta ar hormoniem. Nekonkurēsim ar augļiem, kam ir maza barības vērtība, ar lētu, zemas kvalitātes vīnu vai ar ģenētiski modificēto pārtiku, par kuras sekām mēs joprojām maz zinām.

Eiropas lauksaimniecības modelim patiešām jāliek mums izvirzīties pasaules mērogā un jābūt paraugam, uz kuru pasaulei tiekies.

21. Direktīvas 2003/87/EK grozīšana, lai iekļautu aviācijas darbības Kopienas sistēmā siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Peter Liese* ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2003/87/EK, lai iekļautu aviācijas darbības Kopienas sistēmā siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (COM(2006)0818 – C6-0011/2007 – 2006/0304(COD)) (A6-0402/2007)

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir īpašs prieks atklāt šodienas diskusiju par priekšlikumu iekļaut aviācijas darbības Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, kas pazīstama kā ETS.

Es gribētu pateikties referentam *P. Liese* un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai par viņu līdzšinējo darbu. Es gribētu arī pateikties pārējām trim komitejām par to līdzdalību un to ieguldījumu diskusijā.

Jau plaši atzīts, ka notiek klimata pārmaiņas un ka tās radījuši cilvēku darbība. Pasākumi, kurus mēs veiksīm nākamā 10 gadu laikā, noteiks, vai mums izdosies pakļaut situāciju kontrolei vai mēs ļausim klimata pārmaiņām sasniegt tik bīstamus līmeņus, ka tas apdraudēs mūsu sabiedrību labklājību un stabilitāti. ES ir iespējas, resursi un griba, lai vadītu globālos centienus cīņā pret klimata pārmaiņām. Tas ir skaidrs vēstījums, ko mēs pēc dažām nedēļām nodosim Bali, kur jāapspriež Nākotnes starptautiskā rīcība klimata pārmaiņu tīklā. Šī izdevība ir ļāvusi visām trim struktūrām, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, izvirzīt ambiciozus un saistošus mērķus emisiju samazināšanai. Lai sasniegtu šos mērķus, visām nozarēm, tostarp, starptautiskā gaisa transporta nozarei, jāuzņemas sava atbildības daļa.

Līdz šim attieksme pret starptautisko gaisa transportu ir bijusi samērā labvēlīga salīdzinājumā ar citām transporta sektora nozarēm. Saistībā ar aplikšanu ar nodokļiem un PVN starptautiskais gaisa transports turpina baudīt privilēģijas, kuras tas baudīja, kad tas vēl bija maza, tikko radusies ekonomikas nozare pēc Otrā pasaules kara. Sarunās par Kioto protokolu 20. gadsimta deviņdesmitajos gados gaisa un jūras transports tika atbrīvots no mērķiem samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Šie mērķi ietekmē tikai iekšējos reisus. Tagad gaisa transports ievērojami izaudzis, un tas ir kļuvis par globalizācijas stūrakmeni, jo tas ciešāk satuvina tautas un ekonomikas. Komisija pilnīgi atzīst gaisa transporta nozīmi starptautiskajā tirdzniecībā un ekonomikas attīstībā. No otras puses gaisa transporta negatīvā ietekme uz vidi sākusi likt pati sevi manīt, dramatiskais siltumnīcefekta gāzu emisiju pieaugums ir tam taustāms piemērs. Gaisa transporta ieguldījums globālajās siltumnīcefekta gāzu emisijās ir ekvivalents kopējām Apvienotās Karalistes vai Kanādas emisijām. ES CO₂ emisijas no aviācijas ir gandrīz divreiz lielākas nekā 1990. gada kopsumma, un prognoze ir 150 % pieaugums 2012. gadā.

Mēs, protams, nevaram ļaut šai situācijai turpināties, neveicot pasākumus, lai cīnītos pret to. Gaisa transporta nozarei jādod ieguldījums, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, citādi mēs redzēsim, ka gaisa transports ir izdevīgākā stāvoklī nekā citas ekonomikas nozares, kas jau veic ievērojamu darbu, lai samazinātu savas emisijas. Tieši tādēļ Komisija savā paziņojumā 2005. gada septembrī ierosināja vispārēju pieeju, lai cīnītos pret gaisa transporta ietekmi uz klimatu.

Mūsu stratēģija pamatojas uz politiku, ko Kopiena jau piemēro, bet tā to arī stiprina un paplašina. Mūsu pašreizējā politika aptver jaunu, tīrāku tehnoloģiju izpēti un turpmāku uzlabojumu gaisa satiksmes vadības sistēmā Eiropā, izmantojot Vienoto Eiropas debesu un Tiro debesu programmas. Taču tikai ar šiem pasākumiem nepietiek; vajadzīga turpmāka rīcība, un šim nolūkam 2006. gada decembrī Komisija ierosināja, ka gaisa transports jāiekļauj Kopienas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā. Tas ir priekšlikums, kuru mēs šodien apspriežam.

Komisijas pieejai ir divas fāzes. Vispirms, no 2011. gada, visi reisi ES iekšienē tiks iekļauti sistēmā. Otrajā fāzē, no 2012. gada, tiks aptverti visi reisi uz un no ES lidostām. Mēs sākam ar iekšējiem reisiem: tas parāda mūsu gatavību starptautiski uzņemties vadību šajos centienos. Tajā pašā laikā mēs pārliecinām mūsu starptautiskos partnerus pievienoties kopējiem centieniem.

Pēdējā Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas (ICAO) konferencē septembrī mēs saskārāmies ar spēcīgu opozīciju no daudzām trešām valstīm attiecībā uz mūsu plāniem iekļaut visus lidaparātus tirdzniecības sistēmā neatkarīgi no valsts. Iemesli dažādās valstīs ir atšķirīgi, bet ir noskaidrojies, ka jaunattīstības valstis it īpaši uzskata, ka mums būtu jāsāk savās valstīs, tikai pēc tam piemērojot sistēmu reisiem uz un no viņu valstīm un viņu aviosabiedrībām.

No tā izriet, ka mums jāparāda lielāka apņēmība. Viens no galvenajiem priekšlikuma punktiem ir tas, ka tas jāpiemēro visām aviosabiedrībām, kas darbojas maršrutos, kurus aptver sistēma, neatkarīgi no to valsts, lai novērstu diskrimināciju. Priekšlikums atbilst Čikāgas konvencijai un divpusējiem aviācijas nolīgumiem. Šo pozīciju ICAO konferencē atbalstīja visas 42 Eiropas valstis. Eiropa reģistrēja formālu iebildumu par šo jautājumu, tādējādi atstājot mums vietu manevriem.

Komisijas priekšlikuma ambiciozumu var novērtēt ar tās aicinājumu stabilizēt emisijas 2004.-2006. gada vidējā līmenī. Ņemot vērā prognozes par straujo izaugsmi gaisa transportā, tam būs ievērojama ietekme uz vidi. 2020. gadā mēs ietaupīsim kopā 183 miljonus tonnu CO₂ gadā, kas ir divreiz vairāk nekā Austrijas pašreizējās gada siltumnīcefekta gāzu emisijas no visiem avotiem. Tas nozīmē 46 % emisiju samazinājumu salīdzinājumā ar situāciju, kurā gaisa transports nebūtu iekļauts Kopienas tirdzniecības sistēmā.

Attiecībā uz emisijas tiesību piešķiršanu aviosabiedrībām mēs ierosinām vienkāršu pieeju. Laika posmā līdz 2013. gadam gaisa transporta emisijas tiesību procentuālo daļu padara pieejamu vairāksolišanā atbilstoši procentuālajai daļai, kas izsolīta citām nozarēm. Atlikums tiks sadalīts bez maksas, atbilstoši sākuma datiem atalgojot efektīvi darbojošās aviosabiedrības. No 2013. gada vairāksolišanā pieejamo kvotu procentuālajai daļai jāatbilst procentuālajai daļai, par kuru panākta vienošanās ETS vispārējā otrreizējā izskatīšanā. Beidzot to pašu saskaņoto sākuma datu metodoloģiju turpinās piemērot atlikuma sadalīšanai.

Dāmas un kungi, cīņa pret klimata pārmaiņām tagad ir ES augstākā prioritāte. Izskatāmais priekšlikums attiecas uz vienu no straujāk augošajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju avotiem. Tāpēc tas simbolizē Eiropas Savienības apņēmību šajā jautājumā. Izmantojot konkrētus pasākumus, tas tiecas kontrolēt sarežģītu problēmu ekonomikas nozarē, kur efektīva politika līdz šim nav sekmīgi izstrādāta. Eiropas Savienībai ir pienākums būt vadošajā lomā, bet tas jādara tā, lai tas neaizkaitinātu tās starptautiskos partnerus. Ņemot vērā nopietnās šaubas, ko pauduši daudzi no viņiem, mums gan jāparāda sava apņēmība, gan jāieņem saprātīga nostāja. Komisija stingri uzskata, ka priekšlikums, kuru mēs šovakar izskatām, precīzi atbilst šai vajadzībai.

Peter Liese (PPE-DE), referents. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, dažu pēdējo mēnešu laikā gandrīz ikviens ir sapratis, ka mums jādara kaut kas, lai novērstu dramatiskas klimata pārmaiņas.

Klimata pārmaiņu starptautiskā paneļa (IPCC) un Pasaules Bankas bijušā galvenā ekonomista sera *Nicholas Stern* ziņojums skaidri parādīja, ka izmaksas, ja neko nedara, ir daudz lielākas nekā izmaksas, ja kaut ko dara. Sers *Nicholas* arī teica, ka, ja klimata pārmaiņas arī turpmāk paliek nekontrolētas, tam būtu tādas pašas negatīvas sekas uz ekonomiku kā diviem pasaules kariem. Šis piemērs skaidri parāda, ka tas nav triviāls jautājums vai nostāja, ko izsapņojuši Zaļie, bet taustāmu ekonomisku interešu jautājums un kaut kas, kas patiesi ietekmē katru indivīdu. Tādēļ loģiski, ka ES valstu vai valdību vadītāju sanāksmē martā nolēma, ka Eiropas Savienība samazinātu savas emisijas vismaz par 20 % līdz 2020. gadam un, ja mēs panāksim starptautisku vienošanos – ko mēs gribam darīt – līdz 30 %.

Tādēļ ir nekonsekventi lielai ekonomikas nozarei vispār nesamazināt emisijas un tā vietā ļaut tām turpināt nekontrolēti pieaugt. Kā Komisārs teica, aviācijas emisijas ir divkāršājušās kopš 1990. gada. Tā ir laba lieta, ka Komisija izvirzījusi priekšlikumu samazināt CO₂ emisijas aviācijas nozarē. Tomēr šim priekšlikumam ir arī trūkumi, un es esmu pārliecināts, ka Eiropas Parlaments rīt norādīs uz tiem ar daudziem grozījumiem.

Es gribētu pateikties visiem tiem, kas deva iespēju mums nonākt pie tā, kas, kā es uzskatu, rīt būs apmierinošs rezultāts, it īpaši ēnu referentiem, Transporta un tūrisma komitejas referentam *G. Jarzembowski*, kas bija iesaistīts Hjūsa procedūrā un visiem dalībniekiem no citām komitejām, kas deva atzinumu. Lai arī dažas pozīcijas atšķīrās, es domāju, ka mēs vienojāties par daudziem svarīgiem jautājumiem un rīt vienosimies, kad lieta nonāks līdz balsojumam.

Mēs esam vienojušies, ka mēs gribam vienotu sākuma datumu. Gan reisi Eiropas robežās, gan starpkontinentālie reisi, kas startē vai nosēžas Eiropā, jāiekļauj sistēmā vienā un tai pašā dienā. Tas ir svarīgi konkurences neitralitātes iemeslu dēļ un arī tāpēc, ka divas trešdaļas no CO₂ emisijām nāk no starpkontinentālajiem reisiem, nevis reisiem Eiropas robežās. Dabiski, mums jārunā arī ar trešām valstīm, tādēļ Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja pieņēma arī priekšlikumu, ka Komisijai jāturpina sarunas ar trešām valstīm. Ja mēs varam vienoties par kopējiem mērķiem un kopēju pieeju, tas dod tieši tikpat daudz, cik Komisijas priekšlikums, tad mums arī jāsāk sarunas ar trešām valstīm.

Mēs esam vienojušies – šis ir otrais jautājums, ko es gribētu uzsvērt – ka mēs vēlamies vairāksolišanā izsolīt daudz lielāku kvotu daļu. Tas ir svarīgi jaunpienācējiem, bet lielākoties, lai samazinātu „negaidītas laimes peļņu”, kas saskatāma elektrības nozarē. Elektrības cenas ir pacēlušās, lai arī kvotas tika sadalītas bez maksas.

Tādēļ vairāksolišanā jāpārdod lielāka daļa un ieņēmumi jāatdod pilsoņiem zemāku nodokļu un nodevu veidā videi labvēlīgākam transportam; tas arī ir tas, ko nolēma komiteja.

Mēs esam vienojušies, ka emisiju augšējai robežai jābūt zem 100 %, jo runa ir par CO₂ līmeņu samazināšanu, nevis tikai stabilizēšanu. Papildus Vides komiteja ir nolēmusi ieviest koeficientu divi, lai ņemtu vērā slāpekļa oksīda emisijas. Ja Komisija izvirza priekšlikumu – kas tad tiek pieņemts – par alternatīvu veidu, kā izturēties pret slāpekļa oksīdiem, tad šo koeficientu var atņemt, bet pagaidām mums tas ir vajadzīgs. Turklāt ļoti svarīgi ir arī iekļaut efektivitātes klauzulu, un Vides komiteja ir arī nolēmusi par to. Jāsasniedz mērķi, ko aviosabiedrības pašas izvirzījušas, lai uzlabotu efektivitāti, un aviācijas rūpniecībai nav jādod iespēja vienkārši nopirkt izeju.

Dāmas un kungi, rīt būs dažas ļoti līdzvērtīgas balsošanas dažās jomās. Ir daži jautājumi, par kuriem mēs visi nevienojāmies. Savas grupas vārdā – nevis kā referents – es varu teikt, ka Vides komiteja ir aizgājusi pārāk tālu dažos jautājumos. Piemēram, mēs neatbalstām 75 % robežu, un mēs joprojām gribētu iegūt atlaides maziem un vidējiem uzņēmumiem. Eiropas Tautas partiju (kristīgo demokrātu) grupa un Eiropas demokrāti balsos par ziņojumu jebkurā gadījumā, un es uzskatu, ka Parlaments kopumā dos skaidru signālu Padomei.

Mēs nedrīkstētu apmierināties tikai ar vispārējo mērķu formulēšanu, lai risinātu klimata pārmaiņas, bet mums jāievieš konkrēti tiesību akti. Mums jāvēro ar lielu interesi, vai Padome savus vārdus pārvērš rīcībā vai tā atkāpjas no pašai saviem mērķiem, vai pat vājina Komisijas priekšlikumu. Eiropas Parlaments to neakceptēs.

(Aplausi)

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Alain Lipietz (Verts/ALE), *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, referent, es vispirms gribētu pateikt siltāko paldies Komisijai par to, ka tā uzdrīkstējās pārņemt aviācijas tabu, negaidot IATA lēmumus, un es apsveicu referentu par to, ka viņš to atbalstīja.

Kā Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs es koncentrēšu uzmanību tikai uz vienu jautājumu: konkurences jautājumu.

Komisār, jūs minējāt, ka šī direktīva likvidē kļūdu noteikumus, kas dod priekšroku citiem transporta veidiem salīdzinājumā ar aviāciju. Tas ir lieliski.

Nebūtu jābūt tā, ka veids, kādā tā tiek piemērota, beidzas tā, ka dažām sabiedrībām tiek dotas priekšrocības salīdzinājumā ar citām. Praktiski jebkurš no mums vismaz vienreiz šogad ir lidojis ar aviosabiedrību, kas nepastāvēja pirms trim gadiem. Tāpēc mēs nevaram garantēt ienākumus pastāvošajām sabiedrībām. Jo lielāka ir daļa, kas paredzēta sadalīšanai vairāksolišanā, jo labāka būs konkurence.

Silvia Ciornei (ALDE), *atbalstošās Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas referente*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisāru kungi, dārgie kolēģi, kā referente par ITRE atzinumu es varu jums pastāstīt, ka par direktīvu intensīvi debatēja arī mūsu komitejā.

Mēs esam mēģinājuši atrast līdzsvaru, pēc iespējas korektu, starp nepieciešamo rīcību vides aizsardzībā no vienas puses un no otras puses nepieciešamo rīcību, lai nodrošinātu Eiropas aviorūpniecības konkurētspēju un radītu vienādu attieksmi pret visām aviosabiedrībām Eiropas Savienībā.

Es priecājos, ka priekšlikumus, kurus izvirzīja arī Rūpniecības komiteja, atradu *P. Liese* ziņojumā, it īpaši attiecībā uz visu Kopienas pienākošo un izlidojošo reisu vienlaicīgo iekļaušanu siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un pieejas tirgum nodrošināšanu visiem no jauna nodibinātajiem lidmašīnu operatoriem.

Tajā pašā laikā man jāsaka, ka es jūtu nožēlu par atrasto risinājumu, nosakot kvotu kopējo daudzumu, kas periodiski jāsadala lidmašīnu operatoriem.

Atskaites periods no 2004. līdz 2006. gadam, kuru pavadīja ilgstošs periodisks kopējā kvotu daudzuma samazinājums, neņem vērā faktu, ka aviācijas nozare jaunajās dalībvalstīs atrodas pilnas attīstības fāzē, tādējādi nelabvēlīgākā stāvoklī nostādot aviosabiedrību operatorus šajās valstīs, un tajā pašā laikā tas varētu novērst Eiropas aviācijas nozares konkurējošu attīstību atbilstoši transporta prasībām, kuras radījusi Eiropas Savienības ekonomiskā un sociālā attīstība.

Es augstu novērtēju to, ka variants, par kuru balsoja ITRE komiteja, kas ierosina laika posmu no 2008. līdz 2010. gadam kā atskaites laika posmu ar iespēju mainīt kopējo kvotu daudzumu, lai ņemtu vērā nākotnes attīstību nozarē, vai nu to palielinot, vai samazinot, labāk definē nepieciešamo sistēmu korektai konkurencei starp lidmašīnu operatori Eiropas Savienībā un vispārējai Eiropas Savienības ekonomikas konkurētspējai.

Es ceru, ka balsojums, kam šonedēļ jānotiek, būs pēc iespējas tuvs ITRE komitejas pieņemtajai nostājai.

Georg Jarzembowski (PPE-DE), Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotājs. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, mēs komitejās vienprātīgi uzskatām, ka sākuma datumam Eiropas aviosabiedrībām un aviosabiedrībām no citām valstīm, kas lido uz mūsu reģionu, jābūt vienam un tam pašam, jo mums jāņem vērā mūsu aviosabiedrību konkurētspēju. Tomēr ICAO konferencē mēs redzējām, ka citas valstis uzstājās pret to. Šajā ziņā nav iemesla dubultam datumam.

Transporta un tūrisma komitejā mēs tomēr uzskatām, ka sākuma datumam būtu jābūt 2012. gadam. Komisār, jūs pavisam pareizi norādījāt, ka aviācija bija izslēgta saskaņā ar Kioto protokolu. Šajā ziņā 2012. gads ir pareizais gads, jo tas dod labāko iespēju pārliecināt trešās valstis piedalīties. Tas dod tām pietiekami daudz laika, lai pievienotos mūsu sistēmai vai izveidotu līdzvērtīgu sistēmu. Mēs nevaram akceptēt jūsu vadošo lomu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas lomu, kura iet vēl tālāk un grib redzēt 2010. gadu, jo tas nemaz nepievērš uzmanību aviācijas globālajai dimensijai, tam, kāds raksturs ir konkurencei starp aviosabiedrībām. Mēs nevaram nostādīt savas lidostas, savas aviosabiedrības un šīs jomas darbiniekus nelabvēlīgākā stāvoklī. Tāpēc vislabākais pieņemamais laiks būtu 2011. gads, bet datums jāpiemēro visām aviosabiedrībām.

Turklāt mums jāpanāk līdzsvars. Mēs gribam samazināt aviācijas ietekmi uz klimatu, bet mums arī jāpatur prātā mūsu aviosabiedrību konkurētspēja un jāņem vērā lidostas un pasažierus – it īpaši nomaļos reģionos – un jānotur cenas līmenī, ko viņi var atļauties.

Tādēļ mēs atbalstām drīzu atskaites perioda sasniegšanu un saprātīgu procentuālo daļu kvotu piešķiršanai – Transporta komiteja bija par 110, bet tik tikko zem 100 arī būtu iespējams – un saprātīgu procentuālo daļu vairāksolīšanai. Ir viena lieta, ko mums nevajag darīt: mums nevajag gaisa satiksmes izmantošanu padarīt pārāk dārgu mūsu pasažieriem Eiropā no nomaļākiem reģioniem – tādēļ, lūdzu, ieviesīsim emisiju tirdzniecību uzmanīgi.

John Purvis, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, *P. Liese* ir sagatavojis izcilu ziņojumu. Tomēr, tā kā PPE-DE grupa ir saistīta ar Ekonomikas un monetāro komiteju, es atbalstu savas grupas grozījumus, kuros mēģināts rast risinājumus attiecībā uz labāku līdzsvaru starp vēlmēm un faktisko situāciju.

Manuprāt, emisijas kvotu tirdzniecības sistēma ir visrentablākais, pieprasījumam atbilstošākais un uz mērķi orientētākais tirgus instruments, kas pieejams, lai sasniegtu mērķi līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par vismaz 20 %.

Aviācijas nozare rada aizvien vairāk siltumnīcefekta gāzu emisiju, un tādēļ es pilnībā atbalstu tās iekļaušanu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā.

Mums jānosaka vienots sākuma datums. Manuprāt, 2011. gads ir saprātīgs kompromiss, izvēloties no dažādajiem piedāvajtajiem datumiem. Un līdz ar to Eiropa pārliecināti rādīs priekšzīmi pārējai pasaulei.

Vairāksolīšanā piešķirto kvotu apjoms jānosaka pieņemami augsts un pieaugošs, lai izvairītos no neizdevīgas konkurences, kas saistīta ar kvotu piešķiršanu uz priekšgājēja tiesību pamata un salīdzinošo novērtēšanu. Vairāksolīšana ir ekonomiski efektīvāka; tā veicina jaunu dalībnieku ienākšanu tirgū, jauninājumus un emisiju samazināšanu, izmantojot tehnoloģiskos un operatīvos uzlabojumus. Kvotu vairāksolīšanā gūtie ienākumi atkārtoti jāiegulda aviācijas nozares pētniecībā un attīstībā.

Pastāv lielas tehnoloģiju attīstības iespējas, kuras palīdzētu samazināt nozares CO₂ emisijas. Turklāt Komisijas minētā vienotas Eiropas gaisa telpas politika, kad to pilnībā īsteno, ļaus samazināt CO₂ emisijas līdz pat 12 %, un šis risinājums jāsāk īstenot steidzīgi.

Savos grozījumos mēs esam uzsvēruši, cik svarīgi ir pievērst īpašu uzmanību nomaļiem un izolētiem reģioniem. Tagad mēs varam vienīgi cerēt, ka uz Parlamenta uzstājīgajiem trauksmes signāliem Padome sniegs pozitīvu atbildi.

Matthias Groote, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, es gribētu sākt, izsakot pateicību referentam *P. Liese* par viņa godīgo un konstruktīvo sadarbību dažu pēdējo mēnešu laikā.

Aviācijas iekļaušana emisiju tirdzniecībā ir pirmā leģislatīvā procedūra pēc pavasara sammita, kurā valstu vai valdību vadītāji izvirzīja dažus ambiciozus mērķus. Mēs Eiropas Parlamentā arī esam šo aktuālo jautājumu nolikuši savas politiskās darba kārtības pašā augšā, izveidojot Klimata pārmaiņu pagaidu komiteju. Eksperti un klimata pētnieki Klimata pārmaiņu komitejas sēdēs mums ir atgādinājuši, ka mums CO₂ emisiju tendence nākamajos 8 līdz 10 gados jāpagriež pretējā virzienā. Pēc tam emisijām vairs nav jāpieaug, bet gan siltumnīcefekta gāzu emisijas jāsamazina tā, lai globālo sasilšanu noturētu mazāku nekā par diviem grādiem.

Sākuma datumam 2010. gada 1. janvārim, par kuru tika nobalsots Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, ir galvenā nozīme. Mums vajadzīgs, lai 2010. gads būtu kā sākuma datums tāpēc, ka nav laika vilcināties ar klimata pārmaiņu apkarošānu un „bremzēšanas attālum” klimata pārmaiņu jautājumos ir ļoti garš un palielinās, laikam ejot.

Attiecībā uz Komisijas projektu, tas ir, uz reisu Eiropas robežās un starpkontinentālo reisu nošķiršanu man jāsaka, ka esmu ļoti priecīgs – G. Jarzembowski to minēja – ka mēs Parlamentā esam vienojušies, ka mēs gribam vienotu sākuma datumu.

Tāpat kā komponenti, kas saistīti ar laiku, izsniedzamo emisiju kvotu augšējā robeža ir ļoti svarīga. Šeit mums jārikojas reālistiski un jābūt ambicioziem. Augšējā emisiju robeža no aviācijas 80 % no 2004.-2006. gada skaitļa ir laba un godīga pieeja. Šī augšējā robeža ir nepieciešama, lai 87 % pieaugums no aviācijas starp 1990. un 2004. gadu nesagrautu samazinājumu citās rūpniecības nozarēs. Lai nodrošinātu, ka kvotas ir saistītas ar piemērotu cenu tā, lai emisiju tirdzniecības sistēma varētu būt efektīva, vairāksolīšanā nododamo kvotu daļai jābūt daudz lielākai nekā ierosinājusi Komisija.

Tādēļ sociālistu grupa Eiropas Parlamentā ierosina palielināt vairāksolīšanā izsolāmo emisiju kvotu daļu līdz 25 %. Ienākumi no kvotu vairāksolīšanas dalībvalstīm būtu jāizmanto pasākumiem, lai pielāgotos klimata pārmaiņām un cīņai pret klimata pārmaiņām gan Eiropas Savienības iekšienē, gan ārpus tās.

Vēl viens svarīgs jautājums: visi lidaparāti, kas pie pacelšanās pārsniedz 5,7 tonnu svaru, jāiekļauj emisiju tirdzniecības sistēmā. Rīt mums jābalso par grozījumu, kas paredz iekļaut tikai lidaparātus ar maksimālo svaru pie pacelšanās virs 20 tonnām. Mūsu mērķim nav jābūt atstāt biznesa reaktīvās lidmašīnas ārpus emisiju tirdzniecības sistēmas, kamēr pilnībā tiek iekļauti lidaparāti, kas pārvadā atpūtniekus.

Man patīktu domāt, ka rīt mēs būsim drosmīgi, virzoties virzienā uz lielāku klimata aizsardzību, un es ceru, ka rīt mēs to iekustināsim.

Holger Krahmer, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mans paldies vispirms diviem referentiem par šo tematu P. Liese un G. Jarzembowski, kuriem acīmredzami ne vienmēr gāja gludi, strādājot kopā pie šī temata. Kopā ar ieguldījumiem jaunās tehnoloģijās un papildu infrastruktūras izveidi emisiju tirdzniecība var dot svarīgu ieguldījumu, lai aviācijā samazinātu CO₂ emisijas. Darot tā, emisiju tirdzniecībai jāpieļauj izaugsme, nevis tā jākavē. Tai jāparedz stimuli flotes atjaunošanai un jārada efektīvāki, modernāki gaisa kuģi.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ierosina iekļaut visas aviosabiedrības vienotā sākuma datumā 2011. gada. Pēc mūsu uzskata emisijām no 2004.-2006. gada jābūt par pamatu. Tas atalgo tās aviosabiedrības, kas pagātnē ir atjaunojušas un modernizējušas savu floti. Mana grupa ierosina augšējo robežu noteikt 90 %. Tas ir ambiciozs priekšlikums, ambiciozāks nekā Komisijas priekšlikums, bet nav pārmērīgs. Pēc mūsu uzskata ne vairāk kā 30 % no kvotām jāpārdod vairāksolīšanā, lai jauniem operatoriem būtu vieglāk ienākt tirgū.

Ieņēmumi no vairāksolīšanas galvenokārt jāizmanto aviācijas nozarē, lai samazinātu emisijas. Mēs arī atbalstām pacelšanās svaru palielināt līdz 20 tonnām, jo mēs gribam birokrātiskās barjeras mazajiem operatoriem paturēt minimālas. Es ierosinu iekļaut aviāciju tirdzniecības sistēmā, kas ir pēc iespējas atklāta un efektīva. Kredītu izmantošanas ierobežošanai no ekoloģijas viedokļa nav jēgas. Tāpat kā katrs emitētais CO₂ grams jāņem vērā vienā un tajā pašā veidā, emisiju samazinājumam visur ir vienas un tās pašas sekas. Labs ekonomiskais pamatojums ir neierobežotai, elastīgai pieejai pie kredītiem, ja emisijas kaut kur citur var samazināt ne tik dārgi.

Aviācija ir vitāli svarīga Eiropas ekonomiskajai izaugsmei. Globalizācija ir neiedomājama bez aviosabiedrībām, kas ir konkurētspējīgas. Nākotnē cilvēki gribēs lidot vairāk, nevis mazāk, ne tikai Eiropā, bet arī jo īpaši uz citām pasaules daļām; mums tas ir jāatzīst.

ES patstāvīgi nolēmj iekļaut aviāciju emisijas tirdzniecībā un šajā procesā starptautiski iegūst gan draugus, gan ienaidniekus. Ja mēs, eiropieši, gribam būt vadībā klimata politikā, mums jājautā sev pašiem ne tikai tas,

cik tālu mums jāiet, bet arī kā mēs varam paņemt sev līdzī visus pārējos. Šis jautājums atkal izvirzīsies Bali. Dāmas un kungi, ir laiks distancēties no izolējošiem ES risinājumiem klimata politikā.

Guntars Krasts, UEN grupas vārdā. – Paldies priekšsēdētājam! Siltumnīcas efekta gāzu emisijas tirdzniecība ir pareiza atbilde gāzu emisijas samazināšanai aviācijā. Taču rūpīgi jāizvērtē kvotu ieviešanas nosacījumi, lai neradītu nevienādus konkurences apstākļus Eiropas Savienības dalībvalstu aviokompānijām un Eiropas Savienības iedzīvotāju iespējām pārvietoties. Lielākā daļa jauno Eiropas Savienības dalībvalstu aviopārvadātāju tālu atpaliek no veco dalībvalstu aviokompānijām gan pārvadāto pasažieru skaita ziņā, gan siltumnīcas efekta gāzu emisijas apjoma ziņā pret iedzīvotāju skaitu. Aviopārvadātāju nākotnes attīstības apjomus jaunajās Eiropas Savienības dalībvalstīs ir grūti novērtēt, bet nav šaubu, ka, lai tuvinātu Eiropas Savienības valstu iedzīvotāju mobilitātes rādītājus, pārvadājumu apjomam jaunajās dalībvalstīs ir ievērojami jāpieaug. Eiropas Savienības iedzīvotāju mobilitātes izlīdzināšanās tiks kavēta, ja siltumnīcas efekta gāzu emisiju tirdzniecībā netiks paredzēti nosacījumi, kā strauji augošas aviokompānijas varēs turpināt izaugsmi, lai emisijas kvotu iegādei iztērētie līdzekļi nekļūtu par to attīstības bremzi. Parlamenta Vides komiteja ir atbalstījusi priekšlikumu izveidot jauno gaisa kuģu operatoru rezervi, kas ir pareizi. Taču, lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret gaisa kuģu operatoriem ar dažādu sākuma stāvokli un attīstības tendencēm, daļu kvotu būtu jārezervē gaisa kuģu operatoriem ar strauju jaudu pieaugumu. Par strauju jaudu pieaugumu varētu pieņemt rādītāju, kas vismaz divreiz pārsniedz Eiropas Savienības gada vidējos pasažieru skaita pieauguma tempus. Abi šie priekšlikumi ir būtiski konkurences veicināšanai Eiropas Savienības aviopārvadātāju tirgū. Paldies!

Caroline Lucas, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *P. Liese* par viņa izcilo sadarbību un apsveikt viņu sakarā ar padarīto darbu.

Tomēr man jāsaka, ka viņa darbu es novērtēju jau daudz agrāk, pirms viņam savā politiskajā grupā bija jāsāk meklēt kompromisus, kuri pieņemšanas gadījumā ievērojami pavājinātu to nostāju, kāda vēl pagājušajā mēnesī bija lielākajam vairākumam Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Tas ir svarīgi, jo mums ir ievērojami jāstiprina Komisijas sākotnējais priekšlikums, ja mēs vēlamies nodrošināt reālas iespējas ievērojami samazināt aviācijas nozares ietekmi uz klimatu. Atbilstīgi pašas aprēķiniem Komisija visos savos priekšlikumos patlaban ir paredzējusi, ka līdz 2020. gadam jāpanāk, ka aviācijas emisiju pieaugums ir nevis līdz 83 %, kā tas būtu, ja nekas netiktu darīts, bet gan līdz 78 %. Šis samazinājums ir mazāks, nekā gaisa satiksmes izaugsmes tempa pieaugums gada laikā. Tas nav nopietni, tas nav ambiciozi, tā nav izvirzīšanās līderpozīcijā pasaules līmenī.

Emisiju samazināšana, izmantojot tirdzniecību, lielā mērā ir atkarīga no atļauju trūkuma. Tā kā kopš 1990. gada aviācijas nozares emisiju apjoms ir dubultojies, aicināt atgriezties pie sākotnējām kvotām, kas atbilst 2004.–2006. gada vidējam emisiju apjomam vai pat 80–90 % no šī apjoma, — tas vienkārši būtu pārāk cēlsirdīgs solis. Tādēļ es mudinu jūs atbalstīt manas grupas ierosinātos grozījumus par sākotnējām kvotām, kas ir 50 % no šī apjoma. Mums jāpanāk arī 100 % kvotu piešķiršana vairāksolīšanā, lai nepieļautu virspeļņu uz pasažieru rēķina.

Visbeidzot, es mudinu jūs balsot pret ALDE grupas patiesi skandalozo grozījumu, kas paredz atcelt ierobežojumus attiecībā uz tīrās attīstības mehānisma vai kopējās īstenošanas projektu kredītu pieejamību ne vien aviācijas nozarē, bet arī visās emisiju tirdzniecības sistēmas (ETS) nozarēs. Šādu ierobežojumu atcelšana nozīmē atklātu aicinājumu darboties kā parasti. Aviācijas un citās nozarēs būs iespējams palielināt emisijas bez ierobežojumiem, vienkārši uzpērkot šķietamus samazinājumus, kas veidoti kaut kur citur, un, ņemot vērā nesenos ziņojumus par to, ka vairāk nekā puse samazinājumu no kopējās īstenošanas (II) un tīrās attīstības mehānisma (CDM) projektiem ir apšaubāmi, tas pamatīgi mazinās visas sistēmas viengabalainību.

Nākotnē Eiropas Parlamentu sagaida nopietns pārbaudījums - vai tas patiesi vēlas veikt reālus pasākumus klimata pārmaiņu virzienā, un, ja tas gatavojas patiesi izvirzīties līderpozīcijā, tam ir jāatbalsta Zaļo grupas ierosinātie grozījumi.

Bairbre de Brún, GUE/NGL grupas vārdā. – Tā kā GUE/NGL grupas ēnu referents *Jens Holm* nav klāt, lūdzu pieņemt viņa atvainošanās par faktu, ka viņš nevar būt šeit ar mums šīvakara debatēs. Tagad man jāieskicē GUE/NGL viedoklis.

Ir laiks aviosabiedrībām iesaistīties centienos cīņā pret klimata pārmaiņām. Siltumnīcefekta gāzu emisijas no starptautiskās aviācijas kopš 1990. gada ir divkāršājušās un dod no 5 % līdz 12 % no oglekļa dioksīda emisijām ES kopumā.

ES vadītāji šī gada martā apņēmušies līdz 2020. gadam sasniegt 20 % samazinājumu oglekļa dioksīda emisijās salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Mums tagad ir izdevība parādīt pasaulei, ka mēs sasniegsim šos mērķus.

Komisijas priekšlikums iesaka, ka aviācijas nozarei nebūtu jāievēro vidējais līmenis no 2004. līdz 2006. gadam. Tas ir vairāk nekā 90 % virs 1990. gada līmeņa. Komisija arī iesaka, ka pārdošanai vairāksolīšanai būtu jāattiecas uz ne vairāk kā 3 % no kvotām. Aviosabiedrībām nav stimula pašām samazināt savus līmeņus, ja tās var dabūt oglekļa emisiju atļaujas bez maksas. Vairāksolīšanas daļai procentos jābūt 100 % – kā to atbalstām mēs paši un Zaļie – jo tas saskanētu ar principu „piesārņotājs maksā”.

GUE/NGL grupa uzskata, ka piešķiramo kvotu daļai būtu jābūt 20 % no vidējā līmeņa no 2004. līdz 2006. gadam; tas ierobežotu to kvotu daudzumu, ko aviācijas nozare varētu nopirkt no citām nozarēm vai saskaņā ar ETS sistēmu; un vairāksolīšanas daļa varētu pieaugt līdz 100 %.

Aviosabiedrības ir liels siltumnīcefekta gāzu emisiju veicinātājs Eiropā un visā pasaulē. Ir laiks izbeigt īpašo attieksmi pret tām un ņemt vērā ietekmi uz vidi un uz klimata pārmaiņām.

Hélène Goudin, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, klimata pārmaiņas ir pārrobežu vides problēma un ES ir nozīmīgs dalībnieks globālajā klimata darbā. Emisijas pieaug visā pasaulē, un laika ir maz. Tāpēc Zviedrijas Jūnija saraksts atbalsta šovakar apspriežamā priekšlikuma galveno triecienu.

Aviācijas iekļaušana ES emisiju tirdzniecības sistēmā ir acīmredzams un izmaksu ziņā efektīvs solis klimata darbā. Tomēr nevis tirdzniecība pati par sevi noved pie samazinātām emisijām, bet kopējā emisiju augšējā robeža, kuru mēs vēlamies noteikt. Sistēmu vajag paplašināt, lai iekļautu citas klimatu ietekmējošas nozares, lai sasniegtu klimata mērķus, kurus esam sev izvirzījuši.

Mēs atbalstām komitejas priekšlikumu par vienotu sākuma datumu direktīvai. Nepieņemami, ka Komisija ir atļāvusies ietekmēt starptautiskā politiskā spiediena ar mērķi novilcināt klimata darbu un izkropļot konkurenci. Direktīva arī jāpiemēro visiem. Mēs nevaram pieļaut izņēmumus konkrētām personām vai pasākumiem. Mūsu valstu vadītājiem jāmaksā par savām izmaksām tāpat kā pārējiem no mums. Kaut kas cits būtu nesaprātīgs.

Noslēgumā es gribētu norādīt, ka kopējie ekoloģiskie mērķi nav jāizmanto kā līdzeklis, lai ieviestu kopēju nodokļu politiku. Ieņēmumi no pasākuma nav jāpārskaita uz ES, kā ierosināts grozījumā Nr. 14. Visām dalībvalstīm jāļauj pašām nolemt, kā izmantot ieņēmumus no emisijas kvotu pārdošanas.

Roger Helmer (NI). - Priekšsēdētāja kungs, mēs piedāvājam Eiropas emisiju tirdzniecības sistēmā (ETS) iekļaut jaunu nozari, proti, aviāciju, neskatoties uz to, ka šī sistēma ir ļoti neveiksmīga. Tā nemaz nav samazinājusi oglekļa emisijas, taču ir izveidots jauns birokrātijas un administratīvais slogs, kā arī jauni nozares izdevumi. Saistībā ar šo sistēmu lielas summas ir pārskaitītas no valstīm, kas bija atbildīgas par sākotnējo kvotu piešķiršanu, uz tām valstīm, kas bijušas izšķērdīgas, jo īpaši no Lielbritānijas uz Franciju un Vāciju. Apvienotajā Karalistē šī sistēma radīja pretdabisku efektu, naudas līdzekļus pārskaitot no slimnīcām uz lieliem naftas uzņēmumiem.

Izmantojot ETS, ir izveidojies komplekss politiski ietekmīgu personisko interešu tīkls un parādījušies tādi interesenti, kas vēlas iegūt nomu un kas ir izmantojuši savu ietekmi, lai savtīgos nolūkos manipulētu ar sistēmu. Komisijas ieceres ieņemt stingru nostāju attiecībā uz kvotu piešķiršanu vienkārši palielinās šo problēmu. Nosakot nodokļu ierobežojumus par kvotām, kuru izcelsme ir ārpus ES teritorijas, ES līdzekļi aizplūdis uz tādām valstīm kā Ķīna, kur regulējums ir minimāls un uzskaitē var nebūt precīza. Tādējādi lielle ārvastu piesārņotāji par nelielu ieguldījumu gūs lielu peļņu, bet Eiropas ekonomikām tiks nodarīts milzu kaitējums, un CO₂ emisijas arī turpmāk netiks kontrolētas. Priekšsēdētāja kungs, tas vienkārši ir apkaunojoši, ka mēs ierosinām šajā neveiksmīgajā sistēmā ietvert jaunu nozari. Es saku, ka vispirms jums jāsavēd kārtībā savas mājas un tikai pēc tam tās jāpaplašina.

Richard Seeber (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vienmēr ir interesanti dzirdēt, kā daži deputāti atsakās pieņemt īstenību. Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums ir labs. Es arī uzskatu, ka P. Liese to vēl ir uzlabojis. Tas ir klasisks gadījums, kur ārējās izmaksas tiek padarītas iekšējās.

Tirgi var funkcionēt tikai tad, ja mēs radām pareizus pamatnosacījumus. Mēs visi esam apņēmušies piemērot „piesārņotājs maksā” principu, bet tas nozīmē arī, ka tiem, kas rada izmaksas, arī jāmaksā par to. Tas nozīmē visu izmaksu iekļaušanu, un tas iekļauj vides izmaksas, kuras izraisa gaisa kuģu CO₂ emisijas. Es arī uzskatu, ka mums šajā jautājumā jāizrāda vairāk drosmes un ambīciju. Mēs visi zinām, ka visiem mums, tostarp daudziem cilvēkiem Apvienotajā Karalistē, neko nedarīt šajā gadījumā būtu dārgāk nekā spert šo soli.

Tomēr mums jābūt arī taisnīgiem. Visām nozarēm jādod savs ieguldījums šajā sistēmā. Mēs zinām, ka CO₂ emisijām lielā augstumā ir daudz vairāk kaitīgu seku nekā CO₂ emisijām uz zemes. Tas arī jāņem vērā, kad mēs runājam par šo gaisa kuģu emisiju iekļaušanu. Turklāt šī ir nozare, kuru raksturo ļoti strauji izaugsmes tempi. Otrkārt, mums arī jāsaista, ka mums ir potenciāls, lai ieviestu dažādus pārvaldības pasākumus, lai vēl vairāk ierobežotu šīs CO₂ emisijas. Tas arī jāņem vērā.

Kopienai ir pienākums darboties kā paraugam starptautiskajā arēnā. Mēs nevaram sagaidīt, ka citas valsts mums pievienosies, ja mēs nerādīsim labu piemēru. Es arī uzskatu, ka mums ir ievērojamas iespējas šeit balstīties uz priekšrocībām konkurencē šajā konkrētajā nozarē, kuras mums kaut kādā mērā jau ir, tā jo īpaši inovatīvajām sabiedrībām mums jāsniedz atbalsts, kas tām vajadzīgs.

Dorette Corbey (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms mani komplimentī P. Liese, kas ir sagatavojis lielisku ziņojumu. Mani komplimentī arī mūsu ēnu referentam M. Grootē.

Aviācijai tāpat kā citām nozarēm jādod ieguldījums cīņā pret klimata pārmaiņām. Mēs nevaram sasniegt klimata mērķi panākt 20 vai 30 % samazinājumu līdz 2020. gadam, ja vien visi nedod savu ieguldījumu. Aviācijas rūpniecība uzstājas pilnībā pret to, ka tā saņemtu pārmērīgi stingru rīcību, bet mēs dzirdam to no visām nozarēm, un ja mēs apmierināsim visus, nekas nesanāks no mūsu klimata politikas.

Tātad tā ir laba lieta, ka Komisija grib iekļaut aviāciju ETS, bet tā ir bijusi pārāk devīga attiecībā uz emisiju kvotu skaitu, ko tā plāno piešķirt nozarei. Pēc manām domām 80 % no emisijām būtu patiesi jābūt augšējai robežai. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja pareizi grib redzēt augšējās robežas pakāpenisku samazinājumu atbilstoši Eiropas klimata mērķim — 20 vai 30 % samazinājumam.

Gaisa kuģu operatori ir apsolījuši 50 % pieaugumu gaisa kuģu dzinēju efektivitātei. Vides komiteja plāno turēt viņus pie vārda, un tā ir laba lieta: jo ekonomiskāk, jo labāk.

Trešais svarīgais jautājums attiecas uz kvotu vairāksolišanu. Pēc manām domām vairāksolišanā jāizsola pēc iespējas vairāk: 25 % tiešām ir minimums. Vairāksolišanas ieņēmumi jāizmanto cīņā pret klimata pārmaiņām un jo īpaši, lai jaunattīstības valstis pielāgotos klimata pārmaiņām. Vismazāk attīstītās valstis diez vai var dot kādu ieguldījumu klimata pārmaiņās, bet tām jācieš no to vissmagākajām sekām. Šis tiesību akts dod mums iespēju kaut ko darīt šajā ziņā.

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, šeit man ir vēstule no uzņēmuma „General Motors”, kurā tas sūdzas par Parlamenta nostāju attiecībā uz automašīnu radīto oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu. Citu vēstuli, kas ir manā rīcībā, ar vēl vienu īpašu lūgumu ir nosūtījis uzņēmums „British Airways”, kurš sūdzas par šo pasākumu un to, ka papildu izmaksas nozīmēs to, ka viņiem būs grūtāk veikt ieguldījumus zemākas oglekļa emisijas lidaparātu tehnoloģijā, ko viņi vēlētos darīt.

Es neticu nevienam vārdam šajās vēstulēs! Tie ir tikai īpaši lūgumi, ko izsaka viena nozare pēc otras. Vai neviens no šiem vadošajiem darbiniekiem nav lasījis ANO ziņojumu? Šajā ziņojumā teikts, ka 20 gadu laikā vairāk nekā divi miljardi cilvēku saskarsies ar lielu ūdens trūkumu, ko daļēji izraisīs klimata pārmaiņas. Mums ir kaut kas jā dara, lai risinātu šo problēmu. Uzņēmuma „Ryanair” vadītājs Michael O'Leary varbūt ir nevēlams no aviācijas nozares sabiedrisko attiecību viedokļa, tomēr viņam ir liela taisnība, ļoti skaidri norādot, ka viņam nerūp vide, kamēr vien viņš varēs nodrošināt sev un sava uzņēmuma darbiniekiem labus ienākumus.

Mums ir jānodrošina zināms līdzsvars. Mums ir jānodrošina un jāsekmē nostāja, ko pauž mūsu vēlētāji, kuriem patīk ceļot, tomēr mums arī jāpārlicinās, ka uztraucošās vides problēmas tiek pienācīgi risinātas.

Patlaban šis pasākums pavisam nedaudz nodrošina tā mērķa sasniegšanu, kas paredz palēnināt aviācijas nozares iespaidīgo izaugsmi. Tas mudinās nozares dalībniekus ieguldīt samazināšanas pasākumos. Tas nodrošinās, ka mūsu pieejā būs jāietver vismaz pamatprincips „piesārņotājs maksā”.

Bet visupirms ir jānodrošina, ka mums ir tāds kvotu ierobežojums, kas veicina īstenojamus pasākumus, tāds kvotu ierobežojums, kuram salīdzinājumā ar pašreizējo Komisijas piedāvājumu, manuprāt, jābūt vismaz mazliet plašākam.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, vai drīkstu pateikties visiem referentiem. Mēs esam saskārušies ar kompleksu problēmu. No vienas puses mums ir vides apsvērumi attiecībā uz mūsu atmosfēru, kamēr no otras puses mums jācinās ar avioceļojumu attīstību, ievērojamu ekonomiskās aktivitātes avotu, kas sevī ietver transportu un tūrismu un darbojas ļoti konkurējošā tirgū.

Lēmumiem par šo jautājumu jābūt apdomīgiem un nepārprotamiem, bet nekādā ziņā tie nedrīkstētu diskriminēt Eiropas Savienības pārvadātājus, tostarp pārvadātājus no jaunajām dalībvalstīm. Tas varētu būt ļoti postoši Eiropas Savienības aviācijai, nepanākot kaitīgo gāzu emisiju samazināšanas mērķi. Acīmredzams, ka zemes atmosfērai nav robežu. Oglekļa dioksīda emisiju no civilās aviācijas iekļaušana ES sistēmā tāpēc jāatzīst par pamatotu.

Papildus es uzskatu, ka mums būtu jāņem vērā arī citu gāzu emisijas, piemēram, toksiskos slāpekļa oksīdus. Es jūtu, ka vissvarīgākie pasākumi ir tie, kas efektīvi ierobežos kaitīgo gāzu emisijas, izmantojot inovatīvus risinājumus gaisa kuģu dzinēju jomā, gaisa kuģu dizainu ar labākiem aerodinamiskajiem parametriem un radikālu uzlabojumu gaisa satiksmes kontrolē, kas ierobežo lieku laika patēriņu gaisā. Es saskatu emisiju tirdzniecību šajā laikā kā kaut kādā mērā aizstājošu pasākumu. Es šodien uzskatītu, ka ir saprātīgi pieņemt atskaites periodu no 2007.-2009. gadam, lai noteiktu emisiju augšējo robežu līmenī no 5 līdz 10 % virs 100 %, ņemot vērā pieaugošo interesi par lidošanu, un iekļaut papildus pārvadātājus ārpus ES, kas darbojas ES robežās.

Umberto Guidoni (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, klimata pārmaiņas ir viena no nopietnākajām problēmām, ar kurām mēs saskaramies. Ja mēs gribam nodrošināt mūsu nākotni, mēs vairs nevaram ignorēt ekoloģisko jautājumu un mums jābūt gataviem mainīt dzīves veidu, jo īpaši attiecībā uz mobilitāti.

Transports ir viena no nozarēm, kurai ir vislielākais ieguldījums enerģijas patēriņā, un nozare, kas visvairāk atkarīga no fosilo degvielu izmantošanas. Šajā nozarē aviācija iegūst aizvien lielāku nozīmi. 2004. gadā siltumnīcefekta gāzu emisijas no gaisa kuģiem ES pieauga par 87 % salīdzinājumā ar 1990. gadu. Eiropa ir atbildīga par apmēram pusi no CO₂ emisijām no aviācijas. Šī tendence vairs nav ilgtspējīga, un ir svarīgi, lai mēs veiktu piemērotus pasākumus, piemēram, atceļot nodokļu atvieglojumus šai nozarei.

Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums par aviācijas emisiju kvotu direktīvu ir vitāli svarīgs instruments, lai nepārprotami risinātu problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām, un mēs atzinīgi vērtējam Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kas pastiprina sākotnējo direktīvu.

Tomēr, un ir svarīgi to uzsvērt, mums debatēs un balsojumā, kas notiks rīt, vajag aizstāvēt dažus ierobežojošu punktus. Tostarp es domāju, ka Kopienas emisiju tirdzniecības sistēma jāpiemēro visiem reisiem, gan uz, gan no ES. To nevar atlikt uz laiku pēc 2010. gada.

Svarīgi arī, ka ievērojama kvotu daļa tiek piešķirta vairāksolišanā, un ieņēmumi no tām jāizmanto, lai piešķirtu subsīdijas tīrākām transporta formām, piemēram, atceļot nodokļus videi labvēlīgākam transportam, lai radītu zemu izmaksu tūrismu, kas izmanto mazāk piesārņojošas transporta formas, piemēram, vilcienus. Mums arī vajag veicināt pētījumus par efektīvākiem gaisa kuģu dzinējiem un efektīvāku gaisa satiksmes pārvaldību.

Es ceru, ka Parlaments nemazinās vērtību izvirzītajam kompromisam, kas atļaus Eiropai kļūt par līderi cīņā pret klimata pārmaiņām.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es runāju šeit sava kolēģa *J. Blokland* vārdā.

Priekšlikumam iekļaut aviāciju emisiju tirdzniecības sistēmā jābūt skaidram signālam no Eiropas Savienības par vajadzību dot ieguldījumu ambiciozajiem samazināšanas mērķiem, par kuriem panākta vienošanās šī gada sākumā. Ņemot to vērā, atbildīgā parlamenta komiteja ir apstiprinājusi Komisijas priekšlikumu un pat pieprasījusi, lai tas tiktu padarīts stingrāks.

Pagājušajā nedēļā šķita, ka mēs virzāties uz to, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā. Šo cerību pastiprināja Padomes prezidentūra, bet tas izrādījās nepamatoti, jo no Padomes nevar iegūt mandātu..

Šonedēļ pēc manām domām ir svarīgi, ka mēs nevienojamies par Komisijas priekšlikuma atšķaidīšanu, bet tiecamies uz priekšlikumu ar skaidrām ambīcijām, lai tas būtu saskaņā ar kursu, kas attiecībā uz emisiju samazināšanu tika ieskicēts pavasarī. Tātad es dedzīgi atbalstu kursu, ko ieskicējusi Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja.

Reinhard Rack (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu priekšlikumiem, kurus izvirzīja gandrīz visi pārējie deputāti. Es saku „gandrīz” visi deputāti un tāpēc koncentrēšos uz trim formāliem aspektiem.

Pirmkārt: mēs to šajā Parlamentā darām atkal un atkal, un šodien mēs to darām atkal: mēs svarīgus likumdošanas priekšlikumus nododam izskatīšanai vakara sēdē. Tādā veidā mēs nodrošinām, ka klausās pēc iespējas mazāk cilvēku, un to, ka tikai ar ļoti nedaudziem izņēmumiem neviens nesēž apmeklētāju galerijā,

un mēs nodrošinām, ka žurnālisti, kuriem par visu šo būtu jāziņo, vakarā visticamāk jau pievērsuši uzmanību citām lietām.

Otrkārt, mēs vienmēr dzirdam, un mēs dzirdējām arī šajās debatēs, ka mums, Eiropas Parlamentam, ir jāuzprasās pirmajā lasījumā un jāieņem īpaši prasīgas pozīcijas, jo Padome pēc tam tik un tā uzliks bremzes, un beigās mēs nenonāksim tur, kur gribam iet. Es brīdinu par šo pozīciju: tā bija patiesa ilgu laiku, bet aizvien vairāk tā vairs nav patiesa. Mēs to redzējām saistībā ar gaisa kvalitātes noteikumiem, piemēram, kur ir bijušas un joprojām ir iniciatīvas, kur valstu vai valdību vadītāji un pat vides ministri ir nogājuši ar mums kopā garu ceļu pat pirmajā lasījumā. Ar rezultātiem, par kuriem mēs nolēmām, kas nozīmēs, ka pēc 10 līdz 15 gadiem Centrāleiropā mums būs jāaplenc visas pilsētas starp Nirnbergu un Boloņu, jo mēs nevaram iekļauties noteikto vērtību robežās.

Treškārt, šeit, Eiropas Parlamentā, mums jāievieš dzīvotspējīgas darba attiecības, lai panāktu saprātīgus kopējus risinājumus. Tajā, kas noticis saistībā ar šo direktīvu pēdējo nedēļu un mēnešu laikā, es saskatu sekmīgu virzību un sekmīgu mēģinājumu to darīt. Vides, transporta, ekonomiskie un rūpnieciskie jautājumi vēl nav iekļauti gudrā kompromisā, bet tā notiks, es ticu, pēc rītdienas balsojuma rezultātiem. Tagad viss, kas mums jā dara, ir jāpārliecina pārējā pasaule pievienoties un darīt kaut ko vides labā.

Eluned Morgan (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikt, ka priecājos redzēt atgriežamies *S. Dimas*.

Tas ir diezgan izplatīts pieņēmums, ka patlaban oglekļa emisijas saistībā ar aviāciju ir tikai neliela daļa no ES oglekļa emisiju kopējā apjoma. Tomēr jābūt muļķim, lai neredzētu ārkārtīgi lielo pieaugumu, kas šajā nozarē veidojies pēdējo gadu laikā, un neatzītu, ka šīs nozares paplašināšanās ieceres ir milzīgas. Patlaban aviācijas nozares tehnoloģijas alternatīvam risinājumam, kas būtu mazāk piesārņojošs, ir ierobežotas. Tāpēc pilnīgi noteikti jāpiekrīt, ka aviācijas nozare visdrīzāk turpinās paplašināties, tomēr mums ir jānodrošina, ka šī izaugsme izlīdzina citas ekonomikas nozares, kurās pastāv alternatīvas saistībā ar oglekļa emisiju samazināšanu. Tāpēc ir būtiski aviācijas nozari iekļaut emisiju tirdzniecības sistēmā (ETS).

Es vēlētos arī uzsvērt to, ka Eiropas Savienībā ir ieviests princips „piesārņotājs maksā”. Saskaņā ar pašreizējo ETS, attālinoties no principa „piesārņotājs maksā”, mēs esam pieredzējuši, ka daudzi piesārņotāji, izmantojot ETS, gūst virsroku. Tas ir jāizbeidz. Tādējādi ir pareizi, ka daudziem no šiem piesārņotājiem, kas rada oglekļa emisijas, jāizmanto vairāksolišana, jo īpaši vairumtirdzniecības reformas gadījumā.

Iespējams, viens no interesantākajiem aspektiem šajās debatēs ir jautājums par to, kā jātērē ETS izsolēs iegūtie līdzekļi. Gaidāmajā ETS pārskatā, iespējams, parādīsies 200 miljardi eiro, ko varētu iekasēt, ja mēs pilnībā izmantosim vairāksolišanu. Esmu pārliecināts, ka daudzi no mums domā par neskaitāmiem variantiem, kā iztērēt šādi iegūtu naudu, tomēr es uzskatu, ka prātīgi būtu šo naudu novirzīt saistībā ar ES budžetu, ja iespējams, un tērēt klimata pārmaiņu iniciatīvām, kas varētu ietvert līdzekļu pārskaitījumus jaunattīstības valstīm, tostarp, piemēram, finansējot mežu atjaunošanu jaunattīstības valstīs vai jaunajās tirgus ekonomikas valstīs.

Tomēr ir arī jāatzīst, ka pat savās ES dalībvalstīs mēs paši, iespējams, vēlētos ieraudzīt milzīgu pieaugumu saistībā ar energoresursu nepietiekamību. Iespējams, mums vajadzētu domāt par līdzekļu novirzīšanu arī šajā jomā. Tāpēc lēmumi, ko mēs pieņemsim, rādīs virzienu, kurā mums vajadzētu doties saistībā ar ETS reformu kopumā.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, visāda veida neefektīvu nodokļu un nodevu vietā Komisija ierosina pašreizējo uz tirgus attiecībām bāzēto instrumentu; izvēli, ko es dedzīgi atbalstu. Tas ir ekoloģiski efektīvs, ekonomiski efektīvs un izcili piemērots plašākai piemērošanai; vismaz tam ir potenciāls, lai tas tāds varētu būt.

Diezgan agri noskaidrojies, ka viedokļi šajā namā ir nedaudz dalīti. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja un Transporta un tūrisma komiteja ieņem diametrāli pretējus viedokļus. Mans kolēģis *H. Krahmer* ir pateicis visu, ko vajag teikt par to. Tagad sagatavoti kompromisa grozījumi, un rītdienas balsojums parādīs, vai emocijas gūs virsroku vai ne.

Klimata jautājumi ir uzbudinoši, un balsot par Zaļajiem ir ārkārtīgi seksīgi. Pats par sevi tas nav nekas ļoti nepareizs, bet kā es to saskatu, Eiropas aviācijas nozares un ar to saistītās nodarbinātības nožņaugšana nevar būt tišs mērķis.

Es uzskatu, ka ir neproduktīvi mēģināt mākslīgi samazināt vienu konkrētu transporta veidu, šajā gadījumā aviāciju citiem par labu. Viss liecina par to, ka pieprasījums pēc ātrgaitas transporta pārsniedz piedāvājumu. Mums vajadzīgi visi transporta veidi; mēs patiešām nevaram iztikt tikai ar vilcieniem un autobusiem.

Mērķis bija izstrādāt modeli, kas pēc iespējas labi darbotos un varētu tikt paplašināts un/vai nokopēts visā pasaulē – un, jā, ja mēs tiešām gribam būt ekoloģiski efektīvi, pēdējais ir vitāli svarīgi.

Ja nē, mūsu pūliņi paliks tikai necīgs piliens sakāmvrāda okeānā, un no tā es gribētu izvairīties. R. Rack tik trāpīgi to pateica, kad viņš tikko teica, ka, lai būtu efektīvi, mums jāpārlicina pārējā pasaule, jo tikai tad mūsu pasākumam būs kāda jēga.

Sérgio Marques (PPE-DE). – Komisār, dāmas un kungi, kā deputātam, kas ievēlēts no viena no septiņiem nomaļajiem reģioniem, man jāinformē Parlaments par milzīgajām bažām šajos reģionos attiecībā uz apspriežamās direktīvas ieviešanu. Tas ir viena vienkārša iemesla dēļ: nomaļie reģioni ir atkarīgi gandrīz tikai no gaisa transporta un jebkāds šī pakalpojuma cenas pieaugums, kas nenovēršami rastos no direktīvas ieviešanas, pieeju padarītu grūtāku, palielinot to izolāciju, kura bija noteicošais faktors, piešķirot nomaļajiem reģioniem īpašu statusu Eiropas līmenī, kā paredzēts EK līguma 299. panta 2. punktā.

No otras puses gaisa transporta izmaksu pieaugums nostādīs šos reģionus vēl neizdevīgākā stāvoklī konkurences ziņā, sodot tūrismu, galveno saimnieciskās darbības jomu vairumam no tiem. Saskaņā ar pētījumiem, ko veikusi Kanāriju salu valdība, mēs varam sagaidīt tūristu skaita un/vai naudas summas, ko katrs no viņiem iztērē, samazināšanos, kas varētu novest pie IKP krituma vismaz par 2 %. Tomēr nomaļo reģionu pieejamības uzlabošana, lai samazinātu to izolāciju, un to konkurētspējas veicināšana ir divas no trim lielajām ES politikas prioritātēm nomaļajiem reģioniem, kas izvirzītas Komisijas paziņojumā „Stiprāka partnerība nomaļajiem reģioniem”, kuru Parlaments pilnībā atbalstīja. Mums jāuzsver, cik pretēja un neatbilstīga šīm prioritātēm būs šīs direktīvas ieviešana.

Es domāju, ka pirmoreiz mūsu priekšā ir ES leģislatīvs akts, kura rezultāts būtu šo reģionu izolācijas pieaugums. Protams, grozījumi Nr. 5 un 6, kurus iesniedza Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, ievērojot kompromisu starp referentu P. Liese – kurš man jāapsveic par viņa spīdošo darbu – un G. Jarzembowski un C. De Veyrac, zināmā mērā kompensē direktīvas sekas, bet tie nav pietiekami. Tāpēc es aicinu trīs iestādes mēģināt atrast labākus risinājumus likumdošanas procesa nākamajās fāzēs, lai samazinātu šīs direktīvas ietekmi uz nomaļajiem reģioniem.

Ulrich Stockmann (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, strauji augošā aviācijas nozare jāiekļauj emisiju tirdzniecības sistēmā pēc iespējas ātrāk. Tas nozīmēs, ka šis transporta veids arī sāk dot ieguldījumu antropogēnā siltumnīcu efekta samazināšanā.

No transporta politikas viedokļa mūsu likumdošanas uzdevums tagad ir precizēt pamatnosacījumus. Šie pamatnosacījumi jānosaka tādā veidā, ka iespējamo stimulu taupīšanai nodrošina, izmantojot piemērotu cenu par tonnu CO₂, drastiski neierobežojot reisu skaitu. Lai to sasniegtu, kad aviosabiedrībām pirmoreiz izsniedz kvotas, piemēram, tas jādara tādā veidā, ka šādu kvotu trūkumu tirgū var reālistiski līdzsvarot, citādi reisi jāatceļ, un es nezinu, ar cik daudz no tā mēs un mūsu sabiedrība varētu tikt galā. Pat ja aviosabiedrībām tiktu izsniegtas 100 % kvotas, ieejot sistēmā – un neviens no mums to nelūdz – ikgadējais pieaugums aviācijā 5 % apmērā prasītu vienlīdz lielu ietaupījumu CO₂ emisiju ziņā. Tas nav mazs izaicinājums.

Lielākais samazinājuma potenciāls ir *Vienoto Eiropas debesu* realizācijai, kas nozīmē, ka tas ir atkarīgs no dalībvalstu politiskās gribas. Tāpēc aviosabiedrību vienīgā izvēles iespēja pagaidām ir atjaunināt savas flotes, ja šim nolūkam atlicis pietiekams kapitāls pēc tam, kad ņemtas vērā plānotās vairāksolīšanas summas. Diez vai tā būs reģionālo aviosabiedrību gadījumā.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, paturot prātā, ka politika ir kompromisu māksla un reizēm lielāko labumu var dot pretinieks, es vēlētos pateikties kolēģim P. Liese par milzīgo darbu, kas ieguldīts, lai nonāktu pie šīs nostājas — vienošanās — ne vien PPE-DE grupā, bet arī starp visiem kolēģiem Parlamentā.

Starptautiskā aviācija nav ietverta Kioto saistībās, un pilnīgs progresa trūkums ICAO līmenī vairāk nekā 10 gadus, kad viņi bija pilnvaroti risināt ar emisijām saistītos jautājumus, piešķir nozīmi tam, ka ES izvirzās līderpozīcijā. Piedāvātā emisiju tirdzniecības sistēma (ETS) ir jāpiemēro visiem lidojumiem, arī tiem, ko veic trešās valstis, un tas jādara, sākot ar vienotu sākuma datumu, lai neizkropļotu konkurenci.

Tagad es vēlētos koncentrēties uz atlikušo laiku no divām minūtēm, pievēršoties jautājumam, par kuru, manuprāt, kolēģi vēl nav runājuši. Tas ir jautājums, kas Īrijā rada ļoti nopietnu valsts līmeņa problēmu.

Priekšlikumā ir ierosināts, ka aviācijas kvotas iespējams bez maksas aizstāt vai pārveidot par Kioto kvotām. Avioliņija var pieprasīt savas aviācijas kvotas pārveidot par Kioto kvotām, un izdevējvalstij tam ir jāpiekrīt. Mums Īrijā tā ir milzīga problēma, jo gadījumā, ja avioliņijām būs iespēja kvotas pārveidot bez maksas, mums būs jāaizvieto šīs Kioto kvotas ar tām, ko par pilnu tirgus cenu tirgū iegādātos Īrija.

Īrijas reģistrācijas sistēmā veidosies nesamērīgi liela mūsu reģistrēto lidojumu daļa atsevišķu avioliņiju apjoma un ģeogrāfiskā pārklājuma dēļ, jo avioliņijas, īpaši „Ryanair”, ir reģistrētas Īrijas Aviācijas iestādē saistībā ar visām savām ES darbībām. „Ryanair” veiksmīga darbība nozīmē, ka viņiem visā Eiropas Savienībā ir izvietotas 20 darbības bāzes, kurām ir gandrīz 130 galamērķi, un — jā, šī darbības paplašinās. Tomēr šis uzņēmums veic vienīgi nelielu daļu no visiem Īrijas lidojumiem.

Es gribētu, lai Komisija konkrēti pasaka, vai tā pieņems grozījumu Nr. 47, kurā svītroti šie īpaši sarežģītie noteikumi.

Principu „piesārņotājs maksā” nevar interpretēt tā, ka galu galā par piesārņojumu ES dalībvalstīs maksā Īrijas nodokļu maksātāji.

Riitta Myller (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, vajadzīga steidzama rīcība, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, un tieši tā, kā šeit tika teikts, visām ekonomikas nozarēm, kas atmosfērā izlaiž siltumnīcefekta gāzes, jābūt iesaistītām šajā rīcībā. Aviācijai nevar tikt dota brīvība. Siltumnīcefekta gāzes no gaisa satiksmes strauji pieaug. To ir svarīgi atcerēties, jo bieži tiek teikts, ka gaisa satiksme ir atbildīga tikai par diviem vai trim procentiem no siltumnīcefekta gāzu emisijām. Kā minēts iepriekš, siltumnīcefekta gāzu emisijas no aviācijas ir pieaugušas par tieši pusi kopš 1990. gada.

Doma iekļaut gaisa satiksmi emisiju tirdzniecībā ir specifiski ES priekšlikums. Nolūks ir izveidot arī globālu sistēmu ilgākā termiņā, sistēmu, kur gaisa satiksme arī uzņemas daļu sloga. Mums vajadzētu mācīties no vispārējās emisiju tirdzniecības direktīvas trūkumiem un palielināt vairāksolišanā pārdodamo kvotu daļu sākotnējai piešķiršanā. Sākotnējai piešķiršanai un sistēmai kā kopumam jāveicina emisiju samazināšana tā, lai īsos lidojumus aizvietotu ar braucieniem ar vilcienu, un tas īpaši piemēroti būtu reģioniem ar blīvu pilsētu tīklu un apdzīvotību. No otras puses mums ir problēmas rajonos, kur ir mazāk iedzīvotāju un kas ir tālu no urbanizētajiem centriem, un ir svarīgi, ka Eiropas sistēma līdzsvaroti ņemtu vērā attālos rajonus.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ieviešot emisiju tirdzniecību aviācijā, Eiropa parāda ambīcijas, ambīcijas risināt CO2 emisiju problēmu un cīnīties pret klimata pārmaiņām. Galu galā nekur pasaulē līdz šim – pat Kalifornijā ne – šāda ambicioza pieeja nav ierosināta. Arī salīdzinājumā ar emisiju tirdzniecības sistēmu rūpniecībai, tas ir ļoti ambiciozs plāns.

Taču ko darīja mūsu Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja? Tā šo priekšlikumu padarīja ievērojami stingrāku galvenajos jautājumos, un līdz ar to mēs esam aizdrāzušies garām savam mērķim. Eiropas Savienībai jābūt vadībā, bet vadība nozīmē ne tikai vadības uzņemšanu, bet arī citu pārliecināšanu, dabūšanu savā pusē – un tas ārkārtīgi konkurējošajā starptautiskās aviācijas vidē. Tāpēc jaunais režīms nekādā ziņā nedrīkst novest pie augstām izmaksām un birokrātijas, jo īpaši Eiropas aviosabiedrībām, bet jābūt ieguvumam klimatam. Tirajam labumam klimatam jāparādās, vēlams, visā pasaulē.

Tāpēc es esmu apmierināta, ka tagad Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa un arī Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa iesniegusi grozījumus, kuri, kā es sagaidu, rīt ievirzīs reālistiskā kursā. Tas ir nepieciešams arī, lai veicinātu tīrāku lidošanu praksē, jo tas, ka jāiet cauri birokrātiskajām vairāksolišanas dzirnavām – arī ar tīru gaisa kuģi – diez vai ir lietderīgi. Arī attiecībā uz pieejamo kvotu skaitu, es rīt ceru uz reālistiskāku iznākumu.

Tomēr ar šo priekšlikumu vien noteikti nepietiks. Komisijai un Eiropas Parlamentam jāstāv plecu pie pleca, lai radītu Vienotās Eiropas debesis, jo no tām jāpanāk piecas reizes lielāks ieguvums videi.

Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka mēs varam palielināt spiedienu uz dalībvalstīm arī šajā ziņā, jo tikai tad mēs varam reāli ietekmēt klimatu.

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šovakar beidzot Parlaments patiešām var izvirzīties līderpozīcijā saistībā ar vides aizsardzību. Es uzskatu, kā to jau norādīja B. Belder, ka Komisija savā sākotnējā priekšlikumā patiešām bija mazliet nedroša. Eiropas sabiedrība, manuprāt, cer, ka šis Parlamenta sastāvs izstrādās augstākos standartus un izvirzīs ambiciozus mērķus.

Kā Transporta komitejas loceklis un pievienojoties kolēģiem no PSE grupas, es neatbalstu *G. Jarzembowski* nostāju, par kuru tika panākta vienošanās - man tas jāsaaka ar nožēlu - pateicoties Liberāļu grupas, ALDE grupas atbalstam. Mēs vēlējamies stiprināt sākotnējo priekšlikumu, nevis nogremdēt to.

Tāpēc es apsveicu *P. Liese* sakārā ar viņa sagatavoto ziņojumu un citēju: „Šo planētu mēs ne vien mantojam no saviem senčiem, mūsu vecākiem, bet arī aizņemamies to no saviem bērniem”. Un, tāpat kā *C. Lucas*, es aicinu visas Parlamenta politiskās grupas padomāt par rītdienas balsojumu: esiet gatavi kompromisiem, esiet saprātīgi, reāli, bet visupirms — pārliecināti, jo Parlamentam ir iespēja izvirzīties priekšplānā saistībā ar vides aizsardzību, kas svarīga 500 miljoniem pilsoņu un viņu pēcnācējiem.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, vispirms, liels paldies referentam *P. Liese* par viņa labo ziņojumu un *G. Jarzembowski*. Es uzskatu, ka vispār kompromisi ļoti labi darbojas. Politika bieži ir atkarīga no simboliem, un mēs sūtām šeit skaidru signālu: tas ir pirmais likumdošanas priekšlikums kopš pavasara sammita. Tātad mēs sākam aktīvi īstenot klimata aizsardzību.

Šī ziņojuma septiņi galvenie jautājumi – emisiju tirdzniecības sākums, atskaites periods, atļauju skaits, ieņēmumu izmantošana, izņēmumi mazākiem gaisa kuģiem un aprēķina metode – pēc manām domām kompromisos apskatīti pietiekami un droši. Es nevēlos neko noniecināt, lai arī es uzskatu, ka nomaļajiem reģioniem ir vajadzīgs papildu režīms, tā lai šie rajoni nenonāk nelabvēlīgā stāvoklī.

Es uzskatu, ka priekšlikums ir ļoti labs un ka konkurence atzīta pietiekami. Mēs nedrīkstam aizmirst: arī ja 100 % no kvotām tiek izsolītas vairāksolīšanā – tīri teorētiski, kā mēs tikko dzirdējām – tas summā dod 2 miljardus eiro, noteikti kontrolējamu summu aviosabiedrībām, kam bez šaubām būs ietekme uz cenu noteikšanu. Tomēr es neparedzu nekādas problēmas ar to, tostarp saistībā ar lielu reisu skaitu.

Es gribētu redzēt, ka ES turpina virzīties uz priekšu klimata aizsardzības kontekstā, un es ceru, ka mēs varam pārliecināt visas pārējās lielās konkurējošās aviosabiedrības pievienoties šim nolīgumam.

Gyula Hegyi (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, kādreiz, šķiet, civilā aviācija bija greznība, kad ātro lidojumu priekšrocības izmantoja galvenokārt bagātā un tā saucamā reaktīvā sabiedrības daļa. Mūsdienās, vismaz Eiropas Savienībā, civilā aviācija ir nepieciešama mūsu ikdienā; bez tās nevarētu notikt ne Parlamenta, ne Padomes darbs. Ja attālums no Briseles ir lielāks par 1 000 km, nav reāli izmantojamu alternatīvu lidojumiem, ja nepastāv ātrvilcieni.

Līdz ar jauno dalībvalstu pievienošanos ES un zemo cenu avioliņiju uzplaukumu mums ir pieejams divas trīs reizes vairāk lidojumu, ja salīdzina ar situāciju pirms ES paplašināšanās. Starptautiskā aviācija pagaidām nav ietverta Kioto protokolā. Tomēr aviācijas nozares tiešās emisijas ir apmēram 3 % no kopējā ES siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma, un šis rādītājs turpina strauji pieaugt. Es uzskatu, ka trīs kvotu daudzuma pamatā jābūt siltumnīcefekta gāzu emisiju likmei *per capita* dažādās dalībvalstīs, jo to starpā pastāv lielas atšķirības. Manuprāt, nav godīgi, ka rietumu ES dalībvalstīm ir tiesības uz emisijām, kas nozīmē apmēram trīs reizes vairāk siltumnīcefekta gāzu, nekā tas ir Ungārijā vai citās jaunajās dalībvalstīs. Es uzskatu, ka šis princips jāpiemēro citās vides politikas jomās, kurās jāsamazina kopējais apjoms, nevis procentuālā daļa. Pretējā gadījumā sodīti tiks tie, kas iepriekš ir piesārņojuši mazāk.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – Aviācijai jāmaksā par tās ekoloģiskajām izmaksām, un tāpēc šis priekšlikums ir labs. Aviācija nevar tikt atbrīvota no ekoloģiskajām izmaksām, ko maksā pārējie transporta līdzekļi. Bet man ir problēma ar trakuma lēkmi pret aviāciju, kas izplatījusies šajās debatēs, it kā tā būtu lielākais ekoloģiskais ļaundaris un vislabāk būtu, ja mēs vispār pārtrauktu lidot. Tas gluži vienkārši nav taisnība. Aviācija ir atbildīga par pieciem procentiem oglekļa dioksīda emisiju. Pilns gaisa kuģis izmanto mazāk degvielas uz pasažierkilometru nekā automobīlis. To var vēl uzlabot, un tas jāuzlabo, bet izvirzot stingrākas prasības aviācijas rūpniecībai, kas virza attīstību uz priekšu, nevis pārtraucot lidot.

Ceļošana un cilvēku satikšana no citām pasaules daļām ir svarīga. Es esmu pārliecināts, ka *Ryanair* ir darījis vairāk, lai veicinātu sapratni starp Eiropas tautām, nekā visi ES kultūras projekti kopā. Mazāk ceļošanas tāpēc nevar būt mērķis pats par sevi. Cilvēku izolēšana mūs aizved atpakaļ vēsturē uz viduslaikiem.

Komisijas priekšlikums ir solis pareizā virzienā, bet tam ir ciniska perspektīva – ka ir kāds cits, kuram mazāk jālido. Bija mēģinājums atbrīvot valsti vai valdību vadītāju lidojumus, kamēr no pilsoņiem tajā pašā laikā tiek prasīts, lai viņi rīkotos atbildīgi. Tādi priekšlikumi kā šis izraisa to, ka pret politiķiem izturas ar nicinājumu, kuru viņi gan ir pelnījuši, un es esmu priecīgs, ka mēs Vides komitejā svītrojām šos konkrētos formulējumus.

Vienlīdz ciniski ir tas, ka vairāki kreisie kolēģi prasa, lai mēs samazinām aviāciju par vairāk nekā pusi tikai dažos gados. Tie, kas izsaka šādus priekšlikumus, maz ticams, paši brauc ar vilcienu no, piemēram, Stokholmas līdz Briselei. Tā, it kā viņu pašu braucieni būtu nenovērtējami, bet citi ceļo tikai joka pēc.

Šāda veida neatbildīgu priekšlikumu dēļ tie būs parastie cilvēki, kas būs spiesti maksāt, nevis politiķi un akciju sabiedrību vadošie darbinieki, kur rēķinu maksā kāds cits. Tie būs studenti, kas vairs nevarēs atļauties studēt ārzemēs, lai izietu sabiedrībā un redzētu pasauli. Tās būs vecmāmiņas Norlandē, kas nespēs apciemot savus mazbērņus pilsētā tik bieži. Tas aizved mūs atpakaļ laikā uz XX gadsimta astoņdesmitajiem gadiem, kad SAS salonā bija tikai akciju sabiedrību vadošie darbinieki, politiķi un arodbiedrību bosī.

Tā vietā mums rīt jābalso par stingrām, bet reālistiskām prasībām aviācijas rūpniecībai, kuras spiež tai maksāt par savām ekoloģiskajām izmaksām, kuras paātrina labākas un videi labvēlīgākas gaisa kuģu tehnoloģijas izstrādi, bet kuras galvenokārt dod iespēju noteikt prioritātes, salīdzināt aviāciju ar īstajiem oglekļa dioksīda ļaundariem, piemēram, ogļu spēkstacijām. Svarīgi, ka tiek samazinātas emisijas, nevis lidošana.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, lai gan piekrītu Komisijas un referenta priekšlikumam, es gribētu pievērst jūsu uzmanību faktam, ka tas neatbilst Parlamenta mērķiem, kas konkrēti izvirzīti ziņojumā par aviācijas ietekmes uz klimata pārmaiņām samazināšanu; es pievērstu īpašu uzmanību visvairāk izolēto teritoriju situācijai, kuras ir sevišķi atkarīgas no gaisa transporta, īpaši nomaļie reģioni.

Tas neatbilst arī jautājumiem, kurus izvirzīja pati Komisija savā pērnā gada septembra paziņojumā par „Stratēģija nomaļajiem reģioniem”. Es citēju: „Kādi pasākumi ir vajadzīgi, lai novērstu to, ka mērķis samazināt emisijas negatīvi ietekmē nomaļo reģionu pieejamību, ekonomiku un pilsoņus?” Balsojumā par grozījumiem Nr. 99 un 100, ko atbalstīja Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā, Parlaments pievērsīsies jautājumiem, kas izvirzīti, izmantojot iespējamo ietekmes novērtējuma sastādīšanu, un piemērotus starpniekpasākumus, lai nodrošinātu, ka nomaļie reģioni nākotnē tiek iekļauti emisiju tirdzniecības sistēmā – nepieciešams solis, kas jāspēr piemērotā veidā, un jāgarantē ekoloģiskā un ekonomiskā ilgtspēja un mobilitāte šajos reģionos, kas ir pilnīgi atkarīgi no gaisa transporta sava ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs apspriežam rezolūcijas projektu par Eiropas civilās aviācijas iekļaušanu ES emisijas tirdzniecības sistēmā. Es uzskatu, ka šis ļoti svarīgais projekts tika sastādīts steigā, bez pienācīgas apspriešanās ar aviācijas rūpniecību, jo īpaši jauno dalībvalstu pārstāvjiem, un bez tā ieviešanas ekonomisko un sociālo seku analīzes, kā arī analīzes no vides aizsardzības aspekta un analīzes par sekām civilajai aviācijai un draudiem Eiropas ekonomiskajai attīstībai, piemēram, tūrisma jomā, kura ir galvenais ienākumu avots ļoti daudziem reģioniem.

Projekts ir arī drauds aviosabiedrību konkurētspējai un var izraisīt radikālu pasliktināšanos daudzām Eiropas aviācijas sabiedrībām jau tā grūtajā finanšu situācijā. Tāpēc es domāju, ka agrākais sākuma laiks aviācijas nozares iekļaušanai visu komunikāciju sistēmā ir 2012. gads.

Es noteikti atbalstu sistēmas tā dēvēto plašo ģeogrāfisko darbības jomu, citiem vārdiem, visu reisu no ES un uz ES iekļaušanu neatkarīgi no pārvadātāja valstspiederības. Tas ir vienīgais risinājums, kas garantē, ka tiek panākts vajadzīgais ekoloģiskais efekts, un kas nepakļauj Eiropas Savienības pārvadātājus drastiskam konkurētspējas kritumam.

Es uzskatu, ka kopējais aviācijas nozarei piešķirto kvotu skaits jānosaka Kopienas līmenī, par atskaiti ņemot vidējās emisijas līmeņus, kas rodas no aviācijas vismaz par 2005.-2007. gadu, tajā pašā laikā emisiju robeža jānosaka 100 % līmenī.

Paturot prātā dažādās nostājas, ar kurām tikām iepazīstināti mūsu diskusijas gaitā, un faktu, ka šis projekts attiecas gan uz vidi, gan uz visu ES valstu ekonomikām, kā arī uz mūsu pilsoņiem, mums jāpieņem lēmumus, kas ir gan nosvērti, gan labi.

Alexander Stubb (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es laikam nāku no reģiona, kas ir viens no nomaļākajiem, proti, no Somijas. Ja man nebūtu iespējas uz šejieni atlidot, tad, iespējams, man būtu vajadzīgas divas dienas, lai šeit nokļūtu. Un ne jau ar velosipēdu, bet gan ar kuģi, automašīnu vai vilcienu. Tas — ievada vietā.

Manuprāt, šeit pavisam ir seši jautājumi; es vēlētos koncentrēties uz vienu, tomēr es pievērsīšos visiem sešiem. Pirmais jautājums — stāšanās spēkā: es ietu uz PPE-DE grupas kompromisu, citiem vārdiem runājot, atbalstītu 2011. gadu. Emisiju kvotu ierobežojums: manuprāt, tam jābūt 95 %. Atskaite: jā, manuprāt, tam jābūt 2005.-2007. gadam; izsole, manuprāt, 25 % apmērā; peļņa: daļēji tā jāatgūst aviācijā, bet no pārējās daļas jāfinansē klimata pārmaiņu problēmu risināšana. Tomēr man šķiet, ka nozīmīgākais ir sestais jautājums: kvotu piešķiršanas sistēma jeb iegūtie tonnkilometri pret izmantojamajiem tonnkilometriem. Tagad es

saprotu, ka šī izvēle daudziem ir sarežģīta, bet man tas nav vides jautājums šajā nozīmē. Patiešām, kvotu ierobežojums jau ir noteikts. Runājot par iegūtajiem tonnkilometriem un izmantojamajiem tonnkilometriem, mēs runājam par kvotām, kas piešķiramas dažādām avioliņijām.

Neviena sistēma nav perfekta, bet mēs nevaram pieļaut situāciju, kad avioliņijas, kuru lidojumi tiek veikti no attālākiem reģioniem, tiks sodītas un diskriminētas, jo pret tām nebūs vienlīdzīgas attieksmes salīdzinājumā ar tām avioliņijām, kas, piemēram, atrodas Frankfurtē, Berlīnē, Londonā, Briselē vai Parīzē. Vilciens nav mūsu izvēles iespēja, tas ir skaidrs. Vērojot to, kā notiek klimata pārmaiņas, es baidos, ka turpmāk ziemā mēs varēsim doties slēpot vienīgi uz Lapzemi. Es zinu, ka šie lidojumi varētu būt pārpildīti, tomēr ne vienmēr tie būs pilni atpakaļceļā, tāpēc mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai nepanāktu, ka tiek pazemināti standarti. Tāpēc es mudinātu visus draugus un kolēģus rītdien balsot par izmantojamajiem tonnkilometriem, nevis iegūtajiem tonnkilometriem. Tas ir dzīvības un nāves jautājums nomaļākajiem reģioniem, bet es zinu arī to, ka tas nav dzīvības un nāves jautājums tiem, kas nāk no Eiropas centrālās daļas.

Priekšsēdētājs. - Atliek skatīties, vai Ziemsvētku vecīša kamanas tiks iekļautas Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es šurp atlidoju no Krakovas, kura vakar bija balta, un sniegs klāja visu pilsētu, tāpat vēl nav tik slikti.

Dabiskās vides aizsardzība un pret darbība negatīvajām klimata pārmaiņām ir kļuvusi par izaicinājumu visai cilvēcei. Kā ES pilsonis es augstu vērtēju iesaistīšanos Eiropas Savienības vides aizsardzībā. Tomēr mēs nedrīkstam nekad aizmirst tiesību aktu ietekmi šajā jomā uz Eiropas ekonomiku.

Šodien, apspriežot direktīvu par CO2 emisijām aviācijā mēs esam uzdūrušies šai problēmai. Gaisa transports pašlaik piedzīvo strauju izaugsmi. Tas jo īpaši attiecas uz jaunajām dalībvalstīm, kur šis tirgus attīstās ārkārtīgi strauji, nodrošinot aizvien lielāku darbavietu skaitu. Makroekonomikas mērogā tas izraisa IKP pieaugumu.

Es konsekventi uzskatu, ka jaunajām dalībvalstīm jābūt iespējai pielāgot aviācijas attīstības līmeni veco dalībvalstu līmenim, ko varētu panākt ar ļoti ilgu direktīvas ieviešanas periodu. Jaunā direktīva tās ierosinātajā formā var kavēt šīs nozares attīstību, kas būtu pretrunā ar vienādu noteikumu veidošanas politiku Kopienā.

Vēl viens risks ir konkurētspējas zudums Eiropas Savienības sabiedrību vidū salīdzinājumā ar trešām valstīm, tāpat svarīgi, ka jaunos noteikumus pieņem visā pasaulē, ne tikai Eiropas Savienība.

Es gribētu izmantot zinātnieku atzinumu un komentēt, ka nav sagaidāma jaunu tehnoloģiju izstrāde, kuras spētu efektīvi samazināt CO2 emisijas līmeņus aviācijā. Tāpēc ārkārtīgi svarīgi ir meklēt gāzu emisiju ierobežojumus visur, kur tas ir iespējams. Efektīvs instruments ir gaisa satiksmes kontroles modernizācija, kur saskaņā ar analītiķu sacīto var panākt degvielas patēriņa ietaupījumu no 6 līdz 12 %.

Noslēgumā es gribētu uzsvērt, ka, realizējot videi labvēlīgu politiku, mums jāpatur prātā tās ietekme uz katru dalībvalsti. Tāpēc atskaites periodam, kā es uzskatu, jābūt pēc iespējas tālejošam, citiem vārdiem sakot, no 2007. līdz 2009. gadam.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties runātājiem, kas šovakar piedalījās debatēs, par viņu konstruktīvo ieguldījumu, kā arī detalizēti aplūkot dažus grozījumus.

Daudzi no šiem grozījumiem ir pieņemami, vismaz daļēji vai principā. Piemēram, Komisija pieņem, ka būtu lietderīgi noteikt prasību, kas paredz gaisa kuģu operatoriem izstrādāt uzraudzības un ziņojumu plānus. Pašreizējā sistēmā operatori arī tas ir jādara, lai saņemtu atļauju par siltumnīcefekta gāzu emisijām. Tas atvieglos drošu pārbaudi un tādējādi nodrošinās sistēmas vides integritāti, izvairoties no krāpšanas.

Citi piemēri attiecas uz atsevišķu darbību, piemēram, tādu lidojumu neiekļaušanu, kas saistīti ar humāno palīdzību un ugunsdzēsību. Tomēr, lai arī es pilnībā piekrītu, ka mums jāsāk rīkoties iespējami ātrāk, noteikt 2010. gadu par sākuma datumu būtu ļoti riskanti. Iespējams, tas būtu nepietiekams laiks, lai pabeigtu sagatavošanās darbus un, jo īpaši, lai pabeigtu piešķiršanu, kam vajadzīgs ilgāks sagatavošanās laiks, nekā procesam, kas izmantots pašreizējā sistēmā.

Attiecībā uz darbības jomu es jau paskaidroju, kāpēc Komisija joprojām uzskata, ka divpakāpju pieeja būtu lietderīga, lai pārliecinātu trešās valstis, ka Eiropas Savienība ir gatava izvirzīties līderpozīcijā atbilstīgi īpašajām saistībām attiecībā uz jaunattīstības valstu reģionu.

Attiecībā uz aicinājumu vairāk izmantot vairāksolišanu es esmu labi informēts, ka tas atbilst pieaugošajai vienprātībai par vairāksolišanas priekšrocībām, un es ceru, ka mēs drīzumā apspriedsim šo jautājumu plašāk

saistībā ar vispārējo pārskatu par ETS. Tomēr līdz 2013. gadam attieksmei pret aviācijas nozari jābūt iespējami tādai pašai, kāda tā ir pret citām nozarēm.

Tādējādi vairāksolišanā jāizsola kvotu vidējais procentuālais daudzums no vairāksolišanas, ko piemēro citās nozarēs, kā tas ir noteikts valsts kvotu piešķiršanas plānos 2008.–2012. gadam. Rīcība pēc 2012. gada būs atkarīga no vispārējā pārskata par ETS.

Visbeidzot, es atklāšu jums bažas, kas mums radušās attiecībā uz tiem grozījumiem, kas saistīti ar ierobežojumiem kredītu izmantošanai ārpus aviācijas nozares, reizinātāja izmantošanu attiecībā uz sekām, ko nerada oglekļa dioksīds, un uz papildu energoefektivitātes faktoru. Visi šie grozījumi paredz ierobežot gaisa kuģu operatoru iespēju izmantot citas kvotas, kas nav aviācijas kvotas, lai segtu savas emisijas. Tas nav atbilstīgi atvērtas emisiju tirdzniecības galvenajai idejai, kas paredz nodrošināt rentablus risinājumus. Turklāt šādas izmaiņas ievērojami sarežģīs sistēmu.

Komisijas priekšlikumā jau ir noteikts, ka gaisa kuģu operatoriem tiek piešķirti papildu stimuli, lai uzlabotu degvielas ekonomiju. Mūsaprāt, nav nekādas vajadzības noteikt papildu iespējas, kas visu vēl vairāk sarežģīs.

Kopumā no 100 ierosinātajiem grozījumiem Komisija var pilnībā, daļēji vai principā atbalstīt 27 grozījumus. Parlamenta Ģenerālsēkretariātā es iesniegšu sarakstu, kurā detalizēti aprakstīta Komisijas nostāja attiecībā uz šiem grozījumiem⁽³⁾, ietverot arī grozījumu Nr. 47, par kuru es gribētu pateikt, ka Komisija saglabās noteikumus, kas paredz veikt izmaiņas reģistrēšanas kārtībā, tomēr tā ir gatava izskatīt variantus, lai nodrošinātu, ka aviācijas kvotu pārveide neapgrūtina dalībvalstīm noteiktās saistības ievērot Kioto mērķi.

, Komisijas loceklis. –

Komisijas nostāja par Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem

P. Liese ziņojums (A6-0402/2007)

Komisija var pilnībā, daļēji vai principā atbalstīt 27 grozījumus: 1, 3–5, 7, 8, 10, 14, 17, 26, 29, 30, 36–38, 40, 45, 47, 49, 51–53, 57, 65, 70, 76 un 79.

Komisija nevar pieņemt šādus grozījumus: 2, 6, 9, 11–13, 15, 16, 18–25, 27, 28, 31–35, 39, 41–44, 46, 48, 50, 54–56, 58–60, 61–64, 66–69, 71–75, 77, 78, 80–100.

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt no plkst. 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Christine De Veyrac (PPE-DE), rakstiski. – Vajadzība rīkoties ātri un efektīvi, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, ir acīmredzams fakts, ko vairs nevar noliegt. Šajā kontekstā transporta ietekmes samazināšana uz globālo sasilšanu ieņems izšķirošu nozīmi. Teksts, kuru mēs apspriežam, ir viens no pasākumiem, kas tiek veikti, lai to sasniegtu, un es atbalstu šo iniciatīvu.

Tomēr šis tiesību akts būs veiksmīgs tikai tad, ja mums izdosies saskaņot ekoloģisko mērķi ar pilsoņu mobilitātes mērķi, tajā pašā laikā respektējot valstis ārpus ES.

Tādēļ ir svarīgi, ka mēs sasniedzam CO₂ emisiju samazinājumu par vismazāko iespējamo cenu pasažieriem. Tam, kas tiek prasīts no aviācijas, jābūt pietiekamam, lai nekompromitētu citu nozaru sasniegtos samazinājumus, bet pietiekami līdzsvarotam, lai nesodītu aviācijas nozares izaugsmi.

Tādēļ es uzskatu, ka CO₂ emisiju samazināšanas mērķi ir pārāk strauji un pārāk skarbi, lai arī slavējami no tīri ekoloģiskā viedokļa, tie ir tāli no īstenības un draud ar produktivitātei pretējām sekām.

Es ceru, ka mūsu balsojums rīt ņems vērā šos atšķirīgos parametrus.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – Mums jāievieš unikāla sistēma, kurā gaisa satiksmei ir pašai savs klimata politikas instruments. Emisiju tirdzniecība gaisa satiksmes jomā ietver sevī riska faktorus, un es aicinu jūs visus pievērst uzmanību vienam vai diviem svarīgiem jautājumiem.

⁽³⁾ Komisijas nostāja par Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem, skatīt pielikumu.

Lai arī mēs pamatoti uztraucamies par pieaugošām emisijām no aviācijas, gaisa satiksme pati par sevi tomēr ir nākotne. Man būtu pat jāsaka, ka tas ir nenovēršami videi. Piemēram, saskaņā ar augstu vērtēto MIPS (Materiāla ieguldījums uz pakalpojuma vienību) pārskatu par vides piesārņojama vispārējo biežumu, gaisa satiksme dod savu labumu un, šķiet, ka būs risinājums nākotnei. Aviācija absolūti bez emisijām tādējādi atrisinātu transporta emisiju problēmas, un tam jābūt mūsu prioritāram mērķim.

Šim nolūkam veidojot kompromisus, es gribētu ieņēmumus no emisiju tirdzniecības novirzīt konkrēti izpētei un attīstībai aviācijas jomā. Ja emisiju pieaugums tiešām ir satraucošs, pieejamie resursi jātērē konkrēti bezemisiju transporta attīstībai. Cerams, Padome arī saprot, cik tas ir svarīgi.

No otras puses direktīvai arī jānodrošina, ka Eiropas Savienības nomaļie reģioni arī spēj godīgi konkurēt emisiju tirdzniecības sistēmā. Tas it īpaši svarīgi ir jautājumā par vairāksolišanā neizsolītajām tiesībām piešķiršanas sistēmā. PTK („pieejamie tonnkilometri”) modelis, kas pamatojas uz gaisa kuģa maksimālo ietilpību, būtu labākais veids, kā garantēt taisnīgumu emisiju tirdzniecībā, un galu galā būtu labāks klimatom. Tas ir patiesi, jo sistēma, kur vairāksolišanā neizsolītas emisiju tiesības tiek piešķirtas atkarībā no preču un pasažieru daudzuma mudinātu izmantot savienojošus reisu un lidošanu caur lielpilsētām ar lieliem pasažieru daudzumiem.

Sistēmai, kas paredzēta, lai aizsargātu klimatu, jāveicina sistēma, kur braukšanas maksa gaisa transportā vairāk būs atkarīga no faktiskā nolidoto kilometru skaita. Pašlaik tas bieži vairs tā nav, un tāpēc reisi, kas klimatu apdraud vairāk un kas pa ceļam izdara nosēšanos, ir lētāki. Tas nav racionāli ekoloģiskajā aspektā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – Aviācijas iekļaušana Eiropas emisiju tirdzniecības sistēmā ir pozitīva rīcība, kas uzsver Eiropas celmlauža darbā cīņā pret klimata pārmaiņām.

Aviācijas emisiju tirdzniecība nedrīkstētu izraisīt reisu skaita samazināšanos un cenu pieaugumu, negatīvas sekas pasažieriem, aviācijas rūpniecībai un transporta ilgtspējīgai attīstībai. Pie šiem nosacījumiem svarīgi ir risināt tehniskos jautājumus.

Emisiju samazināšanu var sasniegt, ražojot dzinējus ar jaunu dizainu, kas nodrošinātu lielāku efektivitāti degvielas patēriņā, uzlabojot gaisa kuģa aerodinamiku, izmantojot jaunus metālu sakausējumus un kompozītu materiālus fizelāžu būvei.

Mums arī jāņem vērā pētījumi alternatīvo degvielu jomā. NASA ir paziņojusi par to, ka uzsāk programmu, lai atrastu risinājumus petrolejas uzlabošanai.

Tāpēc ir nepieciešams papildināt finanšu resursus izpētei un attīstībai un veicināt privātos ieguldījumus šajā jomā, tajā pašā laikā finanses, kas iegūtas no vairāksolišanas saskaņā ar sistēmu jāizmanto izpētes un aeronautisko inovāciju jomā, kura spēj nodrošināt konkrētus risinājumus.

Es arī lūdzu Padomei un Komisijai turpināt savus centienus sarunās ar starptautiskajām struktūrām un partnerēm trešām valstīm, lai iegūtu visas nepieciešamās vienošanās, kas novērstu starptautiskas prāvošanās šo tiesisko noteikumu īstenošanas gadījumā.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Aviācija ir jāiekļauj emisiju tirdzniecības sistēmas darbības jomā. Jau kopš ETS izveides pirms diviem gadiem šīs sistēmas izmantošana ir pierādījusi savu vērtību. Tai jāklūst par lietderīgu instrumentu, ar ko nodrošināt, ka aviācijas nozare arī sniedz savu ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām. Tomēr mums arī jāīsteno sistēmas reforma, lai tā varētu efektīvi sasniegt savu mērķi.

Protams, neviens no mums neuzskata, ka vienīgi ar šīs sistēmas attīstību mēs spēsim atrisināt emisiju problēmu, tomēr tas ir nozīmīgs solis pareizajā virzienā. Turklāt tā pierāda, ka tiek izmantota politiskā griba, lai pieņemtu sarežģītus lēmumus, no kuriem iegūs gan planēta, gan tās iedzīvotāji. Mums jāparedz arī svarīgās reformas attiecībā uz emisiju tirdzniecības sistēmas izmantošanu.

Attiecībā uz šo jomu kopumā mums jānodrošina, ka patērētājs netiek nepamatoti apgrūtināts, ievērojami palielinot izmaksas par lidojumiem, kā arī jāapsver citu variantu izskatīšana saistībā ar aviācijas nozares radīto CO2 emisiju iespējamo samazināšanu. Es zinu, ka ES transporta nozares ministri patlaban nodarbojas ar šo jautājumu, izskatot variantus, kā modernizēt gaisa satiksmes kontroli, un ieviešot jaunas lidmašīnu nolaišanās nodevu sistēmas saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijām.

Péter Olajos (PPE-DE), rakstiski. – Aizvien lielāka attīstītās pasaules iedzīvotāju daļa saprot draudus, ko rada klimata pārmaiņas. Tomēr mums vajag spert drastiskus soļus, ja mēs gribam samazināt savas emisijas par 20 % 13 gadu laikā.

Diemžēl mēs diez vai redzam kādus soļus, kas vestu mūs šajā virzienā. Nav nozīmes tam, kuru no emitējošajām jomām mēs pētām, vienmēr būs „balsis”, kas grib aizsargāt to pašu nozari, par kuru tagad runājam.

Tajā pašā laikā mēs zinām, ka izvirzīto mērķi mēs varam sasniegt tikai tad, ja mēs emisiju samazināšanā iesaistām visas skartās jomas. Ja mēs izdarām izņēmumu vienai, mums būs tas jākompensē kaut kur citur. Kura būs liekā nozare?

Avioceļojumi šodien irniecīga joma, taču joma, kas dinamiski aug. Tās izaugsme ir cieši saistīta ar izejvielu globālo cenu, uz kuru tai pašai ir liela ietekme. Mēs kā politiķi patiesi atbalstīsim Eiropas Savienības uzņēmumus no stratēģiskas perspektīvas, ja mēs radīsim tiem vidi, kas veicina jauninājumus.

Tas neietekmēs pasažierus, jo pasākumi, kas veikti, lai samazinātu CO₂, palielinās biļetes cenu maršrutiem Eiropā par summu, kas nav lielāka par apmēram 1 eiro. Tas ir mazāk nekā tas, kas mums jāmaksā par pretterorisma drošības pasākumiem! Tomēr vienlaikus labas kvalitātes dzelzceļam 1000 km garumā jākonkurē ar aviāciju, un, lai to panāktu, aviosabiedrībām jāuzņemas izmaksas, kuras tās izraisa, tādā pašā apjomā, kā mēs to sagaidām no dzelzceļiem un autoceļu satiksmes.

22. Komitoloģija (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par komitoloģiju.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētāja kungs, komitoloģijas reforma, par kuru 2006. gada jūlijā tika pieņemts lēmums, ieviesa „regulatīvo kontroles procedūru”, kas Eiropas Parlamentam piešķir veto tiesības attiecībā uz vispārējiem ieviešanas pasākumiem, ar kuriem groza atbilstīgi koplēmuma procedūrai pieņemto pamataktu.

Saistībā ar šo reformu trīs iestādes noslēdza kopīgu paziņojumu, kurā tās noteica savas saistības pieņemt 26 prioritārus pamataktus saistībā ar šo jauno procedūru, un pagājušā gada beigās Komisija pieņēma 26 prioritārus saskaņošanas priekšlikumus. Mūsu kopējās interesēs ir nodrošināt, lai šos saskaņošanas instrumentus pieņemtu iespējami ātrāk. Tādēļ Komisija ir ļoti gandarīta redzēt, ka tagad, kad trīs iestādes ir nonākušas pie labiem un taisnīgiem kompromisa risinājumiem, Parlaments ir gatavs balsot par vairākām normatīvajām rezolūcijām.

Šomēnes, vēlāk, kādā no nākamās Eiropas Parlamenta sesijas darba kārtībām tiks iekļauti citi svarīgi jautājumi, un es esmu pārliecināta, ka mēs spēsim atrisināt arī šos jautājumus. Es vēlos pateikties dažādu komiteju referentiem par viņu pieeju, kas bija vērsta uz sadarbību un konstruktīvu risinājumu.

Tādējādi visi šie 26 prioritārie saskaņošanas priekšlikumi varētu būt sagatavoti, lai tos pieņemtu līdz šī gada beigām. Tas būtu labs sasniegums, kas bruģēs ceļu uz tā saucamo „vispārējo saskaņošanu”. Kā jūs zināt, Komisija apņēmas papildus šiem 26 prioritārajiem aktiem pārskatīt visus pašreizējos pamataktus, kas pieņemti saskaņā ar koplēmuma procedūru, lai saskaņotu tos ar jauno regulatīvo kontroles procedūru. Komisija ievēros šīs saistības un piedāvās šo vispārējo saskaņošanu piemērot visiem neprioritārajiem aktiem. Kopumā tas attiecas uz aptuveni 220 aktiem. Tas tiks darīts, izveidojot četrus līdz piecus krājumus jeb vispārējos priekšlikumus, no kuriem pirmo paredzēts iesniegt Eiropas Parlamentā jau drīzumā, proti, novembrī. Nākamie divi vispārējie priekšlikumi tiks iesniegti nākamo divu nedēļu laikā, bet beidzamais priekšlikums — tieši gada beigās vai nākamā gada pašā sākumā.

Trešais aspekts attiecībā uz Parlamenta kontroles tiesību pārskatīšanu nozīmē tā nolīguma pārskatīšanu, kas starp Komisiju un Parlamentu tika noslēgts 2000. gadā par komitoloģijas procedūram. Es vēlētos pateikties Parlamentam un, jo īpaši, *G. Galeote* un *R. Corbett* par izcilo sadarbību visā sarunu laikā. Es vēlētos viņiem pateikties arī par viņu atzinumu, ka nolīgumā paredzētās īpašās procedūras piemēros visos īpaši steidzamos gadījumos.

Man ir prieks paziņot, ka šo sarunu rezultāti ir politiski apstiprināti, un Komisija būs gatava pieņemt pārskatīto nolīgumu, tiklīdz Parlaments būs oficiāli apstiprinājis sarunu rezultātu. Esmu pārliecināta, ka mūsu panāktā vienošanās palīdzēs abām mūsu iestādēm nākotnē nodrošināt lielāku darba efektivitāti.

Alexander Radwan, *PPE-DE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, šī diskusija par komitoloģiju notiek jau ilgu laiku. Pamatojoties uz Bāzeles II ziņojumu, Eiropas Parlaments beidzot ir ieguvis kontroles tiesības, kam demokrātijā faktiski jābūt normāli, lai gan milzīga pretestība bija no Padomes un pretestība bija no Komisijas. Tagad mums jāseko, lai atbilstīgi tiktu pielāgotas direktīvas. Šeit koncentrēšanās ir uz

jautājumu par atbilstīgo direktīvu – un tas ir saprotams. Jautājums par to, cik lielā mērā mēs pielāgojam direktīvas leģislatīvi, noteikti ir svarīgs aspekts.

Taču vienošanās starp Parlamentu, Komisiju un Padomi ir par to, kā Parlamentu var piemēroti iesaistīt. Komisijas locekle pauda cerības, ka Parlaments šogad pieņems atbilstīgos pielāgojumus. Mums ir svarīgi, ka Parlaments tiek informēts par procesiem īstajā laikā un ka informācijas apmaiņa ar Parlamentu, izmantojot komitoloģijas komitejas, notiek nekavējoties. Faktiskā ieviešanas fāze vēl tikai sāksies, un laiks rādīs, vai tas stiprinās Parlamenta tiesības vai ne.

Tas pats attiecas uz steidzamu debašu pieprasījumiem. Ņemsim vienu piemēru: darba kārtībā nākamā ir grāmatvedība, SFPS 8. Šeit procedūra bija tāda, ka Komisija komitoloģijas procesā mūs diemžēl informēja tikai pēdējā minūtē. Tad tika sagaidīts, ka mēs pieņemsim lēmumu samērā ātri. Neatkarīgi no formālā pielāgošanas procesa galvenais būs, vai Komisija, attiecīgie ģenerāldirektorāti, amatpersonas, kas strādā šajā jomā, ir gatavas iekļaut Parlamentu darbā īstajā laikā. Tikai tad būs iespējama efektīva kontrole. Tur atklāsies, vai Komisija kā kopums ir par to vai nav.

Pervenche Berès, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, te nu mēs esam, atkal runājam par komitoloģiju. Pamatā tas ir jautājums, kā jūs teicāt, par tās vienošanās īstenošanu, kuru 2006. gada jūlijā, kad mēs to panācām, mēs visi atzinīgi vērtējam kā veiksmi.

Tai ir divi aspekti: praktiskais aspekts, kuru es tagad nepārskatīšu, bet arī tās pārceļšana uz visām direktīvām un šodien mēs nodarbojamies ar 26 prioritārām direktīvām. Es runāju par tām, kuras bija nodotas izskatīšanai Ekonomikas un monetārajai komitejai. No šī viedokļa es gribētu paust mūsu apņemšanos, ka Eiropas Parlamenta nostājai, kad tas izskata šīs 26 prioritārās direktīvas, jābūt pēc iespējas saskaņotai. Vienu un to pašu komitoloģijas vienošanos vajag piemērot šīm 26 direktīvām, tādēļ paralēlās pieejas ideja. Taču, kā mēs labi zinām, šajās sarunās grūtības ir detaļās, un mēs to redzējam šajās sarunās par trijiem konkrētiem jautājumiem, kurus es īsi pieminēšu.

Pirmais jautājums attiecas uz kaut ko, kas Ekonomikas un monetārajā komitejā – taču ne tikai tur – tika uzvertts kā kaut kas līdzīgs provokācijai. Par grāmatvedības standartiem, jomu, kurā Eiropas Parlamentam ir visas pilnvaras un kompetence, Komisija iesniedza priekšlikumu, kurā teikts, ka steidzamība jāpiemēro kā automātiska procedūra. Mēs to neakceptējām un par laimi es redzu, ka mums izdevās piedabūt Komisiju atgriezties pie šī jautājuma un piespiedām to atteikties no prasībām par sistemātisku steidzamību, kas būtu atņēmušas Parlamentam efektīvas kontroles tiesības jomā, kur tieši otrādi tās ir parādījušas savas spējas būt lietderīgām, efektīvām un būtiskām.

Otrais jautājums ir, protams, jautājums par to, kas pazīstams kā turpināmības klauzulas vai pārskatīšanas klauzulas. Komisija un Padome tiešām gribēja, lai šīs klauzulas pazustu. Tās jūta, ka tas ir pērn noslēgtās komitoloģijas vienošanās raksturīgs elements. Sadarbības garā mēs nodrošinājām, ka Komisija regulāri, reizi trīs gados, tiks ielūgta pārbaudīt īstenošanas pilnvaru pārejas nosacījumu efektivitāti un demokrātisku funkcionēšanu. Es uzskatu, ka tas ir labs veids, kā darboties, un es redzu, ka saistībās, kuras Komisija piekrita parakstīt, izmantojot to, kas tagad zināms kā pārskatīšanas klauzula, tā tiek aicināta skatīties uz savas kompetences apjomu un pamatot jebkurus grozījumus tiesību aktā vai šādu grozījumu neesamību.

Trešā joma acīmredzami ir jautājums par darbības jomu. Mēs redzam, ka Padome ne vienmēr ir ievērojusi Komisijas priekšlikumus par pārredzamību vai prospektiem, pārrobežu komandējumu definīciju vai ekvivalencēm.

Tomēr es uzskatu, ka sadarbības garā, tostarp no Portugāles prezidentūras puses, mēs nonākam pie rezultāta, kam jāapmierina visas iestādes, un es esmu apmierināta par to.

Manuel Medina Ortega (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, pēc Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un manas kolēģes P. Berès mana uzstāšanās ir gandrīz lieka.

Es biju atbildīgs par ziņojuma sagatavošanu Juridiskajai komitejai un, vienojoties ar mūsu kolēģiem no Ekonomikas un monetārās komitejas, mēs nonācām pie secinājuma, ka steidzamā procedūra, kuru Komisija prasīja 6. panta 2. punkta 2. apakšpunktā, ir lieka, jo pašlaik sadarbība starp Parlamentu un Komisiju, un arī Padomi ir lieliska.

Līdz ar to Juridiskās komitejas ziņojumā tiek prasīts, lai šis pants tiktu izņemts, un tiek pieņemti vēl divi apsvērumi, kuru mērķis ir procedūras elastīguma uzsvēršana.

Pēc 1. un 2. apsvēruma pieņemšanas komitejā notika sarunas starp Parlamentu un Komisiju, uz kurām atsaucās *M. Wallström*, un mēs iesniedzām galīgo grozījumu, grozījumu Nr. 4, kas aizvieto pašreizējo grozījumu Nr. 2, un izveido trīs iestāžu sadarbības formulu. Citiem vārdiem sakot, šajā tekstā svarīgs ir pēdējais teikums, kurā teikts, ka Komisijai, Padomei un Eiropas Parlamentam vajag čakli darboties, lai nodrošinātu, ka šos noteikumus un izskaidrojumus var pieņemt laikus, lai negrautu ieguldītāju priekšstatus un galu galā uzticību.

Es domāju, ka šobrīd šī kompromisa formula starp Parlamentu, Padomi un Komisiju varētu palīdzēt risināt problēmas un mums nebūs jāķeras pie steidzamās procedūras, ko Komisija sākotnēji ierosināja.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos jums par konstruktīvajiem komentāriem šajā vēlajā vakara stundā.

Ļaujiet man vēl izteikt divas pēdējās īsās piezīmes. Pirmkārt, attiecībā uz reģistru, manuprāt, jums ir absolūta taisnība, uzsverot vajadzību saņemt informāciju par procedūru, būt labi informētiem attiecībā uz dažādu lietu attīstību, un viens no pasākumiem, par kuriem mēs vienojāmies, protams, paredz atjaunināt arī mūsu komitoloģijas reģistru.

Šo vienošanos mēs panācām iestāžu starpā, Komisija jau strādā attiecībā uz šo jautājumu, un mēs esam droši, ka līdz nākamā gada martam tas tiks īstenots. Es domāju, ka vismaz tas palīdzēs, bet mēs, protams, arī mudināsim savus dienestus ar Parlamentu sadarboties iespējami ciešāk.

Ar otro piezīmi es vēlējos vienkārši izteikt cerību - mēs visi varam piekrist, ka šīs īpašās procedūras ideja kopumā ir nodrošināt jauno noteikumu sistemātisku un konsekventu piemērošanu. Tāpēc mēs arī piedāvājam šāda veida paketi jeb vispārējos priekšlikumus, un tas, manuprāt, ir ceļš uz to, lai mēs būtu pārliecināti, ka cieši ievērojam vienošanos un ka šo divu iestāžu sadarbībā varam sadarboties iespējami efektīvāk un labāk.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

23. Starptautiskie grāmatvedības standarti (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais jautājums ir priekšlikums rezolūcijai par starptautiskajiem grāmatvedības standartiem (B6-0437/2007).

Pervenche Berès (PSE), *Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētāja*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, sava loģika ir mūsu diskusiju secībai, jo šajās debatēs mums jānolemj, vai pieņemt Eiropas līmenī tā dēvēto SFPS 8 standartu vai ne.

Iepriekšējās debatēs 2007. gada 25. aprīlī, kad Parlamentam bija jālemj par šo standartu, mēs nepārprotami paziņojām, ka mēs uzskatām, ka nepastāv apstākļi, lai mēs to varētu darīt. Tam bija divi iemesli.

Pirmais bija tas, ka mēs tikko bijām devuši Eiropas Komisijai un Padomei ļoti skaidru vēstījumu, ka mēs uzskatām, ka konverģences process, kuru Eiropas Savienība uzsāk ar valstīm ārpus ES, lai atzītu to grāmatvedības standartus, nevar izpausties tikai viņu standartu iekopēšanā starptautiskajā standartā. Mēs arī uzskatām, ka konverģences procesam jābūt savstarpējam procesam.

Kad runa bija par SFPS 8 standartu, mums radās iespaids, ka tas nav maršruts, kuru ievēro starptautiskā organizācija, un mēs gribējām sabiedrību par to brīdināt.

Otrs iemesls tā darīt bija tas, ka daudzi cilvēki mūs brīdināja, un es uzskatu, ka pilnīgi pamatoti, par faktu, ka šis grāmatvedības standarts tika likts priekšā visiem lietotājiem, proti, revidentiem, ieguldītājiem un pārraudzītājiem, iepriekš neveicot ietekmes novērtējumu.

Tagad mēs zinām *J. M. Barroso* vadītās Komisijas apsēstību ar to, ka regulāri jāveic ietekmes novērtējums kā daļa no labākas reglamentēšanas, ko viņš izmanto kā ceļu karti. Mums šķiet, ka tam, kas attiecas uz Eiropas Savienības līmeni, jāattiecas arī uz pašregulējošām starptautiskām standartizācijas struktūrām. Tādēļ mēs lūdzām Komisiju veikt šo ietekmes novērtējumu pašai, trūkstot jebkādam starptautiskās struktūras veiktam novērtējumam.

Komisija izpildīja savu formālo apņemšanos, iesniedzot septembra sākumā šī ietekmes novērtējuma secinājumus Ekonomikas un monetārajai komitejai, kā norunāts. Tomēr nākotnē mums vajag atzīt, ka šī novērtējuma darbības sfēru un veidu, kādā visas puses tiek aptaujātas, neapšaubāmi vajag pārskatīt, lai uzlabotu aptaujājamo spektru tā, ka tie ir ne tikai tie, kas zināmi kā sagatavotāji, kas sagatavoja atskaites.

Vēloties virzīties uz priekšu šajās debatēs un varbūt arī dodot ieguldījumu tam, lai starptautiskie standarti kļūtu par dokumentu, uz kuru atsaucas visā pasaulē, Parlaments šodien joprojām grib pieņemt SFPS 8 standartu, un tas parāda tā nopietnību grāmatvedības standartu pieņemšanas procedūrā un arī tā atbildības sajūtu.

Tā kā sākas svarīgas diskusijas ar Amerikas Savienotajām Valstīm, lai noteiktu nosacījumus, pie kuriem tās pieņem pašas savus grāmatvedības standartus, šķiet, ka mums svarīgi parādīt savu apņēmību pašiem tā rīkoties saprotamā un atbildīgā veidā.

Es ceru, ka Parlaments rīt pieņems SFPS 8 standartu, uzsverot, ka, kad tas tiek pārstrādāts – un tas jau notiek SGSP, Starptautiskajā grāmatvedības standartu padomē – jāņem vērā vajadzība pēc precīzas finanšu informācijas par grupu darbības īstenību. Daudzas NVO ir īpaši jutīgas pret faktu, ka, izmantojot šo informāciju, var sniegt skaidrāku grupu darbības ainu – piemēram, mīnēšana konkrētā ģeogrāfiskā rajonā vai valstī, pa valstīm, kur tas ir svarīgi – tiem, kurus ietekmē šī darbība.

Noslēgumā mans pēdējais jautājums, es gribētu atkal teikt Komisijai, ka mēs uzskatām, ka šīs procedūras rezultāts ir ļoti svarīgs pieprasījums respektēt Eiropas balsojumu kā līdzvērtības jautājums un ka tad, kad ietekmes novērtējumi ir veikti, tie atļauj visām partijām paust savus viedokļus.

Priekšsēdētājs. - Es gribētu norādīt jums, ka balsojums nenotiks rīt, bet trešdien.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sirsnīgi pateikties Ekonomikas un monetārajai komitejai par izcilo darbu, ko tā paveikusi saistībā ar starptautiskā finanšu pārskatu standarta (SFPS) 8 pieņemšanu, par jauno standartu attiecībā uz informācijas sniegšanu par segmentiem.

Pēc tam, kad 2006. gada novembrī Starptautiskā grāmatvedības standartu padome (SGSP) izdeva standartu, sākās debates par SFPS piemērotību Eiropas kontekstā. Šīs debates bija lietderīgas. Mums bija jāpārliecinās, ka Eiropas Savienība pieņems jaunu grāmatvedības standartu galvenokārt tāpēc, lai uzlabotu finanšu informācijas kvalitāti un sekmētu Eiropas sabiedrisko labumu, nevis tikai tāpēc, lai panāktu atbilstību ar līdzīgu ASV standartu.

Pirms galīgā lēmuma pieņemšanas Komisija un Parlaments 2007. gada maijā vienojās, ka Komisijas dienesti veiks analīzi par iespējamajām sekām, ko radītu SFPS 8 pieņemšana. Iestādes noorganizēja sabiedrisko apspriešanu, kas notika jūlijā un augustā, un apkopoja ieinteresēto pušu viedokļus par izmaksu un ieguvumu savstarpējo attiecību un vispārējo ietekmi, ko radītu SFPS 8 pieņemšana. Pamatojoties uz gandrīz 200 viedokļiem, Komisijas dienesti sagatavoja ziņojumu, kas 2007. gada 10. septembrī tika iesniegts Parlamentam. Ziņojuma galvenajā secinājumā norādīts, ka SFPS 8 pieņemšanas ieguvumi atsvērtu ar to saistītos izdevumus. Turklāt man padotie darbinieki uzsvēra, ka, ātri apstiprinot SFPS 8, tiktu likvidēta nenoteiktība attiecībā uz finanšu pārskatu izskatīšanu par periodu līdz 2007. gada decembrim.

Ļaujiet man uzsvērt, ka mēs neaizmirsām par bažām, kas izteiktas attiecībā uz tā saucamās „pārvaldības pieejas” ieviešanu, kas salīdzinājumā ar pašreizējo standartu pārvaldē ieviesa vairāk iespēju saistībā ar pārskatiem par segmentiem. Dažas iesaistītās personas pauda bažas, ka SFPS 8 trūkst striktu prasību par detalizētu ģeogrāfisko informāciju, jo tā, kā jau minēts, neietver prasību sniegt pietiekami detalizētu informāciju par atsevišķām valstīm. Apspriedēs ar padotajiem atklājās, ka SFPS 8 drīzāk uzlabos šāda veida informācijas sniegšanu. Turklāt, šķiet, ka īpašas bažas, kas valda šajā jomā, gan mūsaprāt, gan atbilstīgi viedoklim, kāds ir vairumam mūsu apspriežu respondentu, nevar atrisināt, izmantojot finanšu pārskatu standartu attiecībā uz informācijas sniegšanu par segmentiem. Labāk to varētu izdarīt, ja pilnveidotu regulējumu attiecībā uz uzņēmumu sociālās atbildības aspektiem.

Mēs piekritām, ka SFPS 8 nevajadzētu pieņemt vienīgi konverģences vārdā, tomēr mēs uzskatām, ka ir būtiski skatīt šo jautājumu plašākā kontekstā saistībā ar visiem Eiropas Savienības pieņemtajiem standartiem, kas patiešām ir vispārēji. Pirms pāris gadiem mēs visi vienojāmies, ka Eiropai vajadzētu atbalstīt un veicināt tādus augstas kvalitātes standartus un vispārēju standartu kopumu kā SFPS, nevis ieviest pašai savus standartus.

Mēs strādājam, lai uzlabotu SGSP pārvaldību. Eiropas Komisija, ASV Vērtspapīru un valūtas maiņas komisija un Japānas Finanšu pakalpojumu aģentūra 7. novembrī nāca klajā ar kopīgu paziņojumu, informējot par savu vienošanos ieviest dažas izmaiņas, lai stiprinātu Starptautisko grāmatvedības standartu komitejas (SGSK) fonda iestāžu struktūru. Šo izmaiņu mērķis ir stiprināt fondu pilnvaroto personu atbildību, jo īpaši pašreizējo pašiecelšanu aizstājot ar pilnvaroto iecelšanas mehānismu, kam atbilstīgi valsts iestādes ir atbildīgas par pilnvaroto galīgo apstiprināšanu.

Kopīgajā paziņojumā arī atzīts, ka svarīgi ir turpmāk stiprināt SGSP procesuālās garantijas, ietverot ietekmes novērtējumu sagatavošanu. Šī vienošanās nodrošina drošu pamatu, lai risinātu tos jautājumus, kas Parlamentam radīja bažas. Tajā ietverti arī tie jautājumi, kas minēti Komisijas divos uzraudzības ziņojumos par ECOFIN saistībā ar SGSP pārvaldību. Mēs sadarbosimies ar Starptautisko grāmatvedības standartu komitejas fondu un starptautiskajiem partneriem, lai nākamajos mēnešos izstrādātu detalizētākus priekšlikumus. Protams, arī turpmāk visa procesa laikā mēs uzturēsim ciešu dialogu ar Eiropas Parlamentu. Esmu pārliecināts - procesa rezultāts nodrošinās, ka standarti būs atbilstīgi Eiropas vajadzībām un viegli pieņemami visām ieinteresētajām pusēm gan Eiropas, gan pasaules līmenī.

Ļaujiet man pabeigt! SFPS 8 ātra apstiprināšana ir svarīga divu iemeslu dēļ. Tā uzlabos finanšu informācijas kvalitāti un sniegs pārlicību visiem tirgus dalībniekiem. Pēdējo mēnešu apspriedes parādīja, ka ir vajadzīga Eiropas Parlamenta lielāka iesaistīšanās apstiprināšanas procesā. Komisija arī turpinās sadarboties ar SGSP, SGSK fondu un starptautiskajiem partneriem, lai nodrošinātu, ka starptautisko grāmatvedības standartu izstrādes process ir pilnībā saprotams, pārredzams un atbilst ES ieinteresēto pušu vajadzībām.

Alexander Radwan, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Komisār, SFPS 8 process ir simptomātisks ar to, kur mēs šodien stāvam attiecībā uz SFPS ieviešanu un atbalstu tam Eiropā. Es gribētu teikt ļoti skaidri pašā sākumā tiem, kas varbūt vienmēr ieņem Parlamenta nostāji pretēju nostāju, ka Eiropas Parlamenta vairākums ir par SFPS, par globālu standartu un par šī kursa, pareizā kursa, turpināšanu.

Mums jāpārbauda SFPS process, it īpaši attiecībā uz to, vai viss ar to šobrīd ir labi: Komisija sagādā Eiropas Parlamentam standartu nekavējoties, tiek sagaidīts, ka Komisija un rūpniecība ieviesīs to samērā ātri, spiediens no rūpniecības kļūst stiprāks un stiprāks un tiem, kuriem ir pienākums pamatot to pilsoņiem, kas darbojas praktiskos apstākļos, nav dota iespēja izveidot viedokli par to.

Komisija ir norādījusi atbilstošu fāzi, bet mums būs vaļsirdīgi jārunā par to, kas tagad noticis, jo ieviešanas fāze tagad tiek atlikta uz vēlāku laiku ar atpakaļejošu spēku. Lai novērstu to, ka tas notiek nākotnē, ir vitāli svarīgi, ka likumdevējas iestādes, piemēram, Eiropas Parlaments, ir informētas par darbu istā laikā. Es atzinīgi vērtēju Komisijas paziņojumu pagājušajā nedēļā ar SSI (Standarta maksājumu instrukcijām), japāņiem un IOSCO (Starptautisko vērtspapīru komisiju organizāciju). Tas, ko SFPS organizācija tad iesniedza izskatīšanai – attiecībā uz pašu pārvaldību – ir pareizs, bet sen nokavēts solis virzienā uz piemērotu leģimitāciju un pārvaldību. Mums, Eiropas Parlamentam, īpaša uzmanība jāpievērš tam, vai ievēroti demokrātiski spēles noteikumi.

Tas nenozīmē, ka Eiropas Parlamentam jābūt tieši iesaistītam, bet tikai tad, ja process darbojas pareizi, mēs varēsim nodrošināt, ka tas darbosies optimāli nākotnē, ka tiks ieviests katrs individuālais standarts – un nākotnē ar mums būs jāapspriežas par katru individuālo standartu.

Sharon Bowles, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, SFPS 8 pieņemšana ļaus mūsu uzņēmumiem šo standartu izmantot attiecībā uz pašreizējo finanšu gadu un pielikt punktu nenoteiktībai.

Pārvaldības pieeja ļaus mūsu uzņēmumiem ziņojumus iesniegt publiski, saglabājot to pašu struktūru, ko viņi izmantoja iekšējā sistēmā, tādējādi atvieglojot ziņojumu iesniegšanu. Standarta izmantotājiem būs pieejama informācija, kas pirms tam tika glabāta iekšējā sistēmā. Tādējādi no SFPS 8 ieviešanas iegūs gan uzņēmumi, gan investori.

Tomēr man ir zināmas bažas par ietekmes novērtējumu atbilstīgi modelim, par kuru jau runāju iepriekš. Šoreiz respondenti, šķiet, vairāk bija ražotāji, nevis lietotāji, un attiecībā uz lietotājiem neradās nekādi jautājumi par salīdzināmību. Attiecībā uz ietekmes novērtējumiem vispār jāieņem aktīvāka nostāja, bet, protams, šajā gadījumā tas nebūtu līdzējis, jo viens cerīgs respondentu sektors nelika ierosināt pamatjautājumus.

Turklāt daži ziņojumā sniegtie pamatojumi ļoti maz ko paskaidro. Man šis dokuments patiešām šķiet tāds, kas sagatavots jau pirms sanāksmēm cerībā panākt vienošanos.

Man šajā jautājumā ir britiem raksturīga nostāja - labāk izvēlos, lai mani protokoli, atbildes un ziņojumi izskatās tādi, kas sagatavoti pēc attiecīgajiem notikumiem.

Ar nožēlu jāsaka, ka Eiropas uzņēmumiem joprojām jāgaida uz šī standarta apstiprināšanu, bet nevajadzētu gaidīt, lai Parlaments sniegtu savu piekrišanu, nenosakot precīzu termiņu un neparedzot atbilstīgu informāciju, lai sagatavotu šādu novērtējumu.

Tomēr man ir gandarījums, ka nesen ir veikti uzlabojumi attiecībā uz sadarbību, un es ceru, ka šāda virzība tiks saglabāta arī turpmāk.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, atbilstīgu grāmatvedības standartu nozīmi nevar pārspīlēt. Mūsdienu pasaulē arvien lielāka kļūst vajadzība pēc salīdzināmas un pietiekamas informācijas investoriem, kā arī vajadzība atvieglot uzņēmējdarbību, samazinot atbilstības izmaksas.

Tādēļ es piekrītu saviem kolēģiem par to, ka šajā jautājumā svarīga ir piesardzība. Lēmumus nedrīkst pieņemt pavirši, un es patiešām domāju, ka ļoti svarīgi ir visu to kolēģu uzskati, kuri pieminēja savlaicīgu ietekmes novērtējumu kā svarīgu instrumentu, lai atrastu līdzsvarotu risinājumu un nodrošinātu, ka visas ieinteresētās puses un viņu viedokļi tiek ņemti vērā.

Parlamentam, protams, jābūt pienācīgi informētam. Vienlīdz svarīgi ir nodrošināt, ka tiek pārskatīta un pielāgota Igaunijas grāmatvedības standartu padomes darbība, lai pārvaldes iestādes varētu atbalstīt standartu izveides procesu un tā rezultātu. Galu galā tā ir vienīgā iestāde, ar kuras palīdzību mēs varam īstenot pārrobežu grāmatvedības standartu izveides procesu.

Taču, kamēr šis process nav kļuvis nevainojams, mēs nedrīkstam ļaut, ka tas kavē mūsu darbu pie tā, lai aizpildītu robus starp mums un mūsu ekonomiskajiem partneriem. Mūsdienu pasaule ir daudz vairāk savstarpēji saistīta, un mūsu interesēs ir nodrošināt, lai tās darbībā būtu iespējami mazāk traucējumu, un tādēļ svarīgi ir savienojami standarti.

Transatlantiskajā Ekonomikas padomē abas puses ļoti vēlas īstenot šo uzdevumu; SFPS un finanšu ziņojumi ir svarīgi instrumenti, lai nonāktu pie savstarpējas standartu atzīšanas.

Patlaban SGSP ir labākais risinājums, kas ir mūsu rīcībā. Eiropas ieinteresētajām pusēm ir jāiesaistās, un SFPS darbība ir jāuzrauga. Iespējamās kļūmes, ja tādas tiek pieļautas, var un arī vajag labot. Demokrātija, protams, prasa laiku, bet reizēm ir jālabo kļūmes. Daudzi no maniem kolēģiem minēja, ka bija ļoti svarīgi nodrošināt Parlamenta iespējas paust zināmas bažas un veikt uzlabojumus šajā procesā.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, plkst. 12.00.

24. Politisko grupu sastāvs (sk. protokolu)

25. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

26. Sēdes slēgšana

Priekšsēdētājs. – Viss, kas tagad atliek, ir pateikties mūsu pēdējiem sešiem izdzīvojušiem kolēģiem, mūsu diviem drosmīgajiem apmeklētājiem galerijā, apmēram 15 amatpersonām un mūsu 69 tulkiem – viņu ir vairāk nekā visi skatītāji kopā – par viņu piedalīšanos.

(Sēde tika slēgta plkst. 11.50.)